
The
PUMPKIN
SPICE CAFÉ
IT'S THE SEASON TO FALL IN LOVE...
OPEN
Cafe
LAURIE GILMORE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BALKABAĞI BAHARATLI KAFE

Rüya Limanı Serisi

Kitap 1

LAURIE GILMORE

One More Chapter a division of
HarperCollinsPublishers Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk yayınlayan HarperCollinsPublishers Ltd 2023 Telif

hakkı © Laurie Gilmore 2023

Kapak tasarımı © Lucy *Bennett/HarperCollinsPublishers* Ltd 2023
Kapak illüstrasyonları: Kelly McMorris / Shannon Associates

Laurie Gilmore bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

Kaynak ISBN: 9780008610678
e-Kitap Baskısı © Ağustos 2023 ISBN:
9780008610661 Sürüm: 2023-08-29

Tanıdığım en sakallı, en fanila giyen adama. Her zaman ilham verdiğin için teşekkürler.

Playlist

Biz octamer'da ïzïnde düştü - resïfte kiz
Do ncing With Your Ghost - Soshci Slecin
görünmez dize - Taylor *Swift*
Sonbahar Leczves - EN Shieero
n Amoebo - Claira
Falling - Harry Styles
Thot Night'ı hatırlıyor musun? - Sara
KOys Honcls To Myself - Selena Gomez
Another Love - Tom Ode II
Tavanlar - Lizzy McAlpine
Wildest Dreams - Taylor Swift
Senden Önce *Mo* - Lewis
Papa Icli Hountecl Houne -
ccc rclipczn - Try lorSwift
Vicleo Go mes - Lana Del Rey
Flicker - Nia II Horan
34+35 - Ariana Granule
The Night WeMet - LorcJ Hiuron
Do nclelions - Ruth B.
Kiss Me - Sixpence None The Richer
Everything Has Chongec3 - Taylor Swift
Dreams - The Crcinberries
A/toroon - Toylo r Swift

İçindekiler

Bölüm 1 Bölüm 2 Bölüm 3 Bölüm 4 Bölüm 5 Bölüm 6 Bölüm 7 Bölüm 8 Bölüm 9 Bölüm 10 Bölüm 11 Bölüm 12 Bölüm 13 Bölüm 14 Bölüm 15 Bölüm 16 Bölüm 17 Bölüm 18 Bölüm 19 Bölüm 20 Bölüm 21 Bölüm 22 Bölüm 23 Bölüm 24 Bölüm 25 Bölüm 26 Bölüm 27 Bölüm 28 Bölüm 29 Bölüm 30 Bölüm 31 Bölüm 32 Sonsöz

Teşekkür Krediler
Yazar Hakkında

OMC Haber Bültenine Abone
Olun Yayıncı Hakkında

Birinci Bölüm

Jeanie Ellis daha önce hiç adam öldürmemişti ama bu gece o gece olabilirdi. Umutsuz zamanlar ve hepsi. Beyzbol sopasını avucunda daha sıkı kavradı ve cılız, arka merdivenden aşağı süzüldü.

Üç gecedir uyumamıştı. Teyzesinin kafesinin üstündeki daireye taşındığından beri. Teknik olarak *onun* kafesi. Jeanie resmi olarak The Pumpkin Spice Café'nin yeni sahibiydi, tam iki hafta önce yaşlı kadın emekli olacağını ve bronzlaşmak için birkaç haftalığına Karayipler'e gideceğini açıklayana kadar Dot teyzesinin gururu ve neşesiydi. Görünüşe göre Dot, sevgili kafesini devralmak için en sevdiği - ve Jeanie'nin de belirttiği gibi *tek* - yeğeninden daha iyi birini düşünemiyordu. Jeanie savaşa hazır bir şekilde son adımını atarken bu fikir artık tamamen saçma geliyordu.

Her gece garip sesler duyuyordu. Cızırtılı cızırtılı sesler ve ara sıra da klangy-bangy türü sesler. İlk başta bunu rüzgâra ya da arka sokakta koşuşturan bir hayvana bağlamaya çalışmıştı. Genelde yaptığı gibi zihninin en kötü senaryoya doğru yol almasına kesinlikle izin vermedi. Kaçak bir seri katilin arka merdivenlerden sürünerek çıktığını hayal etmesine izin *vermedi*. Bu ses kesinlikle teyzesinin kasada tuttuğu az miktardaki bozuk parayı almaya gelen silahlı bir soyguncu *değildi*.

Jeanie yeni bir başlangıç yapıyordu. Jeanie yeni bir kadındı.

Şirin sahil kasabası Dream Harbor ve sakinleri onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve o da bundan sonuna kadar yararlanmayı planlıyordu.

Arka kapıdan gelen bir ses dikkatini çekti. Onu geceleri uyutmayan şeyin ne olduğunu bulur bulmaz 'Yeni Hayat, Yeni Jeanie' planından tam olarak yararlanacaktı. Hiç kimse arka kapısının önünde bir katil varken rahat, şirin, küçük bir kasaba hayatı yaşayamazdı. Bu çok mantıklıydı.

Sopayı yuttu ve merdivenler ile kafenin arkasındaki ara sokağa açılan kapı arasındaki küçük koridoru geçti. Gerçi 'ara sokak' bunun için pek doğru bir kelime değildi. Sokak deyince akla taşan çöp tenekeleri ve koşuşturan fareler gelirdi. Ama Jeanie artık Boston'da değildi. Birinin gerçekten hayal etmiş olabileceğine ikna olduğu Rüya Limanı'ndaydı. Doğal olarak ortaya çıkmış olamayacak kadar pastoraldi. Hayır, kafenin ve Ana Cadde'deki diğer işyerlerinin arkasındaki alan, teslimat kamyonları ve düzenli çöp kutuları için yer olan kendi küçük yan sokağı gibiydi. Hatta diğer dükkan sahiplerinden bazılarının gün içinde orada mola verip sohbet ettiklerini bile görmüştü. Henüz kimseyle konuştuğundan değil. Yeni çocuk olduğu için buna pek hazır değildi.

Jeanie başını salladı. Düşünceleri rayından çıkmıştı ve potansiyel olarak öldürülmek üzereydi. Sokakta olsun ya da olmasın, dışarıda her ne varsa onu uyanık tutuyordu ve uykusuz geçen üç geceden sonra kendini zar zor toparlıyordu. Sopasını omzuna dayadı ve kapı koluna uzandı. Neredeyse şafak sökmek üzereydi ve kapının üzerindeki pencereden zayıf gri bir ışık sızıyordu.

Oh, iyi, diye düşündü Jeanie belli belirsiz. En azından ölmeden önce saldırganımı görebileceğim. Kafasında pek de hoş olmayan bu düşünceyle - hiç de hedeflediği olumlu yeni kişiliğiyle değil- kapıyı çekip açtı.

Ve bir sandık dolusu küçük balkabağıyla yüz yüze geldim. Su kabağı mı? Fark etmezdi, çünkü Jeanie ürün isimlerini sıralayamadan, küçük balkabağı kasasını tutan dev adam konuştu.

Ya da en azından Jeanie'ye şu anda elinde çok agresif bir şekilde beyzbol sopası tuttuğunu hatırlatan hırçın bir ses çıkardı. Sopayı neredeyse yanına bırakacaktı ama sonra hatırladı; bu hâlâ iri yarı, tuhaf bir adamdı. Su kabağı olsun ya da olmasın, muhtemelen henüz gardını düşürmemeliydi.

"Kimsin sen?" diye sordu, bir elini kapıyı bu gizemli balkabağı adamın suratına çarpmak zorunda kalma ihtimaline karşı kapının üzerinde tutarak.

Adamın kara kaşları, kızın sorusu karşısında şaşırmış gibi bir santim yükseldi. "Logan Anders," dedi sanki bu onun için her şeyi açıklığa kavuşturacakmış gibi. Ama öyle olmadı.

"Peki benim arka sokağımda ne yapıyorsun Logan Anders?" diye sordu.

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir nefes verdi ve sandığı kollarının arasında kaydırdı. Muhtemelen ağırdı ama Jeanie sırf bu adam sebze kasası, yıpranmış pazen gömleği ve gür sakalıyla sonbahar cömertliğinin resmiydi diye güvenliğinden ödün vermeyecekti. Bakışları adamın yüzünde bir süre daha oyalandı. Böylece onu sıranın içinden seçebileceğini düşündü. Sakalının üzerinde uzun, düz bir burun ve kırmızı yanaklar olduğunu bilmesi gerekebilirdi. Polis memuru ona günlerdir kirpikleri olup olmadığını sorabilirdi ve cevabı evet olurdu. Sabahın loş ışığında bile gözlerinin yıkıcı bir mavi olduğunu görebildiğini bilmek soruşturma için son derece önemli olabilirdi.

"Bugün Perşembe.

Jeanie gözlerini kırpıştırdı. Haftanın gününün, bu adamın onu neden uyanık tuttuğuyla bir ilgisi var mıydı?

'Ve pazartesiden beri beni uyutmuyorsun,' dedi.

Şimdi şaşkın şaşkın bakma sırası Logan'daydı. "Buraya daha yeni geldim. Sandığı tekrar kaydırdı, ön kolları gerginlikten esnedi. Bu gerçekten de

ağırdı ama içeri girmek ya da onu yere koymak için herhangi bir hareket yapmamıştı.

'Şey, bütün hafta boyunca garip sesler duydum ve sadece rüzgar ya da rakun gibi bir şeymiş gibi davranmaya çalıştım. Ama sonra insanların katil kapıdan girmeden hemen önce kendilerine söyledikleri şeyin muhtemelen bu olduğunu düşünmeye başladım.

Logan biraz tıkandı, gözleri büyüdü. "Katil mi?

Jeanie yanaklarının ısındığını hissetti. Belki de hayal gücünün onu ele geçirmesine izin vermişti. "Ya da başka bir şey... Sesi kesildi. Bu garip adama ne söyleyeceğini bilemiyordu ve o da aynı şekilde şaşırmış görünüyordu. "Peki, burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Doğru, her Perşembe ürün teslimatı yapıyorum. Söz konusu ürün kutusuna doğru başıyla işaret etti.

Jeanie yüzünü buruşturdu. Ürün teslimatı. Tabii ya. Dot Teyze gitmeden önceki gün ona o kadar çok şey anlatmıştı ki Jeanie hiçbirini not etmemişti. Buraya geldiğinden beri kafe kapalıydı ve yapılması gereken her şeyi hâlâ kafasında toparlayamamıştı. Neyse ki kafenin uzun süredir müdürlüğünü yapan Norman yardım etmek için buradaydı. Hafta sonuna kadar kafeyi çalışır hale getireceklerine dair ona güvence verdi.

Logan kutuyu tekrar kaydırdı. Hâlâ elinde tuttuğu ağır kutuyu.

"Çok üzgünüm! Jeanie geri çekildi ve kolunu kafeye doğru uzattı. 'İçeri gelin. Şu balkabaklarını koyacak bir yer buluruz...'

Logan kapı aralığında duraksadı, bakışları Jeanie ile hâlâ omzunun üzerinde duran sopa arasında gidip geliyordu.

'Gah! Özür dilerim. Kafana vurmayacağım. Söz veriyorum. Ona güven verici bir gülümseme vermeye çalıştı ama işe yaramadı. Adam hâlâ kapı aralığında duruyordu.

'Gerçekten özür dilerim, sizi katil sandım. Kişisel bir şey değil. Sadece üç gecedir uyumadım ve yemin ederim burada bir şeyler gürültü yapıyor. Ve hala kafedeki miras olayını anlamaya çalışıyorum.

Logan ona baktı, gözlerinde hâlâ bir tereddüt vardı. Lanet olsun. Muhtemelen onu çoktan korkutmuştu. Jeanie hayatı boyunca birden fazla kez 'gergin' olarak adlandırılmıştı. Bir ya da iki karnesinde bile böyle yazıldığından emindi. Bu, yeni Jeanie kişiliğinin bir parçası olarak üzerinde çalışmaya çalıştığı bir şeydi. Daha az konuşmak. Daha az düşünmek. Daha az yoğunluk.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı üfledi. Kafe Jeanie sakin ve soğukkanlıydı. Bir gülümseme ve en sevdiğiniz içkiyle hazır olan dost canlısı mahalle kahveciniz. Herhangi bir günde onu kimin ya da neyin öldürmeye çalıştığına dair teorileri, buzulları eriten en son haberler ya da bugün yapması gereken on sekiz şey değil.

Dot Teyze'nin özgür ruhunu yansıtmaya çalışsa da, kadının biraz daha az rahat olmasını ve ona daha açık talimatlar vermesini diledi. Daha nazik, daha tatlı bir gülümseme denedi. Yüzünde garip bir his vardı. "Lütfen, içeri gelin. Bu çok ağır olmalı.

Logan onaylarcasına hafifçe başını salladı. "Genelde burada bırakırım.

"Oh. Yani onu korkutan monologu değildi, sadece her zamanki çalışma prosedürünü kesintiye uğratmıştı. Bunun bir insanı nasıl şaşırtabileceğini çok iyi anlıyordu. Köşedeki en sevdiği kahve dükkânı bir haftalığına kapandığında, zar zor iş görebiliyordu. Ve bu kafein eksikliğinden değildi. Şehirde kahve dükkânı sıkıntısı yoktu ama hiçbiri onunki değildi. Bütün hafta kötü bir ruh hali içindeydi.

Bu kez gülümsemesi samimiydi. 'Eh, artık buradasın ve ben de uyandım. Bir fincan kahveye ne dersin?

İkinci Bölüm

Logan PS Café'nin yeni sahibini, beyzbol sopasıyla kafasını uçurmak üzere olmadığı zamanlarda daha çok seviyordu. Ama bu pek bir şey ifade etmiyordu. Yapması gereken işler, yapması gereken teslimatlar ve kaçınması gereken iyi niyetli kasaba halkı vardı. Burada oturup onunla şafak öncesi bir şeyler içmek için gerçekten zamanı yoktu ama kaçacak gibi de görünmüyordu. Ya da konuşacak bir şey bulamadı. Dot'un yeğeni içeri girmesi için ısrar ettiğinden beri konuşmayı bırakmamıştı.

Son beş yıldır her perşembe, yöneticiliğe başladığından beri Çiftlikte Dot'un dört kasa ürününü arka kapının yanına bırakmıştı. Güneş doğmadan ve insanlar dışarı çıkmadan önce kasabada olmayı seviyordu. Diğer işyerleri açılmadan önce işlerini halletmeyi seviyordu.

Logan havadan sudan konuşacak biri değildi. Hava durumu hakkında spekülasyon yapmaktan nefret ederdi. Son kasaba skandalını bilmesine gerek yoktu. En son kasaba skandalının bir parçası olmaktan daha da az hoşlanıyordu. Bu yüzden teslimatlarını ne kadar çabuk bitirirse, çiftliğin sessizliğine o kadar çabuk dönebilirdi. Ya da yarım düzine tavuk, iki yaşlı keçi, bir kurtarma alpakası ve gevezeliği seven bir büyükanneyle bir çiftlik ne kadar sessiz olabilirse o kadar. Neyse ki büyükbabası da en az onun kadar sessizdi. Büyükannesi ise ikisine de yetecek kadar konuşuyordu. Neredeyse bu Jeanie'nin konuştuğu kadar.

"Peki, sence teyzem o... küçük balkabaklarıyla ne yapmak istemiştir?" diye sordu, adamın ayaklarının dibinde bıraktığı sandığa bakarak. Kadın

Tezgâhın arkasında durmuş, bir eli kalçasında, diğeri dağınık topuzundan dökülen küçük saç tutamlarını karıştırıyordu.

Logan tezgâhın diğer tarafındaki yerinden, "Su kabakları," diye düzeltti onu.

Doğru. Su kabakları. Ben de öyle düşünmüştüm. Jeanie hâlâ şaşkın görünüyordu. "Ama... sen onları yemiyorsun, değil mi?

Neredeyse gülüyordu. Neredeyse. Hâlâ gülemeyecek kadar sinirliydi. "Hayır, sen su kabağı yemezsin.

Jeanie'nin bakışları, kapının yanındaki yerlerine bırakmak yerine içeri taşıdığı diğer üç sandığın üzerinde dolaştı. Onları her zaman bıraktığı yere. Bu sabah bırakmış olmayı dilediği yere. "Geri kalanının menüye eklediği smoothie'ler için olduğunu tahmin ediyorum.

Logan başını salladı. Bu kasaba smoothie'lerini çok severdi. Şikayet edecek değildi ya. Smoothie'ler kafenin çiftliğinden çok sayıda taze meyve ve sebzeye ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Smoothie'ler iş için iyiydi.

"Su kabakları sadece dekoratif," diyerek ikisini de daha fazla tahminden kurtardı.

Jeanie'nin gözleri sanki dünyanın sorunlarını çözmüş gibi parladı. Onun memnun yüzünü görünce göğsündeki gururun nasıl alevlendiğini görmezden geldi. Birinin sorunlarını çözmeyeli uzun zaman olmuştu.

'Elbette! Bunu gerçekten düşünmeliydim. Uykusuzluktan!'

Dirseklerini tezgâha dayamış, çenesini ellerinin arasına almıştı. Eski bir tişört ve pijama pantolonunun üzerine, kolları ellerini örtecek kadar uzun, eski, büyük boy bir hırka giymişti. Pantolonun her yerinde küçük kirpiler olduğundan emindi ama fark etmemek için çok uğraşmıştı.

Jeanie'yle ilgili pek çok şeyi fark etmemek için kendini zor tutuyordu. Koyu renk kaşlarının ne kadar etkileyici olduğu ve hareket etmeyi bırakmayarak hızlı ve etkili hareketlerle kahvesini hazırlaması gibi. Çelişkiler içinde bir çalışmaydı. Yetkin ama aynı zamanda kaybolmuş. Çabuk gülümsüyordu,

Ama aynı zamanda kaşlarını çatmakta da hızlıydı, gözlerinde her duygu açıktı. Koyu kahverengi gözler, neredeyse siyah, kahve siparişiyle aynı.

Jeanie bir elini yüzüne sürerek büyüyü bozdu. Ne kadar zamandır ona bakıyordu? Esnedi ve ellerini başının üzerine doğru uzattı. Tişörtü kollarıyla birlikte havaya kalktı ve Logan bakışlarını bel kemerinin üstündeki açıkta kalan deri parçasından kaçırdı. Bunu kesinlikle fark etmeyecekti.

Adam ona tekrar bakmaya cesaret ettiğinde, kadın yine dirseklerini tezgâha dayamıştı. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı, siyah saçları başının tepesinde dağınık bir yuva oluşturmuştu. Onun çökmüş, yenilmiş duruşu içinde bir şeyleri çekiştiriyordu. Uygunsuz bir şey. Şu an için vakti olmayan bir şey.

Ona teslimatlarına devam etmesi gerektiğini söylemek için ağzını açtı ama kadın yine konuşmaya başlamıştı bile.

"Bu çok garip. Bu sesleri duymaya devam ediyorum. Her gece. Sence burası perili olabilir mi?'

Logan neredeyse kahvesinde boğuluyordu. "Perili mi?

"Evet." Doğruldu, gözleri yeni teorisiyle parlıyordu. "Perili. Belki de burada yaşayan ruhlar yeni sahibinden memnun değildir.

"Ruhlar mı? Bu düzeyde bir çılgınlık için sabahın çok erken saatleriydi.

"Hayalet, ruhlar, her neyse. Jeanie elini anlambilimci gibi salladı.
musallatın bir önemi yoktu. "Bir şey burada olduğum için

üzgün. "Gerçekten sanmıyorum--

"Bunun başka mantıklı bir açıklaması yok. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Dava kapanmıştır. "Burası kesinlikle perili.

"Başka bir açıklaması yok mu? Logan elindeki bardağı tezgâha vurdu. Bu kadarı çok fazlaydı. "Rakunlar, eski borular, cereyanlı pencereler, kendi hayal gücünüz. Diğer açıklamaları parmaklarıyla saydı. Jeanie sonuncusunda gözlerini ona dikti ama o devam etti. "Belki de

Kasabadaki çocuklar ortalığı karıştırıyor. Hayaletlerden daha mantıklı sonsuz sayıda açıklama var. Şimdi gerçekten gitmem gerek-'

"Ne demek çocuklar etrafta dolaşıyor?

Logan içini çekti ve başındaki saçları yolmamak için direndi. "Bilmiyorum. Belki de bazı çocuklar arka sokakta takılıyorlardı. Jeanie

bu yeni teoriyi düşünerek yavaşça başını salladı.

Logan kupasını tezgâhın üzerinden kaydırdı, dilinin ucunda bir teşekkür ve veda vardı.

Ama Jeanie daha hızlıydı. 'Peki bu konuda ne yapacağız? Gerçekten uyumam lazım.'

"Biz mi?" Tezgâhtan uzaklaştı. Belki de dönüp kaçabilirdi. İhtiyacı olan son şey yeni kafe sahibiyle daha da içli dışlı olmaktı. Kitap kulübündeki kadınların bu konuda kıkırdadığını duyabiliyordu. Kahvaltıda dedikodu yiyorlardı.

Jeanie başıyla onayladı. 'Sen benim kasabadaki tek arkadaşımsın. Gençlerden oluşan bir çeteye tek başıma karşı koyamam.

"*Çete* biraz cömert davranıyor," diye mırıldandı, hâlâ kapıya doğru geri geri gidiyordu ama şimdi Jeanie de onu takip ediyordu. Pijamaların üzerinde kesinlikle kirpi vardı. Bunu sevimli bulmayı reddetti.

'Lütfen? Burada yeniyim ve ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi hissediyorum...' Başını salladı, sözleri yarım kaldı. "Özür dilerim. Bu senin sorunun değil. Gülümsedi. "Bir yolunu bulacağım.

Yüzüne zorla yerleştirdiği gülümseme yine içinde bir şeyleri harekete geçirdi. Çok... çok kaybolmuş görünüyordu. Gülümseyip saçlarını yüzünden uzaklaştırırken bile iyi olduğuna dair onu ikna etmeye çalışıyordu. Belli ki iyi değildi. Bu da onu sürekli konuşmasından daha fazla rahatsız ediyordu.

Lanet olsun. 'Bu akşam kasaba toplantısına gel,' dedi.

"Kasaba toplantısı mı?

"Evet." Bir sonraki sözlerinden pişmanlık duyarak elini sakalında gezdirdi. 'Her perşembe oluyor. Sorununu dile getirebilirsin. Getir

biraz yardım.'

Gülümsemesi parlak ve gerçek bir şeye dönüştü. *Olamaz*. Jeanie'nin gerçek gülümsemesi lanet kirpilerden bile daha sevimliydi. Her zamanki sabah teslimatları nasıl bu kadar sert bir hal almıştı?

'Teşekkür ederim! Bu harika bir fikir. Jeanie ellerini önünde kavuşturdu, sanki sarılmak için uzanmaktan kendini alıkoyuyordu. Logan bunun onu rahatlattığını mı yoksa hayal kırıklığına mı uğrattığını bilmiyordu.

Gitmesi gerekiyordu. Bir eli kapı kolundaydı, neredeyse gelmişti. Neredeyse normal sabahına dönmüştü, kutsanmış sessizliğine.

"Orada olacak mısın? Jeanie'nin sorusu onu kaçamadan durdurdu. Logan kasaba toplantılarına genellikle sadece çiftlikle ilgili bir sorun yüzünden mecbur kaldığında ve ancak o zaman büyükannesi örgü örmekle meşgul olduğu için kasabaya gelemediğinde giderdi. Büyükbabası bir kasaba toplantısına katılmaktansa anestezi olmadan diş çektirmeyi tercih ederdi (onun sözleri).

Logan'ın bu hafta gelmesine hiç gerek yoktu ama nedense kendini "Evet, orada olacağım" derken buldu.

Jeanie'nin sevinçli ciyaklaması onu sabahın ilk ışıklarına kadar takip etti. Kitap kulübü bayram edecekti.

Üçüncü Bölüm

Merhaba*, ben Jeanie Ellis, Dorothy'nin yeğeni ve The Pumpkin Spice Café'nin yeni sahibiyim. Bir süredir gece rahatsızlığıyla ilgili küçük bir sorun yaşıyorum.*

Gece rahatsızlığı mı? Bu, sesini bu sabahkinden bile daha çılgın hale getirdi. Jeanie'nin dizleri durmaya çalışmasına rağmen aşağı yukarı zıpladı. Gergindi. Bu toplantıda iyi bir ilk izlenim bırakmak istiyordu ve buraya geldiğinden beri küçük konuşmasını kafasında en az bir düzine kez gözden geçirmişti. Görünüşe göre yirmi dakika erken gelmişti.

Odanın arka tarafına oturdu; eski zemin ve muhtemelen daha da eski sandalye altında gıcırdıyordu. Odada sadece bir avuç insan vardı ve birbirlerini çocukluğundan beri bulamadığı o kolay aşinalıkla selamlıyorlardı. Bunu özlemişti. Aidiyet duygusunu, ev duygusunu. Bunu özlediğini fark etmemişti. Aslında, liseden mezun olur olmaz büyüdüğü küçük kasabadan kaçmıştı, onun kısıtlayıcı sınırlarından kurtulmaya o kadar hazırdı ki. Ama yol boyunca bir yerlerde, şehrin, kalabalığın ve betonun heyecanı cazibesini yitirmişti.

Oturduğu yerde kıpırdandı ve sandalye uğursuz bir şekilde inledi. Yaşlı bir beyefendi podyumun yanında toplanmış bir gruba katılmak üzere yanından geçerken ona dostça bir gülümseme ve selam verdi. Jeanie karşılık vermek için elini kaldırdı ama adam çoktan gitmişti. Ellerini kalçalarının arasına sıkıştırarak

Onları ısıtmak ve kıpırdanmamak için, grubun adamı parlak yeşil kravatıyla ilgili iyi huylu alaylarla karşılamasını izledi. Jeanie en son ne zaman böyle şakalaştığını hatırlayamıyordu. En son ne zaman böyle şakalaşabileceği insanlar olmuştu. En azından yüz yüze. Son birkaç yıl içinde her nasılsa en yakın arkadaşı kardeşi olmuştu. Ve aralarındaki ilişki rastgele mesajlar, memler ve ara sıra yapılan FaceTime sohbetlerinden ibaretti.

Jeanie paltosunu omuzlarına çekti. Duvarları kaplayan radyatörlerin tıkırtılarına rağmen burası buz gibiydi.

Kasaba toplantıları, önündeki tuğlalara göre 1870 yılında inşa edilmiş olan orijinal belediye binasında yapılıyordu. Jeanie buranın 1870 yılında nasıl göründüğünü hayal bile edemiyordu ama bu gece birkaç sıra metal katlanır sandalyesi ve önünde bir podyumu olan küçük bir oditoryuma benziyordu. Podyumun arkasındaki sahne Jeanie'nin yaklaşmakta olan bir sonbahar gösterisi için dekore edilmişti. Elle boyanmış balkabaklı ve elma ağaçlı dekor sahnenin arkasını kaplamış, saman balyaları da ön tarafa serpiştirilmişti. Jeanie sahnede dans eden kostümlü çocukların seyirciler arasındaki ebeveynlerine el salladıklarını hayal etti. Çok sevimli olacağından emindi. Yine de çocukları o kadar eski bir sahneye çıkarmanın güvenliğini sorguluyordu. O eski tahta kalaslar onları taşıyabilir miydi?

Bu düşünceyi kafasından silkeledi ve toplantı alanına açılan çift kapıya doğru baktı. Hâlâ Logan yoktu. Belki de sadece konuşmasını kesmesi için gelmeyi kabul etmişti. Birinin sırf susmasını sağlamak için onunla anlaşması ilk kez olmuyordu. Her zamanki gibi çok sert çıkmıştı. Tüm sorunlarını ve uykusuzluk teorilerini sessiz çiftçinin ayaklarının dibine seriyordu. Çok yakışıklı, çok sessiz çiftçi.

Jeanie ellerini kalçalarında gezdiriyor, zıplayan dizlerini bastırmaya çalışıyordu. Logan'ın yakışıklı olması önemli değildi.

Çok, çok yakışıklı. *Haftalık Seksi Çiftçi dergisi* çıksa kapağında o olurdu.

Önemli değildi çünkü yakışıklı çiftçilerle ilişkiye girmek Yeni Jeanie planının bir parçası değildi. Yeni bir başlangıç yapabilmek için teyzesinin kafeyi devralma fikrini kabul etmişti.

Jeanie son yedi yılını Franklin, Mercer & Young Financial'ın CEO'sunun yönetici asistanı olarak geçirmişti. Ta ki bir gece masasında kalp krizi geçirip ölene kadar. Ertesi sabah onu bulan Jeanie olmuştu, elinde kahvesiyle ofisine girdiğinde boş gözleri ona bakıyordu. Şok içinde bardağı düşürdüğü yerdeki kahve lekesi, işten ayrıldığında hala oradaydı.

Doktor kalp krizinin strese bağlı olduğunu söyledi. Bu ve Marvin'in çoğunlukla domuz pastırması ve gece geç saatlerde dışarıdan yemekten oluşan berbat diyeti. Ama Jeanie'nin aklına takılan stres kaynaklı kısmıydı. Geleceği bu muydu? Kalbi pes edene kadar çalışıp durmak mı? Pes etmek mi?

Jeanie'nin fazla düşünme eğilimi vardı. Fazla konuşmaya. Fazla çalışmaya. Dinlenmeyi ve rahatlamayı pek beceremezdi. Sakin ya da soğukkanlı değildi. Ama denemeye kararlıydı. Sağlığı için denemeye kararlıydı. Birdenbire, hayatının sadece işten, Cuma günleri - onlara katılamayacak kadar yorgun olmadığında - içki içtiği birkaç ofis tanıdığından ve acınası ve düzensiz flört girişimlerinden ibaret olduğu gerçeği çok büyük bir sorun gibi göründü. Ölümcül bir sorun.

Marvin'in ölümünden sadece birkaç hafta sonra Dot teyzesi Jeanie'nin Dream Harbor'a taşınması ve kafeyi devralması için bu planı tasarladığında, bu mükemmel bir kaçış gibi görünmüştü. Ancak Jeanie şimdiden başarısız olduğundan emindi. Özellikle de bu sabah yakışıklı çiftçiyle yaptığı küçük gösteriden sonra. Neredeyse adamın kafasını koparacaktı, sonra da saatte bin mil hızla onun kulağına bir şeyler söyledi. Adamın yüzündeki dehşet dolu ifadeyi görmüştü. Kaçmaktan başka bir şey istememişti.

Kapıya tekrar baktı. İçeride koşuşturan yaşlı kadınlardan başka bir şey yoktu. Yerlerine otururken ona gülümsediler.

Aslında en iyisi buydu. Jeanie birkaç haftadan uzun süren ilişkilerde de iyi değildi ve bu kadar küçük bir kasabada kaçamak yapmak berbat bir fikir gibi görünüyordu. Logan onunla kaçamak yapmak istediğinden değil. Hatta bu sabah onunla bir fincan kahve içmek bile istememişti, Jeanie onu buna zorlamadan önce...

"Hey. Adam yanındaki koltuğa kayarak otururken, adamın sert selamıyla irkilerek düşüncelerinden sıyrıldı. Adam açık hava, sonbahar yaprakları ve odun dumanı gibi kokuyordu. Jeanie, cereyanlı odada onun sıcaklığına daha da sokulma isteğine direndi.

"Merhaba. *Sakin ve rahat ol.* Adam yerleşirken ona bir bakış attı. Hâlâ yakışıklıydı. *Lanet olsun.* "Günün nasıl geçti?" diye sordu. Yeni tanıştığı biri için sıradan bir soruydu. Burada çılgın, hayalet teorileri yok.

"Uh ... iyi. Boğazını temizledi. "Normal. Jeanie

gülümsedi. "Normal iyidir.

Logan başıyla onayladı. "Eğer normalden hoşlanıyorsanız, bu toplantıdan nefret edeceksiniz.

Jeanie daha büyük gülümsedi. Ciddi çiftçinin yaptığı küçük bir şaka mıydı bu? "Dream Harbor'da iki ayda bir yapılan kasaba toplantılarında işler çığırından çıkıyor mu?

"Sadece bekle. Ona doğru eğildi ve alçak sesi gürledi Onu.

Yine de bu ayak parmaklarını kıvrılma hissi üzerinde durmak için zaman yok, çünkü Toplantı salonu dolmaya başlamıştı ve Jeanie etrafı seyretmekle meşguldü.

İnsanlar yerlerine oturmaya başlamıştı, salon bedenlerin akınıyla iyice ısınmıştı. Yüksek sesli bir kahkaha Jeanie'nin dikkatini önlerindeki birkaç sıraya çekti. Kahkahanın sahibi bir kadındı, belki kırklı yaşlarındaydı ama eğer öyleyse de yaşına göre harika görünüyordu ve Jeanie'nin küçük kasabada yaşama planını daha da haklı çıkarıyordu. Buradaki insanlar çok iyi yaşlanıyordu! Kadın bir kez daha güldü, düzgün siyah saçları yuvarlak yüzünün yanından geçiyordu. Kadın

kısa, gri saçlı yaşlı bir kadınla, elleriyle her kelimeyi noktalayarak yüksek sesle konuşan yirmili yaşlarında bir adamın arasına sıkışmıştı.

"Kitap kulübü," diye mırıldandı Logan onun kulağına.

"Kitap kulübü," diye tekrarladı Jeanie belli belirsiz, biri göğsünde bir bebek taşıyan iki kadının yan sıralardan sohbete katılmasını izleyerek. "Eğlenceli görünüyorlar.

Eğlence. Ha. Bu kasabayı onlar yönetiyor. Logan'ın uğursuz ses tonu, önlerindeki gülen, gülümseyen grupla tamamen zıttı. Özellikle de siyah fötr şapkalı kadın dönüp ona kocaman bir el salladığında.

Logan inledi ve el salladı.

Grubun geri kalanı döndü ve Jeanie onların gözlerinin parladığını görebiliyordu, tüm grubun onu görmekten memnun olduğu belliydi.

'Logan! Ne kadar nadir bir muamele,' diye seslendi

yaşlı kadın. "Selam Nancy.

Genç adam göz kırparak, "Toplantılarımızda seni özledik," dedi. Göz kırpmak mı?

Logan homurdandı. "Toplantılarınıza hiç gelmedim.

Adam güldü. 'Belki bilerek yapmadık ama seni kandırmak hoşumuza gitti. Özellikle de *Tarlalarda Tutku - Çiftçi ve Sütçü Kız'ı* okuduğumuzda. Adam o kadar yüksek sesle konuşuyordu ki tüm oda duyabiliyordu. Birkaç kişi kıkırdadı ve Logan'a bakmak için döndü.

"Oh, bu çok iyiydi. Bebekli kadın bir elini göğsüne götürdü ve sandalyesinde bayılma taklidi yaptı.

Jeanie gizlice baktığında Logan'ın yüzünün sakalının üzerinde kıpkırmızı olduğunu gördü. Gülümsemek için kendini zor tuttu.

"Yeni kafe sahibi siz misiniz? Siyah saçlı kadın ona sordu. "Ben Kaori.

Jeanie. Ve evet, ben yeni sahibiyim.'

"Şurayı tekrar çalışır hale getirin!" diye azarladı bebekli kadın gülerek. 'Kaori'nin evinde buluşmaktan bıktım. İçerisi çok dağınık

Orada. Her yerde şirin vazolar ve tuhaf biblolar var. Kurdeşen döküyorum.'

Kaori şakacı bir şekilde kadının omzuna vurdu. "Isabel'i görmezden gel. Ve Rüya Limanı'na hoş geldiniz.

Kitap kulübü hanımları daha sonra kendi aralarında konuşmaya geri döndü. "*Tarlalarda Tutku*, ha? Jeanie dayanamayarak sordu.

Logan boğazını temizledi ve koltuğunda kıpırdandı, sandalye protesto amacıyla yüksek sesle gıcırdadı. "Ben okumadım.

"Çok kötü. İyi bir kitaba benziyor. Logan'ın bir çiftçi ve sütçü kız hakkında bir kitap okuduğu düşüncesiyle kahkahasını bastırdı ve kendini söz konusu 'sütçü kız' rolüne sokmamak için kendini zorladı.

'Sanırım işleri yeniden açmam gerekiyor. Kitap kulübünü kızdırmak istemiyorum. Bunu bir şaka olarak söylemişti ama sesindeki belirsizliği, açılmaya hazır olmamanın verdiği stresi kendisi bile duyabiliyordu.

'Onlar için endişelenmeyin. Onlar sadece pornografilerini satacak bir yer arıyorlar.

Jeanie onun yüzündeki küçük gülümsemeyi yakalamak için tam zamanında başını kaldırdı.

Başka bir şaka.

'Bunu istemeyiz. Ve kesinlikle çiftçileri nesneleştirmek istemeyiz.

Logan'ın gülümsemesi daha da arttı. Kahretsin, bu kitaba daha sonra göz atması gerekebilirdi. Çiftçilere duyduğu yeni takdiri güvenli bir şekilde tatmin edebilirdi.

"Bir şey kaçırdım mı? Kıvırcık kahverengi saçlı bir kadın Logan'ın diğer tarafındaki koltuğa çöktü.

"Hayır.

"Aslında oldukça ilginç bir edebiyat sohbetini kaçırdın," diye araya girdi Jeanie, Logan'a varlığını hatırlatarak.

İlginç değildi. Jeanie, bu Hazel. Hazel, Jeanie.'

Hazel elini Logan'ın kucağına doğru uzattı ve Jeanie elini tuttu. Hazel'ın parmakları parmaksız eldivenlerinden dışarı çıkmıştı ve Jeanie'nin elinde soğuktu.

"Tanıştığımıza memnun oldum.

Hazel'ın bakışları Jeanie'den Logan'a kaydı ve tekrar geri döndü. 'Ben de memnun oldum. Kafenizin yanındaki kitapçıyı işletiyorum.

Jeanie'nin gülümsemesi büyüdü. "Oh,

çok tatlı! Hazel'ın yanakları

renklendi. "Teşekkürler.

Jeanie, Hazel'ın elinde çiftçi romanları olup olmadığını merak etmekle meşguldü ve kadının bir sonraki sorusunu neredeyse kaçırıyordu.

"Peki siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" diye sordu.

"Her zamanki gibi," dedi Jeanie. "Beni öldürmeye gelen bir davetsiz misafir olduğunu düşündüğüm için neredeyse kafasına beyzbol sopasıyla vuruyordum, ama aslında sadece sevimli küçük balkabaklarını ... şey ... su kabaklarını bırakıyordu. Sonra kafenin perili olabileceğinden bahsettim, o da yardım için buraya gelmemi önerdi.

Hazel'ın gözleri gözlüklerinin arkasından büyüdü. "Uh ... wow.

Jeanie kendisini biraz daha az dengesiz gösterecek bir gülümseme denedi ama pek başarılı olduğunu sanmıyordu. Hazel kendi küçük gülümsemesiyle koltuğuna geri oturdu. Logan'a bir şeyler fısıldadı, bu da Logan'ın başını sertçe sallamasına neden oldu. Jeanie'nin bunu düşünecek zamanı olmamıştı ki önlerindeki sıradaki sandalyeye başka bir kadın oturdu.

"Onu orada görüyor musun? Belli ki bir şeyler planlıyor," dedi ve Jeanie'nin aralarında geçtiğini bilmediği bir konuşmaya başladı. "Sadece konuşuyor gibi görünüyor," diye mırıldandı Logan ve yeni kadın Gözlerini ona dikti.

'Evet, belediye başkanıyla konuşuyorum. Muhtemelen bu kasabayı mahvetmek için daha çılgın planları vardır.

"Bu sadece bir bilgi yarışması, Annie.

'Yeni Başlayanlar için Fırıncılık dersimle aynı gece bir trivia gecesi! Bunu böyle planlamış! Odanın karşısındaki adama ters ters baktı ve Jeanie de onun bakışlarını takip etti. Söz konusu bilgi yarışması planlayıcısı, kasabayı mahveden adam uzun boylu ve yakışıklıydı. Çiftçi gibi yakışıklı değildi ama kesinlikle çekiciydi.

Koyu renk saçlı, bronz tenli. Gülümsemesi daha çok ukala bir sırıtmaydı. Burada suyun içinde ne vardı? Kasabanın tüm erkekleri seksi miydi? Rüya Limanı'nın hayali bu muydu? Jeanie buna kızdığını söyleyemezdi.

"Sanki Mac'i anaokulundan beri tanımıyormuşuz gibi davranıyorsun," dedi Logan.

Annie kaşlarını çattı. 'Sorun da bu zaten. Onun ne kadar kötü olduğunu hatırlıyorsun. İkinci sınıfta her gün çikolatalı sütünü çalmıştı! Hepiniz anlamalısınız!'

Logan kısık bir kahkaha attı, yumuşak bir hava üfledi.

"Ben bunu aştım. Annie kollarını göğsünün üzerinde

kavuşturdu. "Ama ben atlatamadım.

Sonunda Jeanie'ye doğru baktı, o da gülümseyerek el salladı.

"Aman Tanrım! Siz şu gizemli yeni kafe sahibi olmalısınız! Ben Annie, The Sugar Plum Bakery'nin sahibiyim. Sonunda sizinle tanıştığıma sevindim.'

"Ben gizemli miyim? Jeanie gizlice Logan'a bakarak sordu. Yüzü asıktı ama bir cevap vermedi. "Ben de memnun oldum. Fırınınız her sabah nefis kokuyor.

O zaman, uğra! Ayrıca, hafta sonu sabahları genellikle kafeye çörek getiririm. Logan'a yaptığın selamlamayı bana yapma.

Jeanie'nin yanakları utançtan kızarmıştı ama Annie sanki her şey çok eğlenceliymiş gibi gülüyordu.

"Gerçekten kişisel bir şey değildi--" diye açıklamaya başladı ama Annie elini sallayarak sözünü kesti.

"Eğer bu koca serseriyi arka sokakta dolaşırken görseydim ve onu doğduğundan beri tanımasaydım, muhtemelen ben de kafasına vurmaya çalışırdım.

"Ben sinsi değilim.

Jeanie, "Sen biraz ürkek biriydin," diye ekledi.

Annie parmağını Logan'a doğru uzattı. 'Gördün mü, çok sinsisin. Ondan hoşlanıyorum,' dedi Jeanie'yi göstererek.

"Bu lanet toplantı ne zaman başlayacak? Logan'ın sesi bıkkınlık ve umutsuzluğun sevimli bir karışımıydı.

Hazel hâlâ eldivenli olan eliyle onun dizini okşadı. "Belediye Başkanı Kelly'nin asla zamanında başlamadığını biliyorsun.

'Neden ona öyle diyorsun? Ona sadece baba de.'

Hazel omuz silkti. 'O işte. Saygılı olmaya çalışıyorum.

Logan gözlerini devirdi ama Jeanie yüzündeki gülümsemeye engel olamadı. Bu insanları şimdiden sevmişti. Bu kasabayı sevmişti. Bu huysuz çiftçiyi sevmişti. Buraya uyum sağlayabilmeyi dilemek çok mu fazlaydı? Annie'nin ondan gerçekten hoşlanmasını, kitap kulübüne katılmasını istemesini, Hazel'ın onu belediye başkanı olan babasıyla tanıştırmasını dilemek çok mu fazlaydı?

Kafede işleri yoluna koyma baskısı artıyordu. Ama Jeanie, Marvin'in milyar dolarlık yatırımcılarla yaptığı haftalık toplantılara hazır olmasını sağladıysa, o zaman kesinlikle küçük bir kafeyi işletebilirdi. Değil mi?

Dördüncü Bölüm

Logan her zaman cehennemde ateş ve kükürt olacağını düşünmüştü ama meğer cehennem, sabahtan beri unutmaya çalıştığı kadınla en yakın arkadaşlarından birinin arasına sıkışmış bir belediye binası toplantısıymış. Hazel'a her bakışında, kaşlarını onu çok rahatsız edecek şekilde sallıyordu - ve Jeanie'ye her baktığında, harika vakit geçiriyormuş gibi ona gülümsüyordu. Kendini neyin içine sokmuştu?

Jeanie'ye bu lanet toplantıdan neden bahsettiğini, daha da önemlisi neden gelmeyi kabul ettiğini bilmiyordu. Bu sabah öyle telaşlı, öyle şaşkın görünüyordu ki. Ve yorgundu. Boyundan büyük işlere kalkışmıştı ve aslında kasabaya bir iyilik yapıyordu. Pumpkin Spice Café kasabadaki tek düzgün kahve dükkanıydı. Eğer orayı bir an önce faaliyete geçiremezse, insanlar otoyolun yanındaki benzin istasyonunda satılan sulandırılmış, yanmış şeyleri içmek zorunda kalabilirdi. Ya da tam zombi olup kahvaltıda birbirlerinin beyinlerini yemeye başlayabilirler. Eğer bu şekilde düşünürseniz, o bir kahramandı.

Annie, dünyanın en uzun eşarbını boynundan çözerken, sarı saçları başının etrafında çılgınca uçuşurken, kasabadaki tüm kilit oyuncuları göstermeyi devralmıştı.

"Öndeki iğrenç yeşil kravatlı adam belli ki belediye başkanı.

"Hey! Ona o kravatı ben aldım.

"Üzgünüm Haze, ama bu renk iğrenç. Annie omuz silkti. 'Her neyse, yanındaki takım elbiseli kadın belediye başkan yardımcısı ve eski müdürümüz. Adı Mindy, ama ben onu asla Müdür Walsh olarak hatırlamayacağım. Annie sesini alçalttı ve Jeanie'ye doğru eğildi. "Korkunç biri.

Jeanie kıkırdadı. Logan bu sesin içinde nasıl kıvrıldığını görmezden geldi ve içine yerleşti.

"Ve şuradaki de benim ezeli düşmanım, Macaulay

Sullivan. "Ivır zıvırcı adam mı?

"Ivır zıvır şeylere aldanma Jeanie. Senin kafenin yanındaki barın sahibi. Ona dikkat et.'

Logan alay etti. Annie ile Mac arasındaki tek sorun birbirlerinden hoşlanıyor olmalarıydı ve ikisi de bunu kabul etmiyordu. Ama şimdi bu konuya girecek değildi.

"Her neyse, köşedeki evcil hayvan dükkanının sahipleri Greg ve Shawn ile birlikte orada.

Jeanie başını salladı, her şeyi anlıyordu ve Logan onun bir not defteri çıkarıp kopya kâğıdı hazırlamaya başlamasına şaşırmayacaktı. Not tutan bir tipe benziyordu. Onun nasıl bir tip olduğu umurunda değildi. Kahve içmek, kasabaya yardım etmek ve zombi kıyametini önlemek için buradaydı. Jeanie'nin el yazısının neye benzediğini ya da kenarlara küçük karalamalar yapıp yapmadığını düşünmek için değil.

Muhtemelen yapardı.

'Ve şurada da Main'in aşağısında yeni bir restoran açan Sharma'lar var. En iyi tandır tavuğu onlarda," diye Jeanie'ye bilgi verdi Annie.

Hazel Logan'ı böğründen dürterek dikkatini Annie'nin turundan uzaklaştırdı. 'Seni buraya getirmeyi nasıl başardığını bana anlatacak mısın? Böyle şeylere hiç gelmiyorsun,' diye kulağına fısıldadı.

'Sadece yardımcı oluyorum. Bilirsin, komşuluk.'

"Komşuluk mu?" Sesi inanmaz bir şekilde yükseldi, sanki adam hayatında hiç komşuluk yapmamış gibiydi.

"Evet. Yardımcı olabilirim.

Hazel homurdandı. 'Yararlı, elbette. Ama bir kasaba toplantısına gelmek? Bu senin için yardımcı olmanın çok ötesinde. Gözlüklerini burnuna doğru itti ve ona tamamen iğrenç bir sırıtış attı. "Bence sen aşık oldun.

Jeanie'nin onları duyacağından gülünç bir şekilde endişelenerek sıktığı dişlerinin arasından, "Benim aşık olduğum falan yok," diye tısladı. 'Ben on iki yaşında bir kız değilim. Sadece düzgün bir fincan kahve istiyorum.

Sinir bozucu küçük arkadaşı omuz silkti. 'Tamam, tabii. Sadece kahve isteyen yardımsever bir komşu. Anladım.'

Adam ona ters ters baktı ama kızın tek yaptığı masumca gülümsemek oldu. Çok fazla arkadaşı yoktu; muhtemelen bunu öldürmemeliydi.

Kollarını göğsünde kavuşturarak eski püskü sandalyesine yerleşti. Bir aşk. Saçma. Bu kadını çok az tanıyordu. Sevimli pijama pantolonlar giydiği, hayatında gördüğü en parlak gülümsemeye sahip olduğu ve bir beyzbol sopasını büyük bir lig oyuncusu gibi tuttuğu gerçeği dışında. Bunun dışında hiçbir şey bilmiyordu. Ve böyle kalmasını istiyordu.

En son tüm kasabanın önünde kaza yapıp yanmasının dumanı henüz dağılmamıştı. Yakın zamanda bu hataları tekrarlamayacaktı. Bir dahaki sefere biriyle çıktığında, her şeyi Dream Harbor'dan uzakta tutacaktı. Belki de herkesin sürekli bahsettiği o güzel uzun mesafeli ilişkilerden biri olabilirdi.

Jeanie ile çıkmak istediğinden

değil. Sadece kahve istedi.

Belediye Başkanı Kelly kürsüye çıktı ve boğazını temizledi. Logan içten içe inledi.

Belediye Başkanı kendine özgü şapşal gülümsemesiyle 'Hoş geldiniz, Hayalperestler' dedi.

Öldür beni şimdi.

"İşin ilk sırası. Gözlüklerini Hazel'ınkine o kadar benzer bir şekilde burnuna doğru itti ki Logan adama karşı istemsiz bir yumuşaklık hissetti. "Sullivan's Pub artık Salı günleri saat sekizde başlayan bir trivia gecesine ev sahipliği yapacak.

Logan, Annie'den yayılan öfkeyi hissedebiliyordu. Ya da belki bastırılmış cinsel arzuyu. Aradaki farkı anlamak imkânsızdı. Yemek pişirme dersi saat altıda başlıyordu. İnsanlar hem yemek pişirip hem de önemsiz şeyler yapabilirlerdi ama Annie'nin bu mantığı kabul etmeyeceğini biliyordu. Mac onun gecesini ihlal etmişti.

Belediye Başkanı Kelly kalabalığın heyecanlı fısıltılarının dinmesini bekledi. İnsanlar çoktan ekip üyelerini seçmeye başlamıştı. Mac arkasını dönüp Annie'ye göz kırpacak cesareti gösterdi. Annie yumruklarını iki yanında sıkarak ayağa kalkmaya başladı. Logan onu omuzlarından yakaladı ve koltuğuna geri itti. Annie'nin ayağa fırlayıp Mac'i boğmak için odanın öbür ucuna dalmadığından emin olmak için bir dakika daha dayandı. Ya da Mac'in yüzündeki sırıtışı öpmek için. İkisinden biri bütün toplantıyı durdurabilirdi.

Tamam, devam ediyoruz. Gündemdeki bir sonraki konu Mayberry ve Cherry Lane'in köşesinde önerilen dur işareti.

'Dur işaretini unut, Pete! Kahvemizi ne zaman geri alacağız? Leroy ön sıradan bağırdı.

Logan, Jeanie'nin yanında gerildiğini hissetti.

'Evet! Karımın tuhaf bitki çayını bir gün daha içemem!

'Tamam, tamam, Tim. Sakin ol. Kimse sana Tammy'nin çayını içirmiyor. Belediye başkanı kalabalığı susturmak için ellerini havaya kaldırdı. Logan haklıydı. Bir zombi durumunun eşiğindeydiler. "Sanırım bu gece PS Kafe'nin yeni sahibi de bizimle birlikte olacak. Pete, Jeanie'ye cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Belki buraya gelir ve bizi planları konusunda aydınlatır.

Jeanie bir nefes aldı ve Logan belki de herkesin önüne çıkmak istemeyeceğini düşündü. Aslında, araya girip bu hafta sonu açılış yapmayı planladığını açıklamaya hazırdı ama Jeanie çoktan ayağa kalkmış ve podyuma doğru yürüyordu.

Bu gece onu fark etmemek için o kadar çabalamıştı ki, saçlarının başının arkasında düzgün bir şekilde nasıl toplandığını ve kirpi pijamaları yerine gri pantolon ve taze krem renginde bir kazak giydiğini gözden kaçırmıştı. Uzun, siyah topuklu ayakkabıları eski ahşap zemine yüksek sesle vuruyordu.

Gözlerini kırpıştırdı. Bu kadın bu sabah tanıştığı kadın değildi. Bu kadının kurtarılmaya ihtiyacı yoktu. İlk kez, buraya taşınmadan önce kim olduğunu, Rüya Limanı dışında ne yaptığını merak etti. Onun yardımına, bir şeyleri düzeltmesine ihtiyacı olduğundan o kadar emindi ki. Kötü bir alışkanlık.

Pete'e o parlak gülümsemelerinden birini verdi ve kürsünün arkasında durdu. "Herkese merhaba. Ben Jeanie. Dot'un yeğeniyim. Boğazını temizledi, gülümsemesi hafifçe sallanıyordu. Demek ki biraz gergindi. 'Hepinizi bir hafta boyunca kafeinden mahrum bıraktığım için özür dilerim. Ben... uh... daha yeni yerleşiyordum ama kafe bu Cumartesi yeniden açılacak.

Kalabalıktan alkış sesleri yükseldi ve Jeanie'nin gülümsemesini daha da genişleten cesaretlendirme ve hoş geldin çığlıkları yükseldi. Logan kendi dudaklarının da aynı şekilde gülümsediğini hissetti. Kahve için. Kahve için mutluydu.

"Yine de küçük bir sorun yaşıyorum," diye devam etti Jeanie. 'Geceleri garip sesler duyuyorum. Bu... um... uykumu çok bozuyor ve ne olabileceğine dair bir fikri o l a n var mı diye merak ediyordum?

"Katil çiftçiler mi? Annie bağırdı ve Logan onun sandalyesinin arkasına tekme attı.

"Muhtemelen rakunlardır," diye önerdi Mac. "Çöpleri karıştıran birkaç şişman rakun görmüştüm.

Jeanie başını salladı. "Bilmiyorum. Gerçekten hayvan sesi gibi gelmiyor. Ve her gece biraz farklı. Bazen bir vuruş, bazen bir tırmalama gibi.

Kalabalık bu küçük bilgiyi sevdi. Birdenbire salonda teoriler patlak verdi.

'Gençler! Dışarıda sorun çıkarıyorlar.'

'Sadece küçük bir yaramazlık. Ne de olsa Ekim ayındayız.

'Muhtemelen stresli bir rüyadır. Rüya okumaları yapıyorum. Gel

beni gör!' 'Son zamanlarda hava çok rüzgarlı.'

"Sadece endişelisin, tatlım.

Jeanie'nin kafası bir kişiden diğerine dönüyor, her çılgın öneriyi dinliyordu.

"Perili olabilir.

Jeanie'nin bakışları, kasabanın tek balıkçılık turu şirketi olan *SS Ginger*'ın kaptanı ve Logan'ın diğer en iyi arkadaşı Noah'ya takıldı. Uzun masalların ve güzel kadınların aşığı.

"Perili mi?

"Evet. Logan, Noah'nın kumral saçlı başının onaylarcasına sallandığını görebiliyordu. 'Kesinlikle. Main'deki o binalar çok eski. Perili olmasalar daha da çılgınca olurdu açıkçası.

Logan buradan vurabileceğini düşünse arkadaşının kafasının arkasına bir şey fırlatırdı. Jeanie'yi buraya gürültü sorununa daha makul bir açıklama bulması için getirmişti, hayalet teorisini desteklemesi için değil. Gerçi şimdi odaya baktığında neden bu ekibin daha makul bir cevap bulacağını düşündüğünü bilmiyordu.

'Ben de öyle düşünmüştüm! Ama Logan bunun çılgınca bir fikir olduğunu düşündü." "Öyle mi? Noah tek bir bakır kaşını kaldırarak sordu.

Odadakiler dönüp Logan'a baktı. Soru yüzlerinden okunuyordu. Gürültü ya da hayaletlerle ilgili değil, tamamen o ve Jeanie'yle ilgiliydi. En önemlisi de, kasabaya yeni gelen bu sevimli kızla nasıl tanışmıştı?

Hayır, şirin değil.

Sadece yeni bir komşu.

Sıcaklığın boynundan yukarı çıktığını hissetti.

Logan'ın herhangi bir soruya cevap vermesine gerek kalmadan Belediye Başkanı Kelly araya girerek, "Bence bu teoride bir şeyler olabilir," dedi. Ve bir an için Logan

minnettarım. Ta ki belediye başkanının ağzından bir sonraki sözler çıkana kadar. "Aslında, şimdi siz söyleyince, bununla ilgili bir rüya görmüştüm.

Yüce Tanrım, kurtar onu. Başkan Kelly'nin rüyası değil. Gerçekten cehennemdeydi. Bu resmi olarak kasabayı kafein bağımlısı zombilerden kurtarmaya çalıştığı son seferdi.

"Bir rüya mı? Jeanie, bu kasabanın nasıl çılgınca yönetildiği konusunda tamamen masum bir tavırla sordu. Logan yüksek sesle inliyor olmalıydı çünkü Hazel onu yine kaburgalarından bıçakladı.

Yan tarafını ovuşturdu. Hazel'ın dirsekleri çok sivriydi ve ona baktığında bakışları daha da keskinleşiyordu. Ama o çenesini kapalı tuttu. Babasının geleceği görüp görmediği konusunda onunla tekrar tartışmaya hiç niyeti yoktu. Yaptığı bir başka hatadan ders alıyordu.

Bunu bir kenara bırakın, bütün bir kasabayı hayallerinize göre yönetmek tamamen delilikti. Arada bir işe yarasa bile. Ve kasabanın adı Rüya Limanı'ydı.

Belediye Başkanı Kelly kürsüye doğru geri adım atmış, seçilmeden tam bir yıl önce Dream Harbor Belediye Başkanı olma rüyasını nasıl gördüğünü, o büyük buz fırtınası gerçekleşmeden önce rüyasında onu nasıl gördüğünü ve anaokulunun elektrik sorunu olduğunu bildiği ve elektrikçinin onu zamanında arayarak bir yangını önlediğini söylediği hikayeye başlamaya hazırlanıyordu. Logan buna dayanamadı.

"Rüyaları var," diye ağzından kaçırdı Logan. "Onları karar vermek için kullanıyor. Belediye Başkanı Kelly gülümsedi. "Bu doğru. Teşekkür ederim, Logan.

Jeanie onunla belediye başkanı arasında bakıştı, dudaklarında şaşkın bir gülümseme vardı. İyi vakit geçiriyordu. Kahretsin, eğer bu kendini bu çılgınlığa maruz bırakmaya değmiyorsa.

"Ve rüyanda kafenin perili olduğunu mu görüyorsun?" diye sordu.

Belediye Başkanı Kelly saçmalıyormuş gibi başını salladı. 'Her zaman bu kadar net değiller. Ama iki gece önce bir yabancıyla ilgili bir rüya gördüm.

Bu sen olmalısın.' Jeanie'nin sırtını sıvazladı. "Gerçi artık neredeyse arkadaşız!

"Devam et, Pete. Düzenli toplantı müdavimlerinden bazıları huzursuzlanmaya başlamıştı.

Belediye Başkanı iyi huylu bir şekilde omuz silkti. "Elbette. Her neyse, rüyamda yardıma ihtiyacı olan bir yabancı vardı. Ve sonra belediye başkanının gözleri Logan'ın çok uğursuz bulduğu bir şekilde parladı. Keyifli bakışlarını Logan'a yönelttiğinde daha da fazla.

Şimdi ne olacak?

"Ah, doğru ya," diye devam etti Başkan Kelly. 'Rüyada, yeni komşumuza yardım etmek için gönüllü olan kişi bizim Logan Anders'ti.

"İşin içinde zombiler de var mıydı? Logan nefesinin altında mırıldandı. "O da ne?

"Hiçbir şey. Logan elini salladı. "Boş ver.

Belediye başkanı onu Hazel'la dokuzuncu sınıfta arkadaş olduklarından beri tanıyordu. Logan'ı herkes kadar iyi tanıyordu ve bunun gerçek bir rüya olmasına imkân yoktu. Bütün bunlar kasabanın onun işine karışmak için bir başka girişimiydi. Ve son seferden sonra, bunun olmasına izin vermemeye kararlıydı.

'Ben sadece rüzgâra oy veriyorum. Burada işimiz bitti mi? Logan istediğinden daha fazla göt gibi görünerek sordu ama Belediye Başkanı Kelly'nin hayatına müdahale etmesine izin vermeyi reddetti. Rüya olsun ya da olmasın. Ayrıca sert ses tonu karşısında Jeanie'nin gülümsemesinin nasıl kaybolduğunu da fark etmeyi reddetti.

Isabel, küçük Mateo'yu askısında uyutmak için bir o yana bir bu yana sallandığı odanın kenarından, "Belediye başkanının rüyasını görmezden gelemezsin Logan," diye seslendi. "Anaokulunu hatırlıyorsun.

Logan burun kemiğini sıktı. "Evet, anaokulunu hatırlıyorum.

Kitap kulübü Jacob, "Ve o buz fırtınasından önce arabamı hareket ettirmedim ve o büyük dal tam üzerine düştü," diye ekledi.

Odanın yarısı şimdi ona kafa sallıyor ve belediye başkanının rüyalarını görmezden gelme konusunda kendi uyarıcı hikâyelerini anlatıyorlardı. Eğer hayatı boyunca bu delilerin arasında yaşamamış olsaydı, Logan dehşete düşebilirdi. Ama bunun yerine, sadece yorgun düşmüştü.

"Sorun yok," diye araya girdi Jeanie'nin sesi kargaşanın arasından. 'Logan'ın yardım etmesine gerek yok. Yakında bir yolunu bulacağıma eminim. Yüzünde hâlâ bir gülümseme vardı ama bu sahte bir gülümsemeydi. Bu sabah onu iyi olduğuna ikna etmeye çalışırken verdiği gülümseme. Bu kayıp olandı, onu çekiştiren.

Lanet olsun.

"Ben yaparım.

Kalabalık susmuş, halinden memnun bir şekilde konuşuyordu.

Jeanie odanın diğer ucundan ona gülümsedi. Onun gerçek gülümsemesi. "Memnuniyetle," diye ekledi. Ve onu şaşırtacak kadar ciddiydi.

Beşinci Bölüm

"
Hediyelerle geldik!

Kafe kapısının zili çaldığında Jeanie ön tezgâhı on ikinci kez siliyordu. Annie ve Hazel, kolları fırın kutularıyla dolu halde kapıyı iterek içeri girdiler.

"Aman Tanrım, bütün bunlar da ne? Jeanie onları önüne yığarlarken sordu. Onları görebilmek için kulenin tepesinden bakmak zorunda kaldı.

"Yarınki büyük açılışınız için! Annie kutuları daha düzenli bir şekilde dizdi. 'Siparişler genelde bu kadar çok olmaz, ama geri döndüğünüz ilk hafta sonu için oldukça büyük bir katılım olacağını tahmin ediyorum. İnsanlar çok heyecanlı.

Jeanie'nin midesi sinirle doldu. "Öyle mi?

Kesinlikle. Dün gece onları görmedin mi? Kafeine ihtiyaçları var.'

Hazel bir kutu açtı ve içinden bir çörek çıkardı. "Hazır mısın?

Ben ... uh ... Sanırım. Jeanie de bir çörek aldı ve köşesini kemirdi. "Norman'ın büyük yardımı oldu. Neyse ki kafenin tüm giriş çıkışlarını biliyor.

Annie kutuyu kapattı. "Birazını ödeme yapan müşteriler için sakla!

Hazel dirseğini tezgâha dayayarak, "Açıkçası Norman'ın hâlâ burada olmasına şaşırdım," dedi.

"Gerçekten mi, neden?

Hazel omuz silkti, kahverengi bukleleri omuzlarında sallanıyordu. "Her zaman onunla teyzen arasında bir şeyler olduğunu düşünmüşümdür.

Annie güldü. 'Hazel'ı görmezden gel. Kasabadaki herkesi eşleştirmeyi seviyor.

"İstediğin kadar gül. Norman'ın Dot'a nasıl baktığını gördüm. Orada bir şeyler dönüyordu.

'Dün geceki kasaba toplantısında Noah'ya nasıl baktığını gördüm. Orada neler oluyor?'

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Hazel, ağzındaki çöreğin etrafında. Yüzü saçlarına kadar kızarmıştı. Jeanie gülümsemesini bastırdı. Hayalet teorisini destekleyen balıkçının da sevimli olduğunu düşünmüştü ama bu kadınları alaylarına katılacak kadar iyi tanımıyordu. Yine de bunu hayal edebiliyordu. Onlarla arkadaş olduğunu, buraya uyum sağladığını hayal edebiliyordu. Geceleri uyuyamadığında bu onun yeni favori fantezisiydi.

"Peki, seni neden kasabada hiç görmedik? Annie konuyu değiştirerek sordu. "Dot sürekli senden ve kardeşinden bahsederdi.

"Ah, evet... Keskin ve ani bir suçluluk duygusu içine yerleşti. İşiyle o kadar meşgulken pek çok şeyi ihmal etmişti. Dot Teyzesi de bunlardan biriydi. "Çocukken birkaç kez ziyarete gelmiştik. Aslında burayı çok severdim. Onun kafesinde vakit geçirmeyi. Ama sonra, bilmiyorum... kardeşim Kaliforniya'ya taşındı ve hayat meşgulleşti sanırım.

Annie sanki bir şeyleri bir araya getirmeye, onu anlamaya çalışıyormuş gibi onu inceledi. Jeanie onun ne gördüğünü merak ediyordu. Bunu başarıyor muydu? Soğukkanlı, sakin, kafe sahibi? Yoksa Annie onun içinde yıpranmış bir sinir yumağı olduğunu, ilk kez kendisi için bir şey yaptığında başarısız olmaktan korktuğunu söyleyebilir miydi? Bu kafeyi işletmek, ilk kez bir başkası için bir şeyler yapmak için kıçını yırtmadan çalıştığı bir iş olacaktı. Her şey kendisi içindi. Açıkçası bu da onu çok daha korkutucu yapıyordu.

"Logan hakkında ne düşünüyorsunuz?" Hazel ağzından kaçırarak Annie ve Jeanie'nin bakışlarını kendisine çekti.

Annie dirseğiyle arkadaşını dürterek, "Hemen dal, Haze," diye tısladı.

"Bence o çok ... uh ... hoş biri. Jeanie onların yoğun incelemeleri altında kıpırdandı. "Gürültü sorununu çözmeme yardım etmesi çok hoş.

"Bu konuda tam olarak nasıl yardımcı oluyor? Annie yüzünde masumiyet maskesiyle sordu.

"O... uh... biz... bir gözetleme yapmaya karar verdik.

"Gözetleme mi?" Hazel'ın gözleri gözlüklerinin arkasından büyüdü.

"Evet, polis dizilerindeki gibi. Uyumayacağız ve gürültüyü kim ya da her ne yapıyorsa onu yakalamaya çalışacağız.

"Ve Logan bunu kabul etti mi? Annie sordu.

"Evet, bu onun fikriydi. Pazartesi gecesi yapacağız. Aslında Jeanie, Logan'ı kapıda kendisini beklerken bulmadan önce toplantı salonunun çoğunun boşalmasını beklemişti. Ona bu işten sıyrıldığını söylemeye niyetlenmişti ama bunun yerine Logan ona Pazartesi günü gelip sesleri kendi duyup duyamayacağını görmek istediğini söylemişti. Gerçi dürüst olmak gerekirse, adam buna hiç 'gözetleme' dememişti. Bu tamamen ona aitti.

Bunu söylediğinde yüzünde beliren alaycı gülümsemeyi hatırlayınca içi ısındı. Sessiz çiftçiyi gülümsetmek hoşuna gidiyordu.

Hazel küçük bir inilti çıkardı. "Oh, hayır. Düşündüğümüzden de kötü.'

"Neymiş o? Jeanie bir parça çörek daha kopardı ve yanlış bir şey söylemekten korkarak ağzına attı.

"Mesele şu Jeanie," dedi Annie, yine fırın kutularıyla oynayarak. 'Logan oldukça sert düşme eğiliminde ve son ilişkisi-'

"Hayır, hayır, hayır... öyle bir şey değil! Jeanie sözünü kesti, Annie'nin açıklamasını durdurmak için ellerini kaldırdı ve bu sırada bir parça çöreği kafeye fırlattı. "Belediye başkanı yüzünden ve neredeyse kafasını koparacağım için yardım ediyor ve benim de biraz uyumaya ihtiyacım var. İşte bu kadar. Hepsi bu.

Jeanie konuşurken Annie'nin kaşları yukarı kalktı. "Hmm. Bak, Logan'ı hayatımız boyunca tanıdım, bu yüzden onun özel cazibesine karşı bağışıklığım var, ama kör değilim, Jeanie. Onun neye benzediğini biliyorum. Objektif olarak seksi ama aynı zamanda iyi bir kalbi var ve ben onun tekrar incinmesini istemiyorum.

Jeanie Logan'ın daha önce nasıl yaralandığını bilmek istemiyordu, en azından Annie'den. Bu onun anlatması gereken bir hikâyeydi.

Gerçekten. Sadece iyi bir gece uykusu çekmek için. Kasabaya yerel çiftçileri baştan çıkarmak için gelmedim.'

Hazel bunun üzerine kıkırdadı ve yere düşen çörek parçasını almak için eğildi. 'Gelip size böyle saldırdığımız için özür dileriz,' dedi. 'Kasabanın Logan'a karşı bir tür zaafı var. Babası o doğmadan önce gitmiş, annesi de biz çocukken ölmüş. Ondan sonra tüm kasaba onu evlat edindi.

Tanrım, küçük, sevimli Logan'ın annesini kaybetmesini düşünmesine gerek yoktu.

"Ona zarar vermeyeceğim," diye mırıldandı. Başını iki yana salladı. Ne diyordu ki? "Yani, onunla, ona hiçbir şey yapmayacağım. Oh, bu tamamen yanlış çıkıyordu. "Yani, buraya kimseyle çıkmaya gelmedim. Sadece yeni bir başlangıç yapmak istiyorum. Hepsi bu.

Annie başını salladı. Memnun olmuştu. "Harika! O halde mahalleye hoş geldiniz.

"Teşekkürler.

Annie aceleyle kafeden çıktı ama Hazel geri çekildi. 'O gerçekten iyi bir adam,' dedi.

"Eminim öyledir.

"Ona bir şey yapmak istersen bunun çok da kötü bir şey olacağını sanmıyorum. Hazel göz kırptı.

'I...' Jeanie'nin yanakları kızardı.

"Sadece şehre geri dönüp onu terk etme! Hazel gitmek için dönerken neşeyle konuştu. "Yarın sabah erkenden görüşürüz.

balkabağı baharatlı latte!'

"Hoşça kal," dedi Jeanie belli belirsiz ama o küçük ziyaret yüzünden başı dönüyordu. Logan'ın arkadaşları onunla çıkmasını mı yoksa ondan uzak durmasını mı istiyorlardı?

Fark etmezdi zaten. Onlara karşı dürüst davranıyordu. Buraya yerel çiftçileri baştan çıkarmaya ya da onlarla çıkmaya gelmemişti.

O sadece kahve servisi yapmak ve yirmi sekiz yaşında stres kaynaklı bir kalp krizinden ölmemek için buradaydı.

Birkaç saat sonra, fırın kasası sabah için çörekler, kekler ve balkabağı şeklindeki şekerli kurabiyelerle kaplanmıştı. Her yüzey pırıl pırıldı ve Logan'ın küçük balkabakları her masanın ve tezgâhın üzerindeydi. Kafe hazırdı ama Jeanie hâlâ derisinin altında bir sinir akımı hissediyordu.

Tezgâhın arkasındaki tabureye çöktü ve yeni alanını inceledi. Marvin'in ofisinin dışındaki masasından kesinlikle farklıydı. Bakması gereken lekeli bir bilgisayar ekranı, sürekli çalan bir telefon, dinlenme odasına götürmekte hep geciktiği kirli kahve fincanları yoktu.

Bütün gün topuklu ayakkabılarla koşturmaktan ayakları ağrımıyordu ama temizlik yapmaktan, düzenlemekten ve yarına hazırlanmaktan sırtı ağrıyordu. Aklı Marvin'in randevuları, karısının doğum günü, metresinin yeni adresi ve öğle yemeği siparişiyle meşgul değildi. Ama midesi yarınki büyük açılış için sabırsızlanıyordu. Ya her şey ters giderse?

Burada ne işi vardı ki? Büyük ön pencereden ana caddeye bakan manzaraya baktı. Cadde şirin ve düzenliydi, ağaçlar yolu kaplıyordu. Yapraklar yeni değişmeye başlamıştı, sarı ve yeşil birbirine karışıyordu.

Yeşilin yanında kırmızılar. Yol boyunca çoğu kapının önünde altın rengi ve mor çiçekler vardı.

Kendime not: Anneleri getir.

Kafe, Bluebell Kitabevi ve Sullivan's Pub tarafından kuşatılmıştı. Kitapçının diğer tarafında Annie'nin fırını yer alıyordu. Diğer birkaç dükkân ve restoran, evcil hayvan dükkânı ve postaneyi de ekleyince Ana Cadde ortaya çıkıyordu.

Açıkçası, çok güzeldi. Sonbahar, küçük kasaba New England'ın en iyi hali. Burada farklı hissetmesi gerekmez miydi? Boston'un çılgın enerjisinden, trafiğinden ve kalabalığından uzakta? Burada farklı *olması* gerekmez miydi?

Lanet olsun ki deneyecekti.

Bir elini yüzünde gezdirdi. Belki de yarından önce erkenden yatıp biraz uyumaya çalışacaktı. Norman ona defalarca kafenin saat tam yedide açılacağını söylemişti. Norman'ın kendisinden hoşlanmadığı duygusundan kurtulamıyordu ama onun bu kaba tavrını genel bir yaşlı adam huysuzluğuna yormaya karar verdi. Teyzesi yıllarca ona güvenmişti, Jeanie de güvenmişti.

Ama huysuz olsun olmasın, Norman'ın burada kalmasından memnundu. Kafenin her şeyini biliyordu ve iki baristaları da burada kalmıştı. Jeanie neden endişelendiğini bilmiyordu. Burası onsuz da rahatlıkla idare edilebilirdi. Muhtemelen bir hafta boyunca kapatmasına bile gerek kalmamıştı ama geldiğinde çok bunalmıştı. İnsanların gerçekten gelip her zamanki sabah kahvelerini istemeleri fikri neredeyse onu bir sonraki asistanlık işini aramak için Boston'a geri gönderecekti.

Kafenin üstündeki yeni dairesinin çıplak zemininden aradığı emlakçıyı düşündü. Barbara Sanders. Kısa konuşmaları sırasında Jeanie'nin ona Barb demesi için ısrar etmişti. Jeanie'nin ön kapının altında bulduğu kartvizitte Barb'ın resmi ona bakıyordu. Cilalı, bakımlı, dengeli ve geniş, mükemmel bir gülümsemesi vardı. Jeanie kendini

Barb'a güvenmek, sorunlarını Barb'ın çözmesine izin vermek istiyordu.

Neredeyse kafeyi satışa çıkarmasına izin verecekti ama sonra Marvin'in masasının üzerine yığılmış, yüzü bir yığın rapora gömülmüş cesedinin görüntüsü aklına geldi ve Barb'a aceleyle fikrini değiştirdiğini söyledi; yine de Barb'ın bölgedeki diğer işletmelerin son zamanlarda ne kadara satıldığına dair karşılaştırmalar göndermesini kabul etti ve ardından telefonu kapatıp iyi bir önlem için kocaman bir salata yedi.

Ama şimdi burada oturmuş, işletmekle hiç işi olmayan küçük, *derli* toplu kafesine bakarken Jeanie bir hata yapmış olabileceğini düşündü.

Alan küçüktü, sadece birkaç yuvarlak masa ve sandalyeye yetecek büyüklükteydi ve Jeanie buranın müşterilerle dolu olduğunu hayal etmeye çalıştı. Heyecan ve sinirden kalbi sıkışıyordu.

Ön taraftaki cumba, yaşlandıkça ve kullanıldıkça yıpranmış iki rahat sandalye için mükemmel bir köşeydi. Jeanie'nin dükkânın üst katındaki dairesinde de aynı orijinal parke zeminler vardı ve Barb Sanders bu konuda övgüler yağdırmıştı. Odanın ortasında, bir tarafı kasaya, diğer tarafı da birkaç bar taburesine ayrılmış L şeklinde bir tezgâh duruyordu. Kasanın yanındaki camekân Annie'nin ikramlarıyla doluydu. Duvarlar krem beyaza boyanmıştı ve yerel sanatçıların resimleriyle doluydu. Yanlarındaki duvara yapıştırılmış küçük yırtık kâğıt parçalarında eserin adı ve fiyatı yazıyordu.

Jeanie odanın karşısındaki büyük, mor bir ineğin resmedildiği tabloya baktı. Ressam onu asarken gergin miydi? Aslında hiç de iyi bir ressam olmadığına dair içinde hastalıklı bir hisle evde oturuyor muydu? İnsanların renkli çiftlik hayvanları hakkında ne düşünecekleri konusunda endişelendi mi yoksa sadece devam mı etti?

Arka kapının çalınması varoluşsal krizini ve inekle girdiği bakış yarışını böldü. Taburesinden zıplayarak indi ve

giderken önlüğünü çıkardı. Kendisini daha resmi hissettireceği umuduyla bu sabah giymişti. Şansı yaver gitmedi.

Logan kapısında görmeyi beklediği son kişiydi ama onu orada bulduğu için heyecanlanmadığını söylerse yalan söylemiş olur.

"Merhaba," dedi kapıyı daha geniş açarak.

"İşte," dedi, selamlama zahmetine girmeden. Elini uzattı ve avucunun içinde küçük bir kutu duruyordu.

'Um... ne...'

Özür dilerim. Bunlar kulak tıkacı. Yardımcı olabileceklerini düşündüm... uh...' Logan bir elini sakalında gezdirdi, sakalının üstündeki yanakları pembeleşti, '... bu gece uyumanıza yardımcı olur. Büyük günden önce.

Buraya yerel çiftçiler için gelmedin, diye hatırlattı Jeanie kendine, ama hediyenin tatlılığı, biraz da garip teslimatla birleşince, neden çiftçiler için gelmediğini hatırlamakta zorlanıyordu. Özellikle de şu anda kapısının eşiğini karartan iri yarı, yakışıklı olan için.

'Teşekkür ederim! Çok naziksiniz. Küçük kutuyu adamın elinden aldı, ne kadar büyük olduğunu ve avucunun parmaklarına ne kadar sert ve sıcak geldiğini umursamadan.

'Yeni bir kilit de getirdim. Arka kapıdakinin doğru çalışmadığını fark ettim.

'Sen... yeni bir kilit mi getirdin? Benim için mi? Kapım için mi?" Jeanie biriyle çıkmayalı çok uzun zaman mı olmuştu, yoksa bu şimdiye kadar karşılaştığı en romantik jest miydi?

"Evet, kilidin kötüyse uyuyamayacağını düşündüm. Arka cebinden çıkardığı zincir kilidiyle oynadı. 'Burada endişelenecek bir şey olduğundan değil. Sadece düşündüm ki...' Bakışları Jeanie'nin gülümsemesine takılınca sesi kayboldu. Yanakları karardı.

Bu mükemmel. Teşekkür ederim, gerçekten. Çok naziksiniz. Duyamamak beni gererdi ama yeni kilidim sayesinde eminim ki

huzur içinde uyuyacağım. Yarın büyük bir gün ve hazır olmam

gerekiyor. Gözlerini kırpıştırdı. "Doğru.

Doğru. Saçmalıyordu. "Bunu alacağım, sanırım. Eminim kapıya nasıl takacağımı b u l a b i l i r i m .

"Gerek yok. Logan ayaklarının dibindeki alet kutusunu kapmaya başlamıştı bile. "Birkaç dakika içinde takarım.

"Oh. Tamam. Harika. Jeanie geri adım atıp onu içeri aldı ve sonra kesinlikle orada durup adamın kapının kilidini vidalarken esneyen kollarını hayranlıkla izlemedi. Onun sonbahar yaprakları ve odun dumanı kokusunu ciğerlerine daha fazla çekmek için kesinlikle daha derin nefes almadı. Bunu yapmazdı çünkü Logan sadece dost canlısı bir komşuydu ve o da yeni bir başlangıç yapmak için buradaydı. Ve o deli bir insan değildi.

Ama işini bitirdiğinde ve Jeanie'nin ilk tepkisi onun gidişini görmekten duyduğu üzüntü olduğunda, Hazel'ın haklı olduğunu düşünmeden edemedi.

Yakışıklı çiftçiye karşı hissettikleri sandığından da kötüydü.

'Sabah burada olacak mısın? Kahve içmek için?' *Tabii ki kahve için Jeanie. Başka ne için burada olabilirdi ki? Cevap verme,* diye tembihledi kendini.

Logan doğruldu ve tornavidasını alet kutusuna geri bıraktı. "Bunu kaçırmazdım.

Kahve. Kahveden bahsediyordu.

Ama Logan'ın ona bakışında bir şey vardı, ağzının köşesi hafifçe kalkmıştı, belki de sadece kahve değildir diye düşündü. Ve sonra Annie'nin sözleri aklına geldi, Logan sert düşmeye meyilliydi, kalbi kırılmıştı. Jeanie birinin kalbinden sorumlu olacak durumda değildi. Hele Logan gibi tatlı birinin. Burada ne yaptığına ya da artık kim olduğuna dair en ufak bir fikri bile yokken.

'Harika,' dedi, Logan'ı kapıya doğru iterken kelime biraz fazla yüksek, fazla keskin çıkmıştı. 'Yarın görüşürüz o zaman. Ve tekrar teşekkürler. Kapıyı şaşkın çiftçinin arkasından biraz fazla hızlı bir şekilde kapattı ama onu

Pişman olacağı bir şey yapmadan önce, yüzünü onun yumuşak flanel gömleğine gömüp kalmasını istemek gibi.

Logan, hayatının şu anki dağınık durumuyla ilgili ona yardım etmekten sorumlu değildi. Onun yanına yaklaşmadan önce bu sorunu çözmesi gerekiyordu, özellikle de arkadaşları ve tüm kasaba izlerken.

Altıncı Bölüm

"

Günün bu saatinde nereye gidiyorsun? Logan'ın büyükannesi onu sessizce dışarı çıkmaya çalışırken yakaladı.

'Kasabaya gidiyorum. Muhtemelen sabaha kadar dönmeyeceğim.'

"Günaydın mı?" Büyükannesinin kaşları kıvırcık beyaz saç çizgisine doğru yükseldi. 'Sabaha kadar şehirde ne işin var? Yeni bir bayan arkadaş. Ya da bir beyefendi arkadaş. Sen mutlu olduğun sürece benim için fark etmez canım,' dedi gülümseyerek, kolunu okşayıp yanından geçerek mutfağa doğru ilerlerken. Tüm hafta sonu boyunca düşünmemekte zorlandığı PS Café'nin yeni sahibiyle hayalet avına çıktığını açıklamak yerine, şehirde biriyle buluşacağını itiraf etmek daha kolay olurdu.

Cumartesi ve Pazar günü dükkâna gitmiş, her zamanki kahve alışkanlığına kavuştuğu için mutlu olmuştu. Bunun, tezgâhın arkasındaki Jeanie'nin siparişleri sıralarken her müşteriye gülümseyerek bakmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Ya da diğer tüm kasaba sakinleri onun tüm hayat hikayesini ve kafe için mevcut iş planını isterken bile tamamen kendi halinde göründüğü gerçeğiyle. Ya da sonbaharda giydiği kazakların kıvrımlarını çok dikkat dağıtıcı bir şekilde sarması. O sadece kahve seven bir adamdı.

Açılışa beklendiği gibi büyük bir katılım oldu ve Jeanie'nin her iki gün de ona ayıracak bir iki kelimeden fazlası yoktu, ancak şunları söylemeyi başardı

kulak tıkaçlarıyla çok daha iyi uyuduğunu söyledi. Bu iyi bir şeydi çünkü geceleri uyumaya ne kadar çabuk dönerse, ona yardım etmekten o kadar çabuk kurtulacaktı.

Bu kesinlikle onun istediği şeydi.

'Gitmeden önce yemek yemek ister misin? Güveçte biraz güveç var,' diye sordu büyükanne ve Logan yüzünü buruşturmadan önce onun arkasını dönmesini bekledi. Büyükannesini severdi ama yemekleri berbattı. Onun güveç tenceresi yemek hayallerinin ölüme gittiği yerdi.

'Hayır, teşekkürler. Zaten yedim.'

Kendisi için bir kase güveç hazırlarken onu inceledi. Açık mor sweatshirt'ünün önünde aya doğru uluyan bir kurt vardı ve altına giydiği floresan rengi atletik pantolon bugün aerobik dersine gittiğini gösteriyordu. Logan gülümsemekten kendini alamadı. Ninesi tanıdığı otuz yaşındakilerin çoğundan daha enerjikti.

"Peki, bana neyin peşinde olduğunu söyleyecek misin, yoksa artık büyükannene bir şey anlatmayacak mısın? Güveçten bir lokma aldı ve kaşlarını çatarak kaşığı kaseye geri bıraktı. 'O partide bir şeyler ters gitti.

Büyükannesi onun yerine buzdolabından bir kutu dondurma çıkarırken Logan bir kahkaha attı.

"Anlatacak pek bir şey yok. Mutfağın kapı çerçevesine yaslandı ve ahşap inledi. Eski çiftlik evi neredeyse 150 yaşındaydı. Yaşlı bir adamın eklemleri gibi inlemeyen ve gıcırdamayan pek fazla parçası yoktu. Böyle olması hoşuna gidiyordu. Bu evde tarih vardı. Mükemmel bir eski kot pantolon gibi yıpranmıştı.

"Havalı bir büyükanne olduğumu biliyorsun. Tek gecelik ilişkiler, çıkar ilişkisi olan arkadaşlar, barda kız tavlamak. Hiçbir şey beni şaşırtmaz. Büyük bir kaşık dolusu dondurma aldı ve gülümsedi. "Bu çok daha iyi.

Logan mutfağa girdi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Biliyorum. Çok havalısın. Bu sadece Pete'in beni zorladığı bir şey.

"Bu adam bahardaki bir sincaptan daha çatlak.

Logan güldü. 'Kesinlikle öyle. Sabah görüşürüz. Gitmek için döndü. Güneş çoktan batmıştı ve Jeanie'ye sekizde orada olacağına dair söz vermişti.

"Konuşmaya ihtiyacın olursa ben her zaman buradayım, benim küçük loganberry turtam.

Loganberry'nin ne olduğunu hiç bilmiyordu ama kendini bildi bileli ninesi ona böyle sesleniyordu. Hayatının bu noktasında, tanıdığı tek anne oydu; kendi annesi yavaş yavaş hafızasından silinmişti. Şimdi sahip olduğu tek şey, söylediği bir şarkının ya da sürüdüğü gül suyu kokusunun bir anlık görüntüsünden ibaretti.

Ama Nana her zaman onun yanında olmuştu. Eğilip ona sarıldı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Bahsetmeye değer bir şey olursa, ilk öğrenen sen olacaksın.

Gülümsedi. "Tek istediğim bu.

Dışarı adımını atar atmaz anladığı tek kadınlar tarafından karşılandı. Küçük silkie tavuk sürüsü onun gururu ve neşesiydi. Kamyonuna doğru yürürken onlara akşam yemeğinden kalan mısırları atıyor, onların mutlu gıdaklamalarının ve ötüşlerinin tadını çıkarıyordu. Tavukları idare edebilirdi. Tavuklar mantıklıydı. Tavuklar, siz yıllık Noel ağacı ışıklandırmasında tüm kasabanın önünde evlenme teklif edene kadar sizi seviyormuş gibi davranıp sonra aniden fikir değiştirmezlerdi.

Logan'ın vücudu önce soğudu, sonra da hatırlayınca ısındı. Bu sadece Lucy'yi kaybetmenin verdiği yıkım ya da verdiği cevap karşısında yaşadığı mutlak şaşkınlık değildi. Tanıdığı herkesin önünde böyle bir şey yaşamanın verdiği utanç da vardı. Ve sonrasında herkesin gözlerindeki o lanet acıma duygusu. Kasabanın yetimi olarak büyümek yeterince kötüydü, bir de özgeçmişine 'zavallı, yalnız adam' sıfatını eklemek iyice canına tak etmişti.

Neredeyse bir yıl geçti ama hâlâ atlatamamıştı. Lucy değil. Lucy, o bitmişti. Zaten hiçbir zaman mantıklı olmamışlardı. Kız kıza bir hafta sonu gezisindeyken tanışmışlardı. Mac'in yerinde gözüne çarpmıştı, ki oradaki en güzel kız olduğu ve çocukluğundan beri tanımadığı tek kişi olduğu için bu hiç de zor değildi.

Kızların hafta sonu ikisi için ateşli ve ağır bir hafta sonuna dönüştü ve Logan bunun sona ereceğini düşündü. Ama kız ziyarete gelmeye devam etti ve Logan da Boston'a onu görmeye gitmek için çiftlikten zaman ayırdı. Bir süreliğine, belki işe yarayabileceğini düşündü.

Ama sonuçta Lucy onun olmadığı bir şey olmasını istiyordu. Anlaşıldığı üzere, Dream Harbor mini bir tatil için eğlenceliydi ama kalmak istediği bir yer değildi. Küçük kasaba hayatını sevmiyordu. Çiftlikten nefret ediyordu, çok kötü koktuğunu, çok kirli ve çok eski olduğunu düşünüyordu.

Onun cevabını bir mil öteden görmesi gerekirdi. Ama onu sevdiğini söylemişti ve aptal olduğu için ona inanmıştı. Küçük, sessiz bir evlenme teklifinin ona uygun olmayacağını biliyordu. Lucy büyük, cesur, gürültülü ve gösterişli şeyleri severdi. Logan'ın olmadığı her şeyi. Çok geç olana kadar görmezden geldiği dev bir kırmızı bayrak daha.

Ve işte orada, kasabanın en büyük gecesinde, kasaba meydanının ortasındaki dev ağacın önünde duruyordu. Her şeyi Belediye Başkanı Kelly ile planlamıştı. Geri sayımdan hemen sonra Logan herkesin önünde diz çökecek ve evlenme teklif edecekti.

Tozlu yoldan kamyonetine doğru yürürken sahne zihninde korku filmlerinin ağır çekimiyle akıp gidiyordu. Dizlerinin üzerine çökmüş, yüzüğü çıkarmış ve tüm kalabalık ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü. Lucy'nin yüzündeki telaşlı ifadeyi fark etmeliydi. Evet demek üzere olan bir kadının bakışı değildi bu. Kaçmaya hazır bir kadının bakışıydı.

Ve o da tam olarak bunu yaptı. Adamın ağzından "Benimle evlenir misin?" kelimesi daha çıkmamıştı ki, kadın başını sallayıp kaçmaya başladı.

Logan'ı şaşkın kalabalıkla yüzleşmesi için meydanda bıraktı. Ertesi sabah Back Bay'e giden ilk banliyö trenindeydi.

Hatırladıkça midesi sıkışıyordu.

İyi, diye düşündü. Bu duyguya tutun. Çünkü Jeanie'yle ilişkiye girerse yine aynı şey olacaktı. Kasaba zaten onun burada olmasına kafayı takmıştı. Bir, çünkü yeniydi. İki, çünkü onlara hayat veren kahvelerini servis ediyordu. Ve üç, çünkü o güzel bir güneş ışığıydı.

Hayır. Kes şunu. Bu tam da geçen sefer onu gerçeğe kör eden türden bir saçmalıktı. Jeanie buraya yeni geldi. Küçük bir işletmeyi yönetme deneyimi olmadığından bahsetmiyorum bile. Ve Boston'da yaşamaya alışkındı. Logan bir ayağı dışarıda olan biriyle kesinlikle birlikte olamazdı. Tekrar.

Artık uçuş riskleriyle çıkmak yok. Kasaba izlerken çıkmak yok.

Hatırlanması gereken iki basit kural. Elbette, geçmişinde kadınlarla ilgili korkunç kararlar vermiş bir adam bile bunu yapabilir.

Kurtarma alpakası Harry Styles'ı güvenli bir şekilde araba yolunun dışında tutan eski çitin önünde durdu. Ya da bunu denedi. Tüylü hayvanı her zaman olmaması gereken bir yerde buluyordu, buna kafasını mutfak penceresinin yarısına kadar sokup perdeyi kemirmesi de dahildi.

Yaşlı çocuğun başını bir güzel kaşıdı, Harry de teşekkür etmek için kulaklarını salladı. Büyükannesi bir gün kurabiye siparişi için uğrayan küçük izci kız grubunun ona isim takmasına izin vermişti ama Logan kabul etmeliydi ki bu isim ona yakışıyordu. Bu alpakada kendinden çok emin bir şeyler vardı, eğer isterse binlerce çığlık atan hayranına stadyumları da satabileceğini söyleyen bir şeyler. Onun yerine burada çimenleri kemirmeyi tercih ederdi.

Logan onu biraz daha kaşıdı ve Jeanie'nin evine gitmeden önce eski anılarının uzaklaşmasına izin verdi. Ekim ayının başları olmasına rağmen serin bir geceydi ve rüzgâr tarlalardaki kuru yaprakları hışırdatıyordu. Ay

tepesi dolu ve aydınlıktı, arada bir başıboş bir bulut gölge düşürüyordu.

Hayalet avı için her zamanki gibi iyi bir gece olduğunu düşündü.

Harry'ye veda etti ve kamyonetine atladı. Jeanie'yi göreceği için duyduğu heyecan olarak tanımlamayı reddettiği yeni bir duyguyla midesi altüst olurken, "Bu saçma geceyi bir an önce atlatsam iyi olacak," dedi kendi kendine.

Yedinci Bölüm

Jeanie atıştırmalıkları yerleştirdiğinden beri beşinci kez yeniden düzenledi. Abartmış olabilirdi. Üç çeşit patates cipsi, mısır cipsi ve guac vardı; çeşitli şekillerde çubuk krakerler, şeker mi şaka mı oynayanlar için tasarlanmış büyük boy bir paket mini şeker; Twizzlers (Jeanie'nin nefret ettiği ama Logan'ın sevebileceğini düşündüğü), Annie'nin fırınından taze pişmiş kurabiyeler; ve yolda bir pizza vardı.

Kesinlikle çok fazla. Çığ gibi büyüyen cips poşetlerini tekrar düzeltti. Gözetleme hakkında bildiği tek şey atıştırmalık gerektirdiğiydi. Öyle değil mi? Bu doğru görünüyordu. Ayrıca geceyi Logan'la geçireceği için gergindi, bu yüzden ağzını atıştırmalıklarla doldurursa çok kötü bir şey olmayacağını düşündü. Bu mantıklıydı. Her şey tamamen kontrolü altındaydı.

Twizzlers paketi masadan kaydı ve bir tokatla yere düştü.

Evet, tamamen kontrol altında.

Ön pencerelerin yanındaki şişirilmiş sandalyelerden birine oturdu. Atıştırmalıkları küçük köşedeki sehpanın üzerine koymuş, buranın gözetleme için en rahat yer olacağını düşünmüştü. Kafenin geri kalanı küçük yuvarlak masalar ve tahta sandalyelerle doluydu, hızlıca bir fincan kahve içmek için mükemmeldi ama bütün gece oturmak için uygun değildi.

Geçtiğimiz üç gün boyunca, bu masalar açılıştan kapanışa kadar kasabanın yerlileriyle dolup taşmıştı. Telaşlı, yoğun ve heyecan vericiydi. Kafe iyi yağlanmış bir makine gibi çalışıyordu ve Jeanie zamanının çoğunu insanları selamlayarak ve onlarla sohbet ederek geçiriyordu. Hatta müşterilerinin düzenli siparişlerinden bazılarını bile öğreniyordu. Bir müşterinin gelip 'Her zamankinden lütfen' demesi ve Jeanie'nin bunun ne olduğunu bilmesi, kafe sahipliğinin zirvesi gibi görünüyordu.

Herkes çok misafirperverdi, Dot teyzesinin hikâyelerini paylaşmaktan ve ona kendisi hakkında milyonlarca soru sormaktan mutluluk duyuyorlardı. Jeanie neredeyse buraya ait olduğunu ya da en azından buraya ait olabileceğini hissetmişti.

Açılış hafta sonunun en güzel yanı, her gece yorgun argın yatağa düşmesi ve Logan'ın kulak tıkaçlarının ve yeni takılan kilidin onu güvende ve sağlam tutmasının yardımıyla Jeanie'nin bir bebek gibi uyumasıydı. Hem de bütün gece ayakta olan bebeklerden değil. Gerçekten etkileyici uyuyan bir bebek gibi.

Atıştırmalık dağına tekrar baktı. Muhtemelen bu saçma gözetlemeyi iptal etmeliydi. Yapmak üzereydi ve yapacaktı da, eğer bu sabah arka merdivenlerden inip, uykuyla dolu bir gecenin ardından uçarak gelmeseydi ve sesi tekrar duymasaydı. Arka kapısının tırmalandığını. Ama Norman birkaç dakika sonra kapıyı açmasına yardım etmek için içeri girdiğinde, orada hiçbir şey görmediğini söyledi.

Yaşlı Norman'ın ona bu binanın tarihini ve burada ölen aileyi anlatmış olması da pek yardımcı olmamıştı. Kızıl hastalığı olduğunu söylemişti. Ya da belki sarı humma? Bütün aileyi yok eden bir çeşit renkli humma.

Görünüşe göre Dot Teyze yıllar içinde onlarla barışmıştı ama Norman'ın en iyi tahminine göre aile, mülkiyetin el değiştirmesinden memnun değildi.

Jeanie bir kurabiye aldı ve saatine tekrar baktı. Akşam 7.45. Logan birazdan burada olmalıydı. Her şeye zamanında yetişen bir tipe benziyordu. Başkalarının zamanını düşünürdü. Seni getirecek kadar düşünceli

Uyuyamadığında kulak tıkacı. Trafiği durduracak kadar yakışıklı. Bunun gibi şeyler.

Neden onunla çıkmaması gerekiyordu?

Doğru ya, önce hayatını rayına oturtması gerekiyordu. Bu küçük, tuhaf kasabada nasıl yaşayacağını bulmalıydı. Mükemmel bir kafe sahibine dönüşecekti. Sakin ve havalı, belki biraz da tuhaf. Boş zamanlarında mor çiftlik hayvanlarını boyayan biri. Dot Teyze gibi. Hayallerini yaşayan, mutluluğunun peşinden giden özgür bir ruh. O zaman çiftçiyle çıkabilir. Belki. Arkadaşları çıkabileceğini söylerse.

Arka kapıdan gelen sert bir vuruş onu düşüncelerinden uyandırdı. Bu, çoktan ölmüş bir hayaletin ürkütücü tırmalaması değil, diğer taraftaki sağlam adamın sert vuruşuydu. Jeanie ayağa kalktı ve aceleyle kafenin arka kapısına gidip parlak yeni kilidini açtı.

"Üzgünüm, geç kaldım.

Jeanie saatine baktı. Saat 8.02'ydi. Gülümsemek için kendini zor tuttu. "Sorun değil. İçeri buyurun.

Logan başıyla onayladı ve küçük alanda onu takip etti.

'Burası daha rahat olduğu için buraya yerleşebiliriz diye düşünmüştüm ama şimdi fark ediyorum ki sesleri genelde arka taraftan duyuyorum, o yüzden belki de kafenin arka tarafına doğru ilerlemeliyiz. Daha önce hiç gözetleme yapmamıştım, o yüzden ...'

Jeanie kafasını kaldırdığında Logan'ın atıştırmalık yığınına baktığını gördü.

"Oh, ve acıkabileceğimizi düşündüm.

Adamın ağzının kenarının yukarı doğru kıvrılmasını izledi. "Olabilir. Bir elini sakalında gezdirdi, bakışları hâlâ yemekteydi. "Daha önce hiç bu kadar aç olduğumu hatırlamıyorum.

Jeanie onun ağzının diğer tarafının yükseldiğini görmeseydi utanabilirdi. Onu gülümsetmişti.

Kadın da ona sırıtarak karşılık verdi. "Önümüzde koca bir gece var. Ortaokuldaki yatıya kalmalardan beri bütün gece ayakta kalmamıştım ve biz

bunlar için her zaman bir sürü atıştırmalık vardı.'

"Elbette," dedi, Twizzlers paketini yırtıp içinden bir tane çıkarırken yüzünde hâlâ eğlenen bir ifade vardı. Aha! O biliyordu.

"Bu sesleri en son ne zaman duydun?" diye sordu ve onun yanındaki sandalyeye oturup hemen işe koyuldu. Dişleriyle bir parça Twizzler kopardı ve çiğnedi.

"Bu sabah. O da oturdu, yanına bir paket ekşi krema ve soğan cipsi aldı. 'Bunları gerçekten seviyor musun? Onlar nesnel olarak en kötü şekerlemeler.

"Objektif olarak, ha? Elindeki kırmızı meyan kökünü inceledi ve sonra bir ısırık daha aldı. "Bunun üzerinde çalışmalar yapıldı mı?

Jeanie güldü. "Muhtemelen. Onların en kötüsü olduğu herkesçe bilinir.

Logan onu bir dakika kadar uzun süre inceleyerek yanaklarındaki sıcaklığın artmasına neden oldu. Bir ısırık daha aldı. "Güçlü fikirleri olan bir kadın. Sanki bir şeye karar vermiş gibi başını salladı. "Bu hoşuma gitti.

Jeanie, onu çok az tanımasına rağmen gömleğini, yüzünü ve tüm kişiliğini beğendiğini söyleyemeden ağzına bir avuç cips tıktı. Bunun yerine gürültülü, gevrek ısırıklar arasında başını salladı.

"Peki, senin de hayaletler hakkında güçlü fikirlerin var mı?" diye sordu. "Gerçekten burada olan şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?

Jeanie omuz silkti. "Belki. En az diğerleri kadar iyi bir teori gibi görünüyor.

Logan *gerçekten mi* der gibi bir kaşını kaldırdı. Ama bu konudaki düşüncelerini yüksek sesle dile getirmedi.

"Ayrıca, belediye başkanı ve diğer herkes bunun iyi bir fikir olduğuna gerçekten inanmış görünüyordu. Yani ben ve sen... Yani, sen bana bu konuda yardım ediyorsun.'

Öfkelendi. "Evet. Bu kasaba harika fikirlerle dolu.' Olamaz, bundan korkuyordu. Bu çılgın gözetleme işinin bir parçası olmak istemiyordu. Bunu bilmeliydi. Onu köşeye sıkıştırmıştı ve sonra tüm kasaba bu işe balıklama atlamıştı.

'Burayı sevmiyor musun? Rüya Limanı'nı kastediyorum," diye sordu, asıl sorusunu şimdilik geçiştirerek.

'Burayı seviyorum. Burası benim evim.'

"Oh. Sadece öyle görünmüyordu.

Logan bir elini sakalında gezdirdi. "Kardeşin var mı Jeanie?

Biraz sola döndüler ama bütün gece buradaydılar. Sohbetin devam etmesi iyi oldu. "Kaliforniya'da yaşayan bir kardeşim var. Aslında bir saat önce atıştırmalık yiyecek seçmeye çalışırken Bennett'le telefonda konuşuyordu. Onu her şeyden çok fazla almaya ikna eden de onun kötü etkisi olmuştu.

'Tamam, kardeşin hakkında senden başka kimsenin kötü şeyler söylemesine izin verilmediği hissini bilirsin. Mesela seni rahatsız etse bile, sadece sen onun bir baş belası olduğunu söyleyebilirsin.

Jeanie gülümsedi. "Evet, anlıyorum. Üçüncü sınıftayken, Ben'i kardan adamlarını devirmekle suçladıkları için iki kızı doğum günü partisine davet etmemişti. Sonra da muhtemelen onun yaptığını anladığında itiraf edene kadar üzerine oturmak zorunda kalmıştı. Onun için çok kafa karıştırıcı bir dönemdi.

Başını salladı ve bir Twizzler daha ısırdı. "Bu kasaba hakkında böyle hissediyorum.

"Yani seni deli etmelerine rağmen onları seviyorsun.

"Aynen öyle.

"Belediye Başkanı seni yeni kıza yardım etmen için gönderdiği için kendi isteğin dışında mı buradasın?

Lütfen hayır deyin. Lütfen hayır deyin.

Başını salladı, kara kaşları birbirine yaklaştı. "Burada kendi isteğim dışında bulunmuyorum. *Vay be.*

"Tamam... Onu bu çılgın hayalet avı gecesine zorlamamıştı ama hikâyede daha fazlası olduğunu, Logan'ın kasabanın onu neden burada istediğine dair başka bir teorisi olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Logan Twizzler'ın geri kalanını yavaşça çiğnerken Jeanie cipslerini atıştırarak bekledi. Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı.

'Bu kasaba, içindeki insanlar... çok fazla olabilirler. Ama beni önemsiyorlar. Bütün bir kasabanın sizi önemsemesi çok da önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti. Jeanie kendisini önemseyen insanları bir elin parmakları kadar sayabilirdi.

Sertçe yutkundu.

"Ama ben hayaletlere inanmam.

Güldü. 'Hayaletler ya da değil, bu gizemin temeline inersek mutlu olacağım. Gerçi kulak tıkaçları çok yardımcı oldu. Ve kurduğunuz yeni güvenlik sistemi - çok yardımcı oldu. Ona gülümsedi ve yanaklarının kızarmasını izledi.

Boğazını temizledi. "Yardımcı olduğuna sevindim. Koltuğunda kıpırdandı. "Şimdi bana bu seslerden biraz daha bahset.

Sekizinci Bölüm

Uyku tulumlarını açtıklarında gece yarısını çoktan geçmişti.

"Bunları getirdiğin için teşekkürler. Pek kampçı sayılmam. Muhtemelen bunu tahmin etmişsinizdir. Kilidi olmayan ve dışarıda her türlü ürkütücü sesin olduğu bir çadırda nasıl olacağımı hayal edin.

Jeanie çantanın kenarından tutup sallarken gülümsedi. Logan sadece birkaç çam iğnesinin düştüğünü görünce rahatladı. Bunları kullanmayalı uzun zaman olmuştu. Bir fare ailesini silkelemediği için memnundu.

Gerçi çocukken izci kızlarla kamp yapmıştım. Ama çoğunlukla s'mores için oradaydım. Onları mikrodalgada yapabileceğimi öğrendiğimde kamp günlerim sona erdi.

Logan başıyla onayladı. Jeanie'nin hikâyelerinin çoğunun cevap gerektirmediğini çoktan öğrenmişti ve kilosunun yarısı kadar şeker yiyip bunu sayamayacağı kadar çok kahveyle yıkadığından beri hikâyelerinin sayısı ve hızı artmıştı. Zaten cevap verecek zaman da yoktu.

"Seni kamp yaparken görebiliyorum," diye devam etti uyku tulumuna yerleşirken. "Sen o tip bir adamsın.

Jeanie'nin karşısına, kendi uyku tulumunun üzerine oturdu. "Ne tür bir şey bu?" diye sordu, Jeanie'nin onun ne tür bir adam olduğunu düşündüğünü merak ettiği için kendini tutamadı.

Başını eğmiş, onu inceliyordu. Kalın siyah saçları omzunun üzerinden sallanıyordu. "Biliyorsun...

O salladı onun Başını. O kesinlikle yaptıdeğil

Biliyorum, ama oldu şimdi utanç verici bir şekilde öğrenmek için çaresizim.

Jeanie, sanki ona zorluk çıkarıyormuş gibi bir iç çekti. "Sağlam tip, açık havada, flanel gibi.

"Flanel mi?

"Evet." Adamın pazen giymiş gövdesinin genel bölgesini işaret etti. "Sende çok güçlü bir sakallı, pazenimsi hava var.

Logan kaşlarını çattı. Sakallı olmak kötü müydü? Elini bilinçli bir şekilde yüzünde gezdirdi. Jeanie faniladan hoşlanmıyor muydu? Çok sıcak ve rahattı.

"Beni yanlış anlama," dedi, daha yakına eğilerek. "Senin için kesinlikle işe yarıyor.

Oh. *Oh ... onun için çalışıyordu.*

Kafenin ılık ışığında yanakları pembe pembe kızardı. Bir nefes daha verdi ve saçlarını kulağının arkasına itti. "Demek istediğim, pazen sizin işiniz için çok pratik ve sakal da size yakışıyor. Eminim kampçılıkta da çok iyisindir.

Pratik. Doğru. Bu oydu. Sağlam. Güvenilir bir çiftlik ekipmanı gibi.

Sen gerçekten iyi bir adamsın Logan. Lucy'nin vedasının anısı içinde çınladı. *Burada kendine güzel ve rahat bir hayat kurmuşsun ama ben bunu yapamam. Sonsuza kadar bu küçük kasabada kalamam. Bundan daha fazlasına ihtiyacım var.*

O gittikten sonra sakalının uzamasına izin verdi. Lucy sakaldan nefret ederdi.

"Gidip bize yastık getireyim. Jeanie ayağa fırladı ve arka merdivenlerden tırmanarak dairesine çıktı.

Lanet olsun. Muhtemelen ona kaşlarını çatmış, Lucy'den kaynaklanan tüm öfkesini Jeanie'ye yöneltmişti. Saatine baktı. Saat 1.07 ve hâlâ tuhaf sesler, odada h a y a l e t i m s i bir ürperti, olağandışı hiçbir şey yoktu. Bu çok saçmaydı.

Botlarını çıkardı ve ellerini başının arkasına koyarak uyku tulumunun üzerine uzandı. Şu anda bu seslerin Jeanie'nin yeni bir yerde olmaktan duyduğu sinirden başka bir şey olmadığından emindi. Bu tamamen anlaşılabilir bir şeydi ama bir noktada bunu aşması gerekecekti.

Kafasının içinde, Jeanie'ye kesinlikle bunu aşmasını söylememesi gerektiğini söyleyen Nana'nın sesi olabilirdi. Ama o bile o kadar aptal değildi. Kendini daha iyi hissedene kadar onunla takılacaktı. Ve bir pislik gibi davranmayacaktı. Onun zararsız yorumları eski güvensizliklerini canlandırsa bile.

Jeanie merdivenlerden inerken merdivenler gıcırdadı ve Jeanie ona yardım etmek için ayağa kalkamadan Jeanie bir kucak dolusu yastıkla Jeanie'nin başında dikildi.

"Al bakalım," dedi ve yüzüne bir yastık bıraktı. Adam yastığı aldı ve başının arkasına sıkıştırdı. "Vay be, teşekkürler.

Jeanie kıkırdadı ve kalan yastıkları uyku tulumunun üzerine bıraktı. Jeanie yerleşirken Logan tavana baktı, birden gecenin bir yarısı birinin yanında yatmanın samimiyetinin farkına vardı. Hepsi bu olsa bile.

Kafenin ana ışıklarını kapatmışlar, onları tezgâhın arkasındaki gece ışıklarının yumuşak parıltısında bırakmışlardı. Ay ışığı büyük ön pencereden içeri süzülüyor ve dışarıdaki ağaçlar tavana gölgeler düşürüyordu. Oda kahve ve hamur işi kokuyordu.

'Şimdi, çok rahat olamayız,' dedi. 'Yoksa uyuyakalabilir ve kaçırabiliriz.

Logan kendini yastığına bırakırken bile, "Bunu istemeyiz," diye mırıldandı. Jeanie gibi, onun şampuanı gibi kokuyordu ve dönüp içine çekme isteğine direndi.

Jeanie'nin uyku tulumu, yüzünü ona dönmek için yuvarlanırken hışırdadı. Sırt üstü yattı ve onun koyu kahverengi gözlerine bakmak yerine tavana bakarak kendini daha güvende hissetti.

"Deli olduğumu düşündüğünü biliyorum.

"Düşünmüyorum.

Jeanie inanamayan bir "harumph" sesi çıkardı, nefesi Logan'ın yüzünün yan tarafında gezindi. Logan bu his karşısında gözlerini kapadı, o kadar yumuşak, o kadar sıcaktı ki. 'Tüm bunların ne kadar çılgınca olduğunun tamamen farkındayım. Ben sadece her şeyin ...burada, bu yeni ...çaba için mükemmel. Ve bir şeylerin yanlış olduğu hissinden kurtulamıyorum. Sanki bir şey benden kurtulmaya çalışıyor.

Logan ona doğru yuvarlandı ve o kadar yakındı ki nefesindeki kesikliği duyabiliyordu. Onu burada mutlu etme ihtiyacı, onu durduramadan yüzeye çıktı, her seferinde canını yakan o lanet içgüdü.

"Harika gidiyorsun.

Bunu beklemiyormuş gibi gözleri büyüdü ve bu onu da incitti.
İyi bir iş çıkardığını duymaya alışık değil miydi?

"Burada yaşamanın ve teyzemin kafesini işletmenin nasıl olacağına dair bir hayalim vardı.

"Ve?

Yastık yığınının içine doğru kıvrıldı, gözleri iri ve karanlıktı. "Ve düşündüğümden daha farklı oldu.

Ve işte oradaydı. Bu kadından uzak durması için gereken sebep. Rüya Limanı'nın olmadığı bir şey olmasını bekliyordu ve aynısını ondan da bekleyecekti.

'Yerleşmen gerekiyor. Her şey yoluna girecek. Sesi amaçladığından daha sertti ama sözleri ona bu karanlık kafede neden onunla birlikte olmaması gerektiğini hatırlattı, yastığını kokluyor, ona daha yakın yatmasını diliyordu. Lucy ile geçirdiği o ilk hafta sonu gibiydi, ona Dream Harbor'ı satabileceğini düşündüğü zaman. Ve kendini.

En azından bu sefer herkesin üzerinde kıyafetleri vardı.

Jeanie başını sallarken saçları yastığa çarparak hışırdadı ama ikna olmuş görünmüyordu.

'Patronum masasında öldü. Ve onu ben buldum,' diye ağzından kaçırdı.

"Ne?" Ona karşı hisleri yeniden şiddetle değişti ve kaşlarının arasındaki küçük kırışıklık neredeyse onu öldürüyordu. 'Kahretsin, Jeanie. Bu korkunç bir şey. Hayır.

Bu kadar huzursuz olmasına şaşmamalı. Ölü patronunu bulmak. Buraya sadece küçük bir manzara değişikliği için gelmemişti. Korkarak kaçıyordu.

"Evet." Gözlerinde yaşlar birikti. "Oldukça korkunçtu. Sesi çok küçüktü, çok incinmişti. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin.* Ağlayan kadınlarla başa çıkamazdı. Vücudundaki her içgüdü bunu düzeltmesi, daha iyi hale getirmesi için ona bağırıyordu.

Boğazını temizledi. "Orada ne yapıyordun - yani eski işinde. "CEO'nun idari asistanıydım.

"Vay canına. Etkileyici.

"Pek sayılmaz. Konudaki hafif değişiklik gözyaşlarının akmasını engelledi. *Tanrı'ya şükür.* "Çoğunlukla her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için koşturdum. Toplantıları planladım, evrakları dosyaladım, kahve aldım. Bunun gibi şeyler. Ama sonunda tüm hayatımı kapladı. Bunu hiç istememiştim.

Derin bir nefes aldı ve sırt üstü yuvarlandı, Logan da aynısını yaptı. Onun yoğun bakışlarından yine güvende.

'Lisans eğitimimde işletme okudum ama bu bölümle ne yapmak istediğimi hiç bilmiyordum. Sadece güvenli bir bahis gibi görünüyordu, sanki daha sonra ç ö z e c e k m i ş i m gibi.

"Hangi okula gittin? diye sordu Logan. Ölen patronu için ağlamasını engelleyecekse soru sormaya devam edecekti.

'B.U.'

"Bastır Terriers.

Küçük bir kahkaha attı. "Etraftaki en vahşi maskot. "Hey, bu küçük şeyler kışkırtıldıklarında vahşi olabiliyorlar.

Kadın tekrar güldü ve adam sesin üzerine yuvarlanmasına izin verdi. Tanrım, çok güzel gülüyordu. Küçük bir neşe kıvılcımıyla patlayan türden gerçek bir kahkaha. Bu hoşuna gitmişti, bu kahkahayı şişeleyip eve götürmek istiyordu, çünkü bütün bu lanet geceden pişmanlık duyuyordu ve bundan sonra her ne olduysa onu yine darmadağınık bir halde bırakmıştı.

'Her neyse, asistanlık işi aldım ve sanırım bu işte iyiydim çünkü sonunda şirketin en tepesine çıktım. Ama yedi yıl boyunca bu işi yapmak istememiştim.

Elleri uyku tulumlarının üzerinde uzanıyordu ve Logan onun serçe parmağını kendi parmağıyla okşayarak devam etmesi için cesaretlendirdi ama bu küçük dokunuş vücudunu ürpertti. Geç olmuştu ve etraflarındaki kasaba sessizdi. Tek ışık tezgâhın arkasındaki gece lambasının yumuşak sarı ışığıydı. Kendi küçük kahve kokulu, şeker yakıtlı baloncuklarında yalnızdılar. Ve Logan bundan biraz fazla hoşlanıyordu. Böyle anlar, böyle geceler uzun sürmezdi. Sonunda gerçekler yüzünüze vurur ve geriye uyumsuz hayatları olan iki insan kalırdı.

"Sonra bir sabah, elimde Marvin'in her zamanki lattesiyle içeri girdim ve o oradaydı. Bütün gece ofiste kalması alışılmadık bir durum değildi. Kimse onu kontrol etmemişti. Kimse onun için endişelenmiyordu bile. Tamamen yalnız öldü.'

Jeanie onun yanında burnunu çekti. Logan onun elini tuttu ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Sıcak, yumuşak ve küçük. Mükemmeldi.

"Teşekkürler. Burnunu çekti. "Mesele şu ki, bunun ben olabileceğimi fark ettim. İşimin her şeyim olmasına izin vermiştim. Patronum sürekli çalışıyordu, ben de öyle yaptım. Artık hiç arkadaşım yoktu. Ailemi yılda birkaç kez görüyordum. Dot'u ziyaret bile etmedim ve o sadece kısa bir araba mesafesinde yaşıyordu!

"Herkes meşgul olur.

"İki yıl önce grip oldum.

Logan bu konuşmadaki dönüşler yüzünden kırbaç yemeye başlamıştı. "Grip, kalp krizinden çok farklıdır.

'Biliyorum, ama çok kötü geçirdim. Birkaç gün yüksek ateş, kusma, her şey vardı. Tekrar burnunu çekmeye başladı, sesi gözyaşlarıyla boğulmuştu ve Logan onun elini güven verici bir şekilde sıktı. "Kimse beni kontrol etmedi. Beni kontrol *edecek* kimse yoktu. Yaşadığım yere kustum

oda halısı ve üç gün sonrasına kadar temizleyemedim. Bütün halıyı atmak zorunda kaldım!

Artık tamamen ağlıyordu, Logan'ın içini nefes alamayacak kadar sıkan hıçkırıklarla hıçkırıyordu.

Hey, hey, ağlama. Lütfen ağlama. Her şey yoluna girecek.'

Parmaklarını çözdü ve onun yerine bir kolunu ona dolayarak onu kendine çekti. Kız hemen yüzünü onun yanına gömdü ve adam gömleğinin içinden ılık, ıslak gözyaşlarını hissedebildi.

"Şşş... şimdi her şey yolunda. Yavaş daireler çizerek sırtını ovdu, vücudundaki her kemik ağlamayı durdurmak istiyordu, bir daha asla böyle hissetmediğinden emin olmak istiyordu. "Söz veriyorum, bir daha kustuğunda beni arayabilirsin, tamam mı? Ben temizlerim. Her gün her türlü iğrenç çiftlik acil durumuyla uğraşıyorum. Üzerine bir alpaka tükürene kadar hiçbir şey görmemişsindir.

Jeanie'nin kahkahası gömleğinin içinde boğuklaştı.

'Bu gömlek gerçekten çok güzel,' dedi. 'Sana flanel gibi olmanın iyi bir şey olduğunu söylemiştim.

Kıkırdayarak onu kendine çekti ve bunun ne kadar rahat hissettirdiğine dair alarm veren tüm uyarı zillerini görmezden geldi. Ne kadar da doğru. Az önce burada olmasının tek nedeninin ölü patronunu bulmanın yarattığı şok ve travma olduğunu itiraf etmişti. Kendini daha iyi hissettiğinde, onu burada tutan ne olacaktı? Bu küçük kasaba hayatının ona göre olmadığını anlaması an meselesiydi. Tıpkı Lucy gibi.

"Bunun için üzgünüm," dedi gömleğinden çıkarak. "Sanırım şekerin etkisinden kurtulamıyorum.

"Evet, olabilir.

Jeanie'nin saçları gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüne doğru sarkıyordu. Logan saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı ve parmak uçlarının yanağına değmesine izin verdi. Gözlerini kapattı, ıslak kirpikleri siyah sivri uçlar halinde birbirine yapışmıştı. Burnu ağlamaktan pembeleşmişti ve vücudu Logan'ın yanında çok sıcaktı; bir yapboz gibi Logan'ın yanına tam oturuyordu

Bir parça. Ve yapmaması için her türlü neden olmasına rağmen, sanki daha önce milyonlarca kez yapmışlar gibi öne doğru eğilip onu öpmesi doğal, hatta aşikâr görünüyordu.

Ama geçemeyeceği bir çizgiyi geçemeden Jeanie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bunu duydun mu?" diye sordu, sözde hayaleti korkutup kaçırmamak için fısıldayarak. Logan kalbinin hızlı atışını duymaya çalıştı, neredeyse yaptığı ve hala yapmak istediği şeyin etkisinden hala kurtulamamıştı.

"Ben-

Ve sonra onu duydu. Belirgin bir tırmalama sesi. Bunu arka sokaktan gelen tiz bir çığlık izledi.

Belki de bir hayalet bulmuşlardı.

Dokuzuncu Bölüm

Phew. Bu çok yakındı. Jeanie araştırmak için arka kapıya doğru giderken Logan'ın arkasından sessizce yaklaştı. Aslında bir hata olacağı kesin olan bir şeyi yarıda kestiği için hayalete minnettardı. Logan onu öpmek üzereydi ve o da buna kesinlikle izin verecekti. Peki sonra ne olacaktı?

Hayal gücü çok yardımcı olarak "sonra ne olacak?" sorusunu bir fikirlerin pornografik slayt gösterisi. Kafesindeki huysuz çiftçiye yapmak istediği çılgınca uygunsuz şeylerden kurtulmak için başını salladı. Şimdi bunun zamanı değildi. Arka kapısında öfkeli bir ruh vardı.

"Ne yapacağız?" diye fısıldadı, aniden durduğunda neredeyse Logan'ın sırtına çarpıyordu.

Tırmalama durdu ve sonra tekrar başladı, tırnakların tahtaya sürtünmesi gibi. Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım. Arka kapısında gerçekten de kızgın bir hayalet mi vardı? NEDEN TEYZESI BU YERDEN BAHSETMEMIŞTI?
TUTULDU MU?! Onu araması ve daha sonra onunla çok sert bir konuşma yapması gerekiyordu.

Kapının arkasından doğaüstü bir çığlık yükseldi ve Jeanie yüzünü Logan'ın süper yumuşak flanel gömleğinin arkasına gömdü.

'Geçen seferki miyavlamayı hatırlamıyorum. Sence bu onları daha da kızdırdığım anlamına mı geliyor?" diye sordu, sesi kumaştan boğuk çıkıyordu.

"Hayır, bilmiyorum.

Adamın sesinin titreşimini yüzünde hissetti ve neredeyse kıkırdayacaktı. Ama sonra korktuğunu hatırladı ve sinmeye devam etti. Yeni düşük stresli yaşam tarzı için çok fazlaydı. Rahat, küçük kasaba kişiliği pencereden uçup gitmişti. Şu anda burada kalp krizinden ölmezse şanslı sayılırdı.

Ugh, ne kadar utanç verici.

Logan kapının zincir kilidini açarken metalin metale çarpma sesini duydu.

"Sakın açma!" diye bağırdı adamın kürek kemikleri arasındaki sert boşluğa. 'Henüz ne yapacağımızı bilmiyoruz! Bir plana ihtiyacımız var, hayaletten kurtulma planına. Tanrım, benim sorunlarım hakkında zırlayıp durmam yerine bunu çözmemiz gerekirdi,' diye feryat etti, hâlâ Logan'ın sırtına doğru konuşuyordu.

Bir şey bacağına sürtündü.

"Gah! Neredeyse Logan'ın bedenine tırmanacaktı -bu şimdiye kadar aklına gelen en kötü fikir değildi- ta ki kapının ardına kadar açık olduğunu ve bembeyaz bir kedinin Jeanie ve Logan'ın bacaklarının arasına girip çıktığını fark edene kadar.

"İşte senin hayaletin.

Jeanie geri adım attı. "Bekle. Ne? Kediye baktı ve kedi de ona baktı. "Bu... bu bir kedi.

Logan kıkırdadı. "Bu bir kedi.

Jeanie'nin yüzü ateş gibi kızardı ve elleriyle gözlerini kapadı. "Ben dünyanın en büyük aptalıyım," diye inledi, kendisine yardım etmesi için buraya çektiği adama bakamıyordu. Hayaleti sadece lanet olası bir kediydi! Ölümsüz ruhunu çalmak için kızgın bir hayaletin burada olmasını tercih ederdi. En azından o zaman endişesinde haklı olurdu.

"Sana bunu yaptırdığım için çok özür dilerim," dedi ellerinin arkasından. "Jeanie...

"Hayır, hayır, hayır. Bu konuda nazik olmana gerek yok. Önce neredeyse kafanı koparıyordum, sonra beni o kaçık kasaba toplantısına götürerek bana yardım etmen için seni zorladım, sonra, Tanrım, sonra da lanet olası belediye başkanını bu işe bulaştırdım!

Logan ellerini yüzünden çekti. "Hey. Kes şunu.

Jeanie daha fazla saçmalamamak için alt dudağını ısırdı.

'Bana bir şey yaptıran tek kişi ninemdir ve bunun tek nedeni de beş yaşımdan beri benim saçmalıklarıma katlanmasıdır. Anladın mı?'

Jeanie başını salladı. 'Kendimi çok aptal hissediyorum. Sadece bir kedi.'

Söz konusu kedi ayaklarının dibinde ağlamaklı bir çığlık attı. İkisi de yere baktı ve görünüşe göre aynı anda Logan'ın hâlâ onun bileklerini tuttuğunu fark ettiler. Elleri yanıyormuş gibi onları bıraktı ve bir adım geri çekilerek neredeyse arkasındaki duvara çarpıyordu.

'Muhtemelen bu adama yiyecek bir şeyler vermeliyiz. Kamyonda kedi maması var.'

Jeanie kamyonetinde neden kedi maması bulundurduğunu ya da bu arada kediyle ne yapması gerektiğini soramadan adam gitmişti. Tırmıklanmış beyaz puf topuna baktı.

"Beni kötü gösterdin, biliyorsun.

Kedi turkuaz gözlerini kocaman açarak ona baktı. Yoğunluğu ürkütücüydü, sanki onun ruhunun derinliklerini görebiliyordu. Belki de bu kedi bir hayaletti?! Ya da belki Jeanie'nin şekerlemeyi bırakması ve aklını tamamen yitirmeden önce yatağa girmesi gerekiyordu.

"Daha fazla göz kırpman gerekmiyor mu?" diye sordu yeni hayalet kedisine.

Biraz daha baktı ve sonra kedi ayağa kalkıp Jeanie'nin bacağına sürtündü. Peki, şimdi ne olacaktı? Jeanie'nin hiç evcil hayvanı olmamıştı. Birine ayıracak zamanı olmamıştı. Büyürken, annesinin alerjileri yüzünden kürklü, kıllı ya da tüylü evcil hayvan beslemesine izin verilmemişti. Bu yüzden, kısa ömürlü birkaç Japon balığı dışında, Jeanie hayatı boyunca başka bir canlıya hiç bakmamıştı.

Marvin'i saymazsanız, ki belki de saymalı, gerçi o da sonunda gerçekten kötü sonuçlandı.

Tekrar kediye baktı, eğer Logan çok yakında o yiyecekle tekrar ortaya çıkmazsa lanet olası şeyi öldüreceğine ikna olmuştu. Sonra kedi mırlamaya başladı, hafif titreşimler Jeanie'nin bacağında yankılandı. Bu çok hoştu.

Eğildi ve küçük hayvanın kulaklarının arasına bir çizik attı ve mırıldanma daha da şiddetlendi. "Bu artık arkadaş olduğumuz anlamına mı geliyor?

"Bu kesinlikle iyiye işaret," dedi Logan'ın eğlenen sesi kapı aralığından.

Jeanie ona gülümsedi. "Birbirimizi tanımaya başlıyoruz.

Logan başıyla onu duyduğunu ve onayladığını belirten bir işaret yaptı ama konuşmaya ekleyecek bir şeyi yoktu, bu da Logan'ın kişisel olarak hiç yaşamadığı bir şeydi. Onun her zaman ekleyecek bir şeyleri vardı. Belki de bunun yerine başını sallamayı denemeliydi.

Logan onun ve kedinin etrafından dolanarak tezgahın arkasındaki çekmeceleri karıştırdı. Konserve açacağını buldu ve konserve açılır açılmaz Jeanie'nin yeni arkadaşı birdenbire kafa tırmalamaya hiç ilgi duymamaya başladı. Kedi, Logan'ın yere koyduğu yemek tabağına doğru koşmaya başladı.

'Açım. Künyesi yok. Muhtemelen başıboş biri,' dedi tezgâha yaslanıp kollarını geniş göğsünde kavuşturarak.

"Kamyonunda kedi maması mı

var?" "Tabii ki.

"Tabii ki...

Logan bir elini sakalında gezdirdi, bakışları hâlâ kedideydi. "Ne zaman ihtiyacın olacağını asla bilemezsin.

"Doğru," dedi Jeanie gülümsemesini bastırarak. Bu adam sürprizlerle doluydu. "Çiftliğinizde çok kedi var mı?

"Birkaç ahır

kedisi. "Ve?

Logan'ın ağzı köşeye sıkıştı. "İki keçi, bir alpaka ve yarım düzine tavuk.

"Ama ben sizin bir ürün çiftliği olduğunuzu sanıyordum?

'Onlar kurtarılmışlar. Çalışmak için orada değiller. Tavuklar hariç. Onlar da canları istediğinde bir iki yumurta yumurtluyorlar.

Ciddi misin? Hayvanları da mı kurtarmış? Bu adamın sakalının ve kaşlarının arkasında çok şey sakladığı kesindi. Başlangıçta onun bir seri katil olduğunu düşündüğü düşünüldüğünde, bu durum içgüdülerini sorgulamasına neden oldu.

Kedi yemeğini bitirdi ve Logan onu sevmek için çömeldi. Ayağında hâlâ çorapları vardı ve pazen gömleğinin kollarını kıvırmıştı. Yere uzandığı için saçları dağınıktı ve kedinin kulaklarının arasını kaşırken onunla usulca konuştu. Bütün bu sahne o kadar evcil, o kadar samimiydi ki Jeanie gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Yatıya kalsa böyle olurdu; birlikte uyansalar ve gün başlamadan önce bir fincan kahve içmeye gelseler böyle olurdu. Jeanie o anda bunu o kadar çok istedi ki nefesi kesildi. Fantezi o kadar hızlı akıp gitmişti ki durdurmayı unutmuştu. Kaçırdığı şey bu muydu?

Sabahın erken saatlerinde yumuşak, sessiz anlar.

Onu elinde tutmak istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Daha önce bunu hiç başaramamıştı. Hayatı hızlı ve gürültülüydü ve gerçekten düşünmeden içine dalmıştı. Hayat onun başına gelmişti. Son yedi yıl boyunca ne istediğini düşünmekten kaçınmayı başarmıştı ve şimdi tek istediği bu adamdı, bu kediyi sevmek ve onu daha önce olduğu gibi güçlü bedenine sarmak.

Neredeyse onu öpüyordu. Hatırlayınca yüzü sıcacık kızardı. Neredeyse onu öpüyordu ve o da öpmesini istemişti. Belki tekrar deneyecekti...

"Size kullandığım veterinerin numarasını verebilirim," diyerek fantezisini yarıda kesti.

Ne? Kedi için veteriner. Yeni kedisi. Doğru ya. Logan onu tekrar öpmeyi düşünmüyordu, ona sahipsiz hayvan konusunda yardım etmeye çalışıyordu.

Görünüşe göre buraya geldiğinden beri ona eziyet ediyormuş.

Boğazını temizledi ama sesi hâlâ garip bir şekilde kalın çıkıyordu. "Bu harika olur, teşekkürler.

Logan ayağa kalktı ve bir elini dağınık saçlarının arasında gezdirdi. Kedi ona baktı, belli ki onun dokunuşunu çoktan özlemişti.

Aynen, kedi. Aynı.

"Sanırım bu kadarı yeterli," dedi Logan ve Jeanie onun kalmasını sağlayacak başka bir neden, onun rahatlatıcı kucağına geri dönmesini sağlayacak başka bir neden bulabilmek için zihninde çılgınca bir arayışa girdi. Ama elinde hiçbir şey yoktu ve Logan bitkin görünüyordu.

Ne yapacaktı ki? Onu rehin mi tutacaktı? *Belki de?* Hayır, kesinlikle hedeflediği Yeni Jeanie değildi.

'Evet, her şey ayarlandı. Yardımlarınız için teşekkür ederim. Sanırım Belediye Başkanı Kelly haklıydı.'

Logan gözlerini devirdi. "Onu cesaretlendirme. Döndü ve kadının kasanın yanında tuttuğu not defterini aldı. Kimin kim olduğu ve kimin neyi sevdiğiyle ilgili küçük notlarıyla doluydu. Kenarları kalpler, girdaplar ve çiçeklerle doluydu. Yavaş zamanlarda yaptığı küçük karalamalar, çok fazla olduğundan değil.

Logan'ın gözlerinin sayfayı taramasını izledi. Sayfayı çevirip veterinerin adını ve numarasını yazmadan önce dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü. 'O en iyisidir. Her şeyi yoluna koyacaktır. Kâğıdın altına cep telefonu numarasını ekledi. "Biri kusarsa diye," dedi ve sonra yerdeki küçük yuvalarına doğru yürüdü. Yastıkları savurdu en yakın sandalyeye uzandı ve uyku tulumlarını kaldırmak için diz çöktü.

Jeanie tezgâha yaslanmış, ona yardım etmek için kıpırdayamaz halde duruyordu. Sanki vücudu onu buradan daha çabuk çıkaracak her şeye karşı grev yapıyordu. "Tekrar teşekkürler. Gerçekten minnettarım. Her şey için. Yardımın, bana karşı bu kadar nazik olman ve her şey için.

Uyku tulumunu sararken duraksayarak omzunun üzerinden ona baktı. "Belki de doğru muamele görmeye alışık değilsindir Jeanie.

Sözleri sert bir şekilde indi. Lanet olsun.

Bu doğru muydu? Kendisine kötü davranılmasına ve kendisinden faydalanılmasına alışmış mıydı? İşinin doğası gereği Marvin'in işini yapmak için ihtiyaç duyduğu her şeye sahip olduğundan emin olmak zorundaydı. Ama onun ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan kim emin oluyordu?

Uzun zamandır sırtını dayayabileceği biri olmamıştı. Yanında biri olsa bile yaslanacak kadar yavaşlamamıştı. Jeanie son yedi yıla dönüp baktığında, hayatının ofiste geç saatlere kadar süren geceler ve sabahın erken saatlerinde yapılan kahve koşuşturmalarından ibaret olduğunu görüyordu. Son birkaç ilişkisi kısa sürmüştü ve son zamanlarda çok azdı ve iş arkadaşları arkadaştan çok tanıdıktı. Kendi kusmuğunu bile temizleyemezken hiçbirini aramaktan çekinmiyordu. Annesi muhtemelen ona yardım etmek için Buffalo'dan Boston'a dokuz saatlik yolu gelirdi ama bu çılgınlıktı ve Jeanie ondan bunu asla istemezdi.

Her nasılsa son birkaç yılın telaşı içinde Jeanie'nin yalnız olduğunu fark edecek zamanı bile olmamıştı.

Logan çantaları yuvarlamaya geri döndü, hareketleri kesin ve etkiliydi. Botlarını giymek için hiç vakit kaybetmedi ve sandalyesinin arkasından ceketini aldı.

Kustuğunda ve sonrasında hareket edemeyecek kadar halsiz düştüğünde onu arayacaktı ve o da gelecekti. Bunu zaten biliyordu ama bu ihtimalin onu rahatlatıp rahatlatmadığını ya da dehşete düşürüp düşürmediğini bilmiyordu. Logan nazik, sağlam ve düşünceli biriydi. Onun kendisine neler sunabileceğini açıkça görebiliyordu. Bu çok açıktı.

Ama karşılığında ne sunması gerekiyordu? Bu kafeyi işletmekle ilgili bir yığın güvensizlik; yanlış bir iş yaptığına dair bir endişe

Burada hareket eden seçim; çok fazla gevezelik, yeterince dinlememe ve tüm senaryolarda en kötü durum senaryosuna atlama eğilimi.

Harika bir liste değildi.

Ve artık olmak istediği kişi de değildi.

Böylece, Yeni Jeanie planının yeni bir seviyesi, yakışıklı çiftçiyi elde ettiği son bir aşaması oldu.

Yeni kedisi ayaklarının dibinde yüksek sesle miyavladı. Henüz oraya gitmemişti. Önce biraz uyuması gerekiyordu. Sonra da nasıl kedi sahibi olunacağını öğrenmesi gerekiyordu. Ondan sonra her şey yerli yerine oturacaktı.

"Ben gidiyorum.

O orada durmuş hayal kurarken, Logan atıştırmalık dağınıklığını temizlemiş ve kedi için bir kap su doldurmuştu. Hay aksi. İyi bir başlangıç olmadı.

'Tamam, kulağa hoş geliyor. Tekrar teşekkürler. Sonra görüşürüz.' Jeanie yüzünü buruşturdu. Bu vedalardan biri yeterli olabilirdi.

"Biraz uyu. Arka kapıya doğru giderken onun yanından geçerken sesi alçaktı.

Jeanie başını salladı. Aklından geçenleri söylemekten çok daha güvenliydi ve düşündüğü şey, eğer o kalırsa çok daha iyi uyuyacağıydı.

Onuncu Bölüm

"

Yeni bir teorim var," diye telaşla ön kapıdan içeri girdi Annie, sert Ekim rüzgârı onu takip ediyordu. Jeanie onu bir haftadan daha az bir süredir tanıyordu ama kadın her zaman Jeanie'nin farkında olmadığı bir konuşmanın ortasında gibi görünüyordu.

Hoşuna gitmişti. Arkadaşların yaptığı bir şeydi.

Öğleden sonra olduğu için kafe oldukça boştu. Jeanie tek başına iyi olacağında ısrar etmiş, Norman da yeğenini hayvanat bahçesine götürmek için erkenden ayrılmıştı. Yoksa yeğenini akvaryuma götürmek için miydi? Beyin gücünün çoğunu Logan, onun yumuşak fanilaları, güçlü kolları ve kedilere fısıldayan gizli yetenekleri hakkında hayaller kurmak için kullandığından Norman'a pek dikkat etmiyordu.

"Ne hakkında yeni bir teori? Jeanie tezgâhın arkasındaki tüneğinden sordu. Norman'ın oflayıp puflamasına rağmen, kafenin sakin olduğu zamanlar için buraya bir tabure getirmişti. Müşteriler seni otururken görmek istemiyor, demişti.

'Müşteriler kahve istiyor. Servis yaparken kafamın üzerinde durmam umurlarında değil,' diye savunmuştu. Ondan sonra konuyu kapattı.

"Hayaletin hakkında yeni bir teori," dedi Annie.

Aralarındaki kasap tezgahı 'L' şeklindeydi; bir tarafında sipariş vermek için kasa, diğer tarafında ise oturmak için tabureler vardı. Annie çekti

bir tabure buldu ve iç çekerek oturdu. Fırın saat üçte kapanıyordu, bu yüzden Annie bugün izinliydi.

"Ah, doğru ya. Bu sorun çözüldü.'

"Çözüldü mü? Ne, şimdiden mi?'

Jeanie, Annie'nin her zamanki chai latte'sini tezgâhın diğer tarafına kaydırdı ve Annie onu avuçlarının arasına aldı. Sorularına devam etmeden önce baharatlı kokuyu içine çekti.

"Hayaletler aldatıcı olabiliyor. Gittiğinden

emin misin?' 'Hayalet olmadığı ortaya çıktı.

Annie kaşlarını çatarak fincanına baktı. 'Logan seni buna ikna etti mi? O dünyanın en büyük şüphecisidir, Jeanie. O sadece kendi elleriyle tutabileceği şeylere inanır.

"Dün gece ortaya çıkan kediyi kendi elleriyle sevdi, bu yüzden sanırım sorun çözüldü.

"Kedi mi? Yok artık.'

Jeanie'nin çok zekice Casper adını verdiği kedi, sanki bir işaretmiş gibi kafeye girdi. Büyük ön pencereden içeri giren güneş ışığına doğru yürüdü, yere çöktü, bir bacağını başının üzerine attı ve kendini yalamaya başladı.

Norman burada olsaydı, kriz geçirirdi. Ailenin yeni üyesi Pumpkin Spice Café'den pek memnun değildi. Ama Jeanie onu bu sabah veterinere götürmüş, aşılarını yaptırmış, kum kabı ve veterinerin tavsiye ettiği dev bir torba kedi maması almıştı. Bu adam burada kalacaktı.

Annie önce Casper'a, sonra da Jeanie'ye baktı. Şüpheciliği yuvarlak yüzünden okunuyordu.

Bu doğru. Dün gece Logan'la buradaydık ve sonra arka kapıda bir tırmalama sesi duyduk. Kediydi. Başından beri duyduğum şey bu olmalıydı. Jeanie'nin yüzü Logan'dan ve bütün gece burada onunla birlikte olmaktan söz edilince ve Logan'ın saçlarını yüzünden uzaklaştırırken parmaklarının yanağında nasıl gezindiğini hatırlayınca ısındı.

Annie bir kaşını kaldırdı. "Hmm.

Olamaz, çiftçi fantezileri yüzünden okunuyordu. Eski işinde hiç böyle bir sorun yaşamamıştı. Eski hayatında hiç kimse onda bu duyguları uyandırmamıştı. Bir kez olsun yüzünü iş arkadaşlarından herhangi birinin gömleğine gömmek istememişti. Fanilanın büyüsüydü bu.

"Eğer başka garip bir şey olursa bana haber ver, çünkü Mac'in bir şeyler çevirdiğini düşünüyorum.

Şüpheci bir kaş kaldırma sırası Jeanie'deydi. "Mac'in kafeme dadanmış olduğunu mu düşünüyorsun?

"Hayalet değil. Annie elini salladı, neredeyse fincanını devirecekti ki Jeanie fincanı önünden kaydırdı. "Sanırım seni korkutmaya çalışıyor.

"Bunu neden yapsın ki? Jeanie adamla neredeyse hiç tanışmamıştı. Bir kafe sahibi ve bir bar sahibi temelde zıt vardiyalarda çalışıyordu. Kendisi kapatırken ve adam açarken kibarca selamlaşmak dışında Mac Sullivan'la hiç etkileşime girmemişti.

"Sizin yerinizi istiyor. Geçen yıl satın aldığından beri barı genişletmek istiyor. Dot'a kafe için bir teklif yaptığını duydum ama Dot onu geri çevirmiş.

"Yine de. Bir noktada kafeyi istemiş olması beni buradan çıkarmaya çalışacağı anlamına gelmez.

'Onu benim tanıdığım kadar tanımıyorsun Jeanie. Sadece dikkatli ol,' diye ekledi Annie, Jeanie'nin önüne koyduğu latteyi yudumlamadan önce.

"Yapacağım.

Zil kafenin kapısının üzerinde şıngırdadı ve dükkâna bir başka serin esinti girdi. Arkasından kuru yapraklar savruldu.

"Oh, ne kadar da tatlısın! Hazel eğilip Casper'ın karnını okşadı ve o da keyifle mırıldandı. "Nereden geldi bu?

"Bu Jeanie'nin hayaleti.

"Gerçekten mi?" Hazel başını kaldırdı, gözlüklerinin arkasından gözleri kocaman açılmıştı. 'Bütün o gürültüyü bu küçük adam mı çıkarıyordu?

"Görünüşe göre," dedi Annie, sesi hâlâ ikna olmuş gibi çıkmıyordu. "Jeanie ve Logan, o kedi ortaya çıkmadan önce bütün gece buradaydılar.

"Ah?" Hazel ayağa kalktı ve tezgâha doğru yürüdü. "Nasıl gitti peki?

Güzel. Güzel. Tamamen normal bir hayalet gözetimi. Jeanie döndü ve aniden kapuçino makinesini silmenin çok acil olduğunu fark etti. Ne de olsa neredeyse kapanma vakti gelmişti. Gün için temizlik yapma zamanı. Hazel'ın sinir bozucu bakışlarıyla yüzleşmek için kesinlikle uygun bir zaman değildi. Neredeyse Casper'ınki kadar tedirgin ediciydi.

'Tamamen normal bir hayalet gözetimi, ha? Bu çok hoş.'

Jeanie, Annie ve Hazel'ın bakışlarını görmezden geldi ve Hazel'a her zamanki balkabağı baharatlı lattesini yaptı.

"Evet. Çok güzel,' diye taklit etti Jeanie, Hazel'ın içkisini bırakırken. 'Ve şimdi her şey halloldu. Sesler sadece bir kediden geliyordu. Omuz silkti. Önemli bir şey değildi. Artık her şey bitmişti. Logan'ın kulak tıkacı gibi tatlı küçük hediyelerle gelmesi ya da geceyi onunla geçirmesi için bir neden yoktu. Hiçbir neden yoktu...

Hazel parmaksız eldivenlerini çıkarıp tezgâhın üzerine koyarak, "Yarın için sana haber vermeye geldim," dedi.

"Ah, Tanrım," diye mırıldandı Annie.

"Ne hakkında uyarı? Jeanie tekrar taburesine tüneyerek sordu. Dün gece Logan gittikten sonra birkaç saat uyumayı umuyordu ama hayalet olmamasına, yeni kulak tıkaçlarına ve sağlam kilide rağmen uyuyamayacak kadar heyecanlıydı. Kafeyi işletmekle geçen koca bir günün ardından, veteriner randevuları ve evcil hayvan malzemeleri alışverişiyle geçen bir öğle yemeği molası da eklenince çok yorulmuştu. Yine yorulmuştu. Şimdiye kadar, küçük kasaba hayatı onun kıçını tekmeliyordu.

"Çarşambaları kitap kulübü

günüdür. "Tamam...

"Öğlen saatlerinde kitapçıda buluşuyorlar, ancak genellikle bazıları işe dönmeden ya da çocukları otobüsten indirmeden önce kahve içmek için buraya geliyorlar. Seni uyarayım dedim. Hazel onu itti

Gözlük burnunda, yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi. 'Onlar biraz .. gürültülü.'

Annie homurdandı. "Kabadayı demek hafif kalır.

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Jeanie, kasaba toplantısındaki gülen grubu hatırlayarak.

"Ah tatlı, tatlı Jeanie," dedi Annie başını sallayarak. 'Buraya en son müstehcen kitaplarını okuyarak, bir cadı meclisi gibi kıkırdayarak gelecekler. Sonra da senin hakkında her şeyi bilmek isteyecekler.

Jeanie güldü. "Biraz dramatik davranmıyor musun?

Hazel eldivenlerini eline aldı. 'Ayrıldıklarında hayat hikayenizi, kredi puanınızı ve tercih ettiğiniz flört uygulamasını öğrenmiş olacaklar. Garantili.

"Korkmuyorum. Jeanie, Hazel'ın acımasız ses tonu karşısında gülümsemesini bastırdı.

Hazel omuz silkti. "Seni uyardığımı unutma. Taburesinden zıpladı. "Geri dönmem gerek. Öğleden sonra anaokulunda masal saatimiz var. *Kara Kedi Balkabağı Oyuyor*'un yazarı imzalı kitaplarıyla geliyor. Tam bir tımarhane olacak.

Bekle. Etkinlik için istediğin kurabiyeler bende. Gidip onları alacağım. Annie oda sıcaklığındaki lattesini yudumladı ve Hazel'ı kapıdan çıkarken takip etmeye hazırlandı. "Jeanie, Pazar günü çiftçi pazarına mı gidiyorsun?

"Çiftçi pazarı mı?

'Evet, Dot her zaman çadırımın yanına kurulur. Senin sıcak elma şarabı ve balkabağı baharatlı her şeyin benim mevsimlik keklerim ve turtalarımla harika gider. Bunu yapmalısın.

'Oh ... uh ... tabii ki. Bunu Norman'a soracağım.'

"Sana söylememesine şaşırdım.

Jeanie kaşlarını çattı. Norman'ın ondan hoşlanmadığı açıktı ama şimdi yaşlı adam işini yapmasını engelliyor gibi görünüyordu. Onunla yarın konuşmak zorunda kalacaktı.

"Orada olacağım.

"Harika! Annie kapıdan ona gülümsedi. 'Oh, ve kitap kulübü buradayken Logan hakkında hiçbir şeyden bahsetmezdim. Bu dedikoduyu hemen yutarlar. Bu onları besler.

Jeanie güldü ama içi içini yedi. İsteyeceği son şey kasabanın dedikodu konusu olmaktı. Özellikle de dedikodu yapacak hiçbir şey yokken. Hem de hiçbir şey yokken.

Teşekkürler. İyice uyarıldım. Mac'e, kitap kulüplerine ve Logan'dan bahseden her şeye dikkat et. Anladım.'

Annie selam verdi ve öğleden sonra soğuğuna doğru yürüdü. Küçük kasaba hayatının bu kadar haince olduğunu kim bilebilirdi?

On Birinci Bölüm

Keçileri kontrol etmek için dışarı çıkan Logan'ın botları kuru yaprakların üzerinde çıtırdıyordu. Ağıllarının yanındaki tabelayı değiştirmesi gerekiyordu.

Çörek yok. Elma toplama mevsiminde sattığı elma şarabı çöreklerini keçilerin kesinlikle yememesi gerekiyordu ama bu, diğer tüm çocukların onları çörekle beslemeye çalışmasını engellemiyordu. Ve bu keçiler kendileri için neyin iyi olduğunu bilmiyorlardı.

Onun gibi. Tıpkı geceyi onunla geçirdiğinden beri Jeanie'yi düşünmeyi bırakmaması gibi. İki lanet gün boyunca Jeanie kafasının içinde dönüp durmuştu. Jeanie'nin saçma bir fıkra anlattığındaki keyifli sırıtışı, Jeanie'nin her türlü atıştırmalık yiyeceğe duyduğu heves, Jeanie'nin zengin koyu kavrulmuş kokusu, Jeanie'nin yumuşak vücudunun ona yaslanışı.

Tabelayı çit direğine öyle bir vurdu ki, çıtalar tamamen aşağı indi ve sinirini tahtadan çıkardı. Ses sessiz tarlalarda yankılandı. Bir karga sürüsü ağaçların tepelerine doğru uçtu, ciyaklamaları sessizliği daha da bozdu.

Saçmalıyordu, tıpkı geçen seferki gibi çok hızlı bir şekilde içine çekiliyordu. Bu kadını çok az tanıyordu. Kafenin karanlığında kendisinden bir parça paylaşmış olsa bile. Onun hakkında her şeyi bilmek *istese* bile.

Jeanie buraya geleli daha iki hafta bile olmamıştı. Yeni bir kasabada, yepyeni bir işe başlıyordu ve tüm bunlar

Patron masasına yığıldı. O olmasaydı burada olup olmayacağını kim bilebilirdi ki? Jeanie kaçıyordu ve burada duracağının garantisi yoktu. Sadece buradan geçen başka bir kadına aşık olursa lanetlenirdi. Kasabasını, hayatını, ruhunu arama turunda bir tür mola yeri olarak kullanan insanlarla işi bitmişti.

Jeanie burada her şeyin mükemmel olmasını istediğini söylememiş miydi? Burada hayatının nasıl olmasını istediğine dair bir tür vizyonu olduğunu söylememiş miydi? Mükemmel diye bir şey yoktu ve Jeanie'nin hayat vizyonunu gerçekleştirmeye çalışırken yakalanan kişi o olmayacaktı. O yapamazdı. Bu işe yaramazdı.

Hiç olmadı.

Keçiler, Dylan ve Marley, ya da ninesinin onlara taktığı isimle Bobs, bu işaretin çörek günlerinin sonu anlamına geldiğini biliyormuş gibi kederle ona baktılar.

Logan, "Bu sizin iyiliğiniz için," diye mırıldandı ve Bobs cevap olarak meledi. O lanet çörekleri çok seviyorlardı.

Logan çiftlik evine doğru yürürken, bugün aklını birinden uzaklaştırmak için yapacak daha fazla şey olmasını diliyordu. Ama Ekim ayında bir Çarşamba sabahıydı; küçük çiftliği için sakin bir zamandı.

Meyve bahçesi sadece Cuma'dan Pazar'a kadar kendi elmalarını ve balkabaklarını toplamak için açıktı ve büyükbabası tarafından güvenilir traktörünün üzerinde çekilen bir saman gezintisi vardı. Tek gerçek cazibe merkezi buydu. Logan, çevredeki diğer çiftliklerin sonbaharda yaptığı saçmalıkları eklemeyi reddetti. Zıplama evleri, mısır labirentleri ya da midilli gezintileri yoktu. Midillisi olduğundan değil. Sadece elmalar ve balkabakları, Annie'nin çörekleri ve saman gezintileri vardı. Bir de Bobs. Ama çocuklar ve aileler buna bayılırdı. Çiftliğin kendi topladığın elmalardan kazandığı para bütün kış boyunca çiftliği ayakta tuttu.

Ancak Ekim ayının neredeyse yarısına gelmiştik ve elmalar neredeyse bitmişti ve balkabağı tarlası bile oldukça toplanmış görünüyordu. Sezonun son büyük etkinliği kasabadaki Güz Festivali'ydi. Logan her zaman

oyma yarışması için balkabakları. Bu olay için ahırda düzinelerce balkabağı ayırmıştı.

Ne yazık ki, hâlâ işinin ehli olan büyükanne ve büyükbabası, öne geçme eğilimi ve işe aldığı çalışkan mevsimlik işçiler arasında, gerçekten yapacak bir şeye ihtiyaç duyduğu bu özel Çarşamba günü yapacak pek bir şey yoktu. O tabelayı tamir etmek yeterince uzun sürmemişti.

Sadece Perşembe günleri teslimat yapıyordu ve çiftçi pazarı Pazar öğleden sonraya kadar kurulmuyordu. Bahar için ihtiyaç duyacakları tohum ve malzemelerin faturaları üzerinde çalışabilirdi ama bugün bu tür bir iş için fazla heyecanlı hissediyordu.

Belki bir fincan kahve iyi gelirdi. O

lanet keçilerden daha aptaldı.

Ama yine de kamyonetine atlayıp kasabaya doğru yola çıktı.

Logan kafeye adımını atar atmaz hatasını anladı.

Çarşamba

günüydü. Kitap

kulübü günü.

İçeri adımını attığında kapının üzerindeki ziller şıngırdadı ve ortadaki masanın etrafındaki tüneklerinden beş kafa ona doğru döndü. Masanın yanında duran ve o kocaman Jeanie gülümsemesiyle gülümseyen Jeanie'yi de sayarsak altı. Onu görünce kalbi göğsünde bir hız trenine bindi.

Keçilerin yanında kalmalıydı.

Logan! Merhaba! Kaori'nin sesi küçük alanı doldurdu ve Nancy, ellerinde to-go bardaklarıyla aceleyle dışarı çıkan diğer üç kişinin kalabalığında onları bulamamış gibi ona el salladı.

Nancy sırıtarak, "Buraya gel ve eski öğretmenine merhaba de," dedi, görünüşe göre Logan'ın gerçekten bilmek istemediği gerçeğinden habersizdi

Ona ayakkabılarını bağlamayı öğreten kadının şu anda ne tür sapkınlıklar içinde olduğunu.

İç çekti ve bir elini sakalında gezdirdi. Bunun başka bir yolu yoktu. Masaya doğru ilerledi ve gruba başıyla selam verdi.

Bu insanları sevmediğinden değildi. Onlar gayet iyi, normal insanlardı. En azından Dream Harbor standartlarına göre normal.

Ama onların acımasını, sempatik bakışlarını ya da yeni birini bulması için 'yardım etmelerini' istemiyordu ki Noel ağacı fiyaskosundan beri ona vermek istedikleri tek şey bu gibi görünüyordu. Sanki yeniden beş yaşındaydı, aniden annesiz kalmıştı ama tüm kasaba onu kontrol etmek ve ona ikramlar getirmek isteyen insanlarla doluydu.

Hepsi de iyi kalpli insanlardı, annesinin kaybından dolayı üzgündüler ve bu acıyı ona, bebeğine sevgi göstermekten başka bir şey yapamıyorlardı, ama onun büyükanne ve büyükbabası vardı. O zamanlar yeni ebeveynlere ihtiyacı yoktu ve yirmi beş yıl sonra da kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Onları her gördüğünde, soğukta dizlerinin üzerine çöktüğü anı ve Lucy'nin dehşete kapılmış yüzünü yeniden yaşamak zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile. Aşağılanma, başarısızlık hâlâ yüzeye çok yakındı ve bu grubu görmek her şeyi tekrar su yüzüne çıkarıyordu.

"Selam millet. Jeanie.' Başını ona doğru eğdi ve bakışlarını bir an için fazla uzun tuttu. Kazağının yakasının üstündeki solgun teninde hafif bir kızarıklık belirdi. Bugün soluk bir griydi, kıvrımlarına karşı yumuşaktı.

Jacob gülerek, "Hafta içi bir gün seni kasabada görmek Koca Ayak'ı görmek gibi bir şey," dedi.

Logan cevap vermek için bakışlarını Jeanie'den ayırmayı başardı. 'Sakin bir gün. Sadece kahve içmeye geldim.'

"Lucy'nin iyi yanı da buydu, en azından sizi şehre daha sık getiriyordu.

Vay be. Çok uzun sürmedi.

Nancy'nin karısı Linda, kitap kulübünün geri kalanının kendisine doğru fırlattığı dehşet dolu bakışlardan habersizdi. Linda hiçbir zaman sosyal ipuçlarına önem vermemiş ya da kimsenin tartışmak istemediği konuları gündeme getirmemişti. Linda'nın bir akşam hem çoktan ölmüş babasından hem de ölmüş annesinden bahsettiği Noel partisini hâlâ hatırlıyordu. Nana neredeyse onu kıçına tekmeyi basacaktı.

"Evet, güzeldi sanırım," dedi ayaklarının üzerinde kayarak. İşte bu yüzden kasabaya gelmiyordu. Başarısızlığının sürekli hatırlatılması. "Yine de sonunda yanında kalması için yeterince hoş değildi. Tekrar başını salladı ve kitap kulübünü Linda'nın yanlış adımına dair fısıltıyla yaptıkları uyarılarla baş başa bıraktı. En son isteyeceği şey Jeanie'nin önünde Lucy hakkında konuşmaktı, özellikle de kitap kulübünün hiç de yardımcı olmayan yardımlarıyla.

Jeanie, liseden beri kafede çalışan Crystal zaten orada duruyor olsa da, siparişini almak için onu tezgâha kadar takip etti.

"Her zamanki gibi mi? diye sordu Jeanie, alnındaki endişeli kırışıklığa rağmen ses tonu hafifti. Belli ki Lucy'nin hikâyesinin tamamını henüz dinlememişti, yoksa kara gözleri acıma duygusuyla dolardı ve bunu istemiyordu; Jeanie'nin başarısız romantizm girişimini öğrenmesini istemiyordu.

Ya da acımaktan daha da kötüsü, Lucy'nin bu büyük jesti geri çevirdiği için deli olduğunu düşünecekti. Ama Jeanie büyük jest hayranıysa, şansı yoktu çünkü Logan büyük jestler yapmıştı. Başını salladı; ne düşünüyordu ki? Jeanie ondan kahve siparişi dışında hiçbir şey istemiyordu.

"Evet, teşekkürler. Crystal'a başıyla selam verdi, o da gülümseyerek krema şişelerini doldurmaya gitti. Jeanie ona sade kahvesini hazır fincanda getirdi. Buraya gelmek için acele ederken yeniden kullanılabilir olanını kamyonda bırakmıştı. Bugün hata üstüne hata yapmıştı.

"Kalmayacağını düşünmüştüm. Kitap kulübü üyelerinin olduğu masaya baktı. Belli ki onun hüzünlü hikâyesini geride bırakmışlar ve

son okudukları hakkında kıkırdıyorlardı. 'Ama geldiğine sevindim. Yani... seni görmek güzel. Jeanie'nin yüzü kızardı ve kaçan saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak, parmaklarını tekrar yumuşak tenine değdirmek, bunu yaptığında aldığı küçük nefesi duymak istedi.

Ellerini ceplerine soktu.

"Ben de seni gördüğüme sevindim. Yılın yetersiz ifadesi. Onu görmek 'güzel' kelimesinin anlatabileceğinden çok daha karmaşıktı. Aynı anda tezgâhın üzerinden atlayıp ona iki gece önce fırsat bulamadığı öpücüğü vermek ve oradan kaçıp bir daha arkasına bakmamak istiyordu.

Bunun yerine, birkaç dakika daha ona bakarak kalabilmek için bir şeyler gevelemesini umarak onun önünde beceriksizce durdu.

Şanslıydı ki Jeanie'nin her zaman konuşacak bir şeyleri vardı. 'Casper güzelce yerleşiyor. Her gece yatağımın ucunda uyuyor ve bu benim de daha iyi uyumama yardımcı oluyor. Her sabah beş civarında yüzüme oturması dışında. Artık kimin çalar saate ihtiyacı var ki? Benim değil!" diye gülerek bitirdi.

Logan da güldü, çoğunlukla yüz oturuşuyla ilgili herhangi bir yorum yapmaktan kaçınmak için. Soğukkanlılığı tehlikeli bir hızla çözülüyordu.

Hikâyesinin bir noktasında Logan öne doğru eğilmiş, kollarını aralarındaki tezgâha dayamıştı. Jeanie'nin vücudu da Logan'ınkine doğru eğilmişti, sanki aralarındaki mesafeyi koruyamıyorlardı. Bunu kesinlikle istemiyordu.

"Ona Casper adını mı verdin?" Sesi sadece onun duyabileceği kadar alçaktı.

"Şey, o benim hayaletimdi. Ve arkadaş canlısı olduğu ortaya çıktı, bu yüzden biraz uygun...' Kadın sırıttı ve adamın iç organları kendilerini yeniden düzenlediler.

"Mantıklı," dedi, kediyi bu kadar erken bulduğu, Jeanie'yi daha fazla görmek için sahip olduğu her türlü bahaneyi mahvettiği için tekrar lanetleyerek, özellikle de geceleri,

Özellikle de ay ışığı pencereden içeri süzülürken onun katında yan yana. Lanet kedi.

Arkasından biri boğazını temizleyerek o anı bozdu. Ayağa kalktı ve özür dileyerek postacı Bay Prescott'un önünden çekildi.

Kahve makinesinin tıslaması üzerine Jeanie'ye, "Gitmeliyim," dedi.

"Tamam, tabii. Yanakları iş yüzünden pembeleşmişti ve saçlarının gevşek dalları şakaklarının etrafında kıvrılmıştı. Mutlu görünüyordu, sanki buraya, bu küçük şirin dükkâna aitmiş, hayatı boyunca tanıdığı insanlarla sohbet ediyormuş gibiydi. Kendine uygun görünüyordu.

Ona uymasını istedi.

'Buyurun, Bay Prescott. İyi günler,' dedi ve yaşlı adama içkisini uzattı. Logan'a döndü ve bir sonraki sözleriyle onu şaşkına çevirdi. "Lucy her kimse, bence gitmesi aptallıktı. Ona yumuşak bir gülümseme verdi ve bir sonraki müşterinin siparişine hiç vakit kaybetmeden başladı, Logan'ı bir sonraki adımda ne yapacağını düşünürken güneş ışığına doğru tökezlemek zorunda bıraktı.

Çünkü Jeanie'yle ilgili hiçbir şey beklediği gibi değildi.

On İkinci Bölüm

Buraya. Başardı. Logan'la silah, hayalet avı ya da kendi gözyaşlarını içermeyen gayet normal bir konuşma yapmıştı. Başarmıştı. Büyük bir endişe torbası ve cinayet teorileri yerine, hayalini kurduğu güneşli kafe sahibi olma yolunda i l e r l i y o r d u .

Bir sonraki müşterilere dönmeden önce onun gidişini izledi, bir çift üniversite öğrencilerini gördü. Kitap dolu çantaları ve şüpheli piercingleriyle onları görünce birden üniversitedeki oda arkadaşı Emily'ye mesaj atma isteği duydu. Yıllar boyunca ihmal ettiği bir kişi daha.

Burnunda, 'gerçek işler' için mülakatlara girmeye başladığında piercinginin kapanmasına izin verdiği yeri kaşıyor ve Emily'nin piercinginin hâlâ kendisinde olup olmadığını merak ediyordu.

"Jeanie, geri dön ve bize katıl! Kaori seslendi. "Seninle sohbetimiz bitmemişti.

Jeanie, Hazel'ın uyarısını hatırlayarak gülümsemesini bastırdı. Muhtemelen şimdi de kan grubunu soracaklardı.

Kasadaki kuyruk bitmişti ve Crystal nasıl olsa halledebilirdi, bu yüzden Jeanie kitap kulübünün masasına doğru ilerledi. Küçücük yüzey boş kupalar ve kapaklarında yarı çıplak erkeklerin olduğu çok sevilen kitaplarla kaplıydı.

"Size başka bir şey getireyim mi?

"Oh, hayır. Nancy onun teklifini elinin tersiyle itti. "Kaori'nin ofise dönmesi ve Isabel'in Jane'i okuldan alması gerekmeden önce biraz sohbet ediyoruz.

Mateo Isabel'in kucağında mutlu bir şekilde geviş getirerek kurabiye yerken Jacob onun tombul karnını gıdıkladı. Küçük çocuk sakızlı gülümsemesini göstererek kıkırdadı. Isabel saatine baktı. "Hâlâ biraz zamanım var," dedi bilmiş bir gülümsemeyle.

'Ben de öyle. Bir sonraki dersim üçe kadar değil,' dedi Jacob, Mateo'ya yere düşen taze bir kurabiye uzatarak.

"Linda ve ben bugün kuşlar kadar özgürüz, değil mi

aşkım?" "Emekli olduğumuzdan beri her gün.

"Bir sandalye çek, Jeanie. Nancy en yakın sandalyeyi işaret etti ve Jeanie onlara katılmaktan başka çaresi olmadığını hissetti. Kaba olmak istemiyordu ve sonuçta onlar da para ödeyen müşterilerdi. Ayrıca onlardan gerçekten hoşlanıyordu ve onların muhteşem küçük kulüplerine katılmak istiyordu.

"Bu hafta ne okudun? Jeanie koltuğuna yerleşerek sordu. Masadaki kitaplardan birini eline aldı. Oldukça etkileyici bir erkek gövdesi ön kapağı dolduruyordu ve kitabın ortasına *Heat It Up* başlığı yazılmıştı. Yazar Veronica Penrose'du ve Jeanie bu ismin gerçek olduğundan şüpheliydi ama yine de hoşuna gitmişti.

"Bu bir erkek erkeğe hokey romantizmi," dedi Jacob ona, bu haftanın seçimi konusunda açıkça heyecanlıydı. "Düşmandan aşığa mükemmel. Şiddetle tavsiye ederim.

Jeanie sayfaları yavaşça çevirerek, "Hokeyle pek ilgilenmiyorum," dedi.

Kaori'nin kahkahası küçük alanda yankılandı. "Hokey kısmı kimsenin umurunda değil, tatlım.

Jeanie'nin bakışları birkaç ilginç bölüme takıldı ve bu kitabın hiç de hokeyle ilgili olmadığını doğruladı. "Doğru. Anladım. İyi bir kitaba benziyor.

Bir tane,' dedi, birkaç satır daha tararken yanakları kızarmıştı. Jeanie hayatı boyunca yanlış kitaplar okumuş olabilirdi.

Isabel iç çekerek, "Birbirlerine karşı bu kadar savunmasız olmalarına bayıldım," dedi.

"Evet, bir de ne kadar sıcaktı," diye ekledi Nancy. 'Arabada yaptıkları şu şey... '

'Tamam, Nancy. Jeanie'yi henüz korkutup kaçırmayalım. Nancy rakip hokey oyuncularının arabalarında tam olarak ne yaptıklarını anlatamadan Kaori onun sözünü kesti, bu çok kötüydü çünkü şimdi Jeanie merak ediyordu. "Her neyse, Jeanie'yi çağırdık çünkü onu tanımayı henüz bitirmemiştik.

Tüm gözler tekrar ona döndüğünde Jeanie koltuğunda kıpırdandı. 'Sanırım bilinmesi gereken her şeyi biliyorsunuz. Batı New York'ta büyüdüm, üniversite için bu tarafa geldim, son on yıldır da Boston'da yaşıyorum. Jeanie omuz silkti, gerçek bir kez daha yüzüne çarptı. Gerçekten de bilinmesi gereken her şey buydu. Büyüdüğü küçük kasabadan kaçmak için üniversite için Boston'u seçmişti ama sonuçta hayatı küçülmüş, iş hayatının çılgın enerjisine daralmış ve başka hiçbir şey kalmamıştı.

"Boston'da geride özel birini bırakmadın mı? Nancy sordu.

"Hayır.

"Ve kalmayı mı planlıyorsun? Burada, kasabada,' diye sordu Isabel, Mateo'nun yüzündeki kurabiye kırıntılarını silerken. "Yani, kafeyi işletmek konusunda ciddi misin?" "Ah... evet. Yani, evet. Evet, kafeyi işletmek için kalmak benim çok ciddi planım. Kelimenin tam anlamıyla başka bir planı yoktu. Ne bir yedek planı, ne bir kaçış yolu, ne de şehre geri dönüp yeni bir asistanlık işi bulma planı. Artık burada olduğuna göre, bu işi yürütmeye kararlıydı. Tıpkı emlakçı Barb Sanders'a tekrar aradığında söylediği gibi.

Jeanie

Pumpkin Spice Café, ve satmak gibi bir planı yok.

Şimdi tek yapması gereken kendini, Barb Sanders'ı ve kitap kulübünü bunun doğru olduğuna ikna etmekti.

Kaori cesaretlendirici bir gülümsemeyle, "Bunu duyduğumuza çok sevindik," dedi.

"Gördün mü, sana onun farklı olduğunu söylemiştim," dedi Linda, Nancy'yi omzuyla dürterek. "Logan'ı da Lucy gibi yüzüstü bırakacağından endişeleniyorlar," dedi, sanki ona bir sır veriyormuş gibi Jeanie'ye doğru eğilerek. 'Zavallı Logan. Kasabaya bir anda geldi ve o çocuğun içini dışına çıkardı. Dediğim gibi, onun tek iyi yanı onu kasabaya daha çok getirmesiydi. Onu görmek hoşuma gidiyor, bu kadar büyümüş olsa bile. Onu kontrol etmeyi annesine borçluymuşum gibi hissediyorum. Her neyse, Noel ağacı ışıklandırmasında Lucy evlenme teklifine hayır dediğinde yüzündeki ifadeyi hala hatırlıyorum-- Ow! Kim tekmeledi beni?' Linda bacağını ovmak için uzandı ve Jeanie'yi şok olmuş bir sessizlik içinde bıraktı.

Logan bu Lucy denen kişiye evlenme teklif etmişti. O da hayır mı demişti? Kimdi bu kadın ve nesi vardı?

Jeanie tekmenin kendi tarafından geldiğinden emin olsa da Nancy tatlı bir sesle, "Bu kadar yeter aşkım," dedi. 'Lucy buraya hiçbir zaman uyum sağlayamadı. Zaten Logan için de uygun bir eş değildi.

Lucy buraya hiç uyum sağlayamadı. Jeanie masanın etrafına baktı. Buraya uyuyor muydu? Belki Jacob gibi yırtık kotlara ihtiyacı vardı? Ya da Isabel gibi daha fazla kristale? Küçük Mateo bile boynuna bir dizi kehribar boncuğu takmıştı. Bir büyükannenin ördüğü gibi görünen kalın atkılar da Rüya Limanı'nın görünümünün ayrılmaz bir parçası gibi görünüyordu. Ve Jeanie'nin tek bir parmaksız eldiveni bile yoktu. Onları kasabaya girerken dağıtmaları gerekirdi.

Bunun yerine Jeanie iş kıyafetlerine takılıp kalmıştı ve farklı bir şeyler almak için alışveriş yapacak zamanı olmamıştı. Pantolon, süveter ve babetlerinin içinde, saçlarını aşağı doğru kıvırmış bir halde, kendini kasabadaki kafede geçireceği bir günden çok öğleden sonraki bir iş toplantısına hazır hissediyordu. Kaori'de de benzer bir hava vardı ama o gerçekten de öğleden sonra için ofise gidiyordu - bir çeşit avukat olarak belki? Muhasebeci mi? Jeanie hatırlayamıyordu ama Kaori'nin her sabah soya sütlü büyük bir Fransız rostosu içtiğini biliyordu.

Jeanie burada yeni bir yaşam tarzı istiyorsa, belki de rolüne uygun giyinmeye başlamalıydı...

"Sen ve Logan tezgâhta oldukça samimi görünüyordunuz," dedi Jacob, onun gardıropla ilgili düşüncelerini rayından çıkarıp doğrudan Logan hayallerine dalarak. "Sanki üzerinden atlamak ister gibiydi ve--

"Jacob," diye tersledi Kaori. 'Jeanie'nin kızarmasına neden oluyorsun. Ona aldırma, tatlım. Biz bu kitapları okuduktan sonra aklına türlü türlü çılgın fikirler geliyor.

'Eğer eşit fırsatta orgazm ve ilişkilerde eşitlik çılgınca fikirlerse, o zaman aklı başında olmak istemiyorum!

Kaori onu başından savdı. "Evet, evet, ama Jeanie'yi ilk buluşmasında travmatize etmeyelim. Jeanie, Jacob'ın aklını okuduğunu düşündükçe daha az sarsılmış, daha çok dehşete düşmüştü ama bunu konuşmaya eklemek istemiyordu.

'İlk buluşmam mı? Bu sayılır mı?' *Bana bak, yetişkin arkadaşlar ediniyor ve hobiler ediniyorum!* Hayatına yılların geri eklendiğini hissedebiliyordu.

"Tabii ki var! İstediğin zaman bize katılabilirsin. Jacob'a numaranı ver, o da sana haftanın kitabını mesaj atsın. Şimdi gitmem gerek. Kaori çantasını kaptı ve kitabını içine doldurdu. "Hepinizle sonra görüşürüz.

'Ben de gitmeliyim. Kız kardeşi eve gelmeden önce bu canavarı uyutmak istiyorum,' dedi Isabel, Mateo'nun yarısı yenmiş kurabiye yığınını toplarken.

Ve böylece Jeanie'nin Hayal Limanı kitap kulübüyle ilk gayri resmi buluşması, vedalaşma telaşı ve yakında tekrar sohbet etme sözleriyle sona erdi.

Jacob Jeanie'nin numarasını almak için geride kaldı.

'Beni de dahil ettiğin için teşekkürler,' dedi o yazarken.

"Herkese kapımız açık," dedi gülümseyerek. "Ve..." komplocu bir tavırla eğildi, "Bu kasabanın Logan'a karşı garip bir şekilde korumacı olduğunu biliyorum, ama inanın bana, teklifi gördüm ve çok acımasızdı. Ve bütün kasaba buna şahit oldu. Hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

Jeanie zayıf bir sesle, "Biz sadece arkadaşız," dedi. Logan'ın herkesin önünde kalbinin söküldüğünü düşünmek başını döndürüyor ve biraz da hasta hissetmesine neden oluyordu. Belki de oturmalıydı?

"Eğer arkadaştan daha fazlası olmayı düşünüyorsanız, ki sizi suçlamıyorum, bu adam benim isteyebileceğim tüm büyük ve karamsar yakışıklılığa sahip, sadece bu konuda ciddi olduğunuzdan emin olun. Jacob omuz silkti. "Lucy onu terk ettikten sonra Boston'a geri döndü, ama eğer gerçekten kalmayı planlıyorsan... işler en hafif tabirle garipleşir.

"Tamam. Anladım.'

Jacob gülümsedi ve çantasını bir omzuna attı. "Tamam, sonra görüşürüz!

Güle güle.

Jacob kapıdan çıkar çıkmaz Jeanie en yakındaki sandalyeye sertçe çöktü. Buraya geldiğinden beri ikinci kez Logan'dan uzak durması için uyarılmıştı. Bu kasaba kendilerinden olanları korumak konusunda şaka yapmıyordu. Parmaklarıyla şakaklarını ovuşturdu, tam anlamıyla bir stres baş ağrısı başlamıştı.

Logan'la ilişkiye girerse, tüm kasaba izleyecekti. Ve sonra kaçınılmaz olarak bittiğinde ne olacaktı? Bu çok fazla baskı demekti. Kesinlikle ihtiyacı olmayan bir baskı. Kaçınmak için eski hayatını geride bıraktığı bir baskı.

Derin bir nefes aldı, Marvin'in ölümünden kısa bir süre sonra indirdiği meditasyon uygulamasından öğrendiği gibi yavaşça nefes alıp verdi. Sorun değil. Şu andan itibaren Logan'dan uzak duracaktı. Sadece kibar müşteri ve barista sohbeti. Flört etmek yok. Derin mavi gözlerine bakmak yok. Kesinlikle onun açık hava kokusunu içine çekmek yok.

Onlar arkadaştı. Tanıdıklar, gerçekten. Ve bu gayet iyiydi.

Jeanie buraya kendine odaklanmak için gelmişti, bir kasaba skandalına karışmak için değil ve bunu kendine hatırlatmaya devam edecekti.

Zaten Logan'ı planına eklemekle aptallık etmişti. Buraya gelmesi Yeni Jeanie'yi bulmak içindi, bir erkek bulmak için değil. Değil mi?

Doğru.

Tezgâhın arkasına geçene kadar Jacob'ın kendisi için bıraktığı kitabı fark etmedi. *Çiftçi ve Sütçü Kız*. Üstündeki post-it notta şöyle yazıyordu: Sisteminden atmana yardımcı olmak için.

Jeanie kapaktaki sert adama bakarken, flanel gömleğinin düğmeleri açıktı ve rüzgârda dalgalanıyordu, bunun asla gerçeği kadar iyi olamayacağını biliyordu.

On Üçüncü Bölüm

Kafam karıştı. Dot Teyze'nin kafesini işletmek neden tam bir kişilik değişimi gerektiriyor?

Jeanie bir iniltiyle yatağına uzandı ve yastıklarından kalkıp telefonundan kendisine bakan kardeşinin yüzüyle karşılaştı.

'Çünkü Ben, buraya sadece kafe için gelmedim. Ben buraya ... için geldim...'

Jeanie sırt üstü yuvarlandı, telefonunu ve çatık kaşlı kardeşini de yanına aldı. Ben ona öyle bakarken bunu açıklamak zordu ama kendine göre nedenleri vardı, kahretsin.

'Buraya yeni bir hayat için geldim. Daha yavaş tempolu ve bilirsiniz, daha ilginç... ya da öyle bir şey.

Öfkelendi. "Var olmayan bir şeyi arıyorsunuz.

'Eski hayatımda kalırsam öleceğim, Bennett! Sonumun Marvin gibi olmasını mı istiyorsun?

'Tamam, öncelikle Marvin senden en az otuz yaş büyüktü. İkincisi, adam öncelikle domuz pastırması yiyordu. Ve üçüncüsü, bir karısı ve iki metresi yok muydu? Bu çok fazla stres demek Jeanie. Bu senin hayatın değil.'

"Benim hayatım onun hayatını dengeliyordu! Jeanie, Marvin'in hesap tablolarının tepesinden kendisine bakan cansız gözlerinin görüntüsünü zihninden silmeye çalıştı. "Ve buna geri dönemem.

"Yani, yapma. Bence şu anda küçük bir işletme sahibi olman harika bir şey ama küçük bir kasabaya taşınmış olman tamamen farklı bir insan olman gerektiği anlamına gelmiyor.

Jeanie iç çekti. Kardeşi bazen çok kalın kafalıydı.

"Gözlerini kapat," dedi. Farklı bir taktik uygulama

zamanı. "Neden?

"Sadece yap. Gerçekten de küçük kardeşi olmayan arkadaşlara ihtiyacı vardı. Devam etmeden önce Ben'in gözlerini kapatmasını bekledi. 'Tamam, şimdi kafeyi hayal et, hatırlıyor musun? Aynı görünüyor. Eski ahşap zeminler, duvarlarda bir sürü sanat eseri, sanat okulundan kalma büyük seramik kupalar.

"Evet, anladım.

"Şimdi Dot Teyze'yi hayal et.

Ben'in yüzüne küçük bir gülümseme yayıldı. Eksantrik teyzelerini her zaman sevmişlerdi, uzun etekleri ve büyük renkli küpeleriyle kendi dar görüşlü annelerinden çok farklıydı, her zaman çok ilginç, çok canlı görünüyordu. Evinde kafesini işletiyor, hayatını kendi istediği gibi yaşıyordu.

"Tamam, şimdi beni hayal et.

Jeanie hâlâ o günkü iş kıyafetlerini giyiyordu. Gri üzerine gri. Olmaya çalıştığı kadına daha az benzeyemezdi.

Ben gözlerini açtı. 'İyi görünüyorsun, Jeanie. Kahve dükkânı işletmek için hippi olmana gerek yok.

"Hippi olmaya çalışmıyorum. *Sadece eski benliğimden, eski hayatımdan olabildiğince uzak olmaya çalışıyorum.* "Sadece buraya uyum sağlamak istiyorum.

'Bu yerliler sana zorbalık mı yapıyor, Jean Marie? Çünkü oraya geleceğim ve...'

"Ve ne?" dedi gülerek. 'Buraya uçacak ve kasabalıları dövecek misin?

Ben'in kaşları daha da çatıldı. "Eğer gerekirse.

"Duyarlılığınızı takdir ediyorum ama aslında şu ana kadar herkes çok nazikti. Aklına hemen Logan'ın gözlerindeki derin mavilik ve konuşurken ona doğru eğilmesi geldi. Çok hoş.

'Gördün mü, her şey yolunda. Yerel halk seni seviyor. Norman işleri çözmene yardımcı oluyor. Ve bir evcil hayvan sahibi olmanın tansiyonu düşürdüğünü okudum. Sonsuza kadar yaşama yolunda ilerliyorsun.'

Jeanie karnına yerleşmiş olan kediye baktı. Şu anda ondan yayılan hafif titreşim gibi bazı sakinleştirici nitelikleri olduğunu tahmin ediyordu. Ama asıl mesele bu değildi. Ölmekten korktuğu kadar hayatını yaşamayı unutmaktan korkmuyordu.

Yol boyunca bir yerlerde, kim olduğunu ya da büyüdüğünde ne olmak istediğini anlamayı unutmuştu. Üniversiteden burnundaki hızmayla pırıl pırıl ve geleceğine dair iyimser bir şekilde mezun olmuş ve sonraki yedi yılını ruhunu günde on saat emdirerek geçirmişti.

Ve şimdi buradaydı, büyümüştü ve zamanının her saniyesini talep eden başka biri olmadan kim olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu. Başında Marvin olmadan Jeanie ne yapacağını bilmiyordu.

Ya da kim olmak istediğini.

Ama yeni bir gardırop başlamak için iyi bir yer gibi görünüyordu.

"Norman'ın benden nefret ettiğine eminim," dedi, Ben'in yorumlarının şu anda ilgilenmek istediği tek kısmını alarak.

"Neden senden nefret etsin ki?

"Bilmiyorum ama bana her zaman kızgın gibi görünüyor. Görünüşe göre bu hafta sonu çiftçi pazarında bir çadır kurmam gerekiyor ve o bundan bahsetmedi bile.

'Çiftçi pazarı mı? Bu çok güzel.'

"Kapa çeneni. Bu benim yeni

imajımın bir parçası. "Ben senin eski

imajını seviyorum.

Kaşlarını çatma sırası Jeanie'deydi. "Şimdi bana duygusal davranma, Bennett.

Dilini dışarı çıkarmış, yedi yaşındaki haline o kadar mükemmel bir şekilde dönüşmüştü ki Jeanie gülmekten kendini alamadı. "Neredeyse mahallenin seksi çiftçisinin kafasını koparacak olan sinirli ama neşeli, hafif paranoyak kafe sahibi olmakta yanlış bir şey görmüyorum," dedi.

"Bunu sana asla söylememeliydim.

'Dürüst olmak gerekirse, seninle gurur duyuyorum. Tek başına bir kadının kendini savunma becerilerine ihtiyacı vardır.

'Evet, bunu bana defalarca söylediniz, muhtemelen bir ürün teslimatına verdiğim aşırı tepkinin en azından bir kısmının sorumlusu da budur. Ayrıca, onun seksi olduğunu hiç söylemedim.

Ben güldü. 'İstediğin kadar Yeni Jeanie gibi davran, ama ben seni tanıyorum. Ondan bahsettiğiniz anda yüzünüz kıpkırmızı oldu.

Jeanie gözlerini devirdi. Kardeşiyle konuşmakla ilgili bir şey onu çocukluğuna geri döndürüyordu. Rahat ve nostaljikti ama ciddi bir konuşma yapmak için berbattı.

"Burada çok seviliyor, ona zarar verseydim muhtemelen kasaba halkı peşime düşerdi.

Ben meraklı bir kaşını kaldırdı. 'Sevgili mi dediniz? Bana daha fazlasını anlat.

Jeanie omuz silkti, saçları yastık yığınına çarparak hışırdadı. 'Onlar gerçekten birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk. Hepsi birlikte büyümüş falan. Sanırım burada doğduysanız, ayrılmanıza izin verilmiyor.

Ben güldü.

'Her neyse, ateşli çiftçiden uzak durmam gerekiyor. İhtiyacım olan son şey, kasaba meydanındaki dansta kalbini kırdığım için kapımın önünde elinde yabalarla bekleyen öfkeli kasaba halkı.

"Tamam, beni kaybettin. Sen neden bahsediyorsun ve gerçekten bir kasaba meydan dansı var mı?

Jeanie içini çekti. Bugün kafede geçen tüm konuşmalar aynı anda aklından geçerken, Lucy'nin aptal olduğunu düşündüğünü söylediğinde Logan'ın yüzünde beliren şaşkın ifadeyi hatırladı. Şok olmuş ve umutlu.

"Kare dans diye bir şey yok. En azından benim bildiğim kadarıyla. Gerçi olsaydı da hiç şaşırmazdı. "Fark etmez. Logan, yani çiftçi, yasak bölge. Orada çok fazla baskı var.

Ben alaycı bir sırıtışla, "Doğru, sen de artık tamamen o gösterişsiz hayatla ilgileniyorsun," dedi. Ama Jeanie bunun moralini bozmasına izin vermedi.

Aynen öyle. Rahat Jeanie. Bu benim.'

'Şey, gitmem gerekiyor. Bazılarımızın hâlâ ilgilenmesi gereken yüksek stresli işleri var. Erkek kardeşi teknoloji alanında çalışıyordu ve dürüst olmak gerekirse, onun ne iş yaptığını hâlâ tam olarak anlamamıştı. İnsanlar sorduğunda sadece 'bilgisayarlar' diyordu.

'Tamam, iyi şanslar. Gidip örgü falan öreceğim. Belki yürüyüş? Yürüyüş eğlenceli olabilir.'

'Yürüyüş değil. Korkunç bir yön duygusuna

sahipsin.' "Belki de Yeni Jeanie'nin yön duygusu

harikadır.

Kesinlikle değil. Ormandan uzak dur. Seni seviyorum.' Ben

de seni seviyorum. Bye.'

Ben'in yüzü ekrandan kayboldu ve hayalet kedisi ve seksi çiftçilerle ilgili kitabıyla baş başa kaldı. Kapağını açmadan önce sadece bir dakika düşünmüş gibi yaparak kapağa baktı.

Okumak muhtemelen yürüyüş yapmaktan daha güvenliydi.

Bölüm On Dört

"Bugünkü u-pick kalabalığı için etrafta dolaşmamı istemediğine emin misin?

Logan'ın büyükbabası ona kızgın bir bakış fırlattı. "Olumlu.

Yaşlı adam kamyonetin kasasına bir kasa elma daha itti. Az konuşan bir adam olan Logan genellikle büyükbabasının sessizliğini takdir ederdi ama şu anda pazara gitmemek ve muhtemelen Jeanie'yle karşılaşmamak için bahane arıyordu. Onun yanında kendine güvenemeyeceğinden emin olduğundan beri.

Çarşamba günü söylediği sözler beynine kazınmıştı. *Lucy her kimse, bence gitmesi aptallıktı.* Ne demek istemişti? Gitmek gibi bir planı olmadığını mı? Belki de Logan'ın tüm endişeleri yersizdi. Ve eğer bu doğruysa, Jeanie'yle daha fazlasını yaşamamak için hiçbir nedeni yoktu.

Belki şimdilik sessiz kalabilirler. Kasabanın dedikodu değirmenini hemen harekete geçirmeye gerek yok. Ama Jeanie etrafta gizlice dolaşmak konusunda ne düşünürdü? Jeanie'yle karanlık bir köşede oturdukları, Jeanie'nin bacağını kalçasının üzerine attığı, kulağında onu sessiz olmaya çağıran sesinin olduğu bir görüntü zihninde tüm açıklığıyla canlandı.

"Bütün sabah hayal mi kuracaksın, yoksa kamyonu yüklememe yardım mı edeceksin? Büyükbabasının kederli sesi onun son derece

uygunsuz pazar sabahı düşünceleri.

Boğazını temizledi. "Doğru. Özür dilerim. Dikkatini dağıttığı için mutlu bir şekilde başka bir sandık aldı. Çarşambadan beri böyleydi, kafası hep tanımadığı bu kadınla meşguldü. Bu çok tanıdıktı. Lucy ile geçirdiği o ilk hafta sonundan sonraki günlerde neredeyse çekiçle başparmağını kıracak, ihtiyaçlarının üç katı gübre sipariş edecek, kapıyı açık bırakacak ve iki Bob'u da geçici olarak kaybedecekti. Nana endişeden kendini kaybetmişti.

Logan'ın kadınların onu çözmesine izin vermek gibi bir alışkanlığı vardı.

İşte bu yüzden bugün çiftçi pazarına gitmemeliydi. PS Café her zaman Annie'nin fırın çadırının hemen yanına sıcak elma şarabı ve balkabağı baharatlı latte satan bir çadır kurardı. Ve Jeanie'yi tekrar görmeye hazır değildi. Kendine daha iyi hakim olana kadar olmazdı.

'Bugün büyük bir kalabalık olabilir. Sezonun sonuna yaklaşıyoruz. Logan kamyonetin yan tarafına yaslandı ve alnındaki teri sildi. Güneş parlaktı ve bugün hava mevsim normallerinin dışında sıcaktı. Havada limandan gelen tuzlu bir koku vardı ve Ekim ayından çok Ağustos ayını andırıyordu. Hava da içi gibi huzursuzdu.

Büyükbabası, eski Red Sox şapkasının siperliği altındaki iki tüylü tırtıl gibi gür gri kaşlarını çattı. "Neyin var senin?

Logan bir elini yüzünde gezdirerek içini çekti. 'Hiçbir şey yok. Sadece seni burada büyük bir kalabalıkla bırakmak istemiyorum.

'Ben ve büyükannen idare edebiliriz. Toplama kulübesini işletmeleri için tuttuğunuz çocuklar da burada olacak.

Elbette haklıydı. Büyükannesi ve büyükbabasına yardım edecek çok sayıda personel vardı ama çiftçi pazarı görevini genellikle büyükannesi yapıyordu. Bu hafta sonu hariç, 'çiftlikteki tüm sonbahar heyecanını sonuna kadar yaşamak' istediğine karar vermişti. Bu onun kesin sözleriydi. Tartışmak imkansız.

Büyükbabası hâlâ onu inceliyordu, bu yüzden yaşlı adamın bakışlarından kaçmak için bir sandık daha taşıdı.

"Kasabadan sonsuza kadar

kaçamazsın. "Kaçmıyorum.

Büyükbaba ofladı. "Kalabalıkları pek sevmem.

Bu yetersiz bir ifadeydi. Büyükbabası da en az onun kadar insanlardan kaçardı.

"Ama sırf olanlar yüzünden burada saklanman fikri hoşuma gitmiyor.

Logan büyükbabasının oflamasına ürkütücü derecede benzeyen bir ses çıkardı ve sonra ikisinin de aynı şekilde durduğunu fark etti: kollarını kavuşturmuş, kamyon kasasına yaslanmıştı. Tamam, yani yaşlı adama çok benziyordu.

"Saklanmıyorum.

"Annen öldükten sonra da saklandın.

"Beş yaşındaydım. Ve annem öldü. Sanırım saklanmak haklıydı.

"Bir noktaya kadar. Büyükbaba başını salladı. "Ama sonunda seni biraz zorlamamız gerekti. Seni tekrar arkadaşlarınla oynamaya ikna etmeliydik. Seni okula geri dönmeye zorlamak zorunda kaldığımızda neredeyse kalbim kırılıyordu.

Logan zorlukla yutkundu.

'Kapıda küçük ellerini bacaklarımdan çekmek zorunda kaldım. Bundan nefret ettim. Büyükannene seni burada bizimle tutmamız gerektiğini söyledim.

Büyükbaba şapkasını çıkardı ve elini seyrelmiş saçlarında gezdirdi. Logan onu evde tutmaya çalıştığını bilmiyordu ama bir ay boyunca okulda her gün ağladığını hatırlıyordu. Bayan Pine - artık ona Nancy diyordu - hikaye saatinde kucağına oturmasına ve duygusal acil durumlar için masasında tuttuğu özel doldurulmuş bir fili taşımasına izin veriyordu. Annie'nin en iyi arkadaş olduklarını ilan ettiği gün muhtemelen ağlamayı bıraktığı gündü.

Ama o, bundan tamamen farklıydı.

Bu onun büyük bir hata yapmadan önce duygularını çözmeye çalışmasıydı. Geçen seferki gibi. Bütün kasabanın önünde.

"Yaptığım şey bu değil.

Büyükbabası sonunda başını hafifçe sallayarak başka tarafa baktı. "Pekâlâ. Madem öyle diyorsun. Sadece o kadının seni tekrar denemekten alıkoymasına izin verme.

O kadın. Büyükbaba Lucy gittiğinden beri onun adını söylemeyi reddediyordu ve ne kadar çılgınca olsa da Logan bu dayanışma gösterisini takdir ediyordu.

"Yapmayacağım," diye güvence verdi ona, yaptığı şeyin tam olarak bu olduğunu bilmesine rağmen. Ne kadar iyi niyetli olurlarsa olsunlar, acısının kasabanın işi olmasından bıkmıştı. Belki de bu kez sadece özel olarak acı çekmek istiyordu. "Gitsem iyi olacak.

Büyükbabası homurdanarak onayladı ve kamyondan uzaklaştı. 'Satamadığın her şeyi Annie'ye ver. O turtadan daha çok istiyorum.'

Logan gülümsedi. Büyükbabanın tatlıya düşkünlüğü meşhurdu ve Annie fırını açtığından beri elmaları turtalarla takas ediyordu.

"Olur. Taksiye atladı ve inmeden önce büyükbabasına el salladı, Jeanie konusunda ne yapacağı konusunda kafası her zamankinden daha karışıktı.

Ne yazık ki, pazarın kurulduğu kasaba meydanına girdiğinde Jeanie'ye bir an için göz ucuyla bakması durumu anlamasına yardımcı olmadı. Annie'yle birlikte çadırı kurmak için uğraşırken gülüyordu; rüzgâr kumaşı yakalıyor ve kadınları ona boyun eğdirmek için güreşmeye zorluyordu. Saçları bugün gevşekti ve gülerken rüzgârla birlikte yüzünün etrafında uçuşuyordu.

Birkaç kara bulut güneşin önünü keserek meydanı gölgede bıraktı. Güneşli gün hızla değişiyordu ama hava genellikle insanları alışverişten alıkoymazdı. New England'da mükemmel bir gün bekleseydiniz, hiçbir şey yapamazdınız. Hava birkaç saat içinde yazdan sonbahara dönebilirdi, şu anda da öyle görünüyordu.

Logan kamyonetinden atladı ve yüzünde muzaffer bir ifadeyle Jeanie'nin çadırının üzerinde durduğu yere doğru yürüdü.

'İşte, en azından uçup gitmeyecek,' dedi sırıtarak, Logan'ın arkasından geldiğini hâlâ fark etmemişti. Bugün farklı görünüyordu, iş

Onu genellikle içinde gördüğü kıyafetlerin yerini kot pantolon ve renkli bir hırka almıştı. Rahat görünüyordu.

Bunu kadının buradaki yerine alıştığına dair bir işaret olarak görmemeye karar verdi. Bir kadının, niyetinin bir tür beyanı olmadan da kıyafetlerini değiştirmesine izin verilirdi.

"Başınızın üzerindeyse yağmuru uzak tutmak için daha iyi olabilir.

Jeanie irkilerek arkasını döndü. "Logan! Yanakları pembe pembe kızardı. "Merhaba.

Merhaba.

Onun bakışlarını tuttu, aralarındaki hava çatırdıyordu. Bunu hayal etmemişti. Onu her gördüğünde bunu hissediyordu. Derisinin altındaki bu vızıltıyı. Geri gelmişti, elektrikli ve gerçekti, tepesinde kopan fırtına gibi.

"Merhaba, ben de buradayım! Annie elini yüzüne doğru sallayarak araya girdi. "Zamanın başlangıcından beri en iyi arkadaşınım. Merhaba. Adam dönüp ona bakarken sırıttı, sanki Jeanie hakkında ne hissettiğini çok iyi biliyormuş gibi. Bu aynı zamanda her şey dağıldığında onun da her şeyi bileceği anlamına geliyordu. Adam bu düşünceyle irkildi.

'Hey, Annie. Yardıma ihtiyacın var mı?" Yenilgiye uğramış çadırı işaret etti.

Annie ellerini kalçalarına koydu ve Jeanie'nin ayaklarının altındaki kumaşa baktı. "Kurmaya değer mi bilmiyorum. Gözlerini gökyüzüne dikti. "Sence Pete iptal eder mi?

"Bilmiyorum. Belki de biraz kestirmeli ve bir şey çıkıp çıkmayacağına bakmalı.

Annie onun kolunu tokatladı. "Kaba olma.

'Adam rüyalarına göre karar veriyor, Annie. Normalmiş gibi davranma.'

En iyi arkadaşı omuz silkti. 'Çoğu zaman işe yarıyor, Logan. Yani sana, Jeanie'ye ve hayalete bir baksana. Sorun çözüldü. Bir sırıtma daha.

"Evet. Sorun çözüldü. Çadırın yan tarafına doğru ilerledi ve Jeanie'nin yan tarafı düzeltmesine yardım etti. Her şey aslında mavi vinil çatılı metal bir çerçeveden ibaretti. Kelimenin tam anlamıyla 'kolay kurulum' deniyordu.

O anda yanıltıcı gibi görünse de bunlar standart çiftçi pazarı malzemeleriydi. Pete bir yıl kasaba bütçesinin bir kısmını bu şeyleri toplu olarak sipariş etmek için harcamıştı.

Mevcut koşullarda Logan uçabileceklerinden biraz endişeliydi. "Bunu ağırlaştıracak bir şeyin var mı?" diye sordu, iki kadına da, Annie'nin bilmiş bakışlarına ya da Jeanie'nin parlak gülümsemesine bakmak zorunda kalmamak için kendini meşgul ederek. İçinde daha fazla fırtına bulutu oluşmuş, sıcak hava suyun soğuğuyla karışmıştı. Huzursuzdu.

"Bunları kullanabiliriz. Jeanie'nin elinde çadırla birlikte gelen ve her köşeye takılabilen küçük kum torbaları vardı. Dışarıda işler çok çığırından çıkmazsa dayanırdı. Annie'nin çadırı çoktan kurulmuştu ve turtalarını ve keklerini hava koşullarından koruyor gibi görünüyordu.

"Bu iş görür. Çantaları aldı ve çadırın etrafını dolaşarak yol boyunca her direği sabitledi. O çalışırken Annie ve Jeanie eski dostlar gibi sohbet ediyorlardı. Ses, havanın ve içinin çalkalanmasının tam tersine, sıcak ve huzurlu bir şekilde üzerine geliyordu.

Jeanie masasını düzenlerken, "Şunu şuraya koyalım, burada da içecekleri etiketlemek için küçük işaretler var," diyordu. İçecek sürahilerinin etrafını süslemek için su kabaklarından bazılarını kullandığını görünce kalbinin gururla çarpması garip miydi? Evet, kesinlikle tuhaftı.

"Mükemmel görünüyor! Çok şirin. İnsanlar bugün içki içmek için etrafına üşüşecek,' dedi Annie. 'Oh, bu da George. Fırında çalışıyor. Pastaları çok güzel.

"Tanıştığıma memnun oldum-

Giriş cümlesi bir sonraki rüzgârla Jeanie'nin ağzından uçup gitti.

Ondan sonra her şey bir anda oldu.

Jeanie'nin kolay kalkışı yerden kolayca kalktı.

Annie çığlık attı, tam da bulutlar açılıp soğuk bir yağmur tufanı bırakırken.

Logan sırılsıklamdı. Jeanie sırılsıklamdı. Annie'nin turtaları ıslanma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

George hemen harekete geçti. "Bunları paketlemeliyiz! Annie çılgınca kekleri Tupperware'e atarken o da turtaları plastik kaplara doldurmaya başladı.

Jeanie durmuş, çadırının sokağın aşağısına doğru savruluşunu izliyordu, mükemmel bir şekilde kurulmuş çiftçi pazarı masası sağanak yüzünden mahvolmuştu. Logan'a baktı, yağmur yüzünden aşağı akıyor, saçlarını başına yapıştırıyordu.

Yüzündeki ifade kahkaha ve gözyaşı arasında gidip geliyordu ve eğer gözyaşları galip gelirse lanetlenecekti.

"Hadi gidelim. Adam onun elini tuttu ve çadırına doğru koşmaya başladılar. Hızla oluşan su birikintilerinden geçerken rüzgâr etraflarında savruluyordu. Bu lanet fırtına nereden çıkmıştı ve hava durumunu bile tahmin edemiyorsa kahin bir belediye başkanı ne işe yarardı?

Logan, Jeanie'yi belediye binasına sürükleyip Pete'e bu çiftçi pazarıyla herkesi tehlikeye attığı için ağzının payını vermeye hazırlanıyordu ki Jeanie'nin kıkırdamaları fırtınanın sesini kesti.

Ona baktı ve nefesi kesildi. Kadının yüzü, bulutların arasından görünen güneş gibi aydınlanmıştı. "Ne yapıyoruz?" diye sordu, kendi nefesleri soluk soluğa geliyordu.

"O lanet çadırı yakalayacağız," diyerek onu daha da güldürdü.

"Tamam, ama yavaşla! Adam hızını yavaşlatınca kadın ona sırıttı. "Yakalaman gereken bir çadır olduğunda hızlısın.

"Bu bir güvenlik tehlikesi. Ses tonunu ciddi tutmaya çalıştı ama ağzının onunkiyle birlikte yukarı kalktığını hissetti. Parmakları hâlâ onunkilere dolanmıştı ve yağmurda koşuyorlardı ve kalbi şimdiden bu anları daha sonrası için, uyuyamadığında takıntı haline getirmek üzere saklıyordu. Huzursuz ama mutluydu.

Buraya uyuyordu. Onunla uyumluydu. Kalbi kelimeleri tekrar tekrar çarptı.

Gülümsemesi büyüdü ve yağmuru gözlerinden uzaklaştırdı. O gözler, o koyu kahve gözler.

Tepesinde kopan bir gök gürültüsü, yüzünü ellerinin arasına alma ve ağzını onunkine bastırma düşüncelerini bozdu.

"Hadi gidelim!" diye bağırdı ve onu tekrar koşmaya sürükleyerek Ana Cadde'den aşağıya doğru koşmaya başladı. Neyse ki cadde pazar nedeniyle trafiğe kapalıydı, bu yüzden hava koşullarından kaçan sadece birkaç kişiyle uğraşmak zorunda kaldılar.

"İşte orada! Jeanie'nin muzaffer haykırışının yerini hemen Logan'ın göğsünü delip geçen dehşet dolu bir soluk aldı. Çadır bir ağaca dolanmıştı. Büyük metal bacakları dev bir örümceğinki gibi bükülmüştü; mavi muşamba ortadan ikiye ayrılmıştı. "Kahretsin. Dağınıklığı görünce yüzü düştü.

"Ben bakarım. Logan metal ayaklardan birini çekiştirdi, sanki Jeanie'yi burada tutan tek şey bu çadırmış gibi aptal çadırı dalların arasından çıkarmaya kararlıydı. Sanki Jeanie'nin kalmasını engelleyen tek şey buymuş gibi, sanki çiftçi pazarındaki başarısız girişimi onu ağlayarak Boston'a geri gönderecekmiş gibi bu kamp malzemesiyle mücadele etti.

Öyle mi?

"Hey. Onun kolunu çekiştirdi. "Sanırım umutsuz vaka.

"Alabilirim," diye homurdandı, bir dal kırılana ve brandadaki delik daha da açılana kadar daha sert çekti.

"Hey. Kolundaki el, yüzünü ona dönene kadar daha da ısrarcı oldu. Kadın gülümsedi. "Hadi kuru bir yere gidelim.

Gözlerini kırpıştırdı. Hâlâ buradaydı, yağmaya devam eden yağmur tabakalarının arasından ona gülümsüyordu, eli hâlâ kolundaydı ve onu sıkıca tutuyordu. Sertçe yutkundu.

"Tamam. Başını salladı. Tüm yapabildiği buydu. Söylemesi gereken tek şey buydu. Kafasının içinde uçuşan diğer kelimelerden çok daha iyiydi. Hakkında kelimeler

Jeanie'yle birlikte onun istediği her yere gitmek ve oraya vardıklarında ona yapmak istediği her şeyi yapmak.

Onun yerine, kızın kendisini kafeye doğru çekmesine izin verdi.

On Beşinci Bölüm

Arka kapıdan gizlice girdiler ve ebeveynlerinin yanından sürünerek geçen gençler gibi arka merdivenlerden çıktılar. Ama aslında sadece Norman ve kafede fırtınayı beklemek zorunda kalan birkaç müşteri vardı. Jeanie ön kapıdan geçerken Logan'ın vücudundaki rahatlamayı hissedebiliyordu, sanki o da yakalanmak istemiyordu; sanki ikisi de kafede el ele tutuşarak yürümeye hazır değildi.

Bu gizlilik olayı zaten onun işine yarıyordu. Çok daha az baskı.

Dairesinin kapısını iterek açtı ve Logan'ı içeri sürükledi. "Başardık," dedi, nefesi hâlâ küçük soluklarla çıkıyordu.

"Yaptık. Logan'ın ağzının kenarları yukarı kalktı.

Fırtınadan mı, insanlardan mı yoksa birbirlerinden uzak durmak için kendi nedenlerinden mi bahsettiklerini bilmiyordu. Ama hangisi olursa olsun, onun evine girmeyi başarmışlardı. Birlikte. Kimse izlemeden yalnız başlarına.

İkisi de parke zemine damlıyordu ve onlara gerçekten havlu getirmeliydi ve Logan'ın mavi gözlerine bakmayı gerçekten bırakmalıydı ama yağmur pencerelere çarpıyordu ve göğsü hala buraya koştukları için kabarıyordu ve Logan o çadırı onun için kurtarmaya o kadar kararlıydı ki göğsünde büyük ve durdurulamaz bir şey kabarıyordu ve kendine yardım edemiyordu. Kendine yardım etmek istemiyordu.

Ellerini Logan'ın sırılsıklam gömleğine sardı ve dudaklarından çıkan şaşkın 'Oof' sesinin tadını çıkararak onu kendine çekti.

Bu kadarını yapabildi.

Bu tatlı, huysuz adamla göğüs göğüse sıkışmış, çok daha fazlasını istiyor ama şimdi bunu yapmaya korkuyordu. Bu planın bir parçası değildi. Öyle miydi? Yeni Jeanie bu muydu? Girişinde erkeklere sarkıntılık mı ediyordu? Geçmişte Jeanie'nin tarzı hiç böyle olmamıştı. Çıktığı erkekler... iyiydi. Sadece iyi, mükemmel derecede hoş, iyi öpüşen, diğer her şeyde iyi. Ama hiçbir zaman kendini onlara bağlama ihtiyacı hissetmemişti. Onların uzun süre yanında kalmasını hiç istememiş, ilişkilerinin bitmesini hiç umursamamıştı.

Ama bu, bu farklıydı. Bu

yeniydi.

Logan'ın yanağına dokunan sert avucu düşüncelerini durdurdu. Nefesi kesildi. Logan onun yüzünü kendine doğru eğdi, dokunuşu nazik ama sertti, parmakları kafa derisinin dibindeki saçları kazıyordu.

Yumuşak bir inilti, derin bir inilti, bir gök gürültüsü.

Ve sonra dudakları onun dudaklarındaydı, sıcak, yumuşak ve ısrarcıydı, sanki yavaş gitmek istiyordu, niyetliydi, ama bir kez dokunduklarında bunu tam olarak başaramadı, kendini daha sert bastırmaktan, daha derine inmekten alıkoyamadı.

Jeanie kollarını adamın boynuna dolayarak vücudunu onunkine yasladı ve adamın iniltisi aynı anda hem sert hem de tatlı bir şekilde yuvarlandı. Bunun içinde kaybolabilirdi. Sonsuza kadar burada kalabilirdi.

Ağzı kadının boynundan aşağıya doğru hareket etti ve kadının inleme sesini kendi sesiyle eşleştirmemiş olsaydı utanç verici o l u r d u . Dudakları, dili ve dişleriyle onun nemli teninde bir yol açtı.

Kadının sırtı kapıya dönük olacak şekilde ikisini de çevirdi. Onu tahtaya bastırarak içine doğru salladı.

Oh, Tanrım, oh, Tanrım. O kadar sağlam, o kadar dayanıklı ve bu işte o kadar iyiydi ki. Jeanie'nin Logan'dan uzak durmak için sahip olduğu tüm nedenler fırtınayla birlikte denize uçmuştu ve soyunmasına üç saniye kalmıştı.

ıslak giysiler ve tanıdıklar ve sevgililer arasındaki tüm adımları atlayarak, gökyüzü çatladığında ve ışıklar söndüğünde.

Kahretsin.

"Logan," diye soludu Logan boynunun narin derisini yalarken.

"Mmmn. Sesi ona karşı titreşiyordu. Elleri ıslak gömleğinin üzerinde geziniyor, serin teninde alev alev yanıyordu.

"Bekle. Kadın bir elini Logan'ın göğsüne koydu ve Logan ellerini yanlarına bırakarak kendini geri çekti.

Özür dilerim. I-'

"Hayır, özür dileme. Bu... Yani, istedim. Ben sadece...'

Logan elini saçlarında gezdirirken yağmur damlaları etrafa saçıldı. 'Açıklamana gerek yok. Bu çok fazlaydı, çok erken. Sesi hâlâ sertti, ihtiyaçla kalınlaşmıştı. "Saçından çekileceğim.

"Bekle. Bu sefer bunu söylediğinde onu tekrar kendine çekti. "Sorun o değil. Az önce elektrikler kesildi ve Norman'a yardım etmem gerektiğini hissediyorum.

Gözlerini kırpıştırdı. "Ah.

Jeanie gülümsedi ve onun yanıt olarak ağzını açmasını bekledi. "Bu gerçekten güzeldi.

"Öyle mi?" Gülümsemesi daha

da arttı. "Evet. Gerçekten,

gerçekten güzel.

Logan ona doğru kaydı ve Logan onun da bu durumu ne kadar hoş bulduğunu hissedebiliyordu. Uzanıp onun dudaklarına yumuşak bir öpücük daha kondurdu ve sakalının çenesini gıdıkladığını hissetti.

"Bence bunu bir ara tekrar yapmalıyız. *Vay canına, Yeni Jeanie çok cesurdu.* Belki de okuduğu tüm o çiftçi müstehcenliğiydi; o sütçü kızın gerçekten kendi zevkinin peşinden koşmasıydı. Ya da belki Logan'ın onu tutuş şekliydi. Sert, sıkı, sabit. Hayatının diğer tüm parçaları yırtılmış ve rüzgârda savrulmuş gibi hissederken birinin yanında kendini güvende hissetmek güzeldi. Parçaları tekrar bir araya getirirken, yeniden inşa ederken birine yaslanmak güzeldi.

"Öyle mi?" Mavi gözlerinde tereddüt parladı.

'Kitap kulübüne duyuru falan göndermemize gerek yok,' dedi. "Bu sadece bizim için olabilir.

Teklifini düşünürken onun kendisine karşı yavaş yavaş gevşediğini hissetti. Ne teklif ediyordu ki? Gizli öpüşme seansları. Daha fazlasını mı? Emin değildi ama Lucy'yi öğrendikten sonra Jeanie, başka bir gösterinin peşinde değilse onu suçlamayacaktı. Buna saygı duyabilirdi.

Görünüşe göre yeni Jeanie çok anlayışlıydı. Yeni Jeanie de Logan'ı tekrar öpmeyi çok istiyordu ve uzlaşmaya çok istekliydi.

"Peki, bu ne olabilir?" diye sordu ona bakarak.

Omuz silkti. "Bunu ilerledikçe çözebiliriz, sanırım. Sakin, rahat. Yeni Jeanie ilerledikçe her şeyi çözebilirdi. Logan onu sabit tutarken, her türlü şeyi çözebileceğini hissediyordu.

Logan hâlâ şüpheci görünüyordu, kız konuştukça kaşlarının arasındaki çatıklık derinleşiyordu.

"Ya da arkadaşlığımıza geri dönebiliriz," diye atıldı. "Sen nasıl istersen.

Gözleri yeniden karardı, acıkmıştı, sanki istediği şeyin cevabı kesinlikle oymuş gibi. Bu yeni bir duyguydu, istemek, istediğini almak, karşılığında istenmek. Hoşuna gitmişti.

"Bir yolunu buluruz," dedi ve çekilmeden önce dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. "Sadece biz, yine de. Bir elini tekrar saçlarında gezdirdi. 'Başkalarının dahil olmasını istemiyorum. Annie'nin bile. İnsanlar böyle şeyleri bir kez öğrendi mi-'

"Elbette. Bunun için endişelenmeyin. Dudaklarının üzerine görünmez bir fermuar çekti ve hayali anahtarı fırlatıp attı. 'Dudaklarım mühürlü. Bu bizim dışımızda kimseyi ilgilendirmez.

"Teşekkürler.

Lucy hakkında yüksek sesle konuşmuyorlardı ama Jeanie, ona ihtiyacı olan bakımı sağladığı için teşekkür ettiğini biliyordu ve bu adama karşı bir koruma duygusu hissetti. Ona ihtiyacı olanı vermek istiyordu, herkesin ihtiyacı olduğunu düşündüğü şeyi değil. Tüm bunların yanı sıra, üzerindeki baskıyı biraz olsun azalttığı için de mutluydu. İstediği son şey, tüm kasabanın bu ilişkiyi nasıl yürüttüklerini izlemesiydi.

Yapmak istediği sondan ikinci şey Logan'ın kollarından ayrılmaktı ama ne yazık ki küçük işletme sahibinin görevi onu çağırıyordu. Norman ondan yeterince nefret ediyordu. Onu bir elektrik kesintisinde yalnız bırakmak muhtemelen davasına yardımcı olmazdı. "Aşağı inmeliyim.

"Doğru, elbette. Logan geri çekildi ve ellerini tekrar bırakmadan önce kalçalarının kenarlarında gezdirdi. Yağmurdan kararmış saçları alnına dökülmüştü ve flanel gömleğinin altındaki tişört vücuduna sıkıca yapışmıştı. Belki Norman iyi olurdu?

"Fırtına d i n d i ğ i n d e kamyonumdan bir merdiven alıp çadırı ağaçtan indireceğim.

Jeanie boğazını temizledi. "Mükemmel, teşekkürler," dedi, "biliyor musun, Norman'ı unut, çadırı unut, sen, ben ve yatak odamın zeminindeki pazen gömlek dışında her şeyi unut," yerine.

Yeni Jeanie *o kadar* cesur değildi.

Logan başıyla onayladı ve Jeanie fikrini değiştiremeden kapıdan çıktı.

"İşte buradasın! Jeanie'nin ayağı son basamağa basar basmaz Norman'ın hoşnutsuz sesi tezgâhın arkasından geldi. Kafenin köşesini döndüğünde Norman'ın onaylamayan kaşları Jeanie'nin yüzünü ısıttı. Yakalanmış mıydı

Şimdiden mi? Logan'ın öpücükleri bir şekilde teninde parlıyor muydu? Kesinlikle öyleymiş gibi hissediyordu.

Burada patron sensin, Jeanie. O değil.

Omuzlarını dikleştirdi. 'Çiftçi pazarında yağmura yakalandım. Kıyafetlerimi değiştirmek zorunda kaldım. Logan'ın parmaklarının karnının derisinde bıraktığı kalıcı iz, kuru gömleğinin altında ısındı.

Norman gözlerini kıstı. "Ben burada tek başımaydım, bu kalabalıkla ve güçsüzdüm. Öfkeyle homurdandı.

Jeanie etrafındaki seyrek, ıslak ve nispeten sakin kalabalığa baktı ve neredeyse gözlerini devirecekti. 'Çok iyi idare ediyor gibi görünüyorsun. Koruduğunuz için teşekkürler.

Norman'ın bu iltifat karşısında söyleyecek fazla bir şeyi yoktu, onun yerine, 'Elektrik gelene kadar buzdolabını kapalı tutmamız gerekiyor, yoksa tüm bozulabilir ürünleri kaybedeceğiz,' dedi.

"Anladım. Jeanie kasanın yanındaki kancadan önlüğünü alırken ona başparmağıyla onay verdi. "İyi karar. Fırtına dindikten sonra masayı ve sürahileri de almamız gerekecek. Her şeyi bırakıp kaçtım sayılır.

Bir başka hoşnutsuz kaş çatma.

"Başka bir şey var mı Norman? Jeanie neşeyle sordu, onun huysuzluğuna pozitiflikle karşılık vermenin en iyisi olduğunu düşünüyordu. Bu Marvin'de de her zaman işe yaramıştı. Jeanie eski patronunu düşününce kalbinde bir hüzün kırıntısı hissetti. İyi ya da kötü, uzun zamandır birlikteydiler ve birdenbire onu bir daha asla göremeyeceği düşüncesi imkânsız göründü.

Ve sonra Norman'ın yüzünde garip bir şey oldu. Yanaklarında hafif bir kızarıklık mı vardı? Gözlerinde bir belirsizlik, bir utangaçlık mı vardı?

"Teyzenle konuştun mu?" diye sordu, tezgahları özenle silerken ve Jeanie'nin bakışlarından kaçınırken.

Kalçasını tezgâha dayadı. Bu ilginçti. Belki de Hazel Norman konusunda haklıydı. Belki de teyzesine karşı bir şeyler hissediyordu. Belki de onu özlüyordu. Bu düşünce onu hemen Norman'a karşı yumuşattı. Zavallı yaşlı adam.

Jeanie temizlik yaparken onu inceledi. Kötü görünümlü bir adam değildi. Başını yana eğdi. Her gün giydiği düğmeli gömlekleri ve kazak yelekleriyle sevimli bile sayılabilirdi. Koyu çerçeveli gözlükleri oldukça seçkindi ve hâlâ şakaklarına doğru ağarmış saçları vardı. Dot Teyze kesinlikle daha kötüsünü yapabilirdi.

"Aslında onunla dün konuştum.

Jeanie gözlerini ona dikmiş, teyzesini kolunda hayal etmeye çalışmasaydı, onun beden dilindeki küçük değişikliği fark edemeyecekti. Tezgâhı silerken duraklayışını, sanki Dot Teyze hakkında bir şeyler söylemek istermiş gibi ona doğru hafifçe eğilmesini.

Gerçekten ilginç.

'İşlerin nasıl gittiğini sordu, ben de ona bilgi verdim. Yerleşmemde bana gerçekten çok yardımcı olduğunu söyledim.

Norman o zaman hiç alışılmadık bir şey yaptı. Gülümsedi. Bu, Jeanie'nin buraya geldiğinden beri adamdan gördüğü ilk şeydi ve neredeyse yere düşecekti.

St. Thomas'ta harika vakit geçiriyor. Şnorkelle yüzüyor, rüzgar sörfü yapıyor. Hatta geçen gün zip lining yaptı. Ve böylece Norman'ın yüzündeki gülümseme kayboldu. Aha! Teyzesini özlediğinin bir kanıtı daha! Jeanie'ye karşı huysuzluğu onunla ilgili değildi! Sadece Dot'u özlemişti. Bu neredeyse tatlı bir şeydi.

"Kaçıp gitmeden önce seni daha iyi eğitmeliydi," dedi Norman, arka odaya doğru yürümeden önce tezgâha son bir kez vurarak ve mola vermekle ilgili bir şeyler mırıldanarak.

Tamam, belki de Norman o kadar da tatlı değildi.

Jeanie dirseklerini tezgâha dayamış, dışarıda yağan yağmuru izliyordu. Cesur bir çift kafeden çıkıp arabalarına doğru koşmaya karar verdi ve Jeanie onların aceleyle çıkışını izledi. Geriye o, kocaman kulaklıkları ve kucağında Pazar gazetesiyle pencere kenarında oturan yaşlı bir adam ve yağmurun dinmesini beklerken lattelerinin tortularını yudumlayan bir grup liseli çocuk kalmıştı. Yağmurlu bir öğleden sonrası için mükemmel bir kalabalık.

Teyzesiyle yaptığı konuşma iyi geçmişti. Jeanie Dot'a işlerin nasıl gittiğini anlatırken heyecanlıydı ve teyzesinin bronz yüzünü, deniz kabuğu küpeleriyle ekranı doldururken görmek güzeldi. Gerçi şimdi düşününce, Jeanie Norman'dan söz ettiğinde Dot biraz tuhaf davranmıştı. Jeanie'nin Norman'ın yardımseverliğiyle ilgili yorumlarına sadece kısa bir onay vermiş ve sonra konuyu son şnorkel macerasına çevirmişti.

Jeanie kasanın altından kitabını çıkardı ve elini kapaktaki yarı çıplak çiftçinin üzerinde gezdirdi. Bu kitaptan çok fazla fikir ediniyor olabilirdi ama birden teyzesiyle Norman arasında bir şeyler olduğuna ikna olmuştu.

Çiftçinin sonunda sütçü kıza olan hislerini belli edeceğini umarak bir sonraki bölüme geçti. Norman ve Dot hakkında endişelenecek zamanı yoktu.

Düşünmesi gereken kendi gizli ilişkisi vardı.

On Altıncı Bölüm

Sullivan's Pub'ın ilk trivia gecesiydi ve Noah gitmeleri için ısrar etmişti. Sözleri aynen şöyleydi: "Hadi dostum. Kazanmama yardım etmesi için senin büyük, güzel beynine ihtiyacım var! Logan da ona beyninin ne büyük ne de güzel olduğunu ve kesinlikle kazanamayacaklarını söylemişti ama işte buradaydı.

Sorun şu ki, Noah'dan hoşlanıyordu. Özellikle de Noah'ın
Burada büyümüştü ve Logan'ın kayıp babası ya da ölmüş annesi umurunda değildi, Noel ağacı ışıklandırma fiyaskosunu tamamen kaçırmıştı ve Logan'a sıradan bir adam gibi davranıyordu. Ayrıca, o kadar çok konuşuyordu ki, dışarı çıktıklarında Logan'ın konuşmasına gerek kalmıyordu, bu da Logan'ın işine geliyordu.

Birasından bir yudum daha aldı ve kalabalığı kontrol etti. Oldukça büyük bir katılım vardı ama buna şaşırmadı. Bu kasaba etkinliklere bayılırdı. Onlara bir festival, bir kulüp, bir toplantı ya da bir ders verin, hemen katılırlardı.

Noah onlara her ekip üyesi için bir tane olmak üzere üç tabureyle çevrili yüksek bir masa ayarlamıştı. Kitap kulübü Jacob'ı da ekiplerine katmıştı ama adam henüz gelmemişti.

"Hey, işte Hazel ve yeni kafe sahibi. Adı ne? Jenny mi?
June?'

"Bu Jeanie," dedi Logan, Jeanie'ye bir bakış atmak için başını sağa sola çevirmek yerine makul bir hızla çevirmeye zorlayarak kendini.

"Jeanie, doğru," dedi Noah ama bakışları, gözlüklerini gergin bir şekilde yukarı kaldıran ve gözlerini kaçıran Hazel'a kilitlenmişti.

Logan'ın şu anda arkadaşının diğer arkadaşına nasıl baktığını çözecek zamanı yoktu. Son birkaç günü zihninde canlandırmakla meşguldü. Jeanie'yi sadece her sabah, sabah işe gidip gelme telaşının tam ortasında, kahve içmeye geldiğinde kısa bir süre görmüştü. Ona siparişini verirken her zamankinden daha garip davrandığından ve ona olan hislerini tüm kasabaya belli etmemek için umutsuzca çabaladığından emindi.

Normalde nasıl dururdu? Elleriyle genellikle ne yapardı? Her zaman bu kadar yüksek sesle mi konuşurdu? Yorucu birkaç sabah olmuştu ama Jeanie'nin parlak gülümsemesi ve kara gözleri buna değerdi. Ve şimdi o sadece birkaç masa ötedeydi ve adam felç olmuştu.

Buradaki protokol neydi? Oraya gitmezse tuhaf olurdu, değil mi? Neden bunu, bu her neyse, gizlice yapmanın açıkta yapmaktan daha kolay olacağını düşünmüştü?

Evde tavuklarıyla kalmalıydı.

Bu yüzden böyle şeyler yapmazdı. Bu yüzden trivia gecelerine gitmez ya da kadınlarla gizlice çıkmazdı (Çıkmak mı? Kadınlarla gizlice öpüşmek mi?). Kadınlardan çok hayvanlarla iyi anlaşan, iri yarı, somurtkan ve bir o kadar da beceriksiz bir adamdı. Eğer Lucy o uğursuz gece barda ona yaklaşmasaydı, onunla konuşmaya asla cesaret edemezdi.

Biradan bir yudum daha aldı ve acı sıvının Lucy'nin adını zihninden uzaklaştırmasına izin verdi. Ne de olsa Nana'nın ona bir flört profili hazırlamasına izin vermeliydi. Şu anda Colorado'dan, Güney Afrika'dan ya da lanet olası aydan biriyle huzur içinde çıkıyor olabilirdi. Herkesin dikkatini çeken kasabadaki yeni kızdan başka biriyle.

Dikkat çekmek istediği son şeydi. Yine de ondan uzak duramıyor gibiydi.

"Gidip merhaba demeliyiz," dedi Noah, Logan'ın sırtını sıvazlayarak ve onu ay kadınlarıyla çıkma konusundaki düşüncelerinden uyandırarak.

"Ah... Muhtemelen masayı saklamalıyım.'

"O konuda endişelenmeyin. Noah ona sırıtarak üzerinde büyük bir 4 rakamı olan lamine bir kartı masanın ortasına bıraktı. 'Artık bizim için ayrıldı. Haydi Dördüncü Takım! Muhtemelen daha akılda kalıcı bir isim bulmalıyız ama önce gidip bir merhaba diyelim.

Noah taburesinden çoktan inmiş ve gözleriyle Logan'ın da ona katılması için yalvarıyordu. Konuşkan arkadaşı Hazel'la konuşacağı için gergin miydi? İlginç.

Logan cesaretini toplamak için bir yudum daha bira içti ve Noah'yı Jeanie'nin masasına kadar takip etti.

"Merhaba hanımlar.

"Hey, Noah, Jeanie'yi hatırlarsın," dedi Hazel, rahatmış gibi davranarak, ama Logan onun sandalyesinde kıpırdanışını izledi.

"Kaybetmeye hazır mısınız? Jeanie sırıtarak sordu, gözleri loş odada parlıyordu.

'Vay canına, Jeanie. Sıcak geliyor,' diye güldü Noah. 'Bunu sevdim. Ve hayır, kesinlikle biz kazanacağız.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Göreceğiz," dedi. Bakışlarının Logan'a kaymasına izin verdi.

"Hey," dedi, sesi boğazına takılmıştı.

"Hey. Kadının bakışları, adamın vücudunu ısıtacak kadar uzun bir süre boyunca adamın ağzına kaydı. Her zamanki süveterini atmış, üzerine dar bir atlet giymişti. Kalabalık barın sıcağında, tüm o çıplak tenin görüntüsü beynine kısa devre yaptırdı. Düşünceleri parazitten ve elini gömleğinin içine soktuğunda kızın ne kadar yumuşak olduğunu hatırlamaktan başka bir şey değildi.

"Herkese merhaba. Elindeki fırın çantasını masaya fırlatan Annie'nin sesi gerginliği yırttı. "Burada garip bir enerji var. Ne var ne yok?

Bakışmalarını ilk Jeanie bozdu. 'Garip bir şey yok. Her şey harika! Bu adamların kıçlarını tekmelemek için çok heyecanlıyım.

Noah güldü. 'Daha çok kavga sözleri. Tamam, yeni kafe sahibi Jeanie. Senden hoşlandım.'

Bu iltifat karşısında yüzü güldü ve Logan onu böyle gülümsetebildiği için Noah'nın suratına bir yumruk atmak istedi. Bu mantıksız düşünceyi kafasından silkeledi.

'Geri dönmeliyiz. Sanırım yakında başlıyor,' dedi Logan.

"İyi şanslar. Noah Hazel'a bir gülümseme daha attı ve Logan onun yüzündeki telaşlı ifadeyi kaçırmadı. Bu konuda onu daha sonra rahatsız edeceğinden emindi. Özellikle de onun 'aşık' yorumlarından sonra.

Jacob masada onları bekliyordu. "Kim kek ister?" diye şarkı söyledi. "Bunlar Annie'nin sınıfından ve bence çok güzel oldular. Logan'ın önüne şekilsiz bir çörek koydu. "Ta-da!

'Uh... Bu şekilde çökmüş olması mı gerekiyor? Noah sordu ve Logan neredeyse birasının içinde boğuluyordu.

"Belki de hâlâ biraz pratik yapmam gerekiyordur. Jacob kaşlarını çattı.

Logan, "Keklerin birayla pek iyi gittiğini sanmıyorum," diye ekledi. Jacob'ın yüzü düştü. "Ama sabah için eve bir tane götüreceğim.

"Harika! Nasıl olduğunu bana söylemen gerekecek. Sanırım onları biraz az pişirdim.'

"Pekâlâ, bu kadar çörek muhabbeti yeter," dedi Noah, dikkatini barın önüne kurdukları mikrofonun başına geçen barmen ve görünüşe göre gecenin sunucusu Amber'a vermişti. "Başlıyor!

Logan birasına doğru inledi. *İşte başlıyoruz.*

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, kaybettiler.

Hem de çok fazla. Yakın bile değildi. Günlerini kitaplarla geçirdiği düşünülürse, Hazel'ın bir bilgi yarışması ustası olduğu ortaya çıktı,

Logan'ı bu kadar şaşırtmamalıydı. Nancy, Linda ve Tammy yakın bir farkla ikinci olmalarına rağmen onun takımı kazandı.

Noah kendini teselli etmek için Jacob'ın kalan keklerini yedi. Görünüşe göre o kadar da kötü değillerdi.

Ama Logan ne kekleri ne de Annie'nin margarita ya da zafer sarhoşluğuyla bilgi yarışması gecesini dans yarışmasına çevirmesini umursuyordu. Tek düşünebildiği Jeanie'nin kızarmış yanakları, dar atletinin içindeki vücudu ve Hazel'ın söylediği bir şeye başını geriye atıp gülerken omuzlarına dökülen saçlarıydı.

Arada bir bakışları onunkilere takılıyor ve gülümsemesi büyüyordu. Barda onun hareketlerini takip ederken vücudu farkındalıkla karıncalanıyordu, bu yüzden ayrılmak için eşyalarını toplamaya başladığında, kendisi de kapıya doğru hareket etmeden önce düşünecek zamanı bile olmadı.

Kapıyı iterek açtı ve ikisi de gecenin serin havasına yuvarlandılar.

"Seni eve bırakayım mı?" sözlerini neredeyse hırlayarak kulağına söyledi. Kuru yapraklar kaldırımda yanlarından geçip gitti.

Biraz güldü, konuşurken sesi nefes nefese çıkıyordu. "Teşekkürler, çok uzun bir yol," diye alay etti. Votka ile karıştırılmış Fransız vanilyası gibi tatlı kokuyordu. Yüzünü onun boynuna gömmek ve onunla sarhoş olmak istiyordu.

Kadının elinden tuttu ve neredeyse onu bar ile kafe arasındaki ara sokağa sürükleyecekti. Karanlıktı ve kızın şeklini zar zor seçebiliyordu ama onu hissedebiliyor, yüzünü ellerinin arasına aldığında duyduğu şaşkın nefesi duyabiliyordu.

"Bütün hafta boyunca seni öpmeyi düşünmekten kendimi alamadım," diye mırıldandı.

Dudaklarını yumuşak ve emin bir şekilde onunkilere bastırmadan önce dudaklarının yukarı kalktığını fark edebiliyordu. "Ben de," diye mırıldandı öpücüklerin arasında. "Tek düşündüğüm bu.

"Kahretsin," diye inledi ellerini kızın yanlarında gezdirirken, atletinin kumaşını yumruklarının arasına aldı. Üzerine attığı hırkayı da

Gömleğin önü açıktı ve ellerini içeride, kızın belinin alt kısmında gezdirerek göğüslerinin alt kısmına dokundurdu. "Bu gömleği sevdim.

Jeanie kıkırdayarak yüzünü onun boynuna gömdü. "Bu düz beyaz atleti beğendin mi?

"Çok fazla," diye inledi, nefesi teninde gezinirken. "Bu benim dünyadaki en sevdiğim düz beyaz atletim.

Adam onu daha yakına çekerken nefesi kesildi, vücudu onunkine bastırdı. Sonra elleri saçlarında, ağzı yine onunkindeydi ve kaybolmuştu. Duygulara, onun tadına, kollarındaki hissine kendini kaptırmıştı. Mantıklı olan her şeye kendini kaptırmıştı. Jeanie'de kaybolmuştu.

Adam onun kıçını kavradı ve kollarının arasına aldı. Kadın bacaklarını adamın beline doladı ve öpüşmeyi derinleştirdi. Tanrım, mükemmeldi, yumuşak ve sıcaktı ve en az onun kadar heyecanlıydı, öpücükleri vahşiydi, sanki ona ulaşmak her şeyden daha önemliydi.

"Seninle tanıştığımdan beri bunu yapmak istiyordum," diye nefes nefese kaldı. "Seni o büyük sandıkları taşırken gördüğümde ve kolların o seksi esneme hareketini yaptığında beni taşıyıp taşıyamayacağını merak ettim. Bu sözleri ağzını, boynunu ve kulağının kabuğunu öperken söyledi.

"Seksi esnek şey mi?" Sesi gergin, boğuk ve derindi.

"Evet, bilirsin işte. Ön kol şeyi.

Ön kol olayını bilmiyordu ama Jeanie'nin bunu en başından beri hayal etmiş olması onu her şeyden daha fazla sertleştirdi. Onu duvara yasladı ve Jeanie onun ağzına doğru inledi.

"Ne zaman bu tatlı kalçalarını bana böyle sarmak istersen, seni taşımaktan mutluluk duyarım," diye mırıldandı.

Güldü, neşeli sesi karanlık sokağı dolduruyordu. Birden her şey odak noktasına geldi.

Karanlık sokak. Onu sıkıştırdığı tuğla duvar.

Tanrım, karanlık bir sokakta onu taciz ediyordu. Nesi vardı bunun?

Onu yavaşça yere bırakarak geri çekildi. 'Özür dilerim... canını mı yakıyorum? Bu... biz...'

Jeanie gözlerini kırpıştırarak ona baktı, güzel yüzünde karanlıkta bile açıkça belli olan bir arzu vardı. "Daireme çıkmak mı?

Logan'ın kalbi tekledi.

Dairesine kadar. O atletin yere düşebileceği ve barda göz ucuyla baktığı o güzel tenin her şeyi görene, her yeri öpene kadar büyüyebileceği dairesine.

Yarın sabah birlikte uyanacakları ve kesinlikle utanmadığı halde ondan utanıyormuş gibi arka kapıdan gizlice çıkmak zorunda kalacağı dairesi, ama öyle görünmüyor muydu?

Evi, her ne kadar burada mutlu görünse de, yine de uzun süre kalacağına ikna olmamıştı ve o zaman kalbi yeniden kırılacaktı.

Dairesine kadar. Kelimeler tedirgindi, Jeanie'yle daha derine inme fikri onun için hâlâ çok büyük bir riskti. Öyle değil miydi?

Binaların arkasından gelen ani çarpışma onu beynini ya da anatomisinin daha az yardımcı olan diğer kısımlarını takip etmeye karar vermek zorunda kalmaktan kurtardı.

"Neydi o? Jeanie'nin gözleri karanlıkta büyüdü, kollarını sıkıca kavradı.

Logan boğazını temizledi ve Jeanie'nin bedenini parmaklarının ucundan silkeledi. 'Muhtemelen sadece rakunlardır. Gidip kontrol edeyim.

"Ben de seninle geliyorum. Elini tuttu, sanki bulabilecekleri şeyden korkuyormuş gibi önden yürümesine izin verdi.

Köşeyi döndüklerinde çöp tenekelerinin devrildiğini, özenle bağlanmış çöp torbalarının sokağa döküldüğünü gördüler. Logan telefonunu çıkardı ve el fenerini yıkıma doğrulttu. Rakun yoktu.

"Kaçmış olmalı. Omuz silkti.

"Bilmiyorum...

"Neyi bilmiyorsun?

Jeanie onun etrafından dolaşarak çöp torbalarını inceledi. "Bu üst üste bahşiş aldıkları üçüncü gece.

"Tamam, inatçı rakunlar.

Başını iki yana salladı. 'Ama torbalar asla yırtılmaz. Yiyeceklere ulaşmak için torbaları yırtıp açmazlar mı? Neden onları devirip öylece gitsinler ki?

Logan bir çöp kutusunu kaptı ve düzeltti. 'Bu çok garip. Komşu çocukları olabilir. Cadılar Bayramı yaramazlığı ya da başka bir şey.

'Daha ayın on dokuzundayız. Yaramazlık için biraz erken, değil mi?'

Çöp torbalarını tekrar içeri attı ve kapağı kapattı. "Belki de başka bir hayalettir.

Jeanie ona belli belirsiz bir gülümseme verdi ama kaşlarının arasında endişeli bir kırışıklık kaldı.

"Mac'in bunu yapacağını düşünmüyorsun, değil mi?" sorusunu fısıldadı, sanki adam barın tuğla duvarından ve içerideki kalabalığın gürültüsünden onları duyabilirmiş gibi.

"Mac neden çöp kutularını devirsin ki?

"Annie düşündü ki-

Seni orada durduracağım. Mac hakkında Annie'den gelen hiçbir bilgiye güvenilmez. Bu ikisinin arasında yıllardır garip bir elektrik var.

"Belki de beni korkutmaya çalıştığını düşündü. Böylece kafeyi satın alıp genişletebilecekti. Mantıklı geliyor. Arka kapının sarı ışığı altında küçük görünüyordu, yenilmişti.

'Neler olduğunu bilmiyorum ama Mac olmadığından oldukça eminim. O böyle bir şey yapmaz.'

Omuz silkti. "Belki de değil. Hala öyle hissediyorum...' Düşüncesinin son bulmasına izin verdi ve yüzüne tekrar bir gülümseme yerleştirmeye zorladı. "Boş ver.

"Ne gibi hissediyorsun? Neyin var?' *Bırak düzelteyim.* Bu tehlikeli, baştan çıkarıcı sözler içinin parçaladı. Bu kelimeler onu çok fazla

Daha önce de sorun yaşamıştım. *Bırak düzelteyim. Seni kalmaya ikna edeyim. Buraya ait olduğunu düşünerek ikimizi de kandırmama izin ver.*

"Hayır, bir şey yok. Daha büyük, daha sahte gülümsedi. "Rakunlar konusunda muhtemelen haklısın.

"Doğru, tamam. Ayaklarının üzerinde kaydı. O an geçmişti, Jeanie'yi tuğladan bir duvara doğru bastırdığı, daha da yaklaşmak için çaresiz kaldığı o an; ve şimdi ne yapacağını bilmiyordu.

Jeanie aralarındaki bir başka gergin anın ardından, "Biraz uyusam iyi olacak," dedi. "Yarın erken bir gün.

"Elbette, tabii ki.

Uzandı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Gürültüyü araştırdığınız için teşekkürler.

"Bu gece iyi olacak mısın?" diye sordu, ona tekrar uzanmak istiyordu ama artık uzanması gerekip gerekmediğini bilmiyordu. "Memur Dee'nin bu gece arabayla gelip her şeye göz kulak olmasını sağlayabiliriz.

"Gerek yok. Onun fikrini elinin tersiyle itti. "Ben iyi olacağım. Beni ve aptal rakunları ya da gençleri merak etme. Önemli bir şey değil. Ağzından çıkan her kelime onu hiç de iyi olmadığına ikna etmeye yarıyordu ama başka ne yapabilirdi ki? Geceyi burada geçirmesine izin vermesini mi talep edecekti? Tam da kaçınmaya çalıştığı şey bu değil miydi?

"Bana ihtiyacın olursa ara, tamam mı? Sesi planladığından daha sertti, kendisine duyduğu hayal kırıklığı sözlerine yansıyordu.

Bakışları onunkilere takıldı, koyu kahverengi derinlikleri onu hapsetti.

"Tamam." "Ben ciddiyim, Jeanie. Tuhaf sesler, herhangi bir şey. Ara.'

Başını salladı, sahte gülümsemesi yavaş yavaş gerçeğe dönüşüyordu. "Arayacağım. Söz veriyorum.'

"Tamam. Güzel.'

Teşekkürler, Logan.

İyi geceler, Jeanie.

On Yedinci Bölüm

Lanet olsun, bu adam iyi öpüşüyor.

Jeanie karanlıkta kapıya yaslanıp nefesini tutmaya çalıştı. Ama nefesi ona yardımcı olmuyordu çünkü beyninin düşünmek istediği tek şey Logan'ın ağzının onunkinin üzerinde olması, ellerinin vücudunda gezinmesi ve bacaklarının arasındaki sert beliydi.

Tanrım, gerçekten de onunla tanıştığı günden beri onun kollarına atlamak istediğini itiraf etmiş miydi? Bu konuda utanabilirdi ama sonra bunu söylediğinde adamın iniltisinin içinde nasıl titreştiğini hatırladı. Belki de söyleyebileceği en kötü şey bu değildi.

Ama sonra lanet çöp kutularını deviren her kimse tüm anı mahvetti. Sadece çöp kutuları değildi. Logan'a söylemek istemiyordu ama birileri ön taraftaki yeni annelerini de deviriyordu. Her lanet gece. Çiçekleri, çöpleri, hatta dün postalarını kaldırıma saçılmış halde bulmuştu. Rakunlar mektupları karıştırmaz. Bundan oldukça emindi.

Belki de çocuklar dalga geçiyordu? Ama gençler onun balkabağı baharatlı lattelerine bayılıyordu! Neden tedarikçileriyle uğraşsınlar ki? Hiç mantıklı gelmiyordu.

Logan'ı her gördüğünde ortalığı birbirine katmamaya kararlıydı, bu yüzden birinin ondan kurtulmaya çalıştığına dair teorilerini kendine saklamıştı. Evet,

çoğunlukla kendini tutuyordu. Annie'nin Mac teorisine kesinlikle şüpheyle yaklaşıyordu ama Jeanie'ye giderek daha mantıklı geliyordu. Başka kim onun gitmesini isteyebilirdi ki?

Casper onu karşılamak için merdivenlerden indi. Onun orijinal hayaleti. Belki Logan haklıydı. Belki de tüm bunların mantıklı bir açıklaması vardı. Ama Logan'ı bu işin dışında bırakmaya kararlıydı. Eğer... yani, karanlık sokaklarda öpüşeceklerse... onun kendisini mümkün olan en iyi ışıkta görmesini istiyordu. Bu ışık sokak lambasının loş parıltısı olsa bile.

Ve bu gece, bunu başardığını hissetti.

Arkadaşlarıyla dışarı çıkmıştı. Uzun zamandır ilk kez çılgınca eğlenmişti. Güzel bir şeydi.

Logan'la öpüşmek işin tuzu biberi oldu. Yeni

Jeanie kirazları severdi.

Jeanie birden uyandı.

Kırılan camın sesi uykusunu böldü.

Bu da neydi böyle?

İlk içgüdüsü yorganının altına saklanmak oldu ama sonra savunması gereken bir işi ve koruması gereken bir kedisi olduğunu hatırladı. Battaniyesinden dışarı baktı ve Casper'ın karanlıkta gözlerini kocaman açmış ona baktığını gördü.

"Bu da neydi?" diye fısıldadı ama görünüşe göre kedi de bilmiyordu. Lanet kedi. Yataktan kalktı ve kafenin arka tarafına bakan pencereye doğru süzüldü. Arkada elinde beyzbol sopasıyla karanlık bir figür vardı.

Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım. İşte bu kadar. İnsanlar hep şehirlerin tehlikeli olduğunu düşünür ama küçük kasabalar en kötü serilerin yaşandığı yerlerdir.

killers canli yayinda!

Jeanie ağzından çılgınca sözcüklerin dökülmesini engellemek için alt dudağını ısırdı. Neden? O da bilmiyordu. Görünüşe göre kedisinin önünde son derece dengeli görünmek için. Ki bu da çok istikrarlı bir şeydi.

Figürü izledi. Muhtemelen bir erkekti. Seri cinayetler konusunda piyasayı gerçekten erkekler ele geçirmişti. Etrafına bakındı, hareketleri biraz çılgıncaydı ama aynı zamanda kafası karışmış ve bir sonraki adımda ne yapacağını bilemiyormuş gibiydi. Belki de ilk kez seri cinayet işliyordu, bu durumda sadece bir katildi. Kız onun ilk kurbanı olacaktı. Ne kadar tuhaf.

Tamam, düşün Jeanie. Bir şeyler yap!

Yatağına koştu ve her gece yatmadan önce *Schitt's Creek*'in eski bölümlerini izlemek gibi korkunç bir alışkanlığı olduğu için kendine lanet ederek telefonunu bulmak için örtüleri karıştırdı. Kaçınılmaz olarak telefonunu tutarken uyuyakalıyor ve telefon battaniyelerin arasında kayboluyordu. Birkaç kez telefon doğrudan yüzüne düştüğünde kendini uyandırdı.

Aha! Anladım. Şimdi ne olacak?

911'i aramalıydı, değil mi? Hayatınız açıkça tehlikede olduğunda yapmanız gereken şey buydu. Ama gerçekten öyle miydi? Ortada bir şey yokken ortalığı velveleye vermek istemiyordu. Bütün kasaba Logan'ın neredeyse başını keseceğini zaten biliyordu, dedikodu ateşine körükle gitmek istemiyordu.

Sürünerek pencereye geri

döndü. Adam gitmişti.

Alnını soğuk cama dayadı ve ara sokakta önce sola, sonra sağa baktı. Hiçbir şey yoktu. Belki de birileri yolu kesiyordu.

Telefonunu hâlâ terli avucunun içinde tutuyordu, Logan'ın sözleri kulaklarında çınlıyordu. Ona mesaj atabilirdi.

Saat 2.23'tü. Ne diyecekti - "Hey, uyandırdığım için üzgünüm ama ara sokakta yürüyen biri olabilir? Hayır. Hayır, hayır. Bugünlerde aradığı Jeanie bu değildi.

Rahat Jeanie burada tamamen mantıklı bir açıklama arardı. Dream Harbor'ın yasalara saygılı bir vatandaşı, yasalara saygılı saygın işinden - muhtemelen acil servis hemşiresi ya da bunun gibi cesur ve asil bir şey- eve dönerken ara sokaktan kestirme bir yol izliyordu.

Düşüncesizce bir şey yapmamak için telefonunu yatağına geri attı. Seksi çiftçiyi hiçbir şey hakkında uyarmak için uyandırmayacaktı.

Kimse onu öldürmeye çalışmıyordu.

Ne yazık ki, hızla çarpan kalbi bunu duymak istemiyordu. Gecenin geri kalanında onu ayakta tutmak istiyordu.

Kaliforniya'da saat daha 11.30'du. Telefonunu battaniyenin içinden çıkardı ve kendini içeri soktu.

Ben'e mesaj attı.

Hey, uyanık mısın?

Kardeşi hemen cevap verdi. Onu kendi yatağına gömülmüş olarak hayal edebiliyordu; Kaliforniya'daki kral boy yatağının yarısı kurtarma köpekleriyle kaplıydı. Üç köpeği vardı, Jeanie bu sayının çok fazla olduğunu düşünüyordu ama Ben böyle bir şey olmadığını iddia ediyordu.

Kız kardeşimden "Naber?" mesajları almak istemiyorum.

Jeanie yüksek sesle gülerek kediyi yeniden ürküttü. Casper uzun uzun iç çekerek yataktan aşağı atladı. Ya da en azından onun iç çektiğini hayal etti. Kedilerde bunu anlamak imkansızdı.

Kapa çeneni. Neredeyse öldürülüyordum.
Yine mi? Neden bu hep senin başına geliyor?
Bilmiyorum.

Bu sefer ne oldu?
Sanırım cam kırılma sesi duydum ve sonra muhtemelen arka sokakta gizlenen ama muhtemelen gizlenmeyen birini gördüm.
Tanrım, polisi aradın mı?

Jeanie durakladı, parmakları tuşların üzerinde geziniyordu. Yalan söyleyebilirdi ama o zaman da kaçınılmaz olarak yalan söylediği için suçluluk duyacak ve Şükran Günü yemeğinin ortasında olduğu gibi en uygunsuz zamanda bunu itiraf edecekti.

Um... hayır.
NEDEN
OLMASIN?
Histerik görünmek istemedim.
Kahretsin, Jeanie. Bu saçmalığı bırakmalısın. Sen iyisin. Baş belasısın ama onun dışında iyisin.
Hiçbir şey olmadı! Ve o kişi şimdi gitti. Kasaba kaynaklarını boşa harcamak istemiyorum.
Peki ya kırık camlar?
Sabah kontrol ederim. Muhtemelen bir şey yoktur.

Kesinlikle bir şey yoktu. Ama gecenin bir yarısı tek başına aşağı inip kontrol edecek hali de yoktu. Üst üste iki kez seksi bir adamla karşılaşacak kadar şanslı değildi.

Yani ikimizi de kızdırmak için mi bana mesaj attın?
Evet, aslında. Şu an uyuyamıyorum.
Seksi çiftçi nasıl? KES
SESINI.
Eğer beni uyanık tutabilirsen, ben de seni taciz edebilirim. Yani... O iyi. Çok iyi bir adam.
Çok iyi bir adam mı?!! Vay canına, sakin ol.

Peki, tamam. Gerçekten bilmek istiyor musun? Dünyadaki en iyi öpüşen kişi o. Karnında şu çizgiler var ve kolları seksi bir şekilde esniyor.
Tamam, tamam! Dur! Teslim oluyorum. Ayrıca, o çizgilere karın kası deniyor. Şey, bilemem. Benim hiç olmadı.
Lol.
Los Angeles'ta hayat nasıl? Şükran Günü'nde anneme gidecek misin? Muhtemelen bu yıl değil. Belki Noel için.
Oh, hayır! Gelmek zorundasın! Sen yokken annem beni küçük kuzenlerle çocuk masasına oturtuyor!
Hahaha neden?
Bilmiyorum. Sanki sen olmayınca beni nesiller arasında bir seviye aşağı atlıyor gibi.
O konuda iyi şanslar.

Jeanie henüz uyumaya hazır değildi. Ve eğer Ben ona Logan'ı soracaksa, o da küçük kardeşinin hayatı hakkında bazı ayrıntılar istiyordu.

Görüştüğün kız nasıl? Bu konuda konuşmak istemiyorum.
Ama sana seksi çiftçiden bahsetmiştim!
Ve şimdi onu sorduğum için çok pişmanım.
Bennnneeeettttt ... hadi!
Köpekleri sevmezdi.
Yani onu terk mi ettin?
Bu benim için bir anlaşma kırıcı! Ben.
Uyumam lazım.
Güzel.

Bu küçük bilgi aslında onun aşk hayatı hakkında genelde edindiği bilgiden daha fazlaydı. Tek bildiği birileriyle çıktığı ama hâlâ saklamaya, bahsetmeye ya da ailesiyle tanıştırmak için eve getirmeye değer birini bulamadığıydı. En azından henüz.

Tehlikede misin?
Hayır, ben iyiyim. Git uyu. Dördüncü sezonu tekrar izleyeceğim.
Schitt's Creek mi?
Tabii ki.
David ve Patrick sonsuza dek.
Aynen öyle. İyi geceler, küçük kardeşim. İyi geceler, Jeanie.
Sakın öldürülme. Xo.

Jeanie daha sonra telefonundan Netflix'i açtı ve oynat tuşuna bastı. Bu gece tekrar uyumasına imkân yoktu.

Aslında, sabahın beşinde ekranında başka bir mesaj belirdiğinde hâlâ uyanıktı ama bu mesaj kardeşinden gelmiyordu.

Sadece kontrol etmek istedim. Her şey yolunda mı?

Logan onu kontrol ediyordu. Kahretsin, bu adam çok düşünceliydi.

Günaydın! Her şey harika. Bu sabah her zamanki gibi görüşecek miyiz?
Evet. Sonra
görüşürüz. Sonra
görüşürüz!

Jeanie'nin parmağı öpücük emojisinin üzerinde gezindi. Olmadı. Çok uzaktı. Öndeyken bırakacaktı. Şimdilik bu kadarı yeterliydi. Doğru,

Aslında. Logan'la ilişkisini sıradan ve eğlenceli tutabilirdi. İşleri çok yoğunlaştırmaya, Logan'dan vermeye hazır olmadığı şeyleri talep etmeye gerek yoktu.

On Sekizinci Bölüm

Üst üste ikinci gece Logan kendini istemediği halde kasabada buldu. Kasaba toplantısına gitme sırası Nana'daydı ama yaşlılar için su aerobiği dersinde bir kası incinmiş ve onun yerine Logan'ı göndermişti. Çiftliğin Sonbahar Festivali'ne katkısını teyit edip - belediye başkanı her yıl bunu şahsen yapmakta ısrar etmeseydi kesinlikle e-posta yoluyla yapabileceği bir şey - oradan çıkabileceğini umuyordu. Ama tabii ki Dream Harbor'da işler böyle yürümüyordu.

Pete salonun önünden, 'Salonda düzen,' diye bağırdı. "Sadece şaka yapıyorum, millet," diye kıkırdayarak ekledi. "Ama insanlar yerlerine oturabilirse harika olur.

Kalabalık sadece yarım yamalak dinliyordu. Herkes Güz Festivali için çok heyecanlıydı. Dream Harbor'ın en büyük ikinci etkinliğiydi. Logan'ın düşünmeyi reddettiği Noel ağacı ışıklandırmasından sonra ikinci sıradaydı.

Logan arkadaki her zamanki koltuğuna oturdu. Omuzları ve kolları bütün gün balkabaklarını taşımaktan, Nana güneş ışığında daha iyi göründüklerine karar verdiğinde onları ahırın bir tarafından diğer tarafına taşımaktan ağrıyordu. Uzun bir gün olmuştu. Zar zor uyuduğu uzun bir geceden sonra. Jeanie'yi, o sokakta yaptıkları her şeyi aklından çıkaramıyordu. Ve keşke yapsaydım dediği her şeyi.

Belki de onu tekrar öpmeliydi? Belki de kalmalıydı?

Ama o an bozulmuştu ve sonra ne yapacağını bilemedi. Lucy'den önce Logan pek fazla kadınla çıkmamıştı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, sıradan bir sohbet başlatma konusundaki yetersizliği biriyle tanışmaya çalışırken yardımcı olmuyordu. Bu yüzden Lucy'nin farklı olduğunu düşünüyordu. En azından ilk başta. Onun sessiz doğasına aldırmıyor gibiydi. Ta ki umursayana kadar.

Sonunda onu ve buradaki hayatını eksik bulana kadar.

Onu anlayan birini bulduğunu d ü ş ü n d ü ğ ü için canı daha da yanmıştı. Kadınları okumak konusunda ne kadar bilgili olduğunu göstermişti. Bu yüzden Jeanie dün gece geri adım attığında, daha fazla girişimde bulunmayacaktı.

Kollarını önünde uzattı, ellerini kavuşturdu ve parmak eklemlerini kırdı. Kollarını sıvadığında ön kollarının nasıl göründüğünü fark etti. Sonra Jeanie'nin kollarını sıvadığında ön kollarının nasıl göründüğünü fark ettiğini düşündü ve yüzüne bir sıcaklık yayıldı.

Bu düşüncenin hemen ardından, ağzının tadı (çivili tatlılık), kalçalarının etrafındaki hissi (güçlü ve sıcak) ve vücudunun onunkine bastırılmış anısı (mükemmellik) da dahil olmak üzere bir sürü başka düşünce geldi. Ellerini kucağına bıraktı ve kendini utandırmadan önce düşüncelerini yaşlılar için su aerobiği olarak değiştirdi.

İyi yaşlı Logan, talihsiz evlilik teklifleri ve uygunsuz ereksiyonlarla kasaba etkinliklerini mahvediyor.

İçini çekti ve elini sakalında gezdirerek Pete'in bu toplantıyı kısa tutması için dua etti. Ama şu ana kadar belediye başkanı herkesi oturtup susturamamıştı bile, bu yüzden Logan pek umutlu değildi.

"Bakın kim gelmiş! Üst üste iki toplantı!

Annie arkasından yaklaştı ve yanağına bir öpücük kondurdu. Hazel onu takip etti ve yanına oturdu. Görünüşe göre artık hepsi arkadaş olduğu ve evren ona işkence etmek istediği için Jeanie de onun peşinden içeri girdi.

"Geç mi kaldık?" diye fısıldadı, onun diğer tarafına oturarak.

'Fark etmez. Zaten henüz hiçbir şey başlamadı,' dedi, onun bakışlarından kaçınarak. Tek yapmak istediği onu tekrar öpmekken, nasıl her şey normalmiş gibi onun yanında oturabilirdi ki?

Gizli bir ilişkinin aleni bir ilişkiden daha stresli olması mümkündü.

"Burada ne işin var senin? Annie kilometrelerce uzunluktaki atkısını çözerek sordu. "Nana'nın sırası değil mi?

"Bir kasını çekti.

Annie kaşlarını çattı. "O iyi

mi?" "İyi. Sadece ağrıyor.

"Demek yine seninle birlikte olma zevkine eriştik," diye mırıldandı ve onun önündeki koltuğa oturdu.

"Görünüşe göre.

"Burada olmana sevindim," dedi Jeanie ve sonra Logan taktiksel bir hata yaptı. Ona baktı. Ona baktı ve Jeanie ona gülümsüyordu, gözleri parlak çikolata kahverengisiydi ve yanaklarından yavaşça bir kızarıklık süzülüyordu ve Logan başka tarafa bakamadı.

Yine de Annie parmaklarını yüzünün önünde şıklatana kadar gözlerini kaçıramadı.

"Siz ikiniz iyi misiniz?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Harikayız," dedi Jeanie aynı anda, "Evet," diye kısa bir cevap

verdi. "Jeanie sana eve girdiğinden bahsetti mi?" diye sordu Hazel.

"Hırsızlık mı?

'Aslında zorla girme değildi. Daha çok kaçıp gitme gibi bir *şeydi*,' dedi Jeanie, gülümsemesiyle onu rahatlatmaya çalışarak, ama Logan'ın tek duyduğu Jeanie'nin başına *kötü bir şey* geldiğiydi ve buna izin veremezdi.

"Peki, ne oldu?" Sesi odadaki herkese kızgınmış gibi geliyordu, oysa aslında orada olmadığı için sadece kendine kızgındı.

"Hey, hey. Sakin ol Hulk.' Annie'nin sesi alaycıydı ama Logan havasında değildi. Jeanie dün gece bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamıştı ama Logan onu görmezden gelmişti. Jeanie gerçekten tehlikedeyken onu lanet olası bir rakun olduğuna ikna etmeye çalışmıştı.

'Gecenin bir yarısı biri camı kırdı. Gerçekten önemli bir şey değil. Jeanie hiçbir şey olmamış gibi elini salladı ve Logan bundan nefret etti. Neden cinayet teorilerinden bahsetmiyordu? Neden gözetleme yapmıyordu? Neden ne olduğu hakkında karmaşık fikirler üretmiyordu?

Neden bunu düzeltmesine izin

vermiyordu ki? "Neden beni aramadın?"

diye çıkıştı. "Ben... şey...

"Seni neden arasın ki?" diye sordu Hazel, gözlüklerinin arkasındaki yuvarlak ve masum gözleriyle, ama bilmiş gülümsemesi onu ele veriyordu. "Beni arayabilirdi.

Logan kaşlarını çattı. "Peki sen ne yapardın?"

"Seninle aynı şeyi! Polisi arardım.

Haklısın. Jeanie neden polisi aramamıştı?

Belediye Başkan Yardımcısı Mindy'nin keskin düdüğü kalabalığın gürültüsünü yırtmadan önce soracak zamanı olmadı. "Haydi başlayalım," dedi, sesi okul toplantılarında olduğu kadar ciddiydi.

Logan oturduğu yerde kıpırdandı. Ne kadar çabuk başlarlarsa o kadar çabuk bitireceklerdi ama Jeanie'ye soracak daha çok sorusu vardı.

"Neden bana bundan bahsetmedin?" diye fısıldadı, burnunu saçlarına sürtecek kadar yaklaşmasına izin vererek. Bugün Fransız kızartması gibi kokuyordu.

'Seni rahatsız etmek istemedim,' diye fısıldadı. 'Hazel durumu olduğundan daha kötü gösteriyor. Gerçekten önemli bir şey değil.

'Evet, ama dün gece bana anlatmaya çalışıyordun-'

"Logan. Sessiz odada çok yüksek olan adının sesi, sınıfta başının belaya girdiği herhangi bir zamanı anımsattı. Hiçbir zaman

Gerçi komşusuyla sohbet etmek genellikle pencereden dışarı bakmak içindir. "Sen ve Jeanie kostüm yarışmasında jüri üyeliği yapmayı ne kadar çok istediğinizi konuşuyor olmalısınız, çünkü şu anda bunu tartışıyoruz. Pete'in neşeli tonu sözlerindeki kötülüğü örtbas ediyordu.

'Ben... biz... bu değil...'

"Kulağa eğlenceli geliyor. Jeanie, tatlı masum Jeanie, ne dediğini bilmiyordu. Kostüm yarışması eğlenceli değildi. Cadılar Bayramı hayranlarıyla dolu kıyasıya bir yarışmaydı ve hiç kimse sonuçtan memnun değildi. Logan sonuçlar yüzünden yumruk yumruğa kavgalar çıktığını görmüştü. Genelde kostüm yarışmasına pek katılmaz, balkabaklarını süsleme masalarına erkenden bırakmayı ve Noah ile sonbahar temalı biraları denemeyi tercih ederdi (her zaman iğrenç olurlardı ama her şey Big Bird ve Luke Skywalker arasındaki kavgayı ayırmaktan daha iyiydi). "Harika! Belediye Başkanı Kelly gülümsedi ve Logan ruhunun solduğunu hissetti
onun içinde. Bunun bir felaket olacağı kesindi. 'Pekâlâ, sıradaki işimiz elma avlamak: iyi, temiz bir eğlence mi yoksa hastalık için sıfır noktası mı? Hadi tartışalım.

Jeanie omzuyla onu dürttü. "Eğlenceli olacak, değil mi?" diye fısıltıyla tekrarladı.

Başını salladı çünkü ona bunun kaçınılmaz olarak eğlenceli olmayacağını söylemeye dayanamıyordu ve çünkü ona bir kelime daha ederse, Pete'in onu ağzıyla zıplama evini şişirmek için kaydettireceğinden gerçekten korkuyordu.

Bunun yerine, delicesine uzun toplantı gündemine dikkatini vermeye ve Jeanie'nin kolunun sıcaklığını, Pete'in söylediklerini dinlediğini göstermek için başını sallayışını ya da toplantının yarısına doğru not defterini çıkarıp kenarlarına karaladığı küçük balkabakları eşliğinde notlar almaya başlamasını düşünmemeye çalışarak yerine yerleşti.

Yanındaki kadın bu kadar sevimli olmakta ısrar ederken, bir adam turta yeme yarışmasının artılarına ve eksilerine nasıl konsantre olabilirdi?

Gerçekten uygunsuzdu.

Toplantı bittiğinde Logan sabırsızlıktan neredeyse seğiriyordu. Gündemdeki bir sonraki konu haline gelmeden Jeanie'yle konuşması gerekiyordu. Neyse ki Annie, yerine park ettiği için Mac'e saldırmaya koştu ve Hazel da ya destek olarak ya da Annie'nin onu yumruklamadığından emin olmak için onunla gitti. Logan hangisi olduğundan emin değildi ama Jeanie yanında olduğu sürece arbede çıkması umurunda bile değildi.

Jeanie ceketini giyerken, "Eve bırakmamı ister misin?"

diye sordu. "Çok isterim.

Kapıya doğru ilerlediler ve Kaori ile Jacob gölgelerin arasından eli kitaplı ninjalar gibi fırladıklarında neredeyse kurtulmuşlardı.

"Jeanie, işte buradasın! Kaori onu kocaman bir kucaklamayla karşıladı, sanki uzun zamandır kayıp olan bir akrabasıyla yeniden bir araya gelmiş gibi davranıyordu.

"Merhaba! Jeanie kadına sırıttı. "Sizi bu öğleden sonra kahve molanızda gördüm," dedi gülerek.

Kaori elini sallayarak, "O saatler önceydi," dedi. Jacob gözlerini devirdi ve Jeanie'nin eline bir kitap tutuşturdu.

"Gelecek haftanın kitabı. Çok ateşli bir kitap, umarım seni çok fazla travmatize etmeyiz.

Jeanie güldü. "Sanırım üstesinden gelebilirim.

Logan ayaklarına bakıyor, Jeanie'nin neyle başa çıkabileceğini düşünmemek için kendini zor tutuyordu. Jacob'ın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu.

"Sana verdiğim diğer kitabı nasıl buldun Jeanie? Jacob sordu. Ses tonu Logan'ın dahil olmak istemediği bir şakayı ima ediyordu.

'Ben beğendim. Çok ilham vericiydi.

Jacob zevkle kıkırdadı. "Oh, güzel. Bakışları Jeanie'den Logan'a kaydı. "Hayat sanatı mı taklit ediyor?" Mükemmel bakımlı bir kaşını kaldırdı.

Jeanie saç çizgisine kadar kızardı.

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz? Kaori sordu ama Logan'ın içinde bilmek istemediğine dair çok güçlü bir his vardı.

"Boş ver," diye şarkı söyledi Jacob, Kaori'nin elini tutarak. "Sen balkabağına dönüşmeden önce gidip bir şeyler içelim.

"Bir sonraki toplantıda görüşürüz! Jacob onu sürükleyerek götürürken Kaori el sallayarak seslendi.

Logan boğazını temizledi ve Jeanie rahatsız bir şekilde kıpırdanarak ona garip bir gülümseme sundu. "Bu sadece... bilirsin işte... kitap muhabbeti.

"Elbette.

"Harika, tamam. Hadi gidelim.'

Jeanie'yi toplantı salonunun büyük çift kapısından belediye binasının fuayesine kadar takip etti. Dışarısı cereyan yapıyordu; eski, hırıltılı radyatörler ellerinden geleni yapıyor, ama insanlar dışarı çıkarken kapıdan içeri giren Ekim rüzgârı karşısında acınası bir şekilde başarısız oluyorlardı.

Çıkarken en az beş küçük komşu grubu tarafından durduruldular, hepsi de Jeanie'ye kafede ne kadar iyi bir iş çıkardığını söylemek istiyordu. Kaldırıma çıktıklarında Jeanie iltifatlardan dolayı sırıtıyordu.

Dostane bir sessizlik içinde kamyonetine doğru yürüdüler, Jeanie birkaç komşuya daha el sallarken nefesinin altında küçük bir melodi mırıldanıyordu.

'Bıraktığın için teşekkürler,' dedi taksiye atlayarak. "Buraya yürüdüğümden çok daha soğuk.

"Elbette, ne zaman istersen.

'Sanırım bir araba almam gerekecek. Boston'da bir arabaya hiç ihtiyacım olmadı,' dedi yolcu koltuğundan ona gülümseyerek.

"Özlüyor musun? Daha iyi düşünemeden soru ağzından çıkıverdi.

Neyi özledin? Toplu taşımayı mı? Birazcık.'

"Hayır, Boston. Yani, buranın gerçekten farklı olduğunu biliyorum. Jeanie omuz silkti. "Ben burayı seviyorum.

Çok basit. O küçük cümle. Ama Tanrım, buna inanmak istiyordu. Buraya aitmiş gibi görünüyordu, özellikle de bu geceye. Resmen bu kasabada ondan daha fazla insan tanıyordu. Onun buraya ait olmasını istiyordu.

"Burayı seviyorum" demesini istiyordu: 'Seni, kokuşmuş eski çiftliğini ve biraz çatlak büyükanne ve büyükbabanı seviyorum. Seni seviyorum ve burada kalacağım. Onun 'Burayı seviyorum' demesinin kendisine bir tür garanti vermesini istiyordu ki elbette bunu ona kimse veremezdi.

Lucy'nin onu kabul etmek istediğinden daha fazla mahvetmiş olması mümkündü. Büyükbabasının haklı olması da mümkündü ama Logan bunu asla kabul etmezdi.

Başını iki yana salladı. "Güzel. Bu iyi. Kolunu Jeanie'nin koltuğunun arkasına dolayarak park yerinden çıktı ve yavaşça otoparka doğru manevra yaptı. Gecenin soğuğuna rağmen hâlâ dışarıda takılan ve konuşan bir sürü insan vardı.

Yol kısaydı; belediye binası ana caddeden kafeye sadece bir mil uzaklıktaydı. Araba henüz ısınmamıştı bile ve havalandırma hala yüzüne soğuk hava üflüyordu. Kafenin önünde, bir sokak lambasının sarı ışığının altında durdu. Rüzgâr keskin ve soğuktu, ağaçlardaki renkli yaprakları sallıyordu. Güneş saatler önce batmış, olduğundan daha geç hissettirmişti.

"Getirdiğin için tekrar teşekkürler.

"Neden bana kırık camdan bahsetmedin?" diye tekrar sordu, dün gece olay olduğunda onu aramamış olmasından hâlâ nefret ediyordu.

"Sana söyledim; önemli bir şey değildi.

"Jeanie.

İç çekti. "Ben sadece... Bunu fazla karmaşıklaştırmak istemedim." "Bu mu?

"Bu. Aralarında eliyle işaret etti. "Bizi. Kendini ... hissetmeni istemedim. Bilmiyorum... benden sorumlu falan hissetmeni istemedim.

"Ama ben istiyorum... *Tanrı aşkına, ondan sorumlu olmak istediğini söyleme*. "Yardım etmek istiyorum.

Onu inceledi, kahverengi gözleri onu değerlendiriyordu. Düşünürken dudakları yana doğru kıvrıldı. "Tamam, peki şuna ne dersin, yardıma ihtiyacım olursa sana haber vereceğime söz veriyorum.

"Söz mü?" diye homurdandı.

"Evet. Bir şeye ihtiyacım olursa size haber veririm.

Bu hiç hoşuna gitmemişti ama muhtemelen başka seçeneği de yoktu. "Belki de haklıydın.

"Oh?

"Biri seninle uğraşıyor.

Bu itiraf karşısında Jeanie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" "Öyle gibi görünmeye başladı.

Jeanie ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. Ondan ne saklıyordu ki?

"Ne oldu?" diye sordu huysuzca.

"Hiçbir şey.

"Jeanie.

Öfkelendi. 'Hiçbir şey! Davayla ilgili yeni bir gelişme olursa size söyleyeceğime söz veriyorum.

"Dava mı?

"Evet," dedi gülümseyerek. "Balkabağı Baharatı Gizemleri vakası.

"Tamam, Nancy

Drew. Sırıttı.

"Logan?" "Evet?

"Beni öpecek misin? Bunu sorarken daha da yaklaştı ve birden Logan'ın kırık camlar umurunda bile olmadı.

"Seni öpmemi *ister* misin, Jeanie?" Sesi alçak bir gümbürtüydü ve Jeanie'nin gözleri dalgalanarak kapandı.

"Bence bunu yaparsanız çok yardımcı olursunuz.

Öne doğru eğilip ağzını onunkine değdirmeden önce dudaklarının alaycı bir gülümsemeye dönüşmesini izledi. Kadın içini çekti ve ellerini adamın gömleğine dolayarak onu kendine doğru çekti.

O da buraya aitti, ona sokulmuştu, dudakları onunkilerin üzerindeydi, küçük nefesli iç çekişleri onun tenindeydi.

Öpücüğü derinleştirdi ve Jeanie de ona karşılık verdi, dili onunkine doğru kaydı. Elleri hâlâ adamın gömleğindeydi ve yeterince yaklaşamıyormuş gibi onu çekiştiriyordu. Üzerlerinde çok fazla kıyafet vardı ve bu taksi çok sıkışıktı. Elleri ceket ve kazak katmanları üzerinde gezinirken hayal kırıklığı içinde inledi. Uzay giysileri içinde sevişmek gibiydi.

"Bekle. Jeanie geri çekildi ve ceketini çıkarıp arka koltuğa fırlattı. Kazağı da onu takip etti ve altında giydiği uzun kollu tişörtle kaldı. Tam olarak çıplak sayılmazdı ama en azından şeklini görebiliyor, ellerini kıvrımlarında gezdirebiliyordu, Jeanie gömleğinin düğmelerini açarken o da tam olarak bunu yapıyordu.

Kapıyı açtığında, adamın altına giydiği Henley'i görünce kaşları çatıldı.

"Lanet olsun.

Logan bir kahkaha attı. Bu çok saçmaydı. Muhtemelen sakinleşmelilerdi Bu...

Jeanie'nin elleri gömleğinin altında gezinirken düşünceleri kekeledi. karnının çıplak derisi boyunca.

"Bu daha iyi," dedi boynuna doğru, sakalının altındaki sert kirli sakaldan öperken.

Onu kalçalarından yakaladı ve sürücü koltuğuna o t u r a c a k şekilde kendine doğru çekti.

"Daha da iyi.

Jeanie sırıttı ve onu tekrar öptü. Onun ağzına doyamıyordu, her zaman gülümsüyor, her zaman onunla alay ediyordu. Çok yumuşak ve istekliydi.

Logan'ın tüm lise hayatı boyunca bir kız arkadaşı olmuştu ve ilişkileri üç aydan kısa sürmüştü ama bu an, kamyonetinde sevişirken, hâlâ giyinikti ama keşke öyle olmasaydı, onu o işkence dolu aylara geri götürdü. Birbirlerini kavradılar, ellediler ve tuttular. İncelik yok, sadece ihtiyaç. Tıpkı o günlerdeki gibi, kafasının arkasında neden daha ileri gitmemeleri gerektiğine dair belli belirsiz bir düşünce vardı ama kadının dilini onunkine her sürtüşünde nedenler ortadan kayboluyordu.

Jeanie'nin elleri her yerdeydi, parmakları onun omuzlarını kazıyor ve sonra saçlarını çekiştirmek için yukarı çıkıyordu. Ağızları da aynı derecede çaresizdi ve Jeanie kucağında öne doğru sallandığında, oracıkta öleceğinden emin olduğunu düşündü.

Adamdan boğuk bir inilti kaçtı ve kadın yeniden sarsıldı. "Jeanie," diye homurdandı, elleri kalçalarını sıkıca kavramıştı.

Jeanie'nin kıçı kornaya çarptığında ikisinin de pantolonunu indirecek karmaşık matematiği çözmenin tam ortasındaydı.

Gürleyen ses sessiz gecenin içinde çınladı.

Jeanie dondu kaldı, gözleri komik bir şekilde büyüdü, nefesi hızlı ve sert bir şekilde geliyordu. "Oops," diye fısıldadı.

İkisi de dışarıya baktı, içinde bulundukları büyüden kurtulup lanet olası Ana Cadde'nin tam ortasında olduklarını ve on yedi yaşındaymış gibi seviştiklerini hatırladılar.

Bu, kasaba dedikodusundan kaçınma planının bir parçası mıydı? O ne halt ediyordu?

"Muhtemelen...

"Evet, üzgünüm. Kesinlikle. Jeanie kendini onun kucağından kurtardı ve tekrar yolcu koltuğuna yığıldı. "Sanırım biraz kendimizi kaptırdık.

"Sanırım öyle. Bir elini saçlarında gezdirerek nefes alış verişini kontrol altına almaya çalıştı. Jeanie'nin yüzü kızarmış, dudakları kırmızı ve pelte gibiydi.

Dudaklarına bakma.

"Getirdiğin için tekrar teşekkürler," dedi gülerek ve arka koltukta kıyafetlerini aramaya koyuldu.

"Elbette.

O açıldı ve kapı ve ve soğukEkim hava yardım etti havalı Aşırı ısınmış tenini. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara," diye hatırlattı ona.

Ona hoşgörülü bir baş selamı verdi ve kapıyı kapattı, onu yalnız bıraktı ve onunla nerede durduğu konusunda her zamankinden daha fazla kafası karıştı.

Ama şimdiden onu bir sonraki görüşünün planlarını yapıyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

"
Beklerken sana bir fincan çay getireyim mi, tatlım?"

"Çok iyi olur, teşekkür ederim.

Logan'ın büyükannesi, ya da Jeanie'nin ona ısrarla seslendiği adıyla Estelle, çay yapmak için aceleyle içeri döndü. Jeanie, Logan'ın evim dediği geniş çiftlik evinin önündeki merdivenlerde oturuyordu. Ev çok güzeldi. Eski ve kesinlikle perili ama güzeldi. Önünde, hayatında gördüğü en komik tavuklardan oluşan küçük bir sürü toprağı gagalıyordu. Her birinin başının üstünde, onlara çok özenli bir saç modeli varmış görüntüsü veren bir tutam tüy vardı. Jeanie'nin küçük kürklü çizmeler gibi hayal ettiği ayaklarında da aynı tutamlar vardı. Onlara bakmak bile onu gülümsetiyordu.

Bütün bu yer onu gülümsetti. Ta ki davet edilmediğini hatırlayana kadar.

Yeni kiralık arabasına atlayıp gelmişti.

Ve burada oturduğu süre uzadıkça, bunun bir hata olabileceğini düşündü. Belki de Logan onun evini işgal etmesini hoş karşılamayacaktı. Ama 'Dava'da işler kızışmıştı ve kafeden biraz uzaklaşması gerekiyordu. Ayrıca, meraklı biriydi ve onun nerede yaşadığını ve çalıştığını gerçekten görmek istiyordu.

Ama belki de bu çok fazlaydı?

Birkaç gün önce yaptıkları küçük öpüşme seansından sonra Jeanie onu düşünmeden edemiyordu, sadece onu öptüğü için yanaklarında hâlâ kirli sakal yanıkları olduğu için değil. Daha çok kırık cam yüzünden ne kadar üzgün olduğunu düşünüyordu. Belki de gerçekten de işleri çözmesine yardım etmek istemiş olabileceğini düşündü.

Belki de çok gergin değildi.

Sonra buraya gelmeye karar verdi ve muhtemelen her şeyi mahvetti. Logan aralarındaki bu şeyi gizli tutmak istiyordu ve şimdi onu evde pusuya düşürüyordu. Kaori ya da Nancy yaban mersini çalılarının arasından fırlayıp ona neden burada olduğunu sormaya başlarsa hiç şaşırmayacaktı.

Yeni kitap kulübü arkadaşlarını sevmediğinden değil. Ama Logan haklıydı: Bu kulüp herkes hakkında her şeyi biliyordu.

Eski çiftlik evinin kapısı arkasından çarparak kapandı.

"Al bakalım. Arada bir başka birinin size içki servisi yapması güzel, değil mi? Estelle etrafı çevrili büyük verandanın sütunlarından birine yaslandı.

"Evet, çok. Çok teşekkür ederim ama ben de gitsem iyi olacak diye düşünüyordum.

"Gitmek mi? Ama Logan her an dönebilir.'

Sorun değil. Onu rahatsız etmek istemiyorum. Onunla başka bir zaman konuşurum.

Estelle hiç de ikna olmamış bir şekilde bembeyaz kaşlarını kaldırdı.

'Ben bu küçük çılgın kasabadaki diğer herkes gibi değilim,' dedi. 'Eğer torunumla aranızda bir şeyler varsa, bunu bilmeme gerek yok.

"Ben... biz...

"Aynen öyle. Bunu tartışmaya gerek yok. Estelle ellerini, batik kazağının ve neon-pembe taytının üzerine giydiği fırfırlı önlüğe sildi. 'Ama bence kalmalısın. Logan küçüklüğünden beri utangaçtır. Onun bir arkadaş edindiğini görmek beni her zaman mutlu eder.

Jeanie yaşlı kadına gülümsedi. Şimdi kaçıp giderek bu kibar büyükanneyi hayal kırıklığına uğratamazdı. Ayrıca utangaç küçük Logan'ın düşüncesi de içini yumuşatıyordu. Tavuklara odaklandı.

"İsimleri var mı?

'Eminim öyledir. O çocuk her şeye isim veriyor ama ben takip edemiyorum.

İri, sağlam yapılı, sakallı Logan'ı 'o çocuk' olarak düşünmek onu neredeyse kahkahalarla güldürüyordu. "Hep hayvanları mı severdi?

"Ah, evet. Eskiden eve her türlü yaratığı getirirdi. Kanadı kırık kuşlar, annesiz sincap yavruları - bunu anlamak için psikoloji diplomasına gerek yok. Her neyse, yaralı olduğunu düşünerek eve bir yarasa getirdiğinde sınırı çizmek zorunda kaldım. Meğer yarasa iyiymiş, sadece üşümüş. Evimiz güzel ve sıcak olduğunda ayakkabı kutusundan fırladı ve cehennemden çıkmış bir yarasa gibi çığlık atarak evin içinde uçmaya başladı.

Jeanie eliyle yüzünü kapatarak güldü. 'Yarasa değil! Korkunç.

Estelle başını salladı. "Henry onu kovalamayı başardı ama o andan itibaren tüm kurtarmalar ahıra taşındı.

"Bana mantıklı geliyor.

Çakıllı garaj yolunda kamyon lastiklerinin çıkardığı ses konuşmayı sonlandırdı. 'İşte geldi. Bırakayım da siz sohbet edin. Estelle, Jeanie'nin buraya sadece sohbet etmek için geldiğine bir an bile inanmamış gibi ona göz kırptı. Harika. Logan'ın ninesi bile çiftçiyi eğitme yöntemlerini benimsemişti.

Jeanie kalkıp Logan'la yolun yarısında buluşmalı mıydı yoksa burada garip bir şekilde oturup beklemeli miydi bilemiyordu.

Garip bir şekilde oturmaya devam etti.

Beklerken küçük tüylü bir tavuk kucağına zıpladı ve onu biraz daha iyi hissettirdi. Tavuğun tüylü başını okşadı ve tavuk mutlu bir cik cik sesi çıkardı. Bu sırada Logan onu hiç fark etmeden kamyondan dışarı çıktı.

Onun - Estelle'e göre bir alpakaya - merhaba deyişini izledi. Logan hayvanın kulaklarının arasını kaşıdı ve Jeanie alpakanın gülümsediğine yemin edebilirdi. Eve giden toprak yolun geri kalanında ilerledi, neredeyse ona varana kadar gözleri çizmelerindeydi.

Bu sırada, ona daha önce seslenmediği için kendini saçma hissediyordu ama şimdi kucağında iki tavuk vardı ve birinin basamakları tırmandığından ve kafasına tünemek için bir yol aradığından emindi.

Bakışları onunkilerle buluştu ve gözleri şaşkınlıkla açıldı. Jeanie'nin yeni, yırtılmamış kot pantolonu içinde, saçları hâlâ işteyken arkadan bağlı, etrafında cıvıldaşan bir sürü kuşun olduğu o gülünç sahneyi içine çekti. Biri onun çayını içiyor olabilirdi. Bu tavuklar için kötü müydü? Oh, hayır. Logan'ın tavuklarından birinin ölümünden sorumlu olmak istemiyordu. Jeanie onu uzaklaştırmaya çalıştı.

'Hayır, hayır. Bu senin için değil küçük tavuk. Hasta olmak istemezsin, değil mi? Tavuk başını eğdi ve boncuk gözlerle ona baktı. "Kışt. Elini ona doğru salladı ve tavuk bir tünekmiş gibi koluna atladı. Lanet olsun. Bu tavuğu da diğerlerine katılması için kucağına yerleştirdi. Neyse ki bunlar tuhaf, minik tavuklardı, yoksa yer kalmayacaktı.

Tekrar yukarı baktı; Logan hâlâ ona bakıyordu.

Hiç kıpırdamamıştı. Öylece donmuş, onu izliyordu. Ağzı köşeden yukarı doğru çekildi.

O da sırıttı. 'Sanırım tavuklarınız beni seviyor. Bunlar tavuk, değil mi? Garipler.'

"Silkie civcivleri," dedi, yüzünde şok olmuş bir ifadeyle ona doğru yürürken.

'Ooh... fantezi,' diye alay etti.

Parmağını kucağındaki kabarık kafalardan birinin üzerinde gezdirdi.

"Çok süslüler. "İsimleri var mı?

Logan'ın yanakları kızardı ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ah... evet.

Jeanie bekledi. "Ve?

İç çekti. "Taylor, Rihanna, Lizzo. Kucağındaki üç tavuğu işaret etti. "Şuradaki Lady Gaga ve Britney. Ve bu da kafana tırmanmaya çalışan Selena.

"Ne?! Ağzından çıkan kahkaha tavukları ürküttü ve tüyleri havaya uçuştu. Jeanie kıkırdayarak iki büklüm oldu. "Tavuklarına pop yıldızlarının isimlerini mi veriyorsun?" diye hırıldadı.

Logan omuz silkti. "Temaya uyuyor.

"Aman Tanrım, ne teması?

Uzun bir iç geçirdi ama dudakları gülümsemeye devam etti.
Jeanie onu ısırmak istedi. "Keçiler Marley ve Dylan. "Bob gibi
mi?

"Evet.

"Peki ya alpaka?" diye sordu, sesindeki neşeyi gizleyemiyordu. Logan
yüzünü buruşturdu. "Harry Styles.

"Harry Styles mı? Jeanie neşeyle çığlık attı. "İnanılmaz.

Gülümsemesiyle olan mücadelesini kaybetmişti ve şimdi ona sırıtıyordu. "Artık temadan sapamayız.

"Oh, kesinlikle olmaz.

Logan bir kahkaha attı. "Her şey yolunda mı?

"Oh, evet. Her şey yolunda. Yeni geldiğim için özür dilerim. Gitmek için ayağa kalktı ama Logan elini onun koluna koydu. Nazikçe sıktı.

"Özür dilemene gerek yok. Bir sorun mu var?' 'Şey,
dava hakkında sizi bilgilendirmek istedim.

Doğru. Dava. Benimle gel. Bana her şeyi anlatabilirsin.'

Onu evin yan tarafına, ağaçlara altın sarısı, kırmızı ve yanık turuncularla meydan okuyan, geç açan yıldız çiçeklerinden oluşan güzel bir bahçeye götürdü. Badem gözlü susanlar

Ama Jeanie onların yazın ne kadar neşeli olduklarını hayal edebiliyordu.

Jeanie çiftliğin sıcak saman ve kuru yaprak kokusunu içine çekti. Havada bir miktar odun dumanı ve olgunlaşmış elma kokusu dolaşıyordu. Her yer Logan gibi kokuyordu. Biri bunu şişelemeliydi. *Eau de Sexy Farmer*. Bir kıkırdamayı bastırdı ve Logan'ı evin yan tarafındaki bir kapıya kadar takip etti.

Onları içeri aldı ve Jeanie gözlerini kırpıştırarak günün aydınlığından sonra gözlerinin alışmasına izin verdi. Düzenli bir dairede duruyordu. *Logan'ın* düzenli dairesinde. Mükemmel bir şekilde yapılmış yatağı hemen yanındaydı. Ağzı kurudu.

"İçecek bir şey ister misin?" diye sordu, uzak duvar boyunca uzanan mini mutfağa doğru ilerleyerek.

"Sadece biraz su iyi olurdu.

Adam ona bir bardak doldururken Jeanie etrafına bakındı, fazla belli etmeden merakını gidermeye çalışıyordu. Mini mutfağın yanında küçük bir masa, alanın çoğunu kaplayan ve kesinlikle düşünmediği yatak ve banyoya açıldığını tahmin ettiği bir kapı vardı. Yatağın iki yanında iki komodin vardı ama sadece bir tanesi kitaplarla kaplıydı. Kitap yığınının tepesinde bir çift okuma gözlüğü duruyordu. Yüce Tanrım, Logan okuma gözlüğü mü takıyordu?! Bu adamla hiç şansı yoktu. Külotunu hemen şimdi teslim edebilirdi.

Logan boğazını temizledi ve Jeanie'nin bakışları onunkilere kaydı.

"Fazla bir şey değil" dedi, aynı zamanda "Evinizi beğendim" dedi.

Kaşlarını çatarak güzel ağzının köşelerini aşağı doğru eğdi. "Büyükbabam ve ben bu daireyi yaklaşık bir yıl önce eve ekledik. Ben... ah... sonunda büyük eve taşındığımda büyükannemle birlikte burayı alacaklarını düşünmüştü. Ama bütün evi kendime almam için pek bir neden yok. Yanakları kızarmış, kaşları derin bir şekilde çatılmıştı.

Jeanie yatağına uzandı ve Logan'ın gözleri büyüdü. 'Şey, hoşuma gitti. Tam olması gerektiği kadar boşluk var. Söylemek istediği ama söylemesi gerektiğini hissetmediği her şeyi ifade ettiğini umarak ona gülümsedi. Kaybedenin Lucy olduğunu, bu tatlı adamı sevme ve karşılığında onun tarafından sevilme fırsatını kaçırdığını. Ve Jeanie'nin bu noktada onun lanet olası kök mahzeninde yaşamasını umursamayacağını.

Çok derindeydi.

Beklediğinden çok daha derin.

Saklayabileceğinden çok daha derin.

Logan yatağında ona bakmaya devam etti, ifadesi üzüntüden daha aç, daha ağır bir şeye dönüştü. Jeanie bunun ağırlığını karnında hissedebiliyordu.

"Yani, dava," diye ağzından kaçırdı ve anı bozdu.

"Doğru. Logan mutfak tezgahına yaslanarak bir elini sakalında gezdirdi. "Neler oluyor?

Jeanie iç çekti. *İşte başlıyoruz. Bu adamın kucağına daha fazla saçmalık dökme zamanı.* Ama bunu o istedi.

Yirminci Bölüm

Jeanie yatağında oturuyordu. Ve bu, sahip olduğu beyin hücrelerini çok etkisiz bir beyin hücresi çorbasına dönüştürüyordu.

Onu ön merdivenlerde görmek de neredeyse aynı etkiyi yaratmıştı. Günün sonundaki güneşin yüzünü kesmesi, onu altın bir ışıltıya büründürmesi. Ama onu durduran yüz ifadesiydi, geniş gülümsemesi, gözlerindeki kıvılcım. Tavukların onu tünek olarak kullanması çok saçma görünmüştü ama o her şeye gülmüş, onlara aptalca sözler mırıldanmış ve her şeyi normal karşılamıştı.

Ve şimdi burada, onun odasında, yatağında, güneş ışığı ve kara kızartma gibi kokuyordu ve o konuşmak istemiyordu. Bacaklarının arasına girip onu yatağına bastırmak istiyordu. Nefes nefese iç çekişlerini boynuna yaslamak istiyordu. Onun adını inlemesini istiyordu.

Logan?

Kahretsin.

"Ah... evet. Özür dilerim. Son kısım neydi?'

Yanakları kızarmış, dudakları nefis bir elma kırmızısı olmuştu. Onun ne düşündüğünü tam olarak biliyormuş ve kendisi de bunu düşünüyormuş gibi görünüyordu.

Başını iki yana salladı. Topuzundan aşağıya saç telleri dökülüyordu. "Sanırım çağrılar evin içinden geliyor.

Logan gözlerini kırpıştırdı. "Neden bahsediyorsun, Jeanie?

"Bu bir korku filmi göndermesi. Boş ver. Ayakkabılarını çıkarmış ve her gün onun yatağına oturduğu gibi bacaklarını altına sıkıştırmıştı. Sanki uzun bir günün ardından hep böyle konuşurlarmış gibi.

"Sanırım benden kurtulmaya çalışan kişi aslında kafede çalışıyor.

"Bekle, gerçekten mi?

Başını salladı, teorisini ona açıklamaya hazırlanıyordu ve Logan gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı. Bunu ciddiye alıyordu ama kız bir şey hakkında heyecanlandığında çok sevimli oluyordu. Ki bu sık sık oluyordu. Onun bu yönünü seviyordu.

Onun bu yönünü

seviyordu. BEĞENDI.

"Yani, daha garip şeyler oluyor. Geçen gün buzdolabının fişi çekilmişti. Neredeyse tüm sütü kaybediyorduk! Ve sonra bütün bir sabah kapuçino makinesi bozuldu, tamir etmemize rağmen tekrar tekrar bozuldu.

Tamam. Kesinlikle garip.'

Jeanie başını salladı, hızlanmıştı. 'Biliyorum, değil mi?! Hatta birisinin duvarlardan bazı sanat eserlerini çaldığını bile düşünmüştüm, ta ki onları malzeme dolabında bulana kadar. Bu çok garip. Mesai saatleri dışında kafeye erişimi olan birinden başka kim yapmış olabilir ki?

Logan'ın içine bir tedirginlik yerleşti. Jeanie gerçek bir tehlike altında olmasa bile, birinin onunla uğraşıyor olması kabul edilemezdi.

"Peki, sence kim o?" diye sordu.

Jeanie ona küçük bir gülümseme verdi, onu ciddiye aldığı için bir ödüldü bu.

'Benden başka anahtarı olan sadece üç kişi var: Norman, Crystal ve Joe.'

"Üç şüpheli.

Jeanie daha büyük gülümsedi. 'Evet, aynen öyle. Yani, Norman.'

Norman. Logan yaşlı adamı düşündü. Dot'la birlikte yıllarca kafede çalışmıştı. 'Norman neden kafeyle uğraşmak istesin ki? Orayı çok sever.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Jeanie. 'Sonsuza dek Dot'la birlikte çalıştı. İnşa ettikleri şeyi neden mahvetmek istesin ki, değil mi?

Logan başını salladı.

"Tamam, Crystal. Jeanie saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırarak kıpırdandı. "Sanırım senden hoşlanıyor.

Logan içtiği suda boğuldu. 'Ne? Yapmıyor.'

"Siz içeri girdiğinizde neredeyse gözleri doluyor!"

"Kesinlikle hayır.

Crystal'ın ona karşı bir şeyler hissetmesine imkân yoktu. Liselerinin balo kraliçesi olan ve bir dizi yatak reklamında oynadığı için yerel bir şöhret olan Crystal. İmkânı yoktu. Son duyduğuna göre Crystal yarı profesyonel bir futbol oyuncusuyla çıkıyormuş ama hangisi olduğunu söylemeyi reddediyormuş. Kesinlikle ilgilenmiyordu. "Hem bu neden önemli olsun ki?" diye sordu.

"Belki de bizi biliyordur ve kızgındır, şimdi de intikam peşindedir. Jeanie'nin kelimeleri birbirine karıştı, sanki onları söylemekten neredeyse utanıyordu ama söylemesi gerekiyordu.

"Kimsenin bizden haberi yok. Bunu söylerken bile, geçen gece kamyonetinin içinde, o lanet yolda ikisini düşünüyordu. Herhangi biri oradan geçip onları görebilirdi. Evet. Birinin bilmesi mümkündü ama yine de Crystal'ın bunu umursayacağını sanmıyordu. "Bu kadar olduğunu sanmıyorum. Peki ya Joe?

Joe gençti, ancak on dokuz yaşındaydı, dudağında bir yüzük ve boynunda birkaç dövme vardı. Sıraya dizildiğinde, Joe suçlu gibi görünüyordu. Ama Logan Joe'yu tanıyordu. Kendi büyükannesini aerobik dersine götürdüğünü ve hatta ninesini birkaç kez arabasına aldığını biliyordu. Yaşlılara iyi bakan bir çocuğu suçlamak zordu.

Jeanie omuz silkti ama Kristal teorisini geride bıraktığı için rahatlamış görünüyordu. 'Joe tatlı bir çocuk. Bunları neden yaptığını anlamıyorum. Ayrıca, işe gerçekten ihtiyacı var. Bu hiç mantıklı değil.

Logan bir nefes verdi, Jeanie Joe'yu onun gördüğü gibi gördüğü için mutluydu. "Ne düşünüyorsun?" diye sordu, kaşlarının arasında bir endişe çatlağı vardı. "Garip ama belki de bunlar kazara olmuştur? Biri mi

buzdolabının kablosunu mu tekmeleyeyim? Belki de cappuccino makinesi gerçekten o kadar huysuzdur?'

Jeanie dudaklarını yana doğru büktü. 'Evet... belki. Sadece kötü hissediyorum. Omuz silkti.

Jeanie'nin endişelerini e n son geçiştirdiğinde, gecenin bir yarısı camı kırılmıştı. Bunu tekrar yapamazdı.

"Belki de başka bir gözetlemenin zamanı gelmiştir.

Jeanie'nin gözlerindeki heyecan parıltısını yakaladı. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Ne zaman istersen, tamam mı?

"Teşekkürler. Kadın ayağa kalktı ve adamın beyni kalması için bir neden bulmak üzere çılgınca çalıştı. Bugün kalsın, sonsuza dek kalsın.

Daire küçüktü. Onu kalçalarından tutup kendine doğru çekmekten başka bir planı olmadan önünde durması üç adımını aldı.

'Eğer biri seninle dalga geçiyorsa, bunu çözeceğiz. Tamam mı? Yüzünü onunkine doğru eğdi. "Tamam.

Daha fazlasını söylemek, ona burada mutlu olup olmadığını, kafeyi işletmeyi sevip sevmediğini sormak istiyordu. Ona aşık olmasına izin verir vermez Boston'a geri dönmek için gizli planlar yapıp yapmadığını.

Alt dudağını ısırdı ve koyu kahverengi gözleriyle onun bakışlarını tuttu.

Kimi kandırıyordu ki? Kirpi pijamalarını ilk gördüğünde ona aşık olmuştu.

Ve o şimdi buradaydı. Bunu boşa harcamak aptallık olurdu.

Logan'ın parmakları Jeanie'nin kalçalarına saplandı, lezzetli bir baskı vardı. Ellerini Logan'ın göğsüne dayadı ve omuzlarında gezdirip tekrar sırtına koydu, Logan'ın genişliğinin ve sertliğinin tadını çıkarıyordu.

Buraya gelme sebebinin bu olduğunu fark etti.

Sadece onu hissetmek için değil, gerçi bu da işin bir parçasıydı.

Hayır, çünkü burada geçirdiği kısa süre içinde Logan onun için temel bir varlık haline gelmişti. Kafede işler karıştığında, buraya ait olduğundan emin olmadığında ya da hedeflediği Jeanie'nin nasıl olacağından emin olmadığında bile Logan'ın yanında olmak ona kendini... doğru hissettiriyordu. Sanki geri kalan her şeyi çözebilirmiş gibi, ama günün sonunda konuşmak için onu yanında istiyordu. Fikir alışverişinde bulunmak için. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemesini.

Rahatlatıcıydı; güvenliydi.

Ama aynı zamanda çok da seksiydi. Onu daha yakına çekerek ve ağzını kulağının arkasındaki yumuşak deriye götürerek bunu hatırlattı. Dudakları, ağzını bulana kadar çene çizgisi boyunca öpücükler bıraktı.

"Bu ağız. Sesi alçak bir gürültüydü. Elleri kızın yanlarında geziniyor, kalçalarının kıvrımlarını, belinin kıvrımlarını, göğüslerinin yanlarını okşuyordu. "Bu vücut," diye inledi.

Onu öptü, iniltisini yakaladı ve içinden geçen titreşimin tadını çıkardı.

Jeanie, Logan'ın onu öpmek de dahil olmak üzere hiçbir şeyi yarım yapmadığını çabucak öğreniyordu. Acele etmiyordu. Acele etmiyordu. *Çok titizdi*. Jeanie daha önce hiç böyle öpülmemişti. Sanki onu bütün gün öpebilirmiş, bundan asla bıkmayacakmış gibiydi. Sanki öpüşmek sadece bir amaç değildi.

Ama Jeanie bütün gece öpüşmek istemiyordu. Başka planları vardı ya da en azından kapı çalınana kadar vardı.

Logan bu kadar çabuk tepki verdiğine göre, vuruşlar silah sesi de olabilirdi.

Adamın elleri kızın vücudundan o kadar hızlı çekildi ki kız kırbaçlandı. Bir adım geri çekildi ve sonra bir adım daha atarak aralarına olabildiğince mesafe koydu. Sakalının üstündeki yüzü parlak, utanmış bir kırmızıydı. Mavi gözleri suçluluk, korku ya da tamamen başka bir şeyle, pişmanlık gibi bir şeyle irileşmişti.

Sanki cinayet silahını tutarken yakalanmışlar gibi ondan uzaklaştı, şüpheli bir şekilde cesedin üzerinde durdu ve herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle şeytani planlarını anlattı.

Sanki ona dokunursa alev alacakmış gibi ondan uzaklaştı.

Son birkaç haftadır neler yaptıklarını kimsenin bilmesine katlanamıyormuş gibi ellerini onun bedeninden çekti.

Ve aniden, bu gizli ilişki daha az eğlenceli oldu.

Logan'ın kapıya doğru yürürken elini saçlarında gezdirmesini izledi. Adam diğer taraftaki kişiyle konuşurken onu dinledi. Erken gelen bir sevkiyatla ilgili bir şeyler söylüyordu. Logan kapıyı kapatıp ona döndüğünde, o an tamamen mahvolmuştu.

Birdenbire yeni arkadaşlarının uyarıları kafasında çınlamaya başladı. Logan'ın sert düşmesi, kalbinin kırılmasıyla ilgili uyarılar. Bu adamın yanında dikkatli davranması ve onu incitmemeye çalışması konusunda pek çok uyarı. Ama aralarındaki bu gizli şeye başladıklarından beri ilk kez, *onu* incinmekten kimin koruduğunu merak ediyordu.

Başladıklarında iyi bir fikir gibi görünmüştü, biraz eğlenmeleri için düşük basınçlı bir yol gibi, ama şimdi işler içten içe bükülüyordu. Bunun nasıl biteceğini görebildiği zaman işler daha az eğlenceli oluyordu. Eski sevgilisini ne kadar *unutamadığını* açıkça görebiliyordu. Bu adamdan *hoşlanmasına*, ona *bağımlı* hale gelmesine ne kadar izin verdiğini hissedebiliyordu. Ve Logan'a olan hislerinin, burada olmakla ilgili hislerine karışmasına izin vermeyi reddetti.

Logan'la ne olursa olsun, Jeanie burayı sevmişti. Yeni arkadaşlarını ve yeni kitap kulübünü seviyordu. Nasıl iyi bir sahip ve patron olunacağını öğreniyordu. Tanrı aşkına bir kedisi vardı! Logan'a karşı aniden karmaşıklaşan duygularının planlarını bozmasına izin veremezdi.

"Gitmeliyim.

Logan'ın kaşlarının arasındaki kırışıklık derinleşti. "Jeanie, ben-

'Hayır, hayır. Sorun değil. Elini sallayarak onun yaklaşmakta olan özrünü savuşturdu. Bunu istemiyordu. Sadece eve gitmek ve karışık düşüncelerini çözmek, zedelenmiş duygularıyla ilgilenmek istiyordu. "Sadece bazı sorunlarım var.

... uh ... yapılacak bazı envanterler. Ve Casper'ın yemeğe ihtiyacı var. Evcil hayvan sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin. Gülmek zorunda kaldı ve kapıya doğru ilerlemeye çalıştı ama Logan elini tutup onu durdurdu.

'Bunun için üzgünüm. Sadece işle ilgili bir şeydi ama bu kasabanın nasıl konuştuğunu bilirsiniz.

Doğru. Biliyorum. Önemli bir şey değil. Sahte gülümsemesi yanaklarını acıttı.

"Jeanie. Sesi alçaktı, kafasının içinde neler olup bittiğini ona anlatmasını istiyordu.

'Hiç sorun değil Logan. Başından beri böyle anlaşmıştık.

Bu sadece bizim için.'

Kaşlarını çattı, ifadesi karardı. "Bu konuda mutlu değilsin. "Kim

demiş?

"Ben. O korkunç sahte gülümsemeyi

yapıyorsun.' "Ne sahte gülümsemesi?

"Şu! İyi olmadığını bildiğim halde beni iyi olduğuna ikna etmeye çalışırken yaptığın. Bunu neden yapıyorsun?'

"Ben bunu yapmam. Onu bu kadar iyi tanıyormuş gibi davranmaya nasıl cüret eder! "Bunun iyi bir fikir olmadığını düşünmeye başlıyorum.

Bunun üzerine irkildi ve Jeanie neredeyse kendini kötü hissedecekti ama gerçekten harika bir öpücüğün ortasında bir kenara fırlatılmış olmak içinde bir şeyleri harekete geçirmişti.

'Birbirimizi çok az tanıyoruz ve bu gerçekten çok hoş oldu ve buraya taşındığımdan beri benim için yaptıklarını gerçekten takdir ediyorum, ama belki de sakinleşmeliyiz. En azından şimdilik.

"Sakinleşmek mi?

"Evet.

"İstediğin bu mu?

Jeanie uzun ve sinirli bir iç çekti. 'Ne istediğimi bilmiyorum, tamam mı? Sorun da bu zaten. Ve ne zaman ne istediğimi bildiğimi düşünsem, bana öyle bakıyorsun ve beni öpüyorsun ve sen beni öperken düşünemiyorum!

"Artık seni öpmemi istemiyor musun? Bir ara yaklaşmıştı ama elini bırakmamıştı. Parmaklarını onunkilerle iç içe tutmaya devam etti.

"Beni öpmemeni istemiyorum.

"Jeanie. Tekrar yaptı, adını o sert, seksi şekilde söyledi ve kızın ona içini dökmek istemesine neden oldu. Bir sorgucu olmalıydı.

"Evet?

"Şu anda çok kafa karıştırıcı

davranıyorsun. "Biliyorum. Özür dilerim.

"Sorun değil. Sen çözene kadar bekleyebilirim.'

Karnındaki sıkılaşan düğüm gevşedi. "Tamam.

Başını salladı. "Tamam.

Logan?

Öyle mi?

"Lucy ile ne oldu?

Uzun bir iç çekme sırası Logan'daydı. Bir elini sakalına götürdü ve sanki bu konuşmayı yapmaktansa kaçmayı tercih ediyormuş gibi rahatsız bir şekilde ayaklarının üzerinde kaydı ve Jeanie bir an için onun hiçbir şey söylemeyebileceğini düşündü.

"Burada mutlu değildi," dedi sonunda. "Benimle mutlu değildi.

"Özür dilerim.

Omuz silkti. "Evlenme teklif etmeden önce bir süredir devam ediyordu ama düzeltebileceğimi düşündüm. Burada yaşamakla ilgili fikrini değiştirebileceğimi düşündüm ama...' duraksadı, geniş omuzlarını bir kez daha silkti, 'işe yaramadı.

"Gitmiş olması senin hakkında bir şey söylemiyor,

biliyorsun. Huffed.

"Ben ciddiyim. İyi bir eş olamamanız bunun senin hatan olduğu anlamına gelmez. Onun bakışlarını üzerinde tuttu. Adam ona dikkatle baktı, sanki sözlerinin samimiyetini değerlendiriyordu, sanki ona inanmak istiyordu. "Ayrıca, o komik tavukların ortak sahibi olma şansından vazgeçmekle aptallık etti.

Şaşkın bir kahkaha attı. "Onlar benim en çok satan özelliğim.

Jeanie gülümseyerek ona doğru bir adım attı ama şimdiden onun çekim gücünün kendisini geri çektiğini hissediyordu. Adam ondan daha büyük olduğu için olmalı. Bu sadece bilim, değil mi?

"Bilmiyorum," dedi. "Başka birkaç şey daha var.

"Öyle mi?" Ağzının kenarında bir gülümseme başladı. Geçici, umut dolu küçük bir şey.

"Bence senin dedektif ya da çilingir olarak bir geleceğin olabilir.

Gülümsemesi daha da

büyüdü. "Çok tatlısın.

"Ah? Yanaklarında bir kızarıklık belirdi.

"Evet. Ve fena öpüşmez.' Ona doğru adım attı ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Ama ben gerçekten gidiyorum.

Duyguları hâlâ bu küçük alanda bu iri adamla kalmayı iyi bir fikir haline getiremeyecek kadar karmakarışıktı. Daha sonra pişman olacağı kararlar vermek zorundaydı.

"Senden hoşlanıyorum Jeanie," dedi, sesi alçak ve sertti.

"Tamam, güzel. İyiydi. İyi bir başlangıç. Ama Jeanie hâlâ bunun onları ve içinde bulundukları bu tuhaf, gizli arafı nereye götürdüğünü bilmiyordu. Hâlâ bu kasabada gizlice dolaşmaya ve gerçekten birlikte olmalarını istediği ortaya çıktığında birlikte değillermiş gibi davranmaya istekli olup olmadığını bilmiyordu.

'Tamam, güzel,' diye kabul etti. "Ben şimdi gidiyorum.

Başını eğdi ve onu bir kez daha öptü, bu da onun tüm ayrılma planını ciddi bir şekilde gözden geçirmesine neden oldu, ama sonra gitmesine izin verdi.

Dairesinden aceleyle çıktı, tüm bu karmaşa içinde kalbini kimin koruduğundan hâlâ emin değildi.

Bölüm Yirmi Bir

Noah arabayı park ettiğinde Logan keçilerin ağılını temizliyordu. Teknik olarak bu tür el işlerini yapacak ırgatları vardı ama hepsi de arka tarladaki kabaklarla birlikte son elma hasadını toplamakla meşguldü. Bir de Logan, Jeanie'ye yaptığı boktan davranış için kendini cezalandırıyordu. Büyükbabası kapıyı çaldığında onu neredeyse itip kakmıştı. Onun duygularını incitmişti, bu çok açıktı. Elbette incitmişti. Hiç kimse kendisinden utanılıyormuş gibi davranılmasını istemezdi.

Jeanie başlangıçta aralarındaki küçük anlaşmayı sorun etmemişti. Artık değildi. Ve şimdi Logan bu işi halka açmaya değip değmeyeceğine karar vermek zorundaydı.

Herkesin önünde tekrar başarısız olmaya değer miydi? Jeanie buna değer miydi?

Yani, kendini cezalandırmak ve zihnini temizlemek için keçi dışkısı kürekliyordu. Temizlenecek dışkı varken meditasyona kimin ihtiyacı vardı ki?

Noah ağıla doğru yürüdü ve çitlere yaslandı, Bobs gömleğinin kollarını kemirirken ön kollarını çitin tepesine dayadı.

'Hey, artık büyük patron sen değil misin? Büyükannen sana hala hayvan ağıllarını temizletiyor mu?

"Hayvanlar teknik olarak çiftliğin bir parçası değil," dedi Logan homurdanarak, ağıla biraz taze saman kürekleyerek.

"Doğru. Bunların senin yavruların olduğunu unutmuşum. Noah, Marley'in kulaklarının arasını kaşıdı ve yaşlı keçi mutlu bir şekilde meledi. Ya da huysuzca. Her iki şekilde de hemen hemen aynı sesti.

"Burada ne yapıyorsun?

"Ben de seni gördüğüme sevindim dostum," dedi Noah rahat bir sırıtışla.

'Hey, senin sezonun bitti diye geri kalanımız bütün gün eğlenecek diye bir şey yok. Noah'ya ailesinin balıkçı teknesi miras kalmış, birkaç yıl önce Dream Harbor'a taşınmış ve bir balıkçılık turu şirketi kurmuştu. Ancak yılın bu zamanlarında turlar çok azdı. Geçinebilmek için kışın barmenlik yapıyordu ama Logan'ın söyleyebildiği kadarıyla Noah yaz gelene kadar oldukça rahat bir hayat yaşıyordu.

"Seni kontrol etmeye geldim. "Beni kontrol etmeye mi?

"Evet, tabii ki. Seni kontrol edeyim. Büyük dans yarışmasından önce kaçtığın trivia gecesinden beri seni görmedim ve o zamandan beri senden haber almadım.

"Meşguldüm.

'Elbette, hasat ve her şey. Yine de mesajlarıma cevap verebilirsin. Ölmüş olabileceğini düşündüm.'

"Ölmedim. Sadece kimseyle konuşacak havada değildi. Kafası Jeanie ve onunla ilgili ne yapması gerektiğine dair düşüncelerle doluyken olmazdı.

"Jeanie nasıl? Noah sanki Logan'ın aklından geçenleri okuyormuş gibi sordu. Sinsi piç.

"Nasıl bilebilirim ki?

Noah ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Arkadaş olduğunuzu sanıyordum, hepsi bu. *Arkadaş.* Neden bu kelime şu anda kıçına tekme yemiş gibi hissettiriyordu? "Arkadaş, doğru. Arkadaşlardan bahsetmişken, sana nasıl baktığını fark ettim.

Hazel.'

Kızıl saçlı adamın yanakları saçlarıyla uyumlu bir şekilde parladı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum.

Logan kollarını göğsünde kavuşturarak çitin direğine yaslandı. "Genelde çıktığın kızlara benzemiyor.

"Bu da ne demek oluyor?" "Hazel

akıllıdır.

Noah alay etti. "Ben zeki kızlarla çıkarım.

Logan bir kaşını kaldırdı. "En son okuduğun kitap neydi?"

"Bilmiyorum! Hazel'la çıkmak için kitap okumak bir ön

koşul mu?

"Bir kitapçı işletiyor. Okumak onun hayatı. Ve onunla çıkmak istediğini biliyordum.'

"Belki ona eğlenmenin başka yollarını da gösterebilirim. Noah kaşlarını imalı bir şekilde salladı ve Logan aniden onun aşırı yakışıklı yüzünü yumruklama isteği duydu.

Gözlerini kıstı, içinde şiddetli ve koruyucu bir şey kabardı.

"Hazel bu tür eğlencelerden

hoşlanmaz. "Oh, gerçekten mi?

"Ondan uzak dur, Noah. Sonunda sadece incinecek. Logan, Noah'nın kadınlarla nasıl başa çıktığını biliyordu. Bir yaz tatili süresinden daha uzun süren bir ilişkisi olmamıştı. Tatlı, utangaç Hazel'ın Noah'yla birlikte olması fikri, içindeki her türlü kardeşlik içgüdüsünü alevlendirmişti. Hazel onun kardeşi olduğundan değil, ama biriyle yeterince uzun süre arkadaş olduğunuzda kesinlikle öyle hissetmeye başlarsınız.

"Kim demiş canı yanan *ben* olmayacağım diye? Güneş Noah'ın bakır rengi saçlarında parıldıyordu. Yanaklarına serpiştirilmiş çiller onu daha genç, neredeyse masum gösteriyordu ama sonra ön kolunu korkulukta esnetti ve oraya dövmesini yaptırdığı yarı çıplak denizkızı dans etti.

Logan önündeki toprağı tekmeleyerek ofladı. Ne halt ediyordu bu?

Tüm bu konuşmanın saçmalığı yüzüne tokat gibi çarptı. Her iki arkadaşı için de endişeleniyor, bir şeye bulaşmalarını ve sonra da bunun yüzlerinde patlamasını istemiyordu. Ve bu durum onu da kasabanın geri kalanı gibi işgüzar biri haline getiriyordu. Bu noktada kitap kulübüne de katılabilirdi.

Birdenbire herkesin Lucy'yle ilgili endişeleri biraz daha az yargılayıcı gelmeye başladı. Belki de bunu bir başarısızlık olarak görmüyorlardı, belki de sadece onu önemsiyorlardı.

Ve belki de son bir yıldır kendi zedelenmiş gururu dışında hiçbir neden yokken huysuz bir münzevi gibi davranıyordu ve şimdi lanet bir korkak olduğu için Jeanie'yle büyük bir şeyi riske atacaktı.

Kahretsin. Bu rahatsız ediciydi. Kendisi dahil herkese kızgın olmaktan çok daha karmaşıktı.

Logan omuz silkti, keşke bu vahiyden kurtulabilseydi. "Evet, özür dilerim. Ne istiyorsan onu yap.'

"O zaman beni kutsuyorsun, öyle mi? Noah muzip bir sırıtışla

şöyle dedi. "Buna ihtiyacın yok. Hazel bir yetişkin.

Noah başını salladı ve Logan onun ela gözlerinde hazırladığı planları görebiliyordu. Ama Noah'nın planları onu hiç ilgilendirmiyordu.

Tırmığını bir kenara bıraktı ve alnındaki teri sildi. Sonbahar soğuğu bastırmıştı ama öğleden sonra güneşinde çalışmak yine de terletiyordu. Noah çitin yanındaki yerinden onu izliyordu.

Logan arkadaşının sabrından mı, yoksa etrafındaki insanları motive edenin bakım olduğunu yeni fark etmesinden mi, yoksa sadece kendi kafasında bir şeyleri tekrarlamaktan yorulmasından mı kaynaklandığını bilmiyordu ama hiç yapmadığı bir şeyi yapmak zorunda hissetti.

Konuşmak istedi. Sorunları hakkında. Yüksek

sesle. Derin bir nefes aldı. Noah bir kaşını

kaldırdı.

"Sanırım Jeanie ile işleri berbat ettim.

Noah'nın yüzünde sanki bu anı bekliyormuş gibi yavaş bir gülümseme belirdi. "Bu konuşmaya bir bira iyi gider gibi geliyor.

"Kesinlikle," diye homurdandı Logan, koca aptal ağzını açtığına şimdiden pişman olmuştu.

Noah, Logan'ı büyük eve, koridora ve büyükannesinin mutfağına kadar takip etti. Buzdolabından iki bira aldı ve birini Noah'a uzattı. Bir şişe açacağı bulmak için ıvır zıvır çekmecesini karıştırdı ama Noah çoktan tezgahın kenarındaki kapağı açmıştı.

"Nana seni bunu yaparken görmesin," diye

mırıldandı. Noah sırıttı. "Estelle beni seviyor.

"Yeni tezgahını daha çok seviyor.

Noah gülerek mutfak masasının etrafındaki sandalyelerden birine yerleşti. Logan tezgâha yaslanıp kaldı, oturamayacak kadar huzursuzdu.

"Jeanie ile ne oldu? Noah soğuk birasından bir yudum alarak sordu. Logan da kendini güçlendirmek için bir tane aldı.

"Biz ... uh ... Bilmiyorum, gerçekten, ama her şeyi berbat ettim. Duygularını incittim.'

Noah'nın gözleri sevinçle açıldı. 'Oh, bu yüzden mi trivia gecesinden bu kadar hızlı çıktınız? Böylece...'

"Öyle değil," diye tersledi Logan, her ne kadar tam olarak öyle olsa da. 'Sessiz kalmaya çalışıyorduk, hepsi bu. Bir kez olsun herkesin işimi bilmesini istemedim.

Noah başıyla onayladı. Noel ağacı ışıklandırması fiyaskosuna katılmamıştı ama Logan onun her şeyi bildiğinden emindi. Noah, Lucy'nin bir gün burada olup ertesi gün gittiğini kesinlikle biliyordu. Logan'a bunu sorduğunda, Logan bunun işe yaramadığına dair bir şeyler mırıldanmıştı ama bir noktada bu konuda bir kasaba toplantısı düzenlemiş olsalardı şaşırmazdı.

"Bu kasabada seninle ilgili garip bir şey var. Şahsen, ben görmüyorum O.'

Logan bir kahkaha attı. "Evet, şey. Jeanie olayının herkesin radarında olmasını istemedim ama sanırım bu onu üzmeye başladı. Bütün bu gizlilik olayı. Bilmiyorum. Kendini tam bir aptal gibi hissederek elini sakalında gezdirdi.

Noah'nın kaşları bir bulmaca çözüyormuş gibi çatıldı. "Yani, belki de sadece halka açılman gerekiyordur. Logan'ın yüzündeki hafif mide bulandırıcı ifadeyi görmüş olmalı ki devam etti: 'Büyük bir gösteri olmasına gerek yok. Sadece, bilirsiniz, normal insanlar gibi çıkın.

Doğru. Normal insanlar gibi çıkmak. Kulağa o kadar da

kötü gelmiyor. Ama hepsi bu değildi, değil mi?

"Lucy hakkında ne düşünüyorsun? Logan daha iyi düşünemeden soruyu ağzından kaçırdı.

Noah şişesini dudaklarına götürerek durdu ve düşünmeye başladı. "Çok güzeldi. Hoş bir kızdı. Ama ondan gerçek bir 'ye, dua et, sev' havası aldım.

"Bu da ne demek oluyor?

Noah omuz silkti. 'Sanki buraya gelerek gerçek hayattan kaçmaya çalışıyormuş gibi. Sanki kendini bulabileceğini falan düşünmüş gibi.

Jeanie'nin ona burada her şeye yeniden başlamak, her şeyin mükemmel olmasını istemekle ilgili anlattığı her şey kafasının içinde dönüp duruyordu. Eski hayatından, korkularından kaçıyordu, değil mi?

"Peki Jeanie hakkında ne düşünüyorsun? Logan cevaptan korkarak sordu.

Noah'nın gülümsemesi büyüdü. 'Şey, trivia'da kıçımızı tekmelediğinden beri ondan hoşlanıyorum. Eğlenceli biri. Her şeye hazır görünüyor.

Jeanie'nin yağmurda onunla birlikte koştuğu, Jeanie'nin ağzının Jeanie'nin ağzında olduğu, Jeanie'nin bir dakika önce atıştırmalıklar hakkında onu sorguladığı ve bir dakika sonra bir hayaleti yakalamaya hazır olduğu anıları zihninde oynadı. Kasaba toplantılarında her komşusuyla sohbet edişini, en iyi arkadaşlarıyla arkadaş oluşunu düşündü. Lucy buraya hiç yerleşmiş gibi görünmüş müydü?

Onları karşılaştırmayı hiç

bırakmayacak mıydı? Bir içki daha

aldı.

'Bak dostum, Jeanie'nin seni terk etmesinden endişeleniyorsan, bunun yakın zamanda olacağını sanmıyorum. Ve sadece yaz için burada olan kadınlarla çıkmayı alışkanlık haline getirmiş biri olarak, bu benim uzman görüşüm.

Noah birasını bitirdi. 'Her neyse, bu kalp kalbe eğlenceli oldu!
Bunu daha sık yapmalıyız. Logan'a sırıttı. "Buna

güvenme.

Noah onu omzundan alkışladı. "Göreceğiz.

Logan içini çekti ve dışarı çıkarken arkadaşının kahkahası koridorda yankılandı. "Görüşürüz," diye bağırdı Noah ön kapıdan.

"Görüşürüz.

Logan tezgâha yaslanıp konuşmalarını düşünerek güneşin gökyüzünde alçalmaya başlamasını izleyecek kadar uzun süre kaldı. Çiftlikteki sesler sustu; traktörün uzaktan gelen uğultusu, eve giden işçilerin sesleri, hoşnutsuz keçilerin melemeleri. Nana'nın dersten sonra yemek yapmak zorunda kalmaması için akşam yemeği hazırlamalıydı. Büyükbabası muhtemelen hâlâ tarladaydı, her zaman en son gelen oydu. Uzun bir günün ardından sessizliği severdi.

Logan hareket ettiğinde tek bir sonuca varmıştı. Ne halt ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Jeanie'nin buna değeceğinden emindi.

Sadece işleri tamamen berbat etmediğini umuyordu.

Yirmi İkinci Bölüm

Jeanie, lisanslı emlakçı Barb Sanders'ın bu sabah bizzat bıraktığı kâğıtları karıştırdı. Bölgedeki diğer binaların son zamanlarda ne kadara satıldığını gösteren bir listeydi. Jeanie ona teşekkür etti ve soya sütlü büyük bir fındıklı latte ikram ederken, satmakla gerçekten ilgilenmediği konusunda ısrar etti.

Barb o parlak beyaz pazarlamacı gülümsemesiyle Jeanie'ye sadece düşünmesini söyledi.

Jeanie şimdi burada, söz konusu kafenin üst katındaki dairesinde, çalışma masası olarak da kullanılan küçük mutfak masasının başında bu konuyu düşünüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, bu binayı kafe artı üst kattaki daire karşılığında satabileceği para miktarı şaşırtıcıydı. Öğrenci kredilerinin sonuncusunu kolayca ödeyebilir ve kendine bir yerlerde küçük şirin bir ev alabilirdi. *Düşünsenize.*

Bunu kesinlikle hayal ediyordu.

Ama istediği bu muydu? Hâlâ bilmiyordu. Ayrıca Dot Teyze kafe konusunda ona güvenmişti. Öylece kalkıp satamazdı, değil mi? Satamazdı. Yine de Dot'a satması gerektiğini, böylece mutluluğunun peşinden başka bir yere gidebileceğini söylese teyzesinin buna çok sıcak bakacağını hissediyordu. Dot mutluluğun peşinden gitme konusunda çok başarılıydı. Sonunda bu şekilde

ve neden şimdi Karayipler'de uçurum dalışı yaptığını merak ediyordu.

Jeanie'nin Dream Harbor'a gelmesinin üzerinden neredeyse bir ay geçmişti; ölümle pençeleşmekten kaçan bir sinir yumağıydı. Şimdi farklı hissediyor muydu? Olmak istediği sakin kafe sahibi olmuş muydu?

Casper masanın üzerine zıpladı ve sanki sadece kendisi için hazırlanmış küçük bir yatakmış gibi kâğıt yığınının üzerine uzandı.

"Ben de onlara bakıyordum," dedi Jeanie ona. Adam iri yuvarlak gözleriyle ona baktı. Jeanie onun kulaklarının arasını kaşıdı ve mırıltılarının tadını çıkardı. "Sorun değil. Zaten satmayacağım. Ve bir şekilde bunu kedisine yüksek sesle söylemesi bile doğru olduğunu gösteriyordu.

Satmayacaktı. Bunu istemiyordu. Kafeyi işletmeyi *seviyordu*. Her ne kadar onunla kimin uğraştığının gizemini hâlâ çözememiş olsa da. Her ne kadar kendi işini yürütmek Marvin'in asistanı olmaktan daha stresli olmasa da. En azından şimdi tüm sıkı çalışması onun içindi. Hayali için. Hayatı için. Henüz bundan vazgeçmeye hazır değildi.

Bunun onu yepyeni bir insan yapıp yapmadığından emin değildi.
Ama bu ay, eski hayatında son yedi yılda edindiğinden daha fazla arkadaş edindiğini biliyordu. Yeniden kitap okumaya başlamış, daha fazla trivia gecesine katılmaya karar vermiş ve hatta Annie'nin acemi fırıncı kursuna bile kaydolmuştu. Bir *hayatı* vardı.

Yerel seksi çiftçiye karşı hissettiği tamamen kafa karıştırıcı olmasa da hayat dolu duyguları boş verin. Bu, bütün hafta boyunca çözmeye çalıştığı ve başaramadığı bir şeydi.

Telefonu masanın üzerinde vızıldadı ve kardeşinin çağrısına cevap vermek için telefonu kaydırdı.

"Pijamalarını giydin mi?" diye sordu, yüzü ekranı dolduruyordu.
Arka planda bir yerde bir köpek uluyordu.

"Uzun bir gün geçirdim. Jeanie pencereden dışarı baktı. Saat henüz altı olmasına rağmen hava çoktan kararmıştı. Rüzgâr ön taraftaki ağacın neredeyse çıplak dallarını pencereye doğru savuruyordu. Kış uykusu mevsimiydi. Pijamalar son derece uygundu. Belki de yeniden başlamak için bahara kadar beklemeliydi. Sonbahar yeniden keşfetmek için garip bir zamandı. Sonbahar... sarılmak ve soslu yemek yemek için daha iyiydi.

"Gizemi çözebildiniz mi?

Jeanie yüzünün önüne düşen bir tutam saçı rahatsız ederek uzun bir iç çekti. 'Hayır. Ve daha da kötüleşti. Bu sabah bulaşık makinesinin bozuk olduğunu fark ettim. Tamire gelen adam, birinin arka taraftaki kabloları kestiğini söyledi.

'Kahretsin, Jeanie. Bunlardan herhangi birini rapor ettin mi?'

"Evet. Cam kırma olayından sonra Jeanie nihayet karakola gitmiş ve olan biten hakkında bilgi vermişti. Kafeye gecede iki kez devriye arabası göndermeye başlamışlardı, bu da Jeanie'nin kendini biraz daha iyi hissetmesini sağlamıştı ama eğer hasarı yapan kişi onun için çalışıyorsa bunun hiçbir faydası olmuyordu.

"Peki çalışanlarınız kendileri için ne söyleyecek? Ben, Jeanie'nin göremediği ama dikkat çekmek için mızmızlandığını duyabildiği bir köpeği ayaklarının dibinde susturdu.

"Neler olduğunu bilip bilmediğini sorduğumda Crystal hemen ağlamaya başladı.

"Hmm.

"Joe şüpheli bir şey olup olmadığına dikkat edeceğine dair bana güvence verdi ve sonra bana ne kadar harika bir patron olduğumu ve benimle çalışmayı ne kadar çok sevdiğini söyledi.

"Biraz fazla abartıyorsun," diye

mırıldandı Ben. "Ben iyi bir patronum.

"Eminim.

Norman hakarete uğradı. "Bunları nereden bilebilir ki?" dedi. Sonra da bunu bir müşterinin yaptığı teorisini ortaya attı. Nasıl?

"Bu mümkün olabilir mi?"

"Hiç mantıklı değil.

"Biliyorum.

"Belki *de* bir hayalettir.

"Kapa çeneni, Ben.

"Peki, ne yapacaksın?

Jeanie omuz silkti. Bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Çalışanlarını tehdit mi edecekti? Güvenlik kameraları mı kuracaktı? Bu iki seçeneği de pek sevmiyordu ama bir şeyler yapması gerekiyordu. Kafeyi işletmeyi gerçekten seviyorsa, yeni hayatını burada sürdürmek istiyorsa, bu saçmalığa bir son vermek zorundaydı.

"Bir yolunu bulacağım.

Ben şüpheci görünüyordu ama onu daha fazla zorlamadı. Bunun yerine, mızmızlanmaya devam eden köpeği uyardı. 'Sana daha fazla ödül yok. Dün bütün o çöpleri yedikten sonra olmaz.

"Çöp mü?

Ben gözlerini devirdi. "Pudgy dün ben işteyken çöp tenekesini devirdi ve çöplerle beslendi.

"İğrenç. Casper gözlerini devirerek, "*Köpekler, haksız mıyım?*" der gibiydi.

"Ama bugün hâlâ açlıktan ölüyormuş gibi davranıyor. "Dedikleri

gibi, isim kaderdir.

Ben sırıttı. "Çiftçi nasıl?" "Adı

Logan.

"Ve...

Jeanie, ağabeyinin değerlendirici bakışları altında yanaklarının

ısındığını hissedebiliyordu. "O kadar iyi, ha?" diye sordu gülerek.

"Bilmiyorum! Jeanie koltuğunda kıpırdandı, telefonunu oraya koyabilmek için dizlerini yukarı kaldırdı. "Her şeyin iyi olduğunu sanıyordum. İyiydiler. Ama sonra, bilmiyorum. Biraz çıldırdım.

"Ne hakkında çıldırdın?

Güzel soru.

"Eski sevgilisini unuttuğunu sanmıyorum. Ben yüzünü buruşturdu.

Biliyorum. Ayrıca, insanların bizim hakkımızda bir şey öğrenmemesi gibi bir derdi var, ilk başta bunu sorun etmeyeceğimi düşünmüştüm - daha az baskı, bilirsin? Ama şimdi emin değilim.

"Bir dakika, bu pislik insanların seni bilmesini istemiyor mu?" "Öyle değil. Sadece bu kasaba gerçekten küçük ve herkes

herkesi ilgilendirir ve bilmiyorum, bu benim fikrimdi. Sessiz kalmak için.'

"Hmm. Ben'in derin kaşları neredeyse onu güldürecekti. Neredeyse.

"Sanki

"Bu adam kaçıp gitmeyi kolaylaştırmak istiyor.

Jeanie'nin kalbi sıkıştı. "Öyle mi?

"Bana öyle bakma, Jean Marie. "Ne gibi?

O büyük köpek yavrusu gözleriyle. Bu adamın olayı ne bilmiyorum ama seni saklamasına izin verme, tamam mı? "Tam olarak kendin olmaman gerektiğini düşündürmesine izin verme.

"Teşekkürler, Bennett. Sesi kısıktı, boğazı gözyaşlarıyla tıkanmıştı.

Aptal kardeşi ona karşı duygusal hisler beslemesine neden oluyor.

Ben kıpırdandı, ayaklarının dibindeki çöp yiyiciye baktı ve sonra tekrar onunla göz göze geldi. "Seninle birlikte olduğu için kendini şanslı hissetmeli, tek söylediğim bu.

"Tamam.

"Tamam.

"Seni seviyorum.

"Kahretsin, Jeanie.

Gözyaşlarını içine çekerek ona sırıttı. Ben

iç çekti. "Peki, ben de seni seviyorum.

"Biliyordum!

Ben güldü. "İyi geceler.

"İyi geceler.

Jeanie aramayı sonlandırdı ve başını dizlerine yaslayarak basıncın alnına masaj yapmasına izin verdi. Ben haklı mıydı? Logan ilişkilerini bir sır olarak saklayarak onunla ilişkisini bitirmeyi kolaylaştırmaya mı çalışıyordu?

Garip bir şekilde koruyucu olan küçük kardeşinin nereden geldiğini anlayabiliyordu ama bu açıklama ona doğru gelmiyordu. Logan gibi hissetmiyordu. Ve kendine karşı dürüst olursa, Jeanie'yi rahatsız eden şey gizlilik değildi. Geçen gün Logan'ın küçük, temiz dairesinde onu gerçeğe döndüren şey bu gizliliğin nedeniydi.

Logan'ın kalbi tüm kasabanın önünde kırılmıştı ve bunu henüz atlatamamıştı. Şimdi Jeanie'nin, o atlatana kadar beklemek isteyip istemediğine karar vermesi gerekiyordu.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Güz Festivali Günü sabah saat beşti ve Logan ninesinin mutfağında kahvesini bitiriyordu.

'Ve bütün balkabaklarını kamyona koydun, değil mi? Ahırın arkasındaki küçükleri bile mi? Bazı çocuklar o küçük olanlara bayılıyor.

"Aldım.

Büyükanne başını salladı, hâlâ parmaklarıyla 'Sonbahar Festivali'nde yapılacakları' işaretliyordu. 'Tamam, sen balkabaklarını bırakacaksın, dedem ve ben de çiftlik çadırında kurulacak son elma çuvallarını getireceğiz. Zaten birkaç gün önce belediye binasına bir demet bağışlamıştık. Elma toplamak yerine karamelli elma istasyonuna karar verdiler ki bu bana iyi bir karar gibi geldi. Bütün o çocukların bir kova suya tükürmesi iğrenç.'

Logan ara sıra homurdanmak ve başını sallamak dışında bir katkıda bulunmaya zahmet etmedi. Nana'nın keyfi yerindeydi.

Luis keçileri hayvanat bahçesi için kontrol altına aldı. Belediye Başkanı Kelly bu yıl Bobs'u getirmeyi teklif etmenizden çok memnun oldu. Çocuklar o keçilere bayılıyor.'

Logan böyle bir şey teklif ettiğini hatırlamıyordu ama bu işte çarklar tamamen dönmeye başlamıştı; artık bunu durdurmanın bir yolu yoktu.

Nana ellerini elma desenli önlüğüne sürdü. 'Ve sanırım hepsi bu kadar. Geriye kalan tek şey festivalin tadını çıkarmak.

"Evet, öyle olmalı.

Nana keskin gözlerle onu inceledi; tıpkı onunki gibi berrak mavi. "Geçen gün buraya uğrayan o hoş Jeanie'yi mi alacaksın?

Logan omuz silkti. Jeanie'den bir haftadan uzun süredir haber almamıştı. Hâlâ ona kızgın olduğunu ya da belki de bu işin karmaşıklaşmaya değmeyeceğine karar verdiğini düşündü. Ona mesaj atmak için telefonunu her eline aldığında ne diyeceğini bilemiyordu. Şimdi de kostüm yarışmasını değerlendirmek için bütün günü onunla geçirmek zorundaydı.

"Bunu planlamamıştım.

Nana kaşlarını çattı. 'Bugün birlikte çalışacağınızı sanıyordum. Onu bırakmayı teklif etmek hoş bir jest olur gibi görünüyor.

Logan, festivalin düzenlendiği kasaba meydanının kafeden sadece birkaç dakikalık yürüme mesafesinde olduğunu ve Jeanie'nin bunu kendi başına halledebileceğinden emin olduğunu belirtmemeye karar verdi. Nana, büyükbabasının deyimiyle savaşçı yüzünü takınmıştı. Geri adım atmayacağı anlamına gelen yüz ifadesi. Ve Logan saate baktı. Kavga için zamanı yoktu.

"Balkabaklarını bıraktıktan sonra uğrarım.

Festival ekibinin kalabalık gelmeye başlamadan önce balkabağı boyama masasını kurabilmesi için balkabaklarını erkenden oraya götürmesi gerekiyordu. İnsanlar tüm günü festivalde geçirdi, kahvaltıda elma şarabı çörekleri ve Annie'nin el turtalarıyla karınlarını doyurdular ve hava kararana kadar meydanda yüzlerce parıldayan ışık ve parkta bir şenlik ateşi yaktılar.

"Çok iyi. Hazırlanmam gerek! Nana önlüğünü çıkardı ve Logan'ın Cadılar Bayramı temalı kazaklarından birini giymek için odadan aceleyle çıktı, muhtemelen klasik siyah cadı şapkası da ona eşlik ediyordu. Logan kendini bildi bileli her Sonbahar Festivali'nde bu şapkayı takardı. Logan bu anıya gülümsedi.

Tüm büyük kasaba etkinlikleri onun için lekelenmeden önce, Logan Güz Festivalini severdi. Özellikle de çocukken. Büyükannesi ve büyükbabasının standlarını kurmalarına yardım eder, sonra da Annie ve bir grup çocukla birlikte giderdi.

Çok fazla şeker ve çörekle kafayı bulmuş, gün boyunca üzerlerinden çıkardıkları kısmi kostümler içindeydiler. Havanın bu kadar erken kararmasını, şenlik ateşinin bu kadar yüksek ve sıcak olmasını, tüm gecenin aynı anda hem rahat hem de ürkütücü hissettirmesini seviyordu. Sanki burada büyükannesi ve büyükbabası ve arkadaşlarıyla güvendeydi ama ateşin parıltısının hemen ötesinde gizlenen bir tehlike olabilirdi.

Logan her zaman utangaç bir çocuk olmuştu ama Annie onun diğer çocuklarla oynamasına izin vermişti. Büyükanne ve büyükbabası, anne ve babası ölmüş olsa bile onun sevildiğinden her zaman emin olmuşlardı.

Tüm hayatı boyunca ona bakılmış, sevilmiş ve korunmuştu. Ve bir şekilde buna içerlemeye mi başlamıştı? Ailesinin ve arkadaşlarının onun başarısız olduğunu, acı çektiğini bilmeleri fikri tüylerini diken diken ediyordu. Artık saçma geliyordu. Özellikle de Jeanie'yi kaybetmek anlamına geliyorsa.

Artık saklanmıyordu.

Ana caddedeki dükkanlar kapalıydı. Herkes festivaldeydi. Logan kafenin bütün gün kahve ve sıcak elma şarabı satan bir çadır kuracağından emindi ama Jeanie'yi şimdiden kaçırmamış olmayı umuyordu. Saat henüz erkendi, güneş ufuktan yeni yükselmiş, sıra sıra dizilmiş şirin dükkânları altın bir ışıltıya bürümüştü. Logan ön pencereden içeri baktı ama kafe boştu.

Kahretsin. Belki de çoktan hazırlanmak için gitmiştir.

Ama festivalden önce onunla konuşmak birdenbire aciliyet kazanmıştı, bu yüzden Logan ara sokaktan geçti, Jeanie'nin bacaklarının onu sardığı anılar bir anda zihnini doldurdu ve arka kapıya gitti.

Kapıyı çaldı, kadının üst katta hazırlanıyor olmasını

umuyordu. Cevap vermedi.

Kapıyı tekrar çaldı. Belki de ona mesaj atmalıydı?

"Jeanie?

Ya da belki delirmiş bir insan gibi ara sokakta onun adını bağırabilirdi.

İyi karar, Logan.

Kadının kırık pencerenin üzerine karton koyduğu yeri görebiliyordu ve kalp atışları hızlandı. Ya bir sorun varsa? Ya işler kızıştıysa ve ona söylemediyse? Biri ona zarar verir miydi?

Kapıyı tekrar, bu sefer daha sert çaldı, bu lanet sokakta durup o lanet kırık pencereye baktıkça daha da çıldırmış hissediyordu.

Kapının diğer tarafından küçük bir ses 'Açık' dedi ve Logan vakit kaybetmedi. Kapıyı iterek açtı ve ana kafeye doğru yürüdü, bakışları odayı tarıyordu... ne için? Bir tehdit mi? Fişi çekilen bir buzdolabı. Cam kıran bir davetsiz misafir mi? Hoşnutsuz bir çalışan mı? Pek de dost canlısı olmayan bir hayalet mi?

Bunların hiçbirini bulamadı. Bin kat daha kötü bir şey buldu.

Jeanie'yi yerde otururken buldu, sırtını fırın kasasına dayamıştı, dizlerini göğsüne çekmişti, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. GÖZYAŞLARI.

Onun önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Ne oldu? Yaralandın mı?" Sözleri huysuz ve öfkeliydi. Sanki onun gözyaşlarına kızmış gibiydi.

Ağlamaktan pembeleşmiş burnu ve yüzünden akan son derece rahatsız edici gözyaşlarıyla ona baktı ve başını iki yana salladı. "Yaralanmadım," diye burnunu çekti.

'Peki, o zaman ne oldu? Ne oldu?'

Başını dizlerinin üzerine düşürdü ve hayatında duyduğu en hüzünlü iniltiyi çıkardı. Kalbinin derinliklerine işledi. Ciğerlerindeki rüzgârı söküp attı. Onu mahvetti.

Neden bir hafta boyunca ondan uzak kalmıştı? Neden Lucy'nin her şeyi mahvetmesine izin vermişti? Güz Festivali'ni seviyordu. Bu lanet kasabayı seviyordu.

Ve karşısındaki kirpi pijamalı pantolonlu ve eski püskü hırkalı kadından gerçekten hoşlanıyordu.

"Jeanie," dedi, sesi artık sert ve ciddiydi. Neler olup bittiğini öğrenmeliydi ki bir daha asla yaşanmamasını sağlayabilsin. "Bana bak.

İç çekti ve başını kaldırdı.

Dayanamadı. Yavaşça yüzünü tuttu ve başparmaklarıyla gözyaşlarını sildi. Jeanie'nin gözleri onun dokunuşuyla kapandı.

Bana ne olduğunu anlat. Lütfen, Jeanie. Belki yardım edebilirim? Belki de edemem ama... lütfen senin için burada olmama izin ver. Geçen gün her şeyi berbat ettiğimi biliyorum.

Gözlerini açtı. "Bu o değil.

"Güzel. Logan onun yüzünü bir kez daha okşadı ve sonra ellerini bıraktı. Kadının önünde topuklarının üzerine oturup beklemeye başladı.

Jeanie elinin tersiyle yüzünü sildi ve yüzündeki saç tutamlarını üfledi. "Çok aptalca, gerçekten.

"Eminim öyle değildir.

Ona sulu bir gülümseme verdi. 'Bugün her şey ters gidiyor, hepsi bu. Bu Güz Festivali ve bunun gerçekten büyük bir olay olduğunu biliyorum ve sadece her şeyin yolunda gitmesini istedim. Derin bir nefes aldı. "Çok çabalıyorum, anlıyor musun? Bu işi yürütmek için. Kafenin etrafını ve belki onu da işaret etti, sanki şu anda hayatını zorlaştıran saçmalıklara onu da dahil ediyormuş gibiydi ve bundan nefret ediyordu.

"Öylesin. Kafeyi işleterek harika bir iş çıkarıyorsun,

Jeanie.' Omuz silkti. "Bugün tam bir felaket.

"Anlat bana. Ne oldu?'

'Crystal ve benim günün ilk yarısında festival çadırını yönetmemiz gerekiyordu, ta ki ben yarışmada jüri üyeliği yapana kadar, sonra Joe devralacaktı. Ama Crystal'ın çocuğu dün gece kustu, o da hasta olduğunu söyledi ve Joe öğlene kadar gelemez. Norman'a da hiç ulaşamıyorum.

garip.' Tekrar iç çekti ama en azından gözyaşları durmuştu. "Sanırım benden nefret ediyorlar.

"Kimse senden nefret edemez.

Bir kaşını kaldırdı, alaycı bir gülümsemeyle onu süzdü. "Bunun doğru olmadığına eminim.

"Bu sabah masayı hazırlamana yardım

edeceğim. "Edecek misin?

"Tabii. Bedava kahve aldığım

sürece. Güldü. "Bunu göreceğiz.

'Ve bu festival bittiğinde, burada ne haltlar döndüğünü ilk ve son kez çözeceğiz. Tamam mı?'

Yine burnunu çekti ama gülümsemesi artıyordu. "Tamam, teşekkürler.

Orada bırakabilirdi ama yine de davranışları yüzünden kendini berbat hissediyordu. "Geçen gün için özür dilerim.

Bunun için özür dilemene gerek yok. Böyle anlaşmıştık. Bu benim fikrimdi.'

"O anda kötü idare ettim. Ona doğru kaydı. 'Geçmişimin beni böyle rahatsız etmesine izin vermeyi bırakmalıyım. Niyetim bu, yani.

Jeanie başıyla küçük bir işaret yaptı, vücudu onunkine doğru eğildi. Adam tekrar yüzünü ellerinin arasına aldı. 'Artık gerçekten onunla ilgili değil. İncinen benim aptal gururum. Seninle işleri berbat etmek istemiyorum, Jeanie.

"Ağırdan alabiliriz," dedi ve adam itiraz etmek için ağzını açtı ama kadın alaycı bir gülümsemeyle devam etti. "Belki bir dahaki sefere beni odanın diğer ucuna fırlatmazsın.

Logan bir kahkaha attı. "Bunun için üzgünüm.

"Affedildim. Jeanie dudaklarını kendi dudaklarıyla kapatmadan hemen önce bu sözcük dudaklarının arasından geçti. Bir haftadır midesine dolanan düğüm, Jeanie'nin dilinin onunkine her dokunuşunda ve dişlerinin alt dudağındaki her ısırığında yavaşça çözüldü.

Logan zamanın nasıl geçtiğini anlamadı, Jeanie uzaklaşıp alnını Logan'ınkine yaslayana kadar her şeyi unuttu.

'Festival sizi bekliyor,' dedi, kara gözleri heyecanla parlıyordu.

Gitmeleri gerekiyordu ama Logan'ın bir dahaki sefere yalnız kaldıklarında araya girmemeye niyeti vardı. Bir insan aklını yitirmeden önce ancak bu kadar çok bitmemiş öpüşme seansına katlanabilirdi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Gerçek New Englandlılar üç şeyi sever: Red Sox, Dunkin's ve sonbahar. Jeanie bunu biliyordu elbette. Ne de olsa son on yıldır onlardan biriydi. Ama Dream Harbor'ın Sonbahar Festivali sonbahara tapınmanın yepyeni bir seviyesiydi.

Kasaba meydanı ve çevresindeki sokaklar trafiğe kapatılarak çok sayıda çadır, masa ve aktiviteyi barındırıyordu. Balkabağı süsleme, karamelli elmalar ve elma şarabı çörekleri (Jeanie üç tane yemiş olmasına rağmen yemeden duramadı) vardı. Annie turtalar, kurabiyeler ve elmalı, balkabaklı ya da tarçınlı baharatlı her şeyi satıyordu. Her türlü cadı eşyasının satıldığı çadırlar vardı: kristaller, büyü kitapları ve çok otantik görünümlü cadı süpürgeleri. Çocuklar yüzlerini boyatmak, balondan hayvan yapmak ya da çimlere kurulan devasa zıplama evine atlamak için sıraya girmişlerdi.

Delilikti.

Keyifli, elmalı turta kokulu çılgınlık.

Jeanie, sonu gelmeyecekmiş gibi görünen ziyaretçi kuyruğuna elma şarabı ve balkabağı baharatlı latte satarken kulaktan kulağa sırıtmaktan kendini alamıyordu. Gün, çimenlerin üzerinde hafif bir kırağı ile soğuk başlamıştı, ancak geç sonbahar güneşi öğlene doğru ortalığı önemli ölçüde ısıtmıştı. Jeanie dev atkısını bile açmış ve parmaksız eldivenlerini bir kenara fırlatmıştı.

Logan bütün sabah onun yanında çalışmış, ara sıra kolunu onunkine sürtmüş ya da ona yavaşça gizli bir gülümseme vermişti. Bu tam olarak niyetini tüm kasabanın önünde ilan etmek anlamına gelmiyordu ama zaten bunu istemiyordu. Onun burada yanında olması bile yeterliydi. Hem de fazlasıyla. Midesine her türlü sıcak, dalgalı şeyi yapıyor, tüm sabahı bir mutluluk parıltısı içindeymiş gibi hissettiriyordu. Casper gibi güneşin altında kıvrılıp yatmak istiyordu.

"Mutlu Sonbahar Festivalleri! Isabel göğsünde ürkütücü derecede doğru bir bebek Yoda ile masaya geldi.

'Selam, Isabel! Merhaba, Mateo!'

Mateo-Yoda karşılığında mutlu bir şekilde guruldadı.

"İlk festivalinin tadını çıkarıyor musun Jeanie?" diye sordu, sıcak fincanı Mateo'nun ulaşamayacağı bir yerde tutarken kahvesini ustalıkla yudumluyordu. "Merhaba Logan.

"Isabel, hey.

Öyleyim. Bu gerçekten inanılmaz. Saçını beğendim. Jeanie, Isabel'in klasik Prenses Leia topuzlarını işaret etti.

"Oh, teşekkürler. Tam bir tema. Etrafta bir Mandalorian ve küçük bir stormtrooper dolaşıyor ama annemin bu günü atlatabilmesi için kahveye ihtiyacı var. Bu sabah saat dörtte yatağımın üzerinde kostümlü bir fırtına askeriyle uyandım.

"Vay canına," dedi Jeanie sırıtarak.

Isabel gülümseyerek karşılık verdi, bakışları Jeanie ve Logan arasında gidip geliyordu. Jeanie'nin yanaklarına sıcaklık yayıldı. Isabel *biliyordu*. Her nasılsa, gizli annesi ve romantik okuyucu güçleriyle, Jeanie ve Logan arasında neler olup bittiğini tam olarak biliyordu. Bu çılgıncaydı çünkü Jeanie'nin kendisi bile bu konuda tam olarak net değildi.

Aslında Logan'ın aralarına mesafe koymasını, istifleyecek fincanlar ya da hizmet edecek bir sonraki müşteri bulmasını bekliyordu ama onun yerine daha da yaklaştı. Geniş omzu tekrar onunkine değdi, elinin tersi parmaklarını sıyırdı.

Bir bildiri gibi hissettirdi. Isabel daha geniş gülümsedi.

Bu bir bildiriydi.

Sessiz, emin ve istikrarlı, tıpkı Logan gibi. Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve Jeanie'nin kalbi çırpındı. Belki de aralarındaki bu şey konusunda ciddiydi. Belki de Yeni Jeanie seksi çiftçiye kavuşmak üzereydi, her ne kadar bu sabah onu yine ateşli bir dağınıklık olarak görmüş olsa da. Kalbi çırpınışını yüksek vitese taktı.

Isabel gözlerinde parlayan heyecanla, "Pekala, seninle daha sonra kostüm yarışmasında görüşürüz," dedi. Küçük Yoda'nın başını okşadı. "Hadi Yoda, gidip Mando'yu bulalım.

Jeanie el sallayarak veda etti ve Logan elini yavaşça çekti, bir sonraki müşteriye yardım etmesi gerekiyordu ama ağzının kenarıyla alay eden gizli bir gülümsemeyle ona bakmadan önce değil.

"Herkesin öğrenmesi ne kadar sürer? Jeanie konuşurken müşterilere gülümseyerek sessizce sordu.

Ona bakmadan bile omuz silktiğini hissedebiliyordu. "Uzun sürmez.

"Ve bu senin için sorun değil mi? Greg ve Shawn'a sıcak yemeklerini uzattı.

elma şarabı. "İyi eğlenceler, çocuklar!

Greg Güz Festivali'ni alkışlarcasına fincanını kaldırdı ve ikisi birlikte uzaklaşarak Jeanie ve Logan'ı şimdilik yalnız bıraktılar.

'Benim için sorun yok. Senin var mı?'

Jeanie sertçe yutkundu, aniden yaptıkları şeyin ağırlığını hissetti. Birdenbire kasabanın gözlerinin üzerlerinde olmasının, herkesin ona da bakacağı anlamına geldiğini hatırladı. Ya işler yolunda gitmezse? Ya ciddi bir ilişkinin nasıl yaşanacağı hakkında hiçbir fikri yoksa? Daha önce hiç olmamıştı. İçindeki panik ateşi parladı.

Neden tüm bunlar şimdi, bu tatlı adam onu mutlu etmek için bu kadar uğraşırken aklına geliyordu? Öpücükleri beynini bu kadar mı karıştırmıştı?!

Kahretsin, Jeanie! Kendine gel.

Yüzüne bir gülümseme

yerleştirdi. "Evet. Kesinlikle

sorun yok.'

Logan bir dakika daha onu inceledi, mavi gözleri kızın gözlerini aradı, kız orada ne bulacağından korkarak gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

"Tamam.

"Tamam, harika!" dedi, olabildiğince güneşli bir neşeyle. "Joe birazdan burada olur, sonra da gidip jüri görevlerimizi yerine getirebiliriz.

"Hı-hı. Tekrar ona baktı, tereddütlüydü, kaşları çatılmıştı.

Gülümsemesini zorla büyüttü.

Bunu istemişti, değil mi? Logan'ın onu gerçekten seçmesini istemişti. Ama her nasılsa kendisinin de kendini toparlaması gerektiğini unutmuştu. Sanki bu lanet olası şüphelerden kurtulabilecekmiş gibi başını salladı.

Her şey yolundaydı. Her şey yolundaydı. Belki Isabel dünyanın en küçük sevgi gösterisini herkese anlatmazdı. Belki de herkes sonbahar şenliklerine kendini öyle kaptırırdı ki kimse onu ve Logan'ı umursamazdı.

Belki de kendini kandırıyordu.

Jeanie, Logan'la birlikte jüri görevini üstlenmeden önce Annie'nin çadırına uğradı. Sadece bir dakika yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ve bir çörek daha.

'Hey, George. Hey, Hazel.' Annie'nin pişirme ortağı, derme çatma tezgâha dönüştürülmüş katlanır masanın arkasında duruyordu. Jeanie'ye dostça bir el sallayarak selam verirken, Hazel da Annie'nin taze tepsilerden daha fazla çörek çıkarmasına yardım etti.

Fırından sıcak çörekleri çadıra kadar getirmeyi nasıl başardıkları Jeanie'nin çözmeye vakti olmadığı bir gizemdi.

"Bir çörek daha mı? Annie sırıtarak

sordu. "Sadece bir tane daha.

Annie ona şeker kaplı bir lokum daha uzatırken Hazel kurnaz gözlerle Jeanie'yi inceledi. "Sorun nedir? Hazel hemen Jeanie'nin kargaşasına odaklanarak sordu. O gözlükler ona bir tür süper güç mü veriyordu?

Jeanie etrafına bakındı. Çoğu insan kostüm yarışması sahnesine doğru ilerlemişti, bu yüzden fırın çadırı boştu. "Logan geldi.

Annie kollarını göğsünde kavuşturdu ve yüzündeki alaycı gülümseme kayboldu. George aniden evindeki kötü enerjiyi temizlemek için adaçayı almakla ilgilendiğine dair bir şeyler mırıldandı ve çadırdan dışarı fırladı.

Hazel dirseklerini masaya dayayarak, "Tabii ki Logan," dedi. "Ne oldu?

'Uh...' Jeanie, Annie'nin bakışları altında kıpırdandı. "Biz... şey... Sanırım az önce Isabel'in önünde elimi tuttu, muhtemelen yakında herkes bunu d u y a c a k ve ondan gerçekten hoşlanıyorum. Sertçe yutkundu. "O da benden hoşlanıyor. Bundan oldukça eminim. Ve şimdi biraz korkuyorum çünkü bu konuda çok iyi olduğumu sanmıyorum.

"Neye?" diye sordu Hazel, Annie'nin kısılmış gözleri Jeanie'nin karnındaki gerginliği hafifletmek için hiçbir şey yapmazken.

Her şeyde mi? Hayatta sanırım. Kesinlikle biriyle çıkmak. Siz beni uyardınız, biliyorum ama işleri berbat etmek istemiyorum ve edersem de kasabanın benden nefret etmesini istemiyorum.

Dudağını ısırdı ve onların yargısını, öfkesini ya da desteğini bekledi. Hangi yöne gideceğinden hâlâ emin değildi.

Hazel, "Kimse senden nefret etmeyecek, Jeanie," dedi.

Jeanie, ağzı sert bir çizgiye oturmuş olan Annie'ye baktı. Pek inandırıcı değildi.

"Ayrıca herkes bir şekilde hayatta kötüdür," diye ekledi Hazel.

Jeanie iç çekti. "Eskiden belki de bu işte iyiymişim gibi hissederdim. İşim vardı ve onu iyi yapıyordum ve ben sadece ... Bilmiyorum, yapmam gerekeni yaptım. Ve şimdi, burada... her şey o kadar net değil.

Hazel gözlüğünün arkasından ciddi bir ifadeyle, "Jeanie'nin 'yapması gereken' diye bir şey yok," dedi.

Biliyorum. Sanırım sorun da bu. Kendimi biraz kaybolmuş hissediyorum.

"Bak," dedi Annie, sonunda sessizliğini bozarak. "Yapabileceğinin en iyisini yapmalısın.

Jeanie bunu anlamaya çalışarak yavaşça başını salladı. 'Okaaay ...'

Annie ofladı pufladı. 'Tam olarak doğru yapmaya çalışmayı bırak. Sen ve Logan ikiniz de yetişkinsiniz. Eğer birlikte olmak istiyorsanız, o zaman olmalısınız.

"Gerçekten

mi?"

"Elbette.

"Bana kızgın falan değil misin?

Hazel, Annie'nin hâlâ sert olan duruşuna baktı. "Öyle bir izlenim veriyorsun.

Annie kollarını iki yana salladı. "Özür dilerim. Sadece, orada çok fazla geçmiş var. Buraya ilk geldiğinde, burada kalıp kalmayacağını gerçekten bilmiyorduk ve Lucy Logan'a kendini keşfetme yolculuğunda bir durakmış gibi davrandı. Bunun tekrar olmasını istemiyorum.'

"Doğru. Jeanie sertçe yutkundu, şu anda masasının üzerinde duran bir yığın emlak kâğıdını ve çalışanlarından en az birinin bir tür sessiz intikam peşinde olduğu gerçeğini düşündü. Ve bu konuda ne yapacağına dair hiçbir fikri olmadığını.

"Her neyse. Annie omuz silkti. 'Bunun için gitmelisin. Logan'la. Yürür ya da yürümez, ama şanslısın ki kasaba Logan'sız yaşayamaz.

Kafein, bu yüzden insanlar seni çabucak affetmek zorunda kalacaklar. Sonunda yüzünde bir gülümseme belirdi ve Jeanie rahatladı. Birazcık.

Belki de haklıydılar. Her şeyi fazla düşünüyordu. Ve fazla düşünmek artık onun tarzı değildi. Uzun bir iç çekti. Pekâlâ, gidip sonbaharın tüm güzelliklerini içine çekme zamanı. İşini kimin sabote ettiğini yarın öğrenecekti. Bugün değil. Sonbahar Festivali gününde olmaz!

Sevimli Cadılar Bayramı kostümlerini değerlendirmek için onu bekleyen tatlı, seksi bir adam varken olmazdı. Görev çağırdı.

"Tamam, teşekkürler. Çöreklerini bitirdi. "Kostüm yarışmasını değerlendirmeye gidiyorum.

"Tanrım, bu işe bulaştığını unutmuşum. Hazel'ın yüzü soldu.

Annie yüzünü buruşturdu. "Evet, iyi şanslar.

Yirmi Beşinci Bölüm

Jeanie hayatının yedi yılı boyunca bazen acımasız, her zaman yoğun, yüksek riskli finans dünyasında çalışmıştı, ancak hiçbir şey onu Dream Harbor'ın Sonbahar Festivali kostüm yarışmasına hazırlamamıştı.

Logan yargılama masasında onun yanında oturuyordu, yüzünde kararlı bir ifade vardı.

Kendi bacağıyla onun bacağını dürttü. "Bunun eğlenceli olması gerekmiyor mu?" diye fısıldadı. Gerçi bu noktada o bile bundan şüphe etmeye başlamıştı.

"Kime göre?

Logan, her biri kendi küçük zombisinin en korkuncu olduğunu iddia eden, spor kıyafetler giymiş iki anne arasındaki neredeyse yumruk yumruğa bir kavgayı ayırmıştı bile. Fanilasının cebi, bir kadının onu sahneden indirirken pençelediği yerden göğsüne doğru sarkıyordu. Bu küçük olayı Batman'in hangi versiyonunun 'gerçek' olduğu tartışması izlemiş ve ardından Nancy ve Jacob en sevdikleri aşk romanı kapağı gibi giyinerek sahneye çıktıklarında neredeyse bir isyan çıkmıştı. Kostümleri bir aile etkinliği için 'fazla seksi' bulunmuş, bu da Birinci Anayasa Değişikliği hakları hakkında oldukça heyecanlı bir tezahürata ve Nancy'nin iyi bilgilendirilmiş, seks-pozitif çocuklar yetiştirmekle ilgili bir konuşmasına yol açmıştır.

Oldukça güzel bir gündü.

Ama sonuna kadar gelmişlerdi. Önlerindeki derme çatma sahnede finalistler duruyordu. Altlarını ıslatmalarına beş saniye kalmış gibi görünen, yürümeye başlayan çocuk boyutlarında bir yaban arısı; Andy'nin aslında kırk beş yaşında bir Siyah adam olmasıyla daha da etkileyici hale gelen, çok inandırıcı bir Wednesday Addams; ve Jeanie'nin kişisel favorisi, iğrenç kravatına ve başının üzerinde asılı duran poster kartonundan yapılmış bir hayal balonuna kadar mükemmel bir Belediye Başkanı Kelly gibi giyinmiş olan Başkan Yardımcısı Mindy Walsh.

Bir grup cadı, Yıldız Savaşları karakterleri, bir ya da iki bebek balkabağı, sevimli bir şekilde giydirilmiş köpekler ve *Oz Büyücüsü*'nün tüm kadrosu çimlerin üzerinde kenarda duruyordu. Jeanie, birkaç küskün kaybeden tarafından kendisine doğru gönderilen intikamcı bakışları hissedebiliyordu. Günün bu noktasında, ne planlıyor olabilecekleri konusunda gerçekten endişeleniyordu.

Tammy onun diğer tarafında oturuyor ve üçüncü jüri olarak görev yapıyordu. Görünüşe göre bunu her yıl yapıyordu ve işini çok ciddiye alıyordu.

"Üç yıl önce bir arı kazandı," diye fısıldadı şimdi, jüri arkadaşlarına doğru eğilerek.

Logan onun diğer tarafında uzun bir iç çekti.

"Bunun bir önemi var mı? Jeanie sordu.

"Kesinlikle öyle, tatlım! Tammy'nin sesi cehaletinden dolayı tamamen şok olmuş gibiydi. "Kazanan her zaman arı olsaydı insanlar bundan hoşlanmazdı. Tammy Louisiana'da doğup büyümüş bir nakilliydi. Söylediği her şeyde bu açıkça belli oluyordu.

'Ah... doğru. Tabii ki.'

Tammy, kazananı aniden belli edecek bir ayrıntı yakalayabilirmiş gibi sahneyi tekrar taradı.

Jeanie, 'Bence Andy çok çaba sarf etti,' dedi.

Tammy alay etti. 'Bu çabayla ilgili değil. En iyi kostümle ilgili.
Nesnel olarak konuşuyorum.'

Tarafsız konuşmak.

Elbette.

Jeanie, Logan'ın onun yanında inlediğine yemin edebilirdi. Sanki o şey onu canlı canlı yutuyormuş gibi sandalyesinde gittikçe daha fazla çöküyor gibiydi.

"Öyleyse kazanan belli ki şu olmalı" Jeanie duraksadı ve Tammy'nin cevabı onun yerine tamamlayacağını umdu. Ve Tammy bunu yapmaya fazlasıyla istekliydi.

'Mindy, Belediye Başkanı Kelly rolünde. Öyle olmalı.'

Jeanie sırıttı. 'Evet. Öyle olmalı. Anlaştık.'

"Logan, burada tartılmak ister misin? Tammy, Jeanie'nin arkasını görebilmek için öne doğru eğildi.

Başını o kadar sert salladı ki Jeanie başının gövdesinden ayrılıp yuvarlanacağından korktu. "Hayır. Yine başardın Tammy. Mindy o zaman.'

Tammy gülümsedi. "Harika. Sonuçları Pete'e ileteceğim.

"Umarım acele eder," diye fısıldadı Jeanie Logan'a. 'Sanırım arı kendini kaybedecek.

Logan önce küçük arının bacak bacak üstüne attığı sahneye, sonra da Tammy ve Pete'in sonuçları tartıştığı yere baktı. Pete kazanana katılmıyormuş gibi başını sallıyor gibiydi. Tammy, Jeanie ve Logan'ı işaret ederek tekrar jüri masasına baktı.

'Olamaz, yine müzakere etmek zorunda mı kalacağız? Gerçek bir insan gibi giyinmemekle ilgili bir kural mı var? Jeanie sordu. Resmen bir daha asla kostümlü bir kasaba sakini görmek istemiyordu.

"Kesinlikle hayır," diye homurdandı Logan. Jüri masasındaki yerinden kalktı ve ellerini ağzının etrafında birleştirdi. 'Mindy birinci, küçük arı ikinci, Andy üçüncü. Pete'den bedava donut kuponunuzu alın ve sahneyi boşaltın.

Dehşet iniltileri heyecan tezahüratlarına karıştı ve eğer Jeanie yanılmıyorsa, kalabalığın arkasından oldukça yüksek sesle 'yuhalamalar' yükseldi.

Mindy sessiz bir zafer işaretiyle yumruğunu havaya kaldırdı ve küçük arı tuvalete doğru koşmaya başladı.

"Tanrım, şaka yapmıyormuşsun," dedi Jeanie iç çekerek. "Çok yoğundu. Gerçekten de terliyordu.

Logan ona alaycı bir gülümseme verdi. "Sana söylemiştim; bu şehirde çok şey olabilir.

Jeanie parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve Logan'ın gülümsemesi daha da arttı. "Hoşuma gitti.

"Perili evler hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, güneş ağaçların altında batarken gözlerinde muziplik parlıyordu. Jeanie'nin omurgasını hoş bir heyecan kapladı.

"Hiçbir şey onlardan daha korkunç olamaz. Jeanie yarışmayı kaybedenlerden bazılarının uğursuzca toplandıkları yeri işaret etti. Ellerinde yabalar olsaydı hiç şaşırmazdı.

Logan bir kahkaha attı. "Hadi gidelim. Onu da yanına çekerek festival boyunca ilerlerken yanından ayırmadı.

Aslında Logan, Kaori ve ailesinin yanından hızla geçtiklerinde bile onu orada tuttu; kitap kulübü başkanının şaşkınlıkla kaşlarını kaldıracak zamanı olmuştu. Jeanie de ona sırıtarak karşılık verdi. Noah'ya merhaba demek için durduklarında, balıkçının sırıtışı daha da büyüyüp Jeanie'ye göz kırptığında bile Logan onu yanından ayırmadı. Fırın çadırının önünden geçerken Logan onun elini tuttu ve içerideki Annie ve Hazel'a el salladı.

Hatta Linda ve Nancy'nin onları itfaiye binasına dönüştürülen perili eve almaları için sırada beklerken yanağına bir öpücük kondurdu.

Ve her küçük hareketle, etraflarındaki insanların her mutlu bakışıyla, Jeanie'nin içindeki bazı sinirler, şüpheler ve endişeler hafifledi. Burası artık onun eviydi, arkadaşları, müşterileriydi.

Onun

Logan'ı.

Hoşuna

gitmişti.

Onu elinde tutmak, bunu korumak, bu mükemmel günü yaşayabildiği kadar uzun yaşamak istiyordu.

"Ne kadar korkmalıyım?" diye sordu, örümcek ağlarıyla kaplı girişe doğru ilerlerken. Logan onun elini sıktı.

"Yerel izciler bunu her yıl düzenler. Oldukça sert gitme eğilimindedirler--'

Logan cümlesini ancak bitirebilmişti ki, dengesiz bir palyaço karanlıktan dışarı fırladı. Jeanie çığlık attı ve yüzünü Logan'ın koluna gömdü. Palyaço manyakça kıkırdadı ve bir sonraki müşterilerin ödünü koparmak için yerine döndü.

"İyi misin? Logan sordu, sesinde açık bir eğlence vardı.

'Evet, iyiyim. Tamamen iyi,' dedi, yüzü hâlâ ona dönüktü, kalbi hızla çarpıyordu. Logan usulca kıkırdadı ve onu bir sonraki köşeye götürdü. Oldukça cılız bir cadı köşede tüten bir kazanı karıştırıyordu ama Logan'ı tanıdı ve rolünü hatırlayıp yüzünü tekrar kaşlarını çatarak düzeltmeden önce ona kocaman bir sırıtış attı.

Jeanie bir kahkaha attı.

Logan onu peşinden sürükledi, karanlıkta bile yüzündeki gülümseme açıktı.

Jeanie Logan'ın eline yapışmış halde evin labirenti andıran iç kısmına doğru ilerlediler. Dürüst olmak gerekirse, palyaçonun ilk korkusundan sonra iyiydi ama Logan'a bu kadar yakın olmak için her bahane ona iyi geliyordu. Belki artık saklanmayacaklardı ama kasabanın meraklı gözlerinden birkaç dakikalığına da olsa uzaklaşmak eğlenceliydi. Özellikle de Logan onu bir köşeye çektiğinde, ağzı karanlıkta onunkini bulduğunda.

"Merhaba," diye fısıldadı onun dudaklarına.

"Merhaba. Sesi alçak bir gürültüydü. "Festivalin tadını çıkarıyor musun?" diye sordu alt dudağını ısırarak.

"Hem de çok. Elleri onun kalçalarında gezindi. Kıçını sıktı ve onu kendine doğru çekti. "Şimdi daha da çok. Sesi perili evden geçmişler gibi nefes nefese çıkıyordu.

Logan inleyerek onun boynuna sokuldu. Logan dişlerini oradaki hassas deride gezdirirken kızın nefesi kesildi.

Hey! Kim o? Size söyledim çocuklar-'

Jeanie'nin gözlerinde parlak bir ışık parladı ve donup kaldılar; Logan'ın elleri hâlâ Jeanie'nin arka tarafını tutuyordu, Jeanie'nin bacağı çoktan Logan'ın kalçasına geçmişti.

Logan?

Adam inleyerek geri çekildi ve Jeanie yeterince hafif olsaydı yanaklarında kızarıklıkların belirdiğini görebileceğini biliyordu. Ama bu kez onu itip kakmadı. Sadece elini tuttu ve Linda ile el fenerine baktı.

Linda sevinçle güldü. 'Ben de yine o lanet olası gençler sandım! Şimdiden üç farklı çifti burada öpüşürken yakaladım. Sanırım gelecek yıl daha korkutucu hale getirmeliyiz. Kendi kendine gülerek döndü ve labirentin içinden geri döndü.

Logan elini yüzünde gezdirdi. "Bunun için özür dilerim.

Yapmamalıydım-' 'Hadi benim evime dönelim.

"Belli ki yeri ve zamanı değil, ben sadece... bekle ne?" "Gidelim.

Bu sefer araya girmek yok,' dedi.

Logan'ın gözleri kısa bir süre için açıldı ve sonra ağzını kulağına götürdü. "Rahatsız etmek yok mu?" Logan'ın nefesi onun teninde sıcaktı ve Jeanie ona daha da yaslandı.

"Hayır. Sadece sen ve ben.'

Alçak iniltisi kadının içinde titreşti.

"Yani, onun yerine şenlik ateşine gitmek istemiyorsanız...

"Kesinlikle olmaz. Adam kızın elini tuttu ve arkalarında şaşkın bir baltalı katil ve başsız bir atlı bırakarak perili evin geri kalanına doğru koşmaya başladılar.

Yirmi Altıncı Bölüm

Dairesine adım atar atmaz Jeanie'yi duvara yasladı, ağzı Jeanie'nin ağzındaydı, onu yutuyordu, çünkü Jeanie'nin yanında kendine hâkim olamıyordu. Bugün çok güzeldi. Jeanie çok iyiydi, tam istediği gibiydi, mükemmele o kadar yakındı ki bu onu çok korkutuyordu.

Ama o istedi.

Onu istiyordu.

Onu elinde tutmak istiyordu.

Adam onu öperken dudaklarından küçük iniltiler ve iç çekişler kaçıyordu ve adam hepsini istiyordu, onun seslerini, tatlı bedenini kendi bedenine bastırmasını. Hepsini istiyordu. Onun her şeyini. Kendini tutmaya, inkâr etmeye, olmuyormuş gibi davranmaya çalıştığı her şey, onun kalçalarının her hareketinde, her Dişlerinin boynuna sürtünmesi, ellerinin saçlarını her çekişinde.

Onu istemiyormuş, bu lanet kasabadaki herkesin onun kendisinden olduğunu bilmesini i s t e m i y o r m u ş gibi davranmaya çalışmakla aptallık etmişti.

Kahretsin. Alnını onunkine yaslayarak inledi. Jeanie*'nin onun* olmasını istiyordu.

Ona gülümsedi.

"Hey," diye fısıldadı, zaten nefes nefese kalmıştı, yanakları nefis bir pembeydi.

"Hey. Sesi sertti, elleri hâlâ kadının vücudunun kıvrımlarında geziniyordu. Fırsatını bulduğu her an bu kadını hırpalamayı bırakacak gibi görünmüyordu.

"Odam koridorun sonunda.

"Doğru, özür dilerim. Geri çekildi, onu duvardan ayırdı. *Yavaşla, Logan*.

Elinden tuttu ve onu, içinde durduklarını yeni fark ettiği oturma odasının küçük koridoruna doğru götürmeye başladı. Adam onu durdurmak için çekiştirdi ve kadın ona tekrar baktı.

"Yapmak zorunda değiliz," diye

ağzından kaçırdı. Kadın kaşlarını

çattı.

"Yani... Sadece bunu yapmak zorunda olduğumuzu düşünmeni istemedim...'

"Logan," dedi, gülümsemesi daha sıcak, daha ağır bir şeye dönüştü. "İstiyorum.

"Tamam.

"Tamam. Onu kendisiyle birlikte koridorun sonundaki odaya çekti, sonra odayı rahat bir ışıltıya boğan başucu lambasını yaktı. "Biraz dağınık. Omuz silkti. "Hâlâ yerleşmeye çalışıyorum.

Logan, Jeanie'nin odasındaki hâlâ paketlenmiş kutuları görünce hissettiği kaygı anını görmezden gelmek için kendini zorladı. Bir ayna duvara yaslanmış, hâlâ asılmamıştı. Yatağının yanındaki lamba büyük bir karton kutunun üzerinde duruyordu. Yatak rastgele bir dizi yastık ve battaniyeyle kaplıydı. Pencerelerde panjur vardı ama perde yoktu. Duvarlarda ne resim ne de sanat eseri vardı.

Geçici.

Yerleşmemi

ş.

Bu oda geçiciliği haykırıyordu.

Logan bir elini saçlarında gezdirerek boğazında yükselen paniği bastırdı. Yine mi bu kadar yanlış anlamıştı? Jeanie'nin kalmak istemesi konusunda yanılmış mıydı? Buraya uyum sağlaması konusunda?

Kapı aralığında donmuş halde duran adama bakmak için geri döndü. Yüzü düştü. 'Tanrım, dağınıklık senin için bir anlaşma bozucu mu? Biraz daha toparlanmalıydım. Kadın yatağın altındaki bir kazağı tekmeledi ve Logan irkilmemeye çalıştı.

Her şeyin düzenli olmasını severdi ama kalbinin göğsünde gelişigüzel atmasına neden olan şey bu değildi.

Boğazını temizledi.

"Hayır, hayır. Üzgünüm, öyle değil.'

Bekledi, onu izledi. Ama bunu söylemeye cesaret edemedi. Onun gitmesinden korktuğunu itiraf edemiyordu. Tıpkı Lucy gibi onun da kendisini, hayatını ve kasabasını eksik bulacağından korkuyordu.

Lucy'nin artık onun üzerinde bu güce sahip olmasına izin vermeyi reddetti.

Karşısında duran, yanakları hâlâ pembe ve dudakları onu öptüğü için hâlâ kırmızı olan bu sevimli, neredeyse mükemmel, dağınık, komik insan varken olmazdı. Odanın karşısına geçti ve Jeanie'nin yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Sadece ağırdan almaya çalışıyorum. Hepsi bu.'

Yüzünde rahatlamış bir gülümseme belirdi. "Oh, güzel. Daha derli toplu olmaya çalıştım ama hiçbir zaman tutmadı.

Logan omuz silkti. "Seni dağınık seviyorum.

Durakladı, karanlık bakışları onunkilerle buluştu, gülümsemesi şimdi daha da büyüktü. Daha büyük ve bir şekilde daha gerçek. Daha mutlu. Kollarına atladı ve adam sert bir kahkaha atarak onu yakaladı.

"Teşekkür ederim.

"Bana ne için teşekkür ediyorsun Jeanie?

Omuz silkti ve yüzünü adamın boynuna gömdü, dudakları adamın yakasının üstündeki tende sıcacıktı. "Bunu söylediğin için, burada olduğun için teşekkür ederim.

Onun kıçını sıktı. "Başka bir yerde olmak istemezdim.

Kız ona karşı mırıldanır gibi bir ses çıkardı ve adam kızın bu sese karşılık vermesi, ona başka bir yer olmadığını söylemesi dileğini elinin tersiyle itti.

olmayı tercih ederdi. O şimdi buradaydı, onun kollarındaydı ve onunla birlikte olmak için bu şansı kullanmazsa aptallık etmiş olurdu.

Onu yatağa doğru geri çekti ve yatağın üzerine indirdi ve onu orada büyük kahverengi gözleri ve pembe yanaklarıyla görmek, dişlerinin alt dudağına girmesini izlemek, sahip olduğu tüm kontrolü kopardı.

İşleri ağırdan almak, bunu yapmamaları gerektiğine dair tüm korkularla birlikte pencereden uçup gitti.

Jeanie çoktan yatağın üzerine diz çökmüş, adamın gömleğinin düğmelerini açmış, ellerini gömleğin içine sokmuş ve gömleği adamın omuzlarından çekip çıkarmıştı.

"Bunu da," dedi, adamın atletini kaldırdı ve ellerini hınzır bir hayranlıkla adamın karın kaslarında gezdirdi. Gömleği başının üzerine çekti ve dudaklarından keskin bir nefes çıkmasına neden olan karnını öptü.

Ona doğru sırıttı. "Bunlar gerçekten iyi karın kasları," dedi. "Bunların gerçek insanlarda olduğunu bilmiyordum doğrusu.

Şaşırmış bir kahkaha daha attı ve onun değerlendirici bakışları altında yüzünün ısındığını hissetti. Kızın ağzından bundan sonra ne çıkacağını tahmin edebilecek miydi?

Karnından göğsüne ve boynuna doğru daha fazla öpücük kondurdu, parmakları da kendi yollarını izledi. Logan yumruklarını iki yanında sıktı, onu yakalamak istiyor ama durdurmak istemiyordu, hafif, yumuşak dokunuşları vücudunda işkence gibiydi.

Elleri saçlarında, onu kendine doğru çekerken ve ağzı ağzının üzerinde, dili dudaklarında gezinirken, Logan zaman ve mekân kavramını tamamen yitirmişti.

Tek düşüncesi Jeanie'ydi. Jeanie'nin

dudakları.

Jeanie'nin tarçınlı şeker tadı.

Jeanie'nin yumuşak vücudu onunkine bastırdı.

Bu kıyafetler gitmeliydi. Aralarındaki engellerden bıkmıştı. Başka bir sinir bozucu öpüşme seansı istemiyordu. O olmak istemiyordu

Artık bundan korkmuyorum.

Sıcak ve çıplak bir ten istiyordu.

Parmaklarını Jeanie'nin kazağının eteğinin altından geçirerek kot pantolonunun üstünü sıyırdı. Karnı sıcak ve yumuşaktı. Bir elini sırtında gezdirerek omurgasının eğimini izledi.

Adam kaburgalarının çevresine dokunduğunda ve başparmaklarını göğüslerinin alt kısmında gezdirdiğinde ürperdi. Öpüşmelerine ara verip kazağını başının üzerine çekti ve sonra ağzı onun sıcak, ıslak ve talepkâr dudaklarındaydı.

Gövdesini onunkine bastırdığında haşlanıyordu.

Kahretsin, nasıl bu kadar mükemmel olabiliyordu? Yani,

istediği her şey?

Parmakları etine battı, onu daha yakın istiyordu, her şeye ihtiyacı vardı. Sütyeninin kopçasını buldu, çözdü ve bir kenara fırlattı. Bir eliyle göğsünü kavradı, başparmağını tepesinde gezdirdi. Jeanie'nin yarı iç çekişi, yarı iniltisi onu neredeyse çözüyordu. Başını eğdi ve meme ucunu ağzına aldı. Adam dilini onun etrafında döndürürken Jeanie ona doğru eğildi. Nefes nefese kaldı, adamın adı dudaklarında kırık bir fısıltıya dönüştü.

Daha fazlasını. Daha fazlasını istiyordu.

Jeanie titreyene kadar emdi ve yaladı ve sonra onu yatağa yatırıp kot pantolonunu vücudundan sıyıracak kadar uzun süre ara verdi. Daha fazla ten. Daha fazla Jeanie.

Yırttığı her katmanla birlikte, bu kadına daha derin, daha hızlı, daha geri dönülmez bir şekilde aşık olduğunu hissedebiliyordu.

Sevgiler.

Lanet olsun. Yine yapmıştı ama duramazdı, durmak istemiyordu. Şimdi olmazdı. Jeanie önünde uzanmış, teni lambanın yumuşak ışığında altın sarısı, siyah saçları yastığa karışmışken olmazdı.

Karanlık, aç gözlerle ona baktı ama adam donup kalmıştı.

Burada bir şey gerekliydi, değil mi? Bir açıklama? Ondan ne istediği, onun da ondan ne istediği hakkında bir tartışma.

Her şeyi yanlış yapmıyorlar mıydı?

Ama ondan ne söylemesini bekliyordu? Onun da kendisini sevdiğini mi? Çoktan. Bu kadar kısa bir süre sonra. Daha kıyafetlerini bile yerleştirmemişti. Onu sevmeye nasıl karar vermiş olabilirdi ki?

Logan?

Gözlerini kırpıştırdı.

Jeanie'nin kaşlarının arasında bir çatık belirdi ve üzerine bir battaniye örtmeye gitti. Logan elini onunkinin üzerine koyarak onu durdurdu.

"Yapma. Seni görmek istiyorum. Sesi alçak ve kabaydı. Sesini tanıyamadı.

Jeanie elini bıraktı, bakışları onunkinde sabit kaldı. Onu içine aldı, her şeyini. Ona ne kadar sahip olabilirse o kadar sahip olacaktı. Eğer şimdi geri dönebileceğini düşünüyorsa aptalın tekiydi.

"Logan. Jeanie'nin sesi Logan'ın şüphelerini tamamen yok eden yumuşak bir iniltiydi.

Kadının vücudunu kendi vücuduyla kapladı ve istediğini aldı.

Logan onun üzerine diz çökerken her ne söyleyecekse hiç söylememişti. Logan'ın ağzı her yerde olmadan önce Jeanie'nin bunu düşünmek için sadece birkaç saniyesi vardı. Dudakları, sıcak, sert ve ısrarcı bir şekilde vücudunun üzerindeydi; sakalının kaba tüyleri göğsündeki, karnındaki ve kalçalarındaki deriyi gıdıklıyordu.

Bu gece adamın yüzünde sürekli yakaladığı ifadeyi düşünmemeye çalıştı. Onun hakkında tam olarak ne hissettiğini söyleyen bakış. Sanki onu elinde tutmak istiyormuş gibi. Sanki bu bir çekimden daha fazlasıydı. Sanki yardımsever bir komşu olmaktan daha fazlasını yapmak istiyordu.

Logan'ın başı kalçalarının arasına daldı ve Jeanie'nin düşünceleri sonbahar yaprakları gibi dağıldı, Logan onu oradan öperken tutunması imkânsızdı.

Orada, onun tam ortasında, çarşaflar ellerinde yumruk olana ve dudaklarından çıkan alçak, iniltili iniltiyi durduramayana kadar zevkini artırıyordu. Logan bir işi doğru yapmaya alışkın bir adamın ısrarlı kararlılığıyla onu yaladı. Dili hızlı ve sertti ve tek kelimeyle mükemmeldi. O kadar mükemmeldi ki Jeanie ağlayabileceğini düşündü.

Adam bir parmağını içine soktuğunda neredeyse ağlayacaktı, iniltisi hassas etinde titreşiyordu. Bir parmak daha ekledi ve onları eğip bükerek içinde daha önce efsane olduğunu düşündüğü bir şeye dokundu. Zevk artık derin ve acı vericiydi ama Logan ne dilini ne de parmaklarını kullanmaktan vazgeçti. Logan, istikrarlı ve güvenilir bir şekilde, baskı çok fazla olana kadar, sırtı yatağa doğru eğilene, ayakları şilteye gömülene kadar devam etti. Onun dilinin ve ellerinin altında parçalanana kadar. Ta ki neden bu adamla birlikte olmaması gerektiğini bir türlü hatırlayamayana kadar.

Hiçbir sebep yoktu.

İyi ve nazikti ve karın kasları, Tanrım, karın kasları.

Neden kendi yolunda duruyordu?

Biraz mahcup bir ifadeyle ona sırıttı. "İyi mi?

Jeanie inanmayan bir kahkaha attı. "Çok, çok iyi.

Bacaklarının arasındaki pozisyonundan sıyrıldı ve pantolonunu çıkardı. Vücudunda yukarı doğru ilerledi ve uzun boyunun ona doğru kaymasına izin verdi. Köprücük kemiğinden omzuna doğru bir öpücük yolu çizdi ve yüzünü saçlarına gömdü.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı ve eliyle kalçasını sıkıp kalçalarıyla ona karşı kendini tutamıyormuş gibi sallandığında bunun gerçekten doğru olabileceğini düşündü.

Ondan daha fazlasını istiyordu. Aslında hepsini istiyordu.

Kelimeler boğazında fokurduyor, dışarı çıkmaya çalışıyordu. Onun hakkında ne hissettiğiyle ilgili kelimeler. Aslında onun hakkında hissetmesi gerekenden çok daha güçlü, çok daha erken ve çok daha yoğun olan kelimeler.

Ve Jeanie bunu korkutup kaçırmak istemedi.

Gergin kız olmak istemiyordu. Ya da biraz fazla olan kadın. Bunu fazla düşünmek ya da abartmak istemiyordu.

O sadece bu mükemmel günde, bu mükemmel anda Logan'la birlikte olmak istiyordu. Bu yüzden ağzından çıkan kelimeler büyük, duygusal ve önemli değildi.

Bunun yerine, pratiktiler.

"Prezervatifler banyoda.

Logan sustu. "Tamam. Onu itti ve Jeanie'nin de dağınık olduğunu bildiği banyoya doğru ilerledi ama belki de bunun bir önemi yoktu. Belki de onun fazlalığını, dağınıklığını görmezden gelebilirdi. Belki de onun dağınıklığından hoşlandığını söylerken yalan söylemiyordu.

En azından şimdilik.

"Ecza dolabında," diye seslendi ve adam bir saniye sonra elinde bir paketle geri döndü, hiç vakit kaybetmeden bir tane giydi ve yatakta ona yeniden katıldı.

"Emin misin?" diye sordu, kız bacaklarını onun etrafına sararken, tüm vücudu onu çağırırken bile.

"Evet. Sözcük dudaklarından henüz çıkmıştı ki, adam onun içindeydi, onu dolduruyordu, kolları onu tutuyordu ve bu çok fazlaydı. Her şeydi. Ve Jeanie buraya nasıl bu kadar çabuk geldiklerini ya da bundan sonra nereye gideceklerini bilmiyordu.

Ama bu gece Logan'ın onu tutmasına izin verecekti.

Durakladı, alnını onun alnına dayamış, uyum sağlamasına izin veriyordu. Ya da yüzündeki ifadeye bakılırsa, gözbebekleri kocaman açılmış, kendini ayarlamaya çalışıyordu.

"Jeanie. Adamın sesi de en az onun hissettiği kadar şaşkındı. 'I-'

Onu öptü. Ne söyleyeceğinden korkuyordu. Karşılığında ne söyleyebileceğinden.

Aralarındaki bu şey beklediği gibi değildi. Ama lanet olsun ki güzeldi ve kelimelerin bunu bozmasına izin vermeye hazır değildi. Bu yüzden ona sıkıca sarıldı, bacaklarını sırtına doladı ve öpüşmeyi derinleştirdi.

Kendini tutamadı.

Jeanie onun altında inleyen bir karmaşa haline gelene kadar kalçalarını tekrar tekrar ileri iterek hareket etti. Zevk, Jeanie'nin merkezinde derin bir sızı olarak tekrar yükseldi ve Logan kalçalarının pozisyonunu değiştirdi. Bakışlarını onun üzerinde tutarak tepkilerini izledi.

"İşte böyle," diye nefesini tuttu ve adam aynı hareketi tekrar yaparken ağzı seksi bir gülümsemeye dönüştü. Kıvılcımlar ayak parmaklarına sıçradı.

"Kendine dokun Jeanie," dedi, hâlâ uzun ve yavaş darbelerle içine giriyordu. Başını eğdi ve sanki yaptıkları her şeye rağmen yüzüne söyleyemeyecek kadar utangaçmış gibi bir sonraki kelimeleri kulağına fısıldadı. "Kendini boşalt.

Bu adam nasıl aynı anda hem inanılmaz derecede seksi hem de çok tatlı olabiliyordu? Jeanie'nin bunu sorgulamaya niyeti yoktu. Logan kalçalarını tekrar kaydırarak ona daha fazla alan açtı ve elini bacaklarının arasına kaydırdı.

Logan aç gözlerle onu izledi. Onu tam doğru açıda tutarken elleri kalçalarına gömüldü. Parmakları daha hızlı çalışıyor, Logan'ın itişleriyle birlikte hareket ediyordu. Çok uzun sürmedi. Orgazmı onu sert ve ani bir şekilde vurdu ve tüm bu lanet şey gibi beklenmedik bir şekilde iyi geldi. Jeanie Logan'ın adını haykırırken Logan onun üzerinde titredi ve inledi, onu tüm bunların şaşırtıcı zevkine doğru takip etti.

Adam dikkatlice onun üzerinden yuvarlandı ve yanına uzandı. "Bu..." diye nefes nefese kaldı, alnı onun omzuna yaslanmıştı.

"Evet," diye homurdandı, kendi nefesi hâlâ kısa kesiklerle geliyordu. "Kahretsin, Jeanie.

Kıkırdadı, serbest bırakmanın arkasından mutluluk fışkırıyordu. Logan onun başına bir öpücük kondurdu ve sonra prezervatifi temizlemek için ayağa kalktı. Geri döndüğünde ve ona sarıldığında, hiçbir şey daha doğru hissettirmemişti.

Yirmi Yedinci Bölüm

Logan duşun sesi ve Jeanie'nin panjurlarından sızan güneş ışığıyla uyandı. İnledi ve gerindi, onun kokusunun ve dün gece yaptıkları her şeyin üzerine sinmesine izin verdi.

Bu olmuştu.

Mükemmeldi. Açılmamış kutulara ve söylenmemiş sözlere rağmen mükemmeldi. Bugün onları söyleyecekti.

Battaniyelerin arasında boxer'ını ararken gömleğini bir sandalyenin üzerine atılmış halde buldu. Jeanie'nin onu üzerinden çekip çıkardığını hatırlayınca kanı ısındı. Belki de duşta ona katılmalıydı.

Sabunlanmış bir Jeanie fikri çok cazipti ama önce konuşmaları gereken şeyler vardı. Dün gece ona söylemesi gereken ama yine de söyleyemeyecek kadar korkak olduğu şeyler. Bugün ona, onu istediğini söyleyecekti. Ona sırılsıklam aşık olduğunu, bunu inkâr etmeye çalışarak aptallık ettiğini ve saklamaya çalışarak daha da büyük bir aptallık ettiğini söyleyecekti. Ve eğer sabah koşuşturması sırasında lanet olası kafe tezgâhından bağırmasını isterse, bunu yapacaktı.

Ama önce, kahve.

Mutfağa doğru yürüdü ve kahve makinesini çalıştırdı. Dolapta şeker ve balın yanına düzgünce yerleştirilmiş fincanlar buldu. Aslında, çoğu

Mutfak derli topluydu ve görünürde kısmen paketlenmiş hiçbir kutu yoktu. Jeanie yerleşmek için acele etmiyordu. Bunun için onu suçlayamazdı.

Küçük mutfak oturma odasına açılıyordu ve Logan burada bir masa ile iki sandalye buldu. Jeanie burayı masa olarak da kullanıyor olmalıydı çünkü her yer kâğıtlarla kaplıydı. Logan bazılarını yoldan kaldırdı ve bir yığın halinde istifledi.

Yığından bir kartvizit kaydı ve yavaşça yere doğru süzüldü.

Bir zamanlar onu büyükanne ve büyükbabasının çiftliğini satmaya ikna etmeye çalışan emlakçı Barb Sanders yerden ona bakıyordu. O da ona baktı, fazla parlak gülümsemesi onunla alay ediyordu.

Casper, Logan'ın damarlarında dolaşan panikten onu kurtarmak istercesine kartın üzerine doğru yürüdü ve kocaman tüylü bedenini kartın üzerine oturttu. Ya da sahibinin izlerini örtmek için. Logan bakışlarını kediden ve karttan ayırdı ve dikkatini tekrar kâğıt yığınına verdi. Onlara bakmaya hiç niyeti yoktu. Burnunu sokmaya da niyeti yoktu.

Ama kartı görmüştü.

Ve şimdi de emlak ilanlarını gördü. Bölgedeki diğer ticari mülklerin karşılaştırmaları. Jeanie'nin bazı rakamları daire içine aldığını gördü. Kenarlarda onun küçük coşkulu ünlem işaretlerini gördü.

Jeanie'nin bu binayı satabileceği astronomik parayı gördü. O parayla çok şey yapabilirdi. Hayatını tamamen yeniden keşfedebilirdi. Teyzesininkini geri dönüştürmek yerine kendi hayalini bulabilirdi.

Gidebilir ve asla arkasına bakmayabilirdi.

Bakışları oturma odasında geziniyor, dün gece göremeyecek kadar dalgın olduğu ayrıntıları inceliyordu. Mutfak düzenli olabilirdi ama oturma odası da en az yatak odası kadar huzursuzdu. Üzerinde 'fotoğraflar' yazan büyük bir kutu kanepenin yanında tehditkâr bir şekilde duruyordu.

Jeanie'nin kalmaya niyeti yoktu.

Ve o yine buna kanmıştı.

Ona aşık olmuştu.

Farkına vardığında kanı önce ısındı sonra soğudu. Onun yolculuğunda bir duraktan başka bir şey değildi. Ve dün onunla birlikte lanet festivalin her yerinde geçit töreni yapmıştı. Kasabadaki herkes onları birlikte görmüştü.

Herkese ona 'zavallı Logan' bakışlarıyla bakmaları için bir neden daha vermişti.

Kahretsin.

Buradan gitmesi gerekiyordu.

Duş durduğunda kalan kıyafetlerini almak için yatak odasına dönmek üzereydi. Masanın ve suçlayıcı kâğıt yığınının yanında dondu kaldı. Belki buradan iç çamaşırlarıyla kaçabilirdi. Bu, başarısız teklif hikâyesini gerçekten zirveye çıkarırdı.

Hayır, kaçamazdı. Onunla yüzleşmek zorundaydı. Ve sonra buradan defolup gitmeliydi.

Bekledi ve Jeanie'nin yatak odasında dolaşırken çıkardığı sesleri dinledi. Kendi kendine küçük bir melodi mırıldanıyordu ve Logan ağlamak istedi. Ya da çığlık atmak. Ya da bir şeyleri parçalamak. Hangisi olduğundan emin değildi. Belki üçünden de.

Jeanie yatak odasından, üzerinde bir önceki geceden kalma ıskartaya çıkmış flanel gömleğinden başka bir şey olmadan çıktı. Bu manzara onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

Bunu ona neden yapıyordu?

"Günaydın," dedi neşeyle, yanakları duştan pembeleşmişti. Nemli saç tutamları kulaklarının etrafında kıvrılmıştı. Logan'ın parmakları ona dokunma isteğiyle seğirdi. "Kahve yaptığın için teşekkürler. Kadın gülümsedi ve Logan'ın kalbi sanki ondan kaçıp onunla yaşamaya gidecekmiş gibi çarptı.

'Evet ... uh ... Gitmem gerekiyor. Onun gözlerine bakamadı. Şimdi olmaz. Artık değil. Tüm bu durumu temelden yanlış anladığından beri.

"Oh. Öyle mi? Hayal kırıklığı sesinden belli oluyordu ama o bunu bastırdı. "Sanırım gömleğini sana geri vermeliyim.

"Sende kalsın. Sesi huysuz, kaba ve keskindi ama elinde değildi. Artık o gömleği geri almasının hiçbir yolu yoktu. Jeanie'nin yeni yıkanmış kokusu üzerindeyken olmazdı.

"Logan, bir sorun mu var?

İçini çekti ve bir elini yüzünde gezdirdi. 'Hayır, her şey yolunda. Sadece eve gitmem gerek.

"Tamam. Ona doğru ilerledi, sıcaklığı onu ele geçirdi, kalabalıklaştırdı. "Sanki bir şeye üzülmüş gibisin. Masaya doğru baktı, bakışları kâğıtların üzerinde oyalanırken yüzünde bir farkındalık belirdi.

'Satmayı planladığını fark etmemiştim,' dedi. "Beni şaşırttı, hepsi bu.

"Ben değilim.

Logan başını salladı. 'Belki de öylesindir Jeanie. Belki de istediğin budur.

"Öyle değil. Kızın ağzı çatıldı ve Logan bundan nefret etti. Onu yüzünden öpüp atmak istedi ama bu tür düşünceler başını belaya sokmaktan başka bir işe yaramamıştı.

"Belki de yapmalısın.

"Ne? Bunu neden söyledin?" Bakışları onunkilere kaydı, gözlerinde acı kaynıyordu.

Omuz silkti, hiç de hissetmediği bir rahatlık taklidi yaptı. Vücudu yine yanlış kadına aşık olduğu için acı ve öfkeyle uğulduyordu. Kalbi onu aynı yola sürüklemişti.

"Etrafına bak. Eliyle oturma odasını işaret etti ve Jeanie'nin bakışları kutuların ve boş duvarların üzerinde gezindi. "Daha tam olarak taşınmamışsın bile.

'I... Sadece meşguldüm.'

Belki de meşguldü. Ya da belki de istediği şey bu değildi. 'Birbirimizi o kadar da iyi tanımıyoruz...' Bunun üzerine irkildi ve

Dün gece yaptıkları her şey için bunu söylemenin gerçekten aşağılık bir şey olduğunu biliyordu ama onu kendinden uzaklaştırmazsa kollarına alacak ve gittiğinde daha da yıkılacaktı. 'Ama bana öyle geliyor ki sen eski hayatından kaçtın. Patronun öldü ve sen de korktun. Ama belki de gerçekten olmak istediğin yer burası değildir.

Şimdi elleri kalçalarında, gözleri kısılmıştı. Flanel gömleği yukarı kalkmış, kalçalarını daha fazla ortaya çıkarmıştı. Bakışlarını kaçırdı. Birden bu konuşma için ikisinin de pantolon giymiş olmasını diledi.

"Beni tanımayan birine göre, ne istediğim hakkında çok fazla fikrin var.

Jeanie'nin bir hafta önce ona söylediği sözleri yineleyerek, "Bence bir süreliğine sakinleşmeliyiz," dedi. Onu dinlemeliydi.

Onun gözlerinde biriken yaşlara bakmayacaktı. *Bakmayacaktı.* Bu yoldan daha önce de geçmişti ve birine istemediği bir hayatı yaşatmaya çalıştığınızda neler olduğunu biliyordu. Herkes için mutsuzluk.

"İyi. Burnunu çekti ve gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. "Nasıl olsa halletmen gereken bazı şeyler var," dedi ve topuğunun üzerinde dönerek yatak odasına doğru gitti. Kapı arkasından çarparak kapandı.

Lanet olsun.

Bu sabah uyandığında Jeanie'ye ona aşık olduğunu söylemeyi planlıyordu ama onun yerine 'aralarını düzeltmelerini' önermişti. Ne karmaşa ama.

Tekrar masaya baktı ve Jeanie'nin ünlem işaretleri listelerden onunla alay ediyordu. Eğer Jeanie Dream Harbor'da kalmak istemiyorsa, onu aksi yönde ikna edecek kişi kesinlikle kendisi olmayacaktı. Aptal kalbinin ona söylediklerine rağmen.

Yatak odasının kapısı tekrar açıldı ve tamamen yanlış yönlendirilmiş umutları yükseldi.

Jeanie kot pantolonunu koridora fırlattı ve kapıyı tekrar çarptı.

Tamam.

Bunu düzeltmenin bir yolu yoktu.

Pantolonunu kaptı ve kapıya doğru zıplarken çekiştirerek giydi. Botları hâlâ Jeanie'ninkilerin yanında, bir gece önce fırlatıp attığı yerde devrilmiş duruyordu. O kadar telaşlıydı ki, ona ulaşmak için o kadar hevesliydi ki, her şeyin nereye gittiğini umursamamıştı.

Şimdi, onları bağlama zahmetine girmeden içine adım attı, sandalyenin arkasından paltosunu aldı ve Jeanie'nin geçici dairesini geride bıraktı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Bazen hayat yüzünüze yumruk atar ve sonra yere düştüğünüzde sizi tekmeler.

Logan'ın dairesinden ayrılmasından bir gün sonra Norman'ı dinlenme odasındaki termostatı kurcalarken yakaladığında Jeanie de böyle hissetmişti; Logan'ın ona burada hiç bulunmaması gerektiğini söylemesinden bir gün sonra. Sanki hayat onu sırf eğlence olsun diye dövüyormuş gibiydi.

"Norman, ne yapıyorsun?" diye sordu, içindeki batma hissi ona zaten bildiğini söylese bile. Muhtemelen bu gizemi çok daha önce çözmeliydi ama belki de teyzesinin en sadık çalışanıyla yüzleşmekten korkmuştu. Norman'ın arkasını döndüğünde ona attığı onaylamayan bakıştan bahsetmiyorum bile, bu da ona başı dertte olanın kendisi olduğunu hissettirmeye yetmişti. Belki de durumu yanlış yorumluyordu.

'Burası çok soğuk. Müşteriler şikâyet etmeye başladı," diye devam etti, sanki termostatı o gün için ayarladıktan sonra neden onunla oynamaması gerektiğini açıklaması gerekiyormuş gibi.

Norman kızla göz göze geldi ve yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirdi ama bunu her zamanki kaşlarını çatarak çabucak örttü. Çenesini yukarı kaldırdı ve omuzlarını dikleştirdi. "İstifa ediyorum.

Kelimeler o kadar beklenmedikti ki Jeanie onları algılayamadı. Kısa devre yapan beyni onları anlamayı reddediyordu.

"Ne demek bıraktım?" diye sordu, sesi tizleşmeye başlamıştı ve paniklemişti. "Yardımına ihtiyacım var. Norman termostatla ya da bu kafedeki herhangi bir şeyle ne yaparsa yapsın - Jeanie onun olası suçlarının uzun listesini düşünmeyi reddediyordu - bu kafeyi onsuz işletemezdi. Her şeyin nasıl yapılacağını bilen oydu!

Norman başını salladı. "Gerçekten bilmiyorsun. Ondan uzaklaştı ve çalışan dolabını açtı.

"Gerçekten istiyorum. Eşyalarını toplamasını engellemek için elini onun koluna koydu. Elbette bunu çözebilirlerdi. Belli ki bu kocaman bir yanlış anlaşılmaydı.

Gün ortası yoğunluğu çoktan başlamıştı ve Crystal'ı kasada tamamen yalnız bırakmıştı. Oraya geri dönmesi gerekiyordu ama aynı zamanda en deneyimli çalışanının, terk edildiği günün ertesinde işi bırakmamasına da ihtiyacı vardı.

Terk edilmek mi? Gerçekten çıkmadığınız biri tarafından terk edilebilir misiniz?

Emin değildi ama terk edilmiş gibi hissettiğinden emindi. Ve Norman bu bombayı kucağına bırakmadan önce bunu sindirecek zamanı olmamıştı.

Sana ihtiyacım var Norman. Burada işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun. Sen Dot Teyze'nin en değerli çalışanısın.

Norman alay ederek onun elinden kurtuldu. Dolabından bir hırka, birkaç kitapçık ve ev yapımı granola barlarla dolu bir Tupperware kutusu çıkardı. "Görünüşe göre, değilim.

Sana iyi davranmadım mı? Özür dilerim, Norman. Gerçekten üzgünüm. Bu benim ilk sorumluluğum ve elimden geleni yapıyorum. Ne yapabilirim? Bunu nasıl düzeltebilirim?' Artık histerikleşmek üzereydi ama öğle yemeği telaşı

sesler yükseliyordu ve Crystal'ın telaşlı sesini kalabalığın gürültüsünden duyabiliyordu. Normalde günün bu saatinde üç kişi çalışırdı.

Norman uzun uzun iç geçirdi. "Sorun sen değilsin. Pek sayılmaz. Gözlüklerini burnunun üzerine itti ve bu konuşmada ilk kez onunla yüz yüze geldi. "Sorun benim. İşi kurcalıyordum.

Elbette öyleydi. Bu sabah termostatı üç kez ayarladıktan sonra onu termostatı kısarken gördüğü anda anlamıştı ama anlamadığı şey, teyzesinin uzun süredir müdürlüğünü yapan adamın neden onunla uğraştığıydı. Gerçekten neler oluyordu?

"Neden? Bunu neden yaptın?

"Kendimle gurur duymuyorum. Suç duyurusunda bulunmak istersen anlarım. Norman'ın baklava desenli kazak yeleği ve kaplumbağa kabuğu gözlükleriyle bir polis sabıka fotoğrafında yer alması fikri Jeanie'yi neredeyse güldürecekti. Ya da ağlatmaya. Ya da her ikisini de.

Burnunun kenarını sıktı, stresli bir baş ağrısının yaklaştığını hissetti. "Suç duyurusunda bulunmayacağım. Ama bunu neden yaptın ki? Kafeyi sevdiğini sanıyordum?'

"Evet. Yüzünü buruşturdu. "Onu çok seviyorum ve satın almak istedim ama teyzen bana satmadı.

Bekle, ne? Norman kafeyi satın almak istedi. "Gerçekten

mi?" "Evet. Senin daha çok ihtiyacın olduğunu söyledi.

"Oh.

'Ve düşündüm ki eğer bunu senin için biraz zorlaştırabilirsem, istemezsin. Belki bana satarsın.'

Jeanie dolapların yanındaki banka çöktü. "Oh.

Norman bir elini süveterinin yeleğinde gezdirerek kendine çeki düzen verdi. 'Bütün bu olanlar bana yakışmadı ve özür dilerim. İşler çığırından çıktı. Camların kırılmasını hiç istememiştim. Ya da gecenin bir yarısı sizi korkutmak. Yüzünü buruşturdu. "Jim bu konuda çok ileri gitti. Açıkçası, verilen her türlü zararı ödeyeceğim. Ve istifa ediyorum.

Jeanie zayıf bir sesle, "Bırakmak zorunda değilsin," dedi. Norman'ın az önce söylediği her şey kafasının içinde uğursuzca dönüp duruyordu. Kusabilirdi. "Bekle, Jim kim?

Norman boğazını temizledi. "Benim... ah... ortağım.

Jeanie'nin gözleri büyüdü. "Camımı kırması için birini mi tuttun?

"Tam olarak değil. Sadece işleri biraz... *düzensiz* hale getirebileceğini düşündüm. Buralarda.'

"Ah. Hece sessizdi, yenilmişti.

"Tekrar özür dilerim. Ve böylece, ev yapımı atıştırmalıklarını ve diğer eşyalarını toplayıp Jeanie'yi başını ellerinin arasına almış otururken bıraktı.

Ona göre iki seçeneği vardı. Birincisi, dinlenme odasının sürekli yapış yapış olan zemininde top gibi kıvrılabilir ve sonsuza kadar orada kalabilirdi. Ya da, ikincisi, kalkıp kafesindeki işine gidebilirdi.

Ellerinin içine doğru inledi. Birinci seçenek cazipti. Bir topun içinde yuvarlanmak kesinlikle doğru karar gibi görünüyordu. Bir top rahat ve koruyucuydu. Yerde mutlu bir şekilde yaşayabilir, kırıntıları karıştırabilir, bir daha asla başka bir yetişkin sorumluluğuyla - ya da tam bir pislik olduğu ortaya çıkan seksi çiftçiyle - yüzleşmeyebilirdi. Gerçekten de cazipti. Ancak bazı dezavantajları da vardı. Bunların başında yapışkan zemin geliyordu. Burayı kaç kez paspaslarsa paspaslasın zemin yapış yapış kalıyordu ve nedenini bilmiyordu. Yapışkanlığın kaynağını bilmemek onu gerçekten iğrendiriyordu. Yapış yapış olmak istemiyordu. Ayrıca Crystal'ı, Dot Teyze'yi ve kendini ele vermiş olacaktı. Ki bunu özellikle yapmak istemiyordu.

Logan'ın söylediklerine rağmen. Koca kukla.

Bu da ona tek bir seçenek bırakıyordu. Önlüğünü bağladı ve kıçını hazırladı.

"Hey Crystal, bunun için üzgünüm.

Jeanie arka odadan çıkarken Crystal omzunun üzerinden baktı. Rahat bir nefes aldı. "Tanrı'ya şükür," dedi telaşlı bir gülümsemeyle. "Geldiniz demek.

Evet, buradaydı, lanet o l s u n . Burası onun lanet kafesiydi. Norman'ın çabalarına ve Logan'ın korkularına rağmen hiçbir yere gitmiyordu.

Tezgâha doğru bir adım attı. 'Hey, Marco. Her zamankinden mi?'

Adam ona dostça bir gülümseme verdi. 'Hey, Jeanie. Bu mükemmel olur. Jeanie başıyla onayladı ve işe koyuldu.

Bölüm Yirmi Dokuz

"

Pekâlâ, nerede o? Annie'nin sesi ondan önce evi doldurdu. "Mutfakta.

Büyükannesi onu fırlatmadan önce tereddüt bile etmedi.

otobüsün altında.

"Ne kadar kötü? Başka bir ses. Hazel da buradaydı. Harika.

"Oldukça kötü. Evi baştan aşağı temizledi ve tavuk kümesini yeniden inşa etti.

Logan kaşlarını çattı. Üzgün olduğunda temizlik yapması o kadar kötü müydü? Yapabileceği daha kötü şeyler de vardı. Ve o kümesi tamir etmek istiyordu. Sonbahar Festivali bittiğine göre artık vakti vardı. Ve ona yardım edecek güzel yeni kafe sahipleri de yoktu.

Festivali, Jeanie'yi ve ondan sonra olan her şeyi her düşündüğünde olduğu gibi midesi bulanıyordu. Onu görmeyeli bir hafta olmuştu.

Ve iyi bir fincan kahve içtiğinden beri. Bu

onu öldürüyordu.

Ama onunla daha derin bir ilişkiye girmesine izin verirse, sadece onun buradaki küçük deneyini bitirdiğine karar vermesi için daha çok acı vereceğini biliyordu. Bunu yapamazdı.

'Tamam, Bay Temiz. Paçavrayı bırak,' dedi Annie, elinde bir sepet kekle mutfağa girerken.

Hazel başını yana eğip adamın kendine özgü sakalını ve pazen gömleğini inceledikten sonra, "Aslında onda daha çok Bounty Man havası var," diye ekledi.

'Ha. Ha.'

Annie kendini evinde hissetmek için zaman kaybetmedi - ne de olsa burası onun ikinci eviydi; çocukluklarından beri öyleydi. Annie altı kardeşten biriydi ve ortalarda bir yerdeydi. Bu kadar büyük bir ailenin içinde kaybolmamak zordu. Annie büyükannesi ve büyükbabasının ilgisine bayılıyordu, Logan ise arada sırada yanında bir kız kardeşinin olmasından hoşlanıyordu.

Tabii şu anda mutfakta koşuşturup çay yaparken ve burnunu onun işine sokarken bunu kabul etmezdi.

Hazel masaya oturup bir muffin aldı ama Logan onun göz ucuyla kendisine hüzünlü bakışlar attığını fark etti. Tam da kaçınmaya çalıştığı türden bir bakıştı bu. Annie bir fincan çayı Hazel'ın önüne koydu ve masadaki koltuğuna kaydı. Bir muffin aldı ve paketini yavaşça soyarak yüzündeki o lanet olası hayal kırıklığına uğramış ifadeyle ona baktı. Bunu kaldıramadı.

'Tanrım, Annie. Sadece devam et.'

Hoşnutsuzluk içinde dudaklarını büzdü. "Ne yaptın sen?

"Neden bir şey yaptığımı varsayıyorsun?" Kirli bezi lavaboya fırlattı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Hazel'ın bakışları onun hareketlerini takip etti. Vücut dili savunmaya yönelikti. Bütün konuşmayı Annie'nin yapmasına izin vermeseydi o da böyle derdi. Şimdilik.

"Bir kere, sen ve Jeanie festivalde *çok* tatlı ve samimiydiniz, sonra bir anda ortadan kayboldunuz.

"Kaybolmadım. Ben buradayım.'

Annie kaşlarını çattı. "Bir başka şey de Jeanie'nin her zamankinden daha az neşeli olması, ama bu konuda konuşmuyor.

Kalbi burkuldu. "Ne demek istiyorsun?

Bu kadar aptal biriyle konuşmak zormuş gibi bir iç geçirdi, ki muhtemelen doğruydu. "Yani, Jeanie geçen hafta Norman gittiğinden beri kıçını yırtarak çalışıyor ama o-

"Bir saniye, Norman gitti

mi?" "İstifa etti," diye araya

girdi Hazel.

"Norman neden istifa etsin ki?

Hazel omuz silkti. 'Jeanie'nin tek söylediği diğer seçenekleri araştırmaya karar verdiğiydi. Çok garipti.

Logan başını salladı ve masadaki yerine oturdu. Annie ona muzlu, çikolatalı bir kek uzattı. En sevdiği. En azından bu taciz görevinde atıştırmalık bir şeyler getirmişti.

"Anlamıyorum. Norman neden işi bıraktı ve Jeanie'yi böyle yüzüstü bıraktı?

"Bana çok açık görünüyor," dedi Annie. "Yeni yönetimden hoşlanmadı.

"Herkes ondan hoşlanıyor," diye homurdandı Logan, sesinin ne kadar dengesiz çıktığını duyuyor ama buna engel olamıyordu.

Annie bir kaşını kaldırdı. "Bazıları diğerlerinden daha fazla.

'Kalmayacak, Annie. Bu sefer işi uzatmak istemedim.' "Nasıl bu kadar

emin olabiliyorsun? Annie onun elini kapacakmış gibi görünüyordu.

muffin onu cezalandırmak için geri döndü. Daha yakına çekti.

'Satmayı düşünüyor. Çok da para kazanabilir. Omuz silkti. 'Bütün bunlar onun için sadece bir deneydi. Eninde sonunda bundan sıkılacak ve gerçek hayatına geri dönecek.

Ufak tefek, kitap kurdu bir kadına göre Hazel tam bir ninja gibi hareket ediyordu. Elini kafatasına değdirene kadar başının yan tarafına inen tokadı fark etmedi.

"Ow! Haze, ne oluyor!

Annie bir kahkaha attı.

'Bu onun gerçek hayatı! Eğer buradan ayrılacaksa neden kafeyi bütün hafta açık tutmak için kendini paralasın ki? Eğer burayı sevmiyorsa neden kitap kulübüne katılıyor ve yemek pişirme derslerine kaydoluyor? Eğer kalmayı planlamıyorsa neden sana aşık olsun ki?

Hazel konuşmasını yaparken Logan ağzına tıkıştırdığı çörekle boğuldu. Muffin kırıntıları ağzından dışarı fışkırdı. Annie onları masanın üzerinden yeni süpürülmüş zemine fırçaladı.

"Beni sevmiyor," diye öksürükler arasında homurdandı.

"Belki henüz değil," dedi Hazel omuz silkerek. "Ama sana nasıl baktığını gördüm - ve bu arada *senin* ona nasıl baktığını - ve bu hiçbir şey değil. Birinin geçici bir kaçamağa bakışı gibi değil.

Sertçe yutkundu.

'Bir noktada tekrar denemek zorunda kalacaksın,' diye ekledi Annie. 'Risk al. Jeanie buna değer.

Hazel çayını yudumlarken, "Terk edilme sorunlarınızla başa çıkmanız gerekiyor," diye ekledi.

"Benim neyim? Logan kekeleyince Annie onun sırtına sertçe vurdu ve masanın üzerine daha fazla çörek kırıntısı saçılmasına neden oldu.

'Logan, baban sen bebekken seni terk etti, annen sen çocukken öldü ve tek ciddi, yetişkin ilişkin de annen seni terk ettiğinde sona erdi. Sanırım burada neler döndüğü gayet açık. Logan şaşkınlıkla ona bakarken Hazel gözlüklerini burnuna doğru itti.

"Kulağa doğru geliyor," diye araya girdi Annie. "Yine kişisel gelişim bölümünü mü okuyorsun Haze?

Hazel omuz silkti. "Hepimizin bunu zaten bildiğini sanıyordum.

Logan elini sakalında gezdirdi. 'Tanrım, Hazel. Bugün hiç zorlanmıyorsun.'

"Sadece yardımcı olmaya çalışıyorum.

Neredeyse gülüyordu. Hazel'ın yardımseverlik anlayışı, tüm saçmalıklarını masaya dökmek ve ona merhamet göstermemekti. Ama haksız da sayılmazdı. Hâlâ paketlenmiş kutuları ve emlakçı ilanlarını görmek onu bu kadar sinirlendirmemeliydi. Dairesinden kaçmadan önce en azından Jeanie'yle konuşmalıydı. Terk edilme sorunları. Kulağa karmaşık geliyordu ama aslında basitti. Korkuyordu. Jeanie'nin gitmesinden korkuyordu. Tekrar başarısız olmaktan korkuyordu. İncinmekten korkuyordu.

Ve Jeanie'yle olan her ilişkisini bu korkunun yönlendirmesine izin vermişti. Ona karşı duyduğu çekimi inkâr etmek istemesine neden olmuştu. Aralarında olanları saklamak istemesine neden oluyordu. Ve onunla konuşmak yerine çıldırmasına ve sonuçlara atlamasına neden oldu.

Üstüne üstlük, çiftliğin güvenliğine çekilmiş ve o zamandan beri saklanıyordu. Tıpkı büyükbabasının onu uyardığı gibi.

Ve bu tedirgin edici farkındalıklar dizisiyle birlikte arkadaşları gitmek üzere yerlerinden kalktılar. Annie kupalarını lavaboya koydu ve Hazel onun başının üstüne bir öpücük kondurdu.

"İyi şanslar," dedi koluna şaşırtıcı derecede sert bir şaplak atarak. Hazel ne zaman bu kadar güçlenmişti? 'Eminim onunla işleri yoluna koyabilirsin. Ve en azından bir fincan kahve içmek için uğramalısın. Kasabada senin Peru'da bir tür meditasyon inzivasına ya da dağ tırmanışına gittiğine dair söylentiler var.

Logan başını salladı. "Neden?

'Babam rüyasında seni ve bir lamayı yüksek bir tepede falan görmüş. Tam olarak net değildi.'

"Bu lanet şehir.

Annie mutfaktan çıkarken sırıttı. 'Bayılacaksın. Yakında görüşürüz!'

İniltisinin koridorda onları takip ettiğinden emindi ama arkalarına bakmadılar. Söyleyeceklerini söylemişler ve keklerini bırakmışlardı. Artık ayaklarının dibine serdikleri bilgilerle boğulmasına izin vermekten başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Norman işi bırakmıştı.

Jeanie hâlâ kafe için mücadele ediyordu.

Belli ki terk edilme sorunları varmış.

Peki o ne halt ediyordu? Korkup kaçıyordu. Daha başlamadan iyi bir şeyden vazgeçmek mi? Hepsi ne yüzünden? Yanlış kişiyle yaşadığı başarısız bir ilişki yüzünden mi?

Sonunda bu boku bırakmanın zamanı gelmişti.

Otuzuncu Bölüm

Jeanie taze Oreos paketini açtı ve tanıdık kokularını içine çekti. Çocukluk ve ev gibi kokuyorlardı ve Joe'nun molası için kasaya bakmak üzere kafeye dönmek zorunda kalmadan önce bunlardan dördünü ağzına hızlıca atarsa bu günü tamamen atlatabilecekmiş gibi geliyordu.

Çiğnerken telefonunu kontrol etti. Annesinden Şükran Günü ile ilgili olduğundan emin olduğu ve daha sonra ilgileneceği yeni bir sesli mesaj gelmişti. Jacob'dan bir sonraki kitap kulübü kitabının adını içeren bir mesaj. Ve Ben'den bir dizi mesaj.

Hala hayatta mısın?
Birkaç gündür senden haber alamadım.
Seksi çiftçi seni parçalara ayırıp balkabağı tarlasına mı gömdü?!!

Sonuncusu yirmi dakika önce gönderildi.

Jeanie, cidden. Sen iyi misin?

Oops. Görünüşe göre Ben'le birkaç gündür konuşmamıştı ama Norman'ın yerine geçecek kişilerle görüşmekle ve Crystal ile Joe'nun dolduramadığı saatlerde çalışmakla o kadar meşguldü ki. İşler o kadar çığırından çıkmıştı ki Hazel ve Annie nöbetleşe çalışıyorlardı, bu çok hoştu ve Jeanie'nin artık gerçek arkadaşları olduğunu her düşündüğünde neredeyse ağlamasına neden oluyordu.

Bir tarlada parçalanmadığını teyit etmek için birkaç hızlı mesaj attı.

Ben
hayattayı
m.
Üzgünüm
!
Çok meşgulüm.
Seni seviyorum.

Bir kurabiye daha yiyip önlüğündeki kırıntıları silerken yanıt bekledi. Telefonu çaldı.

Phew! Beni sonra ara. Gelişen işler hakkında bilgi istiyorum.

Jeanie gülümsedi. Gelişmek mi? Belki de. Kesinlikle yeterince müşterisi vardı. Tüm sorunlara kimin yol açtığının gizemini çözmüştü; daha doğrusu, gizem beklenmedik bir şekilde kendi kendini çözmüştü. Şimdi işe alacak sorumlu üniversite öğrencileri bulabilirse her şey yoluna girecekti.

Oh, ve muhtemelen smoothie'leri için yeni bir ürün kaynağı bulması gerekiyordu çünkü Logan'ı bir daha asla görmek istemiyordu.

O lanet çiftlikte kalabilir ve sonsuza dek saklanabilirdi. O sadece gidebilir-

"Jeanie nerede? Kafeden bir ses yükseldi ve Jeanie dinlenme odasında olduğu yerde dondu kaldı, ağzı hâlâ kurabiyelerle doluydu. Düşünceleriyle onu bir şekilde çağırmış mıydı?!

"Mola verdi. *İyi iş Joe,* diye düşündü Jeanie, çılgınca çiğneyerek.

"Onu görmem gerek. Logan'ın sesi öyle yüksekti ki kahvaltıya koşuşturan herkes her kelimeyi duymuş olmalıydı. Özellikle de o içeri girer girmez kalabalık kafe sessizleştiğinden beri. Aralarında ne olduğunu kimseye anlatmamıştı ama festivalde birlikte dolaşmaları ve ardından Logan'ın bir hafta boyunca kasabadan tamamen kaybolması, değirmende çok tuhaf söylentilerin çıkmasına yetmişti.

Jeanie en son onun bir lamaya bindiğini ve meditasyon

yaptığını duymuştu. "O... uh...

Oh, hayır, Joe bocalıyordu. *Güçlü ol, Joe! Dev çiftçinin seni korkutmasına izin verme!*

"Jeanie. Logan'ın sesi daha yüksekti, sanki Joe'yla konuşmayı atlamıştı ve şimdi sadece onun adını söylüyordu ve bunu o dinlenme odasından çıkana kadar yapmaya devam edecekti. Tek, küçük pencereye baktı ama içeri sığabileceğini sanmıyordu. *Lanet olsun.*

"Jeanie, lütfen. Seninle konuşmam gerek ve eğer buraya gelmezsen, dışarıdaki bu meraklı insanların hepsinin önünde söylemem gereken her şeyi söyleyeceğim.

Kalabalıktan birkaç mırıldanma oldu - meraklı olmakla ilgili bazı anlaşmazlıklar - muhalifler, bundan sonra ne olacağını duymaya çalışan diğer herkes tarafından susturulana kadar.

Tereddüt etti.

"Tamam, sanırım cevabım bu," diye devam etti Logan. "Jeanie, tam bir pislik oldum.

Kalabalıktan biri bunun üzerine küçük bir tezahürat yaptı.

Aman Tanrım, ne yapıyor bu?

Bunu yapmasına izin veremezdi. Herkesin önünde olmaz. Onun hakkında bildiği onca şey varken olmazdı. O bir canavar değildi.

Dinlenme odasından fırladı. "Yapma! Logan'ın bakışları onunkilere kilitlendi.

Kahretsin. O mavi gözlerin onu nasıl içine çektiğini unutmuştu.

Mıknatıs. "Tanrı aşkına buraya gel. Tezgâhın etrafından dolaştı, onu yumuşak pazen kolundan yakaladı ve kalabalığın büyük dehşeti içinde dinlenme odasına çekti.

Odadan çıkarken gerçekten 'yuh' sesleri yükseldi. Bu insanların gerçekten bir hobi edinmeleri gerekiyor.

Jeanie küçük dinlenme odasında Logan'la yalnız kalana kadar tüm kasabanın meraklı gözlerinden uzaklaşmak iyi bir fikir gibi görünmüştü. Neden bu kadar büyüktü? Ve neden bu kadar güzel kokuyordu?

Mavi bakışları, onu bir haftadır görmemenin verdiği kuraklığın ardından onu içine çekiyormuş gibi üzerinde geziniyordu. Kendisinin de aynı şekilde hissetmesinden nefret ediyordu, adamın kesilmiş sakalından gözlerinin altındaki koyu lekelere kadar her ayrıntıyı inceliyordu. Belki de iyi uyuyamıyordu. Belki de onun kendisini düşündüğü kadar o da kendisini düşünüyordu.

Hayır, Jeanie. Hayır. Bir daha seksi çiftçinin tuzağına düşmeyeceksin. Tam bir pislikti. Onunla yatmış ve sonra da ona ne istediğini söyleme cüretini göstermişti, tamamen gitmesinin daha iyi olacağını! Ve sonra... ve sonra! O burada gizemleri çözmek ve bir kafeyi tek başına işletmek zorunda kalırken, adam bir haftalığına ortadan kaybolmuştu!

Jeanie'nin geçen hafta içinde anladığı bir şey varsa, o da Dream Harbor'a ait olduğuydu. Burada olmaktan ve burada olmaktan hoşlanıyordu. Yeni Jeanie'nin kim olduğunu hâlâ tam olarak çözememişti ama erkeklerin, hatta seksi çiftçilerin bile onu bu şekilde bir kenara atmasına izin vermeyeceğini biliyordu.

Kendi kafasının içinde yeteri kadar heyecanlanan Jeanie, Logan'a haddini bildirmek için ağzını açtı. Ama o zaten konuşuyordu. Özür diliyordu.

"Özür dilerim. Seninle daha önce konuşmalıydım.'

Jeanie kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. *Bu doğruydu.*

"Ve asla o şekilde gitmemeliydim. Titreyen elini sakalında gezdirdi. "Üzerinde çalışmam gereken şeyler var, bunu biliyorum. Lucy ile olan şeyler

beni itiraf etmek istediğimden daha fazla etkiledi ve bunu tekrarlamaktan korktum. Lucy. Doğru, Logan'la bu işin yürümemesi için bir neden daha. "Bak, Logan. Ben senin istediğin gibi olamam.

İrkildi.

"Denedim. Bu yeni insan olmak istediğimi, bu yeni insan olabileceğimi düşündüm. Biraz öyleyim ama aynı zamanda hala eski ben'im. Biraz dağılmış durumdayım ve muhtemelen toparlanmam birkaç ayımı alacak; aşırı tepki veriyorum ve aşırı düşünüyorum. Güneşli, ilginç bir sakinlik topu, mükemmel küçük kasaba kafe sahibinin bir arketipi olmaya çalıştım. Dot gibi olmaya çalıştım. Ama olmadım. Ben sadece benim ve bu kafeyi işletmeyi seviyorum. *Benim* kafemi. Lucy nasıl biriydi bilmiyorum ama ben o değilim. Ben-'

"Onu istemiyorum. Cevabı keskin ve şiddetliydi.

'O zaman ne istiyorsun Logan? Çünkü bunu anlayamadığımdan eminim.'

"Sen. Seni istiyorum.'

Jeanie içini çekti, duyguları öfke, acı ve umut arasında gidip geliyordu. "Yapamam-

"Seni tam olarak olduğun gibi istiyorum. Adam ona doğru bir adım attı, onu açık hava kokusuyla çevreledi ve kadın neredeyse teslim oluyordu. Neredeyse yüzünü adamın güneşin ısıttığı fanila gömleğine gömecek ve onun sözlerine teslim olacaktı.

Adam devam etti ve kadının kararlılığını daha da zayıflattı. 'Neredeyse başımı kesecek olan Jeanie'yi istiyorum, hayaletlere inanan, tavuklarımla konuşan ve pazar çadırını kovalamak için yağmurda koşan Jeanie'yi istiyorum. Geçen gece ciddiydim, seni dağınık seviyorum Jeanie. Bir adım daha yaklaştı. 'Seni her halinle seviyorum. Düğmeli bluzlarınla kasaba toplantılarında konuşmanı seviyorum. Saçların döküldüğünde ve o eski püskü hırkayı giydiğinde seni seviyorum. Gözyaşlarını silmeyi seviyorum; ve gülüşün en sevdiğim ses.

Jeanie boğazında düğümlenen duyguları yuttu. "Ama kalmam için bana güvenmiyorsun.

Kesik kesik bir nefes verdi. "Bunun üzerinde çalışıyorum. Ama bana doğruyu söyleyeceğine güveniyorum ve dinlemeye hazırım. Eğer burayı seviyorsan, o zaman kalmanı istiyorum. Bakışlarını kaçırarak Jeanie'ye bakışlarının yoğunluğundan uzaklaşıp nefes alma şansı verdi.

Kalbi hızla çarpıyordu. Logan'ı buradaki yeni hayatının bir parçası olarak istiyor muydu?

Bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi ve kadının nefesi kesildi. Elbette onu istiyordu ama bu kadar kolay kurtulmasına da izin vermiyordu.

"Ben kalıyorum.

Başını salladı, gözleri temkinliydi, sanki onun kalmasının birlikte olmalarıyla ilgili bir şey ifade ettiğini varsaymak istemiyordu.

"Gizemi sensiz çözdüm. "Duydum.

"Norman kafeyi satın almak istedi.

Logan'ın kaşları bu haber üzerine kalktı. "Gerçekten mi?

'Dot ona satmadığı için üzgündü. Bu yüzden beni korkutmaya çalışıyordu.

Logan başını sallayarak ofladı. "Bununla tek başına uğraştığın için üzgünüm.

Jeanie omuz silkti. 'Annie ve Hazel yardımcı oluyorlar. Yeni insanlar işe alma sürecindeyim.

"Sevindim. Dot'a söyledin

mi?' 'Henüz değil.'

Logan tekrar başını salladı ve onun önünde rahatsız bir şekilde ayaklarının üzerinde kaydı. Sabrının çatladığını görebiliyordu. Logan'ın onun için çatladığını görebiliyordu. "Jeanie. Sesi zımpara kâğıdı gibiydi, kamyon tekerleklerinin altındaki çakıl.

Adının bu ses tonuyla söylenmesi kelimeleri dudaklarından sürükledi. Elinde değildi. "Ben de seni istiyorum," dedi, daha fazla tutamadı kendini.

Ona doğru adım atarken dudakları köşeye kıvrıldı ve onu küçük alanda sıkıştırdı. "Öyle mi?

Başını salladı, aniden kelimeler üretemez hale gelmişti. Adam onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve yukarı kaldırdı. "Sana aşığım Jeanie. Kelimeler teninde gezindi, sıcak ve tatlıydı.

"Öyle mi?

"Evet. Bir süredir öyleyim.

"Ne zamandan beri?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle. Logan başparmağıyla onun yanağında gezindi.

"Muhtemelen kirpi pijama pantolonunu gördüğümden beri. "Olamaz," diye inledi.

Gülümsemesi daha da yükseldi. "Ya da beni en iyi atıştırmalık yiyecekler konusunda aydınlattığından beri olabilir.

Güldü. "Bir kerede kaç tane küçük balkabağı taşıyabildiğini gördüğümden beri seni seviyorum.

Uzun bir iç çekti, gözlerinde rahatlama ve mutluluk dans ediyordu. "Kabak taşımak senin için bir erkeğin nitelikleri arasında üst sıralarda mı yer alıyor?

"Görünüşe göre," dedi Jeanie sırıtarak ve Logan onun gülümsemesini öptü. "Bunun için iyi bir antrenman--" Jeanie kendini Logan'ın kollarına bıraktı ve Logan onu dudaklarından çıkan bir 'oof' sesiyle yakaladı. Sırtını dolaplara çarparak onları salladı ve Jeanie onun boynuna sarılarak güldü.

Belini sıktı ve onu kendine yakın tuttu. "Bir dahaki sefere beni uyar. Onu öptü. "Anlaştık.

Logan da onu öptü, dili onunkini buldu, rahatlamış iniltisi kadının içinde titreşti.

"Bir çarpma sesi duydum. Her şey yolunda mı-' Joe'nun sözleri dinlenme odasındaki manzarayı görür görmez kesildi. "Ah... üzgünüm.

Jeanie, Logan'ın kollarındaki tüneğinden ona başparmağıyla bir işaret yaptı. Logan yüzünü onun saçlarına gömmüştü, saklanıyor ya da onu içine çekiyordu, hangisi olduğundan emin değildi.

"Her şey yolunda," dedi Joe'ya, o aceleyle kafeye geri dönerken.

Logan onun boynuna karşı homurdandı. "Seni özledim," dedi, öpücüklerini Jeanie'nin teninde gezdirmeden önce. Jeanie de ona aynı şeyi söylemek üzereydi ki bir tezahürat

kafede patlak verdi.

Jeanie bunun Logan'ı tekrar koşturmayacağını umarak, "Joe ağzı sıkılığıyla tanınmaz," dedi.

"Güzel. Logan onu tekrar öptü ve sonra hâlâ ona sarılarak kafeye doğru yürüdü.

"Ne yapıyorsun?" diye ciyakladı.

Kafedeki herkes onlara doğru dönerken Jeanie'nin kalçalarını sıkıca tuttu. Jeanie köşedeki kitap kulübünün tamamını gördü. Kaori, Isabel'i dürttüğünde gözleri kocaman açılmıştı. Jacob Jeanie'ye coşkulu bir başparmak işareti yaptı. Hazel her zamanki lattesi için uğramıştı, Tim ve Tammy spor salonuna giderken giydikleri spor kıyafetleriyle buradaydılar; hatta Belediye Başkanı Kelly bile kapının önünde donmuş bir şekilde duruyordu, Noah da hemen önündeydi.

Tanrım, Logan ne yapıyordu?

"Bu kadını seviyorum," diye açıkladı hoyratça, sanki birinin onunla bu konuda kavga etmesini bekliyormuş gibi.

Kafe sessizliğe gömüldü.

İşte geliyor. Kaçtığım kalp krizi, diye düşündü Jeanie. En azından masasında tek başına ölmek yerine güzel bir adamın kollarında ölecekti. Bu da bir şeydi.

"Bunu zaten biliyorduk! Linda arkadan bağırarak sessizliği bozdu. Kafede kahkahalar, tezahüratlar ve birkaç ıslık yükseldi.

"Her şey seninle ilgili değil dostum," dedi Noah ona, tezgâhın yanına gelerek. Logan'ın sırtına bir tokat attı. "Ama tebrikler.

Logan sinirli bir şekilde iç çekti. "Bu lanet şehir," diye mırıldandı ve Jeanie kıkırdadı. "Noah, öğleden sonra Jeanie'nin yerine bakabilir misin?

Balıkçı sırıttı. "Elbette. Tezgâhın üzerinden atladı ve şaşkın Joe'nun yanına indi.

Logan, Jeanie'nin kulağına, 'Öğleden sonra izinlisin,' diye fısıldadı. "Bana uyar.

Jeanie, Logan'ın omzunun üzerinden, sanki her gün sabah kahvelerinin ortasında aşk ilanları oluyormuş gibi içeceklerini yudumlamaya ve hava durumu hakkında sohbet etmeye geri dönmüş olan Balkabağı Baharat Kafesi müşterilerine el salladı.

Bölüm Otuz Bir

Jeanie, dairesinin kapısı arkalarından kapanır kapanmaz tekrar Logan'ın kollarındaydı; ağzı Logan'ın ağzında, elleri saçlarındaydı.

Jeanie onun gömleğini çekiştirerek kollarından çıkardı.

"Bu gitmeli, bunların hepsi gitmeli," dedi, kendi gömleğini başının üzerinden çekerek. Sonra onun önünde durdu ve sütyenini çıkardı.

"Kahretsin, Jeanie," diye homurdandı, sesi kalın ve derindi.

Ona küçük bir sırıtma yaptı ve kot pantolonunu kalçalarının üzerinden aşağı doğru itti. Onu etkileyen de bu sırıtmaydı, o küçük bilmiş gülümseme. Artık bunu saklamanın bir anlamı yoktu. Onun kendisini ne kadar istediğini biliyordu. *Güzeldi.* Bundan şüphe etmesini hiç istemiyordu.

Ona doğru bir adım attı ve kot pantolonunun düğmesini çözdü. Parmaklarının çıplak karnına değmesi teninde kıvılcımlar yarattı. Hızlı nefes alış verişlerine ve çatıya yeni inmeye başlayan yağmura fermuarının indirilme sesi de eklenmişti.

Jeanie kot pantolonunu kalçalarına doğru iterken Logan inledi, eli aşağı inerken ereksiyonunu sıyırdı. Bakışlarını onunkilere dikti, koyu kahverengi ve mutluydu. Güven dolu.

"Seni özledim," dedi ve kaybettiği hafta için kalbi biraz kırıldı.

"Ben de seni özledim. Onu kendine çekti, dolgun kalçalarını kavradı ve sıkarken çıkardığı küçük inlemelerden zevk aldı. "O tatlı kalçalarını etrafıma sar, Jeanie.

Onunla tekrar göz göze geldi ve kalbinin kaburgalarına sertçe vurmasına neden olacak kadar sevgi ve arzu dolu bir gülümseme verdi. Ona şimdi sahip olmalıydı. Şimdi ve her zaman.

Kadın adamın kollarına atıldı ve adam onu kolayca tuttu, vücudu artık onunla duvar arasında olacak şekilde döndü. Ağzı onunkine değdiğinde nazik değildi ama elinde değildi. Onu kaybettiğini düşünmüştü ve şimdi burada olduğuna göre kendini tutamazdı. Artık tutamazdı.

Onu öpüşüne bakılırsa, o da aynı şekilde hissediyordu.

"Logan," diye inledi adam kalçalarını onun içine doğru sallarken. Kadın ona doğru eğildi ve Logan onun boynunu öptü. Başını daha aşağı eğdi ve ağzıyla meme ucunu buldu. Jeanie ona karşı kıvranana kadar emdi ve yaladı.

"Logan, lütfen. Sana şimdi ihtiyacım var.'

İnledi ve kendini onun göğsünden çekti. Onu duvara yasladı, bir eliyle tuttu, diğer eliyle de iç çamaşırını kenara çekti.

'Böyle mi istiyorsun Jeanie? Duvara karşı mı? Soru sertçe, kastettiğinden daha hoyratça gelmişti. Sadece bu konuda emin olup olmadığını, rahat olup olmadığını bilmek istemişti. Ama iğrenç bir tehdit gibi çıkmıştı.

Jeanie inledi. 'Evet, böyle. Lütfen,' diye nefes aldı ve Logan inanılmaz derecede sertleşti.

Boxer külotunu çıkardı ve Jeanie'nin sırılsıklam ıslak girişine doğru kaydı. "Prezervatif?" diye sordu, sesi zorlukla seçiliyordu, vücudu kısıtlamayla titriyordu.

"Doğum kontrol hapına
geri döndüm. "Tanrı'ya
şükür," diye iç geçirdi.

Jeanie, vücudu ona karşı titrerken bile soluk soluğa bir kahkaha attı. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Lütfen Logan.

Yavaşça, çok yavaşça, kadın ona karşı kıpırdayana, vücudu onunkiyle aynı hizaya gelene kadar içine doğru itti. Alnını onunkine yasladı ve birlikte nefes verdiler.

"Tüm o ağır balkabağı kasalarını kaldırdığın iyi oldu, değil mi?" diye sordu sinsi bir sırıtışla.

Bir kahkaha attı. Kadın onun etrafında kenetlendiğinde iniltiye dönüşen bir kahkaha. Çok mükemmeldi, onun Jeanie'si.

Ve sonra hareket etti. Onu sabit tutarak içine doğru itti, kalçaları kalçalarının etrafında sıkıyordu. Kız kollarında inleyene kadar tekrar tekrar içine girdi.

Dondu kaldı. "Canını yakıyor muyum?" Nefesi kesilmişti.

"Hayır, canımı yakma. Jeanie ona sarıldı, kolları boynuna dolandı. "Devam et. Çok iyi.

Onu derin ve talepkâr bir şekilde öptü ve kadın onu içine aldı, her şeyini. Adam kalçalarının açısını değiştirdi ve kız dudaklarına karşı nefesini tuttu. Tekrar yaptı ve Jeanie'nin yakın olduğunu, nefes nefese kaldığını ve inlediğini biliyordu. Tekrar ve tekrar, Jeanie onun etrafından ayrılana kadar. Tırnakları omuzlarına, topukları sırtına saplandı ve onu bu mükemmel ana sabitledi.

Jeanie duvara yapışmışken derinlere gömülü kaldı ve onun içine sertçe boşaldı. Ona sarıldı, aralarındaki tek ses hırıltılı nefes alışlarıydı. Sonunda onu yere indirdiğinde Jeanie'nin kalçaları titriyordu ve kollarını onun boynuna dolamıştı.

Ona bakmadan önce göğsüne bir öpücük kondurdu. "Çok güzel bir buluşmaydı.

Gülümsemesine engel olamadı. "Sana söyledim; seni

özledim. Jeanie sırıttı. "Artık özlemek zorunda değilsin.

Logan uzun bir iç çekti.

"Ama" diye devam etti Jeanie, "bunu kesinlikle tekrar yapabiliriz.

Güldü. "Anlaştık.

Jeanie yatağındaydı ve pencerelere vuran soğuk, sonbahar yağmuru Logan'ın yeni favori şeyiydi. Üzerinde onun eski, yıpranmış flanel gömleklerinden biri vardı ve başka hiçbir şey giymemişti, saçları yastığının üzerine yayılmıştı. Yavaş bir gülümseme ağzının kenarlarını kıvırdı.

Bir dirseğinin üzerinde durmuş ona bakıyordu ve yüzündeki aptalca ifadeyi sadece hayal edebiliyordu ama elinde değildi. Yüzü hakkında endişelenemeyecek kadar mutluydu. Her nasılsa, bu kadınla ikinci bir şansı yakalayacak kadar şanslıydı ve bunu hafife alacak değildi.

Jeanie boşta kalan parmağını onun çıplak göğsünde gezdirdi. Bu hafif dokunuş onda, öğleden sonranın çoğunu geçirdiği bacaklarının arasına geri dönme isteği uyandırdı. Yanakları aynı anda aynı şeyi düşünmüş gibi kızardı.

'Beni kaçırdığın için teşekkürler,' dedi gülümseyerek. "Bir günlük izne ihtiyacım vardı. "Yardımcı olduğuma sevindim. Dudaklarını onun açıkta kalan köprücük kemiklerine

sırt boyunca öptü, dudaklarıyla onun çırpınan nabzını buldu. Adam onu daha da yakınına çekerken Jeanie'nin kıkırdamaları küçük iç çekişlere dönüştü.

"Bugünü atlatmak için bir gün daha izin almam gerekebilir," dedi, sesi nefes nefese ve çiğdi.

Bu Jeanie'yi de seviyordu. Bacaklarını ona dolayan ve onu kendine çeken, onun kendisini istediği kadar kendisini de isteyen Jeanie'yi.

Kıkırdadı. "Ben de.

Yüzünü onun boynuna gömerken gülümsemesi tenine işledi. Jeanie'nin midesi gürültüyle guruldadığında ikisinin de birkaç gün dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söylemeye hazırdı. En son ne zaman yemek yemişti? Muhtemelen bu sabahtan beri yememişti. En hafif tabiriyle dikkatleri dağılmıştı.

Geri çekildi. "Aç mısın?

Jeanie bacaklarını onunkilerden ayırdı. "Evet. Aniden acıktım.' "Korkunç bir esirci oldum--. Uh, ev sahibi.'

Jeanie kahkaha attı, mutlu ses etrafına yayıldı. "En kötüsü. Bakışlarını adamın çıplak göğsünde gezdirdi. "Gerçi başka konularda da çok yardımcı oldun.

Bakışlarını kısarak öne doğru atıldı ve Jeanie'yi kollarının arasına aldı. Jeanie şaşkınlıkla ciyakladı ve adam onu tekrar yatağa yapıştırırken güldü. "Böyle düşünmene çok sevindim," diye homurdandı boynunu öperken, elleri büyük boy gömleğinin altındaki kıvrımlarını buldu.

Kız ona karşı kıpırdandı ve adam karnı tekrar guruldayana kadar onu besleme niyetini neredeyse unuttu.

'Kahretsin,' diye mırıldandı.

Güldü ve onu iterek üzerinden kalktı. "Ziyan olup gitmene izin verirsem kendimi asla affetmem. Eşofman altını buldu ve Jeanie'nin yataktan onu izlemesinin keyfini çıkararak üzerine geçirdi.

"Burada çok fazla yiyecek bulundurmuyorum ama eminim bir şeyler bulabiliriz.

"Twizzlers olmadığı sürece sorun yok.

"Onları sadece hayalet avlarken yerim.

Jeanie güldü. Bacaklarını yataktan dışarı salladı, gömleği kalçalarına kadar uzanıyordu. Yüzündeki saç tellerini itti. Boynunun ve göğsünün narin derisi adamın sakalının sertliği yüzünden kızarmıştı.

Jeanie elini adamın bakışlarının gömleğin yaptığı baştan çıkarıcı V'nin tam üzerinde durduğu yere götürdü. Dik dik bakıyordu. Bakıyordu ve yapması gerektiği gibi ona yemek getirmiyordu.

Başını salladı ve mutfağa doğru yürüdü. Yemeğinin çoğunu büyük evde yiyordu ama ara sıra gece atıştırmak ya da ninesinden saklandığı zamanlar için burada da bir şeyler bulunduruyordu. Ki geçtiğimiz hafta bu çok sık oluyordu.

Jeanie de ona katıldı ve sanki burada yaşıyormuş gibi dolapları karıştırmaya başladı.

Tanrım, bu fikre bayıldı.

Henüz değil, ama bir gün. Bunu çok net bir şekilde hayal edebiliyordu.

Jeanie onu yine kendisine bakarken yakaladı. Yanaklarında nefis bir kızarıklık belirdi. "Ne?

Boğazını temizledi. "Hiçbir şey. *Sadece sonsuza kadar burada olduğunu hayal ediyorum.*

'Ooh, Cup a Noodle! Milyon yıldır bunlardan yememiştim. Kurutulmuş erişte ve baharatlarla dolu strafor bardaklardan ikisini indirdi. "Bunları istiyorum.

"Tamam. *Ne istersen alabilirsin.*

Ona sırıttı.

Kadın küçük masasında rahatına bakarken o da suyu kaynattı. Dışarıda hava gri ve soğuktu. Yarın sabah yerde ıslak bir kar tabakası olsa Logan şaşırmazdı. Ama bugün küçük dairesinin içi sıcak ve rahattı ve birdenbire bol gibi göründü. Sanki fazlasıyla yeterliymiş gibi, sanki hayatında eksik olan tek şey masasında oturan ve onun gömleğini giyen bu kadınmış gibi.

Çaydanlık ıslık çaldı ve suyu plastik bardaklara boşalttı, eriştelerin sihirli bir şekilde dolgunlaşmasını ve et suyunun altın rengine dönüşmesini izledi. Onları masaya taşıdı.

"Yaşasın! Jeanie alkışladı. 'Bu şeylere bayılıyorum. Ofiste gece geç saatlere kadar bunları yerdik. Senin için çok kötü ama çok iyi. Eriştenin tuzlu kokusunu içine çekerken içini çekti. Ve onunla tanıştığından beri ilk kez, eski hayatından bahsetmesi Logan'ı gitmesi konusunda paniğe sevk etmedi.

Jeanie'ye inanmıştı. Ona güveniyordu. Ve aralarındaki bu şeyin daha önce hissettiği her şeyden daha gerçek olduğunu biliyordu.

Mutlu bir şekilde eriştesini höpürdetti, bacaklarını altına sıkıştırdı. Yağmur arkasındaki pencereden aşağıya doğru akıyordu.

"Sence Noah kafede nasıldı?" diye sordu birkaç dakika höpürdetip çiğnedikten sonra. Saat dördü geçiyordu, yani kafe bugünlük kapalıydı.

"İyi, eminim. Mac için bara bakıyor. Ne yaptığını biliyor.' Jeanie başıyla onayladı. "Yardım etmesi çok hoş.

"O iyi bir adam.

Jeanie gizli bir gülümsemeyle, "Sanırım Hazel'a karşı bir şeyler hissediyor," diye ekledi. Logan eriştesini yerken biraz tıkandı.

"Kesinlikle öyle.

Kıkırdadı. "Birlikte iyi olurlar.

Logan omuz silkti. Arkadaşları için iyi niyetli olsa bile, kasabadaki dedikodulara karışmaya gerek duymuyordu. Noah ve Hazel birlikte olmak istiyorlarsa, bu onların bileceği bir işti. Bu kasabayı seviyordu ama yine de yakın zamanda kitap kulübüne katılacak değildi.

Onun yerine, 'Bence Dot'a Norman'dan bahsetmelisin,' dedi.

Jeanie bu fikir ona hiç de çekici gelmiyormuş gibi burnunu kırıştırdı. "Bilemiyorum. Daha fazla drama neden olmak istemiyorum.

'Jeanie, sana yaptığı şey gerçekten çok boktandı. Sana eziyet ediyordu.'

Oturduğu yerde kıpırdandı. "Eziyet etmek biraz ağır kaçıyor. Logan kaşlarını çattı. "Ayrıca gerçek bir hasara da neden oldu.

'Pencereyi değiştirmek ve bulaşık makinesini tamir etmek için gereken parayı son maaşından aldım. Başka hiçbir şey gerçekten mahvolmamıştı.

"Jeanie.

İç çekti. "Her şey için çok üzgün görünüyordu. Kafe.
Dot Teyze. Her şeyi. Bilmiyorum, kendimi kötü hissediyorum.'

'Kendini kötü hissetmeni gerektirecek bir şey yok. O kendini kötü hissetmeli. Sözler istediğinden daha öfkeli çıkmıştı ama Norman'a kızgındı. Jeanie'nin burada olduğundan şüphe etmesine neden olmuştu ve bu da Logan'ın neredeyse büyükbabası yaşında bir adamla dövüşmeyi düşünmesi için yeterliydi.

Jeanie gülümsedi. "Biliyorum. Kendini kötü hissediyor. Sanırım.

"Dot bilmek isterdi.

Bunu düşünürken dudakları yana doğru büküldü. "İşleri yoluna koymama izin ver, sonra ona söylerim.

Hâlâ bunu yapabileceğini kanıtlamak istiyordu. Kalbi onun için biraz acıyordu ama bunu anlıyordu. Çiftliğin yönetimini devraldığında o da aynı şekilde hissetmişti.

"Tamam, anlaştık.

"Böylece Dot ada gezisinden dönecek ve ben de onun tatilini mahvetmeyeceğim.

"Mantıklı.

Son eriştesini höpürdeterek yedi ve dudaklarını yaladı. "Lezzetli.

"Mmm-hmm.

Jeanie'nin gözleri karardı. *Tamam, karnı doymuştu, daha önemli işlere geri dönmeliydi.* Logan sandalyesini yaklaştırdı ve önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Sen ne-

Logan onu koltuğunun kenarına çekip başını kalçalarına doğru eğerek sıcak teni öperken sorusu havada asılı kaldı. Gömleğini beline kadar itti ve bacakları onun için açıldı.

Adam onun tadına baktı ve kadın inleyerek başını sandalyeye yasladı.

Ellerini adamın saçlarına dolayarak onu tam istediği yere koydu. Logan'ın iniltisi ikisinin de içinde gürledi. Onu orada tuttu; onu yalıyor, parmakları kalçalarının etine batıyordu, ta ki Logan onun için ayrı düşene, adını haykırana, elleri saçlarını çekene kadar. Bacaklarının omuzlarındaki ağırlığı, dilindeki tadı, küçük inlemeleri ve iç çekişleri onu çevreliyordu; bir başka mükemmel an.

"Vay anasını," diye fısıldadı adam topuklarının üzerinde geriye doğru otururken. Bacakları adamın omuzlarından kaydı. Öne doğru eğildi ve alnını onunkine bastırdı. 'En iyi. Gün. Off. Hiç.

Adam sırıttı ve kız onu öptü ve dışarıda yağmur yağarken Logan uzun zamandır ilk kez mutlu olacak kadar güvende hissetti.

"Seni seviyorum Jeanie," diye fısıldadı. Bunu her gün fısıldardı, kalabalık bir kafede bağırırdı. İsterse bu konuda lanet bir kasaba toplantısı bile düzenleyebilirdi. Ona her şekilde söyleyecekti.

Gülümsedi. 'Ben de seni seviyorum. Ve hiçbir yere gitmiyorum. Adamın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu.

Ve ona inandı.

Büyük eve açılan kapının çalınması Logan'ın dikkatini Jeanie'nin güzelce kızarmış yüzünden çekti.

Öyle mi?

"Akşam yemeğine gelmek ister misiniz çocuklar? Nana'nın sesi kapıdan yüksek ve net bir şekilde geldi. "Ben pişirdim.

Logan masadaki boş çorba bardaklarına ve Jeanie'nin şu anki soyunmuş haline baktı. "Ah... Ben zaten yedim.

"Jeanie'nin içeride seninle olduğunu

biliyorum. Jeanie kıkırdadı.

'*Biz* zaten yedik,' diye düzeltti.

'Muhtemelen abur cuburdu. Gel de güzel bir ev yemeği ye. "Kulağa

hoş geliyor," diye fısıldadı Jeanie.

'Çünkü onun yemeklerini hiç yemedin,' d i y e fısıldadı.

Jeanie onu şakacı bir şekilde itti.

"Eminim o kadar da kötü

değildir.

Ona acımasız bir bakış attı. Neye bulaştığının farkında değildi ama büyükanne ve büyükbabasıyla yemek yemeyi bu kadar çok istiyorsa onu kurtaramazdı.

'Tamam, Nana. Birazdan orada oluruz.'

'Harika! Eminim ikiniz de iştahınızı açmışsınızdır.

Logan'ın yüzünde sıcaklık yükselirken, Jeanie kahkahalar atarak yere eğildi. "Onu seviyorum," diye nefes nefese kaldı.

Logan, Jeanie'nin bacakları arasındaki yerinden kalktı. Büyükannesinin ayak sesleri uzaklaşırken, "Evet, çok komik biri," dedi.

"Sanırım temizlenip giyinsem iyi olacak. Jeanie ayağa kalktı ve duşa doğru ilerledi.

"Muhtemelen seninle gelmeliyim.

Omzunun üzerinden ona baktı, dudaklarında bir gülümseme oynaşıyordu. "Ah, gerçekten mi?

"Düğmeler biraz zor olabilir.

"Düğmeler mi?

'Evet, yapışabilirler. İçeri gelip sıcaklığı sizin için ayarlasam iyi olacak'.

Jeanie'nin gözleri kahkahayla kırıştı. 'Tamam, sanırım daha iyi olur. Çok düşüncelisin.

Logan kollarıyla onu arkadan sardı ve boynuna bir öpücük kondurdu. 'Çok düşüncelisin. Aslında duşta birlikte neler yapabileceğimize dair pek çok fikrim var.

"Sadece sıcaklık konusunda yardım edeceğini sanıyordum.

Adam kızın boynunun yumuşak etini ısırdı ve kız adamın kollarında kıvrandı. 'Ve belki başka şeyler...'

"Büyükannen ve büyükbaban bizi bekliyor.

'İnan bana, oraya erken gidersek ninemin yemekleri daha iyi olmayacak. Ve büyükbabam en az bir saat daha etrafta dolanacak.

"Peki, bu durumda... Jeanie onun elinden kurtuldu ve aceleyle banyoya girdi, yolda pazen gömleğini çıkardı. Tekrar omzunun üzerinden baktı, gözlerinde kahkahalar dans ediyordu ve adam da onu takip etti.

Eğer Jeanie ninesinin yemeklerine katlanacaksa, gerçekten ödüllendirilmesi gerekiyordu. En azından yemekten önce birkaç kez daha.

Jeanie duşta dizlerinin üzerine çökmüş, şaşkın Logan'a bakıyordu. Sırtından aşağı ılık su akıyordu ama duş yeterince büyük olduğu için bunu boğulmadan yapabileceğinden emindi.

Elini ereksiyonun dibine sardı ve ağzını ereksiyonun etrafına koydu.

Logan'ın içinden onun adı olabilecek karışık bir ses yükseldi.

Onun etrafında gülümsedi.

"Jeanie," diye soludu Jeanie onu daha derine çekerken. "Yapmak zorunda değilsin...

Durdu ve uzaklaştı, ıslak kirpiklerinin arasından ona baktı. "İstiyorum.

Gözlerini kırpıştırdı. "Ah. Yüzündeki ifadeye bakılırsa Jeanie belki de daha önce hiç kimsenin ona böyle bir şey söylemediğini düşündü ama söylemek istiyordu. Ona kendini iyi hissettirmek istiyordu. Burada, boğulabileceği ama muhtemelen boğulmayacağı duşta bile.

"Yapmamı ister misin?

"Tanrım, evet," diye inledi, başı arkasındaki fayanslı duvara yaslanmak üzere geriye eğildi. Onu tekrar ağzına aldı, uzun, sert boyunun diline doğru kaymasına izin verdi. Ellerini onun kalçalarına dayadı, avuçlarının altında gerildiklerini ve esnediklerini hissetti.

Parmaklarını kızın nemli saçlarına doladı, onu kendine yakın tuttu ama itmedi. Kibarca, şimdi bile, inlerken ve onun üzerinde gerilirken. Jeanie onu daha da derine çekerek teşekkür etti.

"Kahretsin, Jeanie," diye yemin etti, elleri daha derine iniyor, kalçaları kızın ağzına doğru küçük hamleler yapıyordu. "Çok iyi," diye soludu ve sonra onu aniden yukarı çekerek uzaklaştı.

"Bu... sen--" Sözcük bulamayınca onun yerine ağzını yalayıp yuttu ve o anda nasıl hissettiğini mükemmel bir şekilde ifade etti. Jeanie onun karşısında eridi, nefesi kesildi. Adam onu öpücüğüyle harap etti ve sonra duvara doğru döndürdü.

"Sana ihtiyacım var," diye kulağını tırmaladı, etrafına uzandı ve zaten ıslak olan ve onun için ağrıyan yerini buldu.

'Benim de. Benim de sana ihtiyacım var.' *Tekrar. Her zaman. Sonsuza kadar.* Ona ne kadar ihtiyacı olduğuna hâlâ hayret ediyordu. Onu istiyordu. Onu seviyordu. Ve bugün bunu kaç kez yapmayı başarmışlardı. Logan bacaklarını ayırıp arkadan içine girerken, "Aferin bize," diye düşündü.

Alnını serin fayanslara bastırarak inledi. *Çok iyi geldi*
Biz.

Daha derine itti, eli hala bacaklarının arasını okşuyordu, ta ki
nefesini kesen bir noktaya çarptı.

"Logan," diye inledi, banyodaki akustiğin çok iyi olmasından ve Logan'ın büyükanne ve büyükbabasına bir gösteri yapıyor olabileceklerinden biraz endişeliydi.

"Evet Jeanie," diye fısıldadı kulağına.

Nefes nefese kaldı, "Daha sert.

Logan inledi, alnını onun omzuna koydu ve daha sert itti. Kızın kalçalarını sıkıca tuttu ve kız her şeyi unutana kadar tekrar tekrar içine girdi. Kim olduğunu, kim olmak istediğini, gerçek adını.

Ama onunkini hatırladı.

"Logan," diye haykırdı orgazm etrafını sararken, bacakları titreyene kadar ona çarptı ve onu dik tutan tek şey Logan'ın bir kez daha itip bir lanetle boşalırken hâlâ kalçalarında olan elleriydi.

"Kahretsin, Jeanie.

Onu nazikçe çevirdi ki bu iyi bir şeydi çünkü bacaklarının yapışkan bir maddeye dönüştüğünden oldukça emindi. Alnına bir öpücük kondurdu ve onu kendine doğru çekti. Kız onun çıplak göğsüne gülümsedi ve hâlâ hızla atan kalbini dinledi.

Midesi homurdandı.

"Sence büyükannen akşam yemeği için ne yapıyordur?" diye sordu ve Logan'ın kahkahası içinde yuvarlandı.

"Hadi temizlenelim ve öğrenelim.

Otuz İkinci Bölüm

"

Seni buradan öylece taşıdı mı? Annie sordu, gözleri öylesine açılmıştı ki Jeanie neredeyse gülecekti.

"Evet.

"Omzunun üzerinden mi, yoksa bir gelin gibi mi?

Jeanie kalemini dudaklarına götürdü. "Daha çok ona bir ağaç gibi tırmanıyordum ve ağaç bacaklarını uzatıp yürümeye başladı.

Annie çok mantıklıymış gibi başını salladı. "Tamam, bebek koala durumu gibi.

"Aynen öyle.

Hazel gözlerini devirdi ve çayından bir yudum

daha aldı. "Bunu kaçırdığıma inanamıyorum!

Kafede mesai sonrasıydı ve Annie ile Hazel öğleden sonra balkabağı baharatlı içeceklerini içmeye ve sohbet etmeye gelmişlerdi. Geçen hafta boyunca bu bir rutin haline gelmişti. Hep birlikte yuvarlak, yüksek bir masaya oturdular, kupalar ve fırından arta kalan yiyeceklerin bulunduğu tabaklar aralarına serilmişti. Yine yağmurlu bir gündü ve kafe loş ama sıcacıktı, pencereler içeriden gelen sıcaklıkla buğulanıyordu. Birisi günün erken saatlerinde buğuya bir kalp çizmişti ve hala oradaydı, kasvetin içinde göze çarpan küçük mutlu bir karalama.

"Oldukça romantikti," dedi Jeanie rüya gibi ve gülünç olduğunu bildiği ama elinde olmayan bir gülümsemeyle. "Sonra onun evine döndük ve bütün günü geçirdik-

"Hayır! Hazel, Jeanie'nin sözlerinin kendisine ulaşmasını fiziksel olarak engelleyebilecekmiş gibi ellerini kaldırdı. 'Asla olmaz. İşte burada çizgiyi çekiyorum. Logan'ın dün ikiniz her ne yapıyorsanız onu yaptığını duyamam. Olmaz. Üzgünüm.

"Tamam, tamam. Detaylara girmeyeceğim.'

"Teşekkür ederim.

"Bu işte çok iyi olduğunu söyleyebilirim.

"Ahh!" Hazel kulaklarını kapadı ve gözlerini sıkarak kapattı.

Annie onun yanında kıkırdadı. 'Aferin sana, Jeanie. Sevgili Logan'ımızın bu göreve hazır olduğunu duyduğuma sevindim. Ekmeğinden bir ısırık aldı. "Ama cidden, ayrıntı yok.

Jeanie başını salladı ve Hazel'ın ellerini kulaklarından çekti. "Ayrıntı yok. Söz veriyorum.

Hazel uzun ve dramatik bir rahatlama iç çekişi yaptı. Jeanie, iki kadının onu Logan hakkında uyarmak için ilk kez geldiklerini ve şimdi fark ettiği üzere arkadaşlarının kalbini korumaya çalıştıklarını düşünerek gülümsedi. Sadece Logan'ın değil, en iyi arkadaşlarının da ona güvendiğini bilmek onu çok mutlu etmişti.

Ön kapıya vurulan sert bir yumruk hepsini

irkiltti. "Kim var orada? Annie mırıldandı.

Siyah yağmurluk giymiş uzun boylu bir adam kapının önünde duruyordu. Yağmur kapüşonundan aşağı akıyor ve rüzgâr yandan ona çarpıyordu. Jeanie, büyük olasılıkla katil olmadığını fark etmeden önce sadece bir saniyeliğine katil olabileceğini düşündüğü için kendisiyle gurur duyuyordu.

Figür selamlamak için elini kaldırdı.

Hazel onu ilk tanıyan kişi olarak, "Noah," diye nefes aldı.

"Oh!" Jeanie oturduğu yerden zıpladı ve onu içeri almak için acele etti. "Noah, orada ne yapıyorsun?

Noah rüzgâr ve yağmurla birlikte içeri girdi, girişi kafenin zeminini bir anda darmadağın etti. Kapüşonunu aşağı itti ve ona sırıttı. "Sadece biraz yağmur. Bakışları Hazel ve Annie'nin hâlâ oturduğu yere kaydı ve gülümsemesi büyüdü.

"Ben de seni arıyordum," dedi, bakışları Hazel'ın üzerinde sabitlenmişti ve Jeanie arkadaşının yanaklarında yavaş yavaş beliren kızarmayı fark etmedi.

"Öyle miydin?" Hazel'ın gözleri gözlüklerinin arkasından kocaman açılmıştı. "Neden?

Noah'nın sırıtışı değişti, Hazel'ın şaşkın sorusu karşısında her zamanki özgüveninin bir kısmı sarsıldı.

"Ben... sipariş ettiğim kitabın gelmesini umuyordum.

"Ve şu anda buna ihtiyacın var mıydı? Hazel pencerenin dışındaki fırtınayı işaret ederek sordu.

"Okumak için oldukça heyecanlıydım.

Annie bir kahkaha attı ama Jeanie ona uyarıcı bir bakış fırlattı. Noah ve Hazel arasındaki bu şey bölünemeyecek kadar sevimli ve garipti.

Hazel içini çekti ve sandalyesinin arkasından ceketini aldı. 'Bugün bazı siparişler aldım. Sanırım gidip kontrol edebiliriz.

"Harika. Noah heyecanla ellerini birbirine sürttü ve Jeanie kendi kıkırdamasını bastırmak zorunda kaldı.

"Haydi. Hazel kapüşonunu yukarı kaldırdı ve kapıya yöneldi. Omzunun üzerinden, "Sonra görüşürüz çocuklar," dedi ve Noah onu yağmurun altında takip etti.

Annie masanın üzerine yığıldı. 'Aman Tanrım! Bu ikisi çok gülünç!

"Bence çok tatlılar.

Annie gözlerini devirdi. 'Haftalardır kitap sipariş ediyor. Rastgele kitaplar, Jeanie! Kitap sipariş etmeden önce başlığına baktığını bile sanmıyorum.

onları satın alıyor. Sırf içeri girip onu görmek için bir bahanesi olsun diye. "Bu çok romantik!

Annie kaşlarını çattı. 'Bu çok acı verici. Ona çıkma teklif etmeli ve hepimizin acısına son vermeli.

Jeanie gülerek taburesine geri tırmandı. "Peki ya sen?" "Peki ya ben?

"Sen ve Mac.

Annie'nin çenesi düştü ve sonra kapandı. "Ben ve Mac can düşmanıyız, bu yüzden neden bahsettiğinizi hayal bile edemiyorum.

Doğru. Özür dilerim. Ne düşünüyordum bilmiyorum.' "Sırıtmayı kes, Jeanie.

"Sırıtmıyorum. Gülüşü sesinden anlaşılıyordu.

Annie gözlerini kıstı. "Logan'la birlikte gün batımına doğru yola çıkın ve bizi yalnız bırakın.

"Elbette. Planlıyorum. Kurabiyesinden bir ısırık aldı ve Annie'ye sırıttı. Yeni arkadaşı da ona ters ters baktı.

Çok güzeldi.

"Nerede o? Dot Teyze Kasım ayının sakin bir öğleden sonrasında kafeye hışımla girdi, yün şalı bir pelerin gibi arkasında uçuşuyordu.

Dot Teyze! Dönmüşsün! Jeanie onu karşılamak için tezgâhın etrafından koştu. Dot onu paçuli kokulu bir kucaklamanın içine çekti, kocaman küpelerinden biri Jeanie'nin yüzüne çarptı. Jeanie çocukluğunda buraya yaptığı ziyaretleri hatırladı. Pumpkin Spice Café ve Dot'la geçirdiği hafta sonları özgürlük, eğlence ve bitmek bilmeyen tarçınlı sıcak çikolata anlamına gelirdi. Artık onun için farklı şeyler ifade ediyordu. Aidiyet, tatmin edici bir iş ve sadece birkaç adım ötedeki arkadaşlar demekti. Sabahın köründe merdivenlerden tökezleyerek inmek demekti.

Sabahın erken saatlerinde Logan çiftliğe dönmeden önce onunla bir fincan kahve içti. Bu sessiz, şafak öncesi anlar onun en sevdikleriydi.

Sarılmalarından uzaklaşırken teyzesinin güçlü tutuşu Jeanie'nin kollarında kaldı ve yeğenini incelerken onu hareketsiz tuttu.

"Mutlu musun?" diye sordu, Jeanie'nin gülümsemesini görünce yüzü yumuşadı.

"Çok.

Dot başını salladı, kulaklarından sarkan denizyıldızı bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Tuzlu ve biberli saçları tepeden toplanmıştı ve altın sarısı bir bronzluğu vardı. Hatta hindistan cevizi gibi kokuyordu. Ama Dot'un yüzü hiç de rahat değildi. Aslında, yüz ifadesi kapıdan ilk girdiğinde takındığı kararlı ifadeye geri dönmüştü.

"Burası çok güzel görünüyor. Teyzesi dikkatini Jeanie'den ayırıp küçük alana baktı. Kolunu Jeanie'nin kolunun arasına soktu. "Burayı çok güzel tutuyorsun.

Jeanie gururla kızardı ve teyzesinin canını sıkan şeyin ne olduğunu sormayı geçici olarak unuttu. "Teşekkürler. Norman'sız geçen birkaç hafta boyunca Jeanie sürekli olarak kafeyi batırmak için yanlış bir hamle yaptığından endişelenmişti. Ama Marvin için çalıştığı yıllar ona düzenli ve verimli olmayı öğretmişti. İnsanlarla arası iyiydi, huysuz olanlarla bile. Kaos ve yüksek baskı durumlarında iyi çalışıyordu. Belki de başlangıçta kendine yeterince değer vermemişti. Belki de kafeyi işletmek için doğru seçim Jeanie'ydi.

Belki de Dot bunu başından beri biliyordu.

Kafenin en yeni baristalarından biri olan Adelyn tezgâhın arkasından gülümsedi. "Size ne ikram edebilirim?

"Nane çayı lütfen," dedi Dot Teyze, bakışları hâlâ odanın içinde gezinirken. Neredeyse gergin bir enerjiyle titreşiyordu ve nane çayı da teyzesinin bir şeylere sinirlendiğinin bir başka işaretiydi. Dot her zaman

Nane sinirlerini yatıştırdı. Ve şu anda hiç de sakin görünmüyordu. Jeanie onu daha önce hiç böyle görmemişti.

"Yolculuğunuz nasıl geçti? Köşedeki masaya yerleştiklerinde Jeanie sordu.

"İyiydi. Çok güzeldi. Sonunda yoğun bakışlarını Jeanie'ye çevirdi. "Seni böyle kötü bir durumda bıraktığım için çok üzgünüm.

Jeanie yüzünü buruşturdu. Teyzesine Norman'dan birkaç gün önce bahsetmişti ve kesinlikle sürpriz bir ziyaret beklemiyordu.

Sorun değil. Gerçekten. Artık her şey yoluna girdi.

Teyzesi sanki aynı fikirde değilmiş gibi ofladı.

"İşte çayınız. Adelyn bardağı Dot'un önüne bıraktı ve masadaki havayı sezdiği belli olan görev yerine geri döndü. Jeanie de aniden tezgâhın arkasına saklanabilmeyi diledi.

"Kesinlikle iyi değil, bu yüzden bugün benimle burada buluşmasını talep ettim.

"Sen ne? Jeanie işten ayrıldığından beri Norman'la karşılaşmamayı başarmıştı ama bu beklediğinden daha zor olmuştu. Daha geçen gün markette, Norman alışverişini bitirirken kazara kasada karşılaşmasınlar diye tam yirmi dakika boyunca dondurulmuş gıda reyonunda saklanmıştı. Sonunda kasaya gittiğinde parmakları o kadar uyuşmuştu ki kartını cüzdanından zar zor çıkarabilmişti.

"İşleri yoluna koymamız gerekiyor. Dot ellerini masanın üzerinde kavuşturdu, altın yüzük yığınları birbirine çarpıyordu.

Kimin işleri yoluna koyması gerekiyordu? Dot ve Norman mı? Norman ve Jeanie mi? Jeanie'ye göre, adamı bir daha asla görmemekte bir sakınca yoktu.

Kapının üstündeki zil şıngırdadı ve dikkati girişe yöneldi.

Logan onu hemen buldu, dudakları yüzünü bir anda sertlikten yumuşaklığa dönüştüren bir gülümsemeye dönüştü. Sonra Dot'u fark etti,

ve sessiz bir soruyla bir kaşını kaldırdı. Adam masalarına doğru yürürken Jeanie omuz silkti.

"Selam Dot. Seni şehre getiren nedir?'

Logan! Lütfen bize katıl. Yeğenimle aranızın çok iyi olduğunu duydum.'

Jeanie, Logan'ın yanaklarının sakalının üzerinde kızarmasını keyifle izledi. 'Ah... evet... biz... Yani, ben--'

Jeanie gülerek, "Otur Logan," dedi ve Logan minnetle onun yanındaki koltuğa oturdu. Adelyn her zamanki sade kahvesiyle geldi ve Logan gülümseyerek ona teşekkür etti.

Dot'un lazer odağı kapıya döndü. Bacakları masanın altında gergin bir şekilde zıplıyor, Jeanie'ninkilere defalarca çarpıyordu. Teyzesi Norman'la yüzleşmek için gerçekten bu kadar endişeli miydi? Evet, huysuzdu ama adam tam olarak tehditkâr değildi.

"Neler oluyor? Logan onun kulağına fısıldayarak rahatsız edici sessizliği bozdu.

'Dot Teyze Norman'ı davet etti. Böylece işleri yoluna koyabiliriz,' dedi Jeanie, onun rahatlatıcı sıcaklığına yaslanarak.

'Güzel. Benim de o adamla halletmek istediğim bazı şeyler var,' diye mırıldandı sessizce.

Jeanie Logan'a hiçbir koşulda Norman'la dövüşmesine izin verilmediğini hatırlatmak üzereydi ki kapı tekrar açıldı ve söz konusu adam içeri girdi.

Norman'ın gözleri Dot'a gelene kadar odayı taradı. Teyzesi küçük bir nefes çekti, tüm vücudu hareketsiz kaldı. Bakışları sanki onu içine çekiyormuş, Dot'tan alabildiği her parçayı emiyormuş gibi üzerinde oyalandı. Jeanie özlemi hissedebiliyordu. Endişeyi. *Aşkı.*

Vay anasını. Hazel haklıydı. Burada büyük bir şeyler oluyordu.

Norman gözlüklerini kaldırdı ve elini yeleğinde gezdirdi. Jeanie, Dot'u topuzundan kaçan gümüş rengi saç tutamlarını arkasına sıkıştırırken yakaladı.

Norman onlara doğru yürürken kulağına eğildi. Teyzesinin yanaklarında alışılmadık bir kızarıklık belirdi.

"Dorothy," dedi başıyla küçük bir

selam vererek. "Norman.

Jeanie Logan'a baktı. Logan kaşlarını kaldırdı ve omuz silkti, bu durum karşısında en az onun kadar şaşkındı.

"Özür dilemek istiyorum," diye başladı Norman.

"Öyle olsa iyi olur," diye tersledi Dot, kafasının etrafında dönen hayali karikatür kalpler yere düştü. Logan bir kahkaha attı ve Jeanie onu masanın altından tekmeledi.

'Kafeye ve Jeanie'nin ruh haline verdiğim zarar için özür dilerim. İşler planladığımdan çok daha ileri gitti. Jeanie'yle göz göze geldi ve Jeanie onu affettiğini belirten küçük bir baş selamı verdi. Yanında, kendini çok daha az affedici hisseden Logan ona ters ters baktı. Norman bakışlarını tekrar Dot'a çevirdi. Gerçi o da daha anlayışlı davranmıyordu. Zavallı adam. Jeanie bu adam için gerçekten üzülüyordu. Bu düzeyde garip bir konuşma gerçekten gerekenden daha fazla ceza gibi görünüyordu.

"Zavallı kızı korkuttun. Gecenin bir yarısı onu ölümüne korkuttun!

"Dürüst olmak gerekirse, o değildi," diye araya girdi Jeanie ama Dot onu görmezden gelerek gözlerini Norman'dan ayırmadı. Zavallı adamın alnında boncuk boncuk terler oluşmuştu.

'Bunun olmasını hiç istemedim. Sadece küçük bir sorun yaratabileceğimi düşündüm. Çok ileri gitti. Hasarları ben ödedim.

"Eh," diye ofladı Dot ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "En azından bunu yapabilirdin.

Norman sert bir şekilde başını salladı. "Biliyorum. Yaptıklarım affedilemez. Jeanie, "Çoktan affedildin, Norman," dedi ve Dot ona bir bakış attı, ama

Teyzenin yüzü çoktan yumuşamaya başlamıştı. Jeanie'nin dikkati Dot ve Norman arasında gidip geliyordu, ama onların bu hallerine bakılırsa hiç var olmamış da sayılabilirdi.

birbirlerinin bakışlarına kilitlenmişlerdi. Teyzesinin omzunu cesaretlendirici bir şekilde dürttü.

'Sanırım Jeanie seni affederse, ben de affedebilirim. Belki.

Norman bir iç çekti, duruşu rahatlamıştı ama yüz hatlarındaki endişe hâlâ devam ediyordu. "Kırılmıştım," dedi. "Sen gittiğinde, bunca yıl birlikte çalıştıktan sonra kafeyi satın almamın mantıklı olacağını düşünmüştüm. Senin yerine devralmam gerektiğini düşündüm.

"Ya da benimle gelebilirdin.

"Ne? Jeanie elini ağzına kapattı, yine araya girmek istemiyordu ama gerçekten, ne?!

Norman gözlerini kırpıştırdı, ağzı açılıp kapandı ve sonunda kelimeler döküldü. 'Dorothy... Anlamıyor muyum?'

Teyzesi uzun bir iç geçirdi. 'Tabii ki bilmiyorsun. Sanırım bunun yarısı benim hatam. Ama sana kafeyi bırakmamamın nedeni, senin de emekli olabileceğini ve sonunda... sonunda...' Norman en yakındaki sandalyeye çökerken Dot'un sözleri kesildi.

"Bilmiyordum," diye kekeledi.

Dot zayıf bir omuz silkme hareketi yaptı, içindeki tüm öfke boşalmıştı. "Sana hiç söylemedim.

Jeanie teyzesinin kendinden emin ve güçlü olmaktan, dünyada tam da istediği gibi hareket etmekten başka bir şey yaptığını hiç görmemişti. Ama şimdi, masanın karşısındaki, görünüşe bakılırsa yıllardır aşık olduğu adama bakarken Dot utangaç, hatta gergin görünüyordu ve Jeanie kendi midesine yansıyan kelebekleri hissedebiliyordu.

Logan, "Belki de gitmeliyiz," diye fısıldadı ama Jeanie eliyle onu uzaklaştırdı. "Sus. Şimdi gitmek üzere değildi. Her şey daha yeni yoluna giriyordu.

Bu kasaba onu gerçekten etkilemişti.

Norman masanın öbür ucuna uzandı ve Dot'un ellerini tuttu. "Dorothy, sana yıllardır aşığım.

Dot burnunu çekti ve Jeanie ona bir peçete uzattı. Hayatında teyzesini hiç ağlarken görmemişti. Dot gözlerini sildi ve sonra ellerini tekrar Norman'ın ellerine koydu.

'Sana daha önce söylemeliydim,' dedi. "Ama sanırım korkuyordum.

"Neyden korktun?

Omuz silkti. "Senin de beni sevmeyeceğini. Norman

başını salladı. "İmkânsız.

Logan masanın altından elini tutup teyzesini biraz yalnız bırakmak için onu tekrar çekmeye çalışırken bile Jeanie gülümsedi.

Bu kez Jeanie kabul etti ve ikisi birlikte kalkıp tezgâhın arkasında durdular, Dot ve Norman'ın, teyzesinin başı onun omzuna yaslanana kadar birbirlerine yaklaşmalarını izlediler.

Jeanie iç çekti. "Birini bu kadar uzun süre sevdiğini ve bunu hiç söylemediğini düşünsene," diye mırıldandı.

"Hayal edebiliyorum," dedi Logan, sesindeki sertlik Jeanie'nin arkasında olduğunu bildiği duyguyu gizliyordu.

'Yapabilir misin? Bir ay kadar sonra beni sevdiğini söylemiştin,' dedi omzunu onun omzuna yaslayarak ve onun sağlamlığını severek.

Küçük bir kahkaha attı. "Biliyorum, ama sen

kolaylaştırdın. Gülümsedi. "Kolaylaştırdım mı?

"Evet. Sen biraz belliydin.'

"Hey! Şakacı bir şekilde koluna vurdu. "Sen de oldukça açıktın.

"Oh, gerçekten mi?

"Şey. Hiçbir şey yeni kilitler takmak kadar seni

sevdiğimi gösteremez.' "Öyle mi?

"Gerçekten alet çantası içeren her şey. Bir şeyi tamir etmek, bir şey yapmak. Büyük dev 'seni seviyorum' jestleri.

"Vay canına, hiç bilmiyordum.

Jeanie tekrar ona doğru eğildi. "Evet.

"Bu konuda ikimizin de açık olmasına sevindim," dedi, dikkatleri Dot ve Norman'ın yeniden bir araya gelmesine kaymadan önce. Jeanie her gün Logan'ın yanında çalışıp da ona nasıl hissettiğini söyleyememeyi, elini tutamamayı ya da onu öpememeyi hayal bile edemiyordu. Bu bir işkence olurdu.

Ama birinin sevilmediği konusunda nasıl endişelenebileceğini tahmin edebiliyordu. Bu onun da aklından bir ya da iki kez geçmiş olabilirdi. Cesur ve güçlü teyzesinin de aynı şekilde hissetmesi, Jeanie'ye belki de kimsenin her şeyi tam olarak anlayamadığını düşündürdü.

Ve belki de bu iyiydi.

Belki neşeli ve karanlık, dağınık ve yetkin, güneş ışığı ve yağmur, Yeni Jeanie ve Eski Jeanie birbirine karışmış olabilir.

Logan başının tepesine bir öpücük kondurdu ve kız bunun sıcaklığını ayak parmaklarına kadar hissetti.

Şimdiye kadar kesinlikle işe yarıyor gibi görünüyordu.

Belki hayal ettiği mükemmel küçük kasaba hayatı yoktu ama bulduğu hayat onun için oldukça mükemmeldi.

Sonsöz

Jeanie'nin dairesi ağzına kadar insanlarla doluydu - insanlar ve boş, taşınan kutular. Logan ön kapının yanında durmuş, kutuları teker teker boşaltıyordu. Yanında zaten oldukça tatmin edici bir yığın vardı. Ve yığına eklediği her kutu ona bunun gerçek olduğunu ve Jeanie'nin kaldığını bir kez daha hatırlatıyordu.

Ama öyle olmasa bile, o hâlâ bir insan olarak değerliydi. Ya da yeni terapisti ona böyle söylemeyi seviyordu. Haftada bir kez Dr. Stephens ile sorunlarını çözmeye çalışıyordu ve Jeanie yeni hayatına uyum sağlıyordu ama en önemlisi bunu yan yana yapıyorlardı.

Eşyaları yerleştirme partisi Isabel'in fikriydi. Kitap kulübünü, Annie'yi ve Hazel'ı gelip Jeanie'nin yeni dairesine yerleşmesine yardım etmeleri için işe almıştı. Noah, Logan'a onu da davet etmesi için yalvarmıştı, böylece küçük daire Jeanie'nin tüm yeni arkadaşlarıyla dolup taşmıştı.

Odanın ortasında ışıl ışıl parlıyor ve Noah'a her şeyin nereye asılmasını istediğini söylüyordu.

'Sanırım solda biraz daha yukarıda,' dedi.

'Hayır, hayır. Şimdi eğri oldu,' diye itiraz etti Hazel, yüksek tarafı göstererek. "O tarafı tekrar indir.

Nuh çerçeveli dev mor inek resmini başının üzerinde tuttu ve tekrar ayarlamak için uğraştı. "Bu nasıl?

"Bilmiyorum. Şimdi sağ taraf çok yüksek görünüyor. Hazel bir kıkırdamayı bastırdı.

Jeanie bir elini kalçasına koydu ve başını yana eğdi. "Belki de bu duvarda olmasını hiç istemiyorumdur.

Noah tabloyu bir iniltiyle indirdi. 'Siz ikiniz kararınızı verin.
Bir içkiye ihtiyacım var.'

Jeanie ve Hazel kıkırdama krizine girerek kanepeye yığıldılar. 'Üzgünüm, Noah! Sen en iyisisin,' dedi Jeanie ona mutfaktan bir bira almak için geçerken. Logan onu takip etti ve Jeanie'ye neden bu kadar çok kalın eşarbı olduğunu sormaya giden telaşlı Jacob'ın yanından geçti.

Noah buzdolabından iki bira aldı ve birini Logan'a uzattı. Tezgâhın üzerinde bir yığın pizza kutusu duruyordu. Herkesin yardımı için ödeme. Şükran Günü'nden bir gün önceydi ve Jeanie bunun ziyafetten önceki ziyafet olduğunu söylemişti. Yarın kafeyi kapatacaklar ve Şükran Günü hafta sonunu Jeanie'nin ailesiyle geçirmek üzere New York'a gideceklerdi. Jeanie'nin anne babası ve son dakikada kutlama için Kaliforniya'dan gelmeye karar veren erkek kardeşi Ben'le tanışacağı için biraz gergindi. Jeanie bunun nedeninin, onun seksi çiftçisiyle tanışmak için can atması olduğunu söyledi. Jeanie'nin dudaklarından her zaman hoş karşılanan bir yorum olsa da, sinirlerini yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

"Sanırım benden nefret ediyor," dedi Noah, kimi kastettiğini belirtmeye gerek duymadan. "Muhtemelen etmiyordur. Logan birasından bir yudum aldı ve aklından geçenleri bir kenara iterek
Jeanie'nin ailesiyle tanışmak için.

"Öyle olduğuna eminim," dedi Noah acımasız bir gülümsemeyle. "Ama insanları yıpratmakta iyiyimdir.

Logan güldü. "Bu senin özel yeteneklerinden biri.

Noah başını salladı ve Hazel ile Jeanie'nin sataşmalarına karşı kendini güçlendirmek için bir yudum daha bira aldı. "Tamam. Ben oraya geri dönüyorum.

"İyi şanslar, dostum.

"Teşekkürler. Endişelerine rağmen Noah'nın Hazel'dan gördüğü ilgiye bayıldığı belliydi. Onunla tekrar aynı odaya girer girmez yüzü aydınlandı. Çok kötü durumdaydı.

Logan başını iki yana salladı ve Hazel onun kıçına hayranlıkla bakarken Noah'nın tekrar duvardaki yerini almasını izledi. Evet, kesinlikle ondan nefret etmiyordu.

Logan mutfağın kapısında durup herkesin elini taşın altına koymasını izledi ve Jeanie'nin dairesi yavaş ama emin adımlarla bir ev gibi görünmeye başladı. Hâlâ içten içe onun bir gün gelip kendisiyle birlikte büyük çiftlik evinde yaşamasını istiyordu ama onu aceleye getirmeyecekti. Şimdilik aralarında her şey yolundaydı.

Kanepenin arkasından baktı ve onu kendisine gülümserken buldu.

"İyi görünüyor, değil mi?" diye sordu.

"Öyle.

"Görünüşe göre gerçekten burada yaşıyorum.

'Sen gerçek bir Dream Harbonian mısın? Dream Harboran?'

Hazel, "Gerçek bir Hayalperest," diye düzeltti ve Logan gözlerini devirdi ama içten içe buna bayılıyordu. Bu lanet kasabayı ve bu lanet meraklı insanları seviyordu ve özellikle de kanepenin arkasından kendisine bakan kadını seviyordu.

Jeanie zıplayıp yanına geldi ve onun sevdiği şekilde ona sokuldu.

"Adı her ne olursa olsun, hastalandığımda bana yardım edecek kimsenin olmamasından çok daha iyi.

"Doğru. Şu insanlara bak, gelip senin kusmuğunu temizleyecekler'.

Jeanie güldü ve yüzünü onun böğrüne gömdü. "Yine de bunu onlara söyleme," dedi sahne fısıltısıyla. "Yoksa artık benimle arkadaş olmak istemezler.

"Bize neyi söylemeyeceksin? Kaori yatak odasından oturma odasına adım atarak sordu. "Korkunç bir pasaklı olduğunu. Zaten biliyoruz ve seni hâlâ seviyoruz.

"Teşekkürler.

Kaori sırıttı. "Bir şey değil.

Jeanie onun yanından çekildi ve tekrar kanepeye tırmanıp üstüne tünedi. Boğazını temizledi.

"Yardımlarınız için size teşekkür etmek istedim. Her şey için. Kafenin tekrar sorunsuz çalışmasını sağladığınız ve bugün için. Benim için anlamı çok büyük.

"Elbette canım," Nancy, Jeanie'nin ayaklarının yanındaki kanepeye yerleşirken onun bacağını okşadı. "Artık bizden birisin, iyi ya da kötü.

Jeanie gülümsedi. "Kesinlikle daha iyisi için.

Logan arkasından yaklaştı ve kollarını onun beline doladı. Kız ona doğru eğildi ve Logan da aynı fikirdeydi.

Jeanie onun yanındayken Dream Harbor'da her şey daha iyiydi.

Teşekkür

Her zaman içimde bir yerlerde çağdaş bir küçük kasaba kitabı olduğunu hissetmişimdir ve bunu yazma şansına sahip olduğum için çok mutluyum. Öncelikle Jennie Rothwell'e bu seriyi bana emanet ettiği (ve devam ettirmeme izin verdiği!) için teşekkür etmek istiyorum. Ve One More Chapter'daki diğer herkese, özellikle de editörüm Ajebowale Roberts'a tüm düşünceleri, teşvikleri ve bu seri için duyduğu heyecan için çok teşekkür ederim.

Bir teşekkür de aileme. Benimle her zaman iş konuşmaya istekli olduğu için babama ve yaptığım hemen hemen her şey için sonsuz coşkusu için anneme.

Bu yazma işinin çılgınca bir fikir olduğunu hiç düşünmediği için kocama ve okuldaki her Anneler Günü çalışma kağıdında "annen ne iş yapıyor?" sorusunun altındaki "yazar" ifadesini ilk dolduranlar oldukları için çocuklarıma. Eğer siz buna inanıyorsanız, sanırım ben de inanıyorum.

Ve son olarak, okuyuculara kocaman bir teşekkür çünkü siz olmadan bu kitaplar sadece kendi kendime konuşuyorum. Bana bir şans verdiğiniz için teşekkür ederim ve umarım daha fazlası için geri gelirsiniz!

BIR BÖLÜM DAHA

FOR PAGETURNING BOOKS

Yazar ve One More *Cha* pier, bu hikayenin yayınlanmasında emeği geçen herkese teşekkür eder...

Analitik
Emma Harvey
lv\aria Osa

Ses
Fionnuala Barrett
Ciara Briggs

Sözleşmeler
Georgina Hoffman
Florence Shepherd

Tasarım
Lucy Bennett
Fiona Greenway
Holly Macdonaid
Kelly McMor
Liane Payne
Dean Russell

Digital Soles
Laura Daley
Michael Davies
Georgina Ugen

Editoryal
Arsalan Isa
Kim Charlotte Ledger Ajebowale Roberts
Jennie Rothwell
Caroline Scott-Bowden
Emily Thomas
Kimberley Young

Pazarlama ve Tanıtım
Chloe Cummings
Emma Petfield

Operasyon
Melissa Okusanya
Hannah Stamp

Yapım Emily
Chan Denis
Manson
Francesca Tuzzeo

Haklar
Lana Beckwith
Rachel McCa rron
Ag nes Rigou
Hany Sheikh
N\oho med
Zoe Shine
Aisling Smyth

HarperCollins
Dağıtım Ekibi

HarperCollins
Finans ve Telif Hakları
Takım

HarperCollins
Hukuk Ekibi

HarperCollins
Teknoloji Ekibi

Ticari Pazarlama
Ben Hurd

UK Soles
Yozmeen Akhtar
Lo uro
Carpenter Isabed
Coburn Jay
Cochrane Alice
Gomer Gemma
Rayner Erin
White
Ha rriet Willi a ms
Leah Woods

Ve dağıtım şoförlerinden kitapçılara, kütüphanecilere ve ötesine kadar zincirdeki diğer tüm önemli unsurlar!

Laurie Gilmore küçük kasaba romantizmi yazıyor. Dream Harbor serisi ilginç kasaba halkı, rahat ortamlar ve bayıltıcı romantizmle dolu. Tatlılık ve baharatın mükemmel dengesine sahip kitaplar bulmayı seviyor ve kendi yazılarında da bunun için çabalıyor. Eğer Stars Hollow'da yaşamayı dilediyseniz (ya da Luke ve Lorelai'ın bir an önce bir araya gelmesini dilediyseniz!) o zaman kitapları tam size göre.

OMC Haber Bültenine Abone Olun

One More Chapter, HarperCollins'in ödüllü küresel bir bölümüdür.

En son e-Kitap fırsatlarımızı almak ve tüm yeni sürümlerimizden haberdar olmak için buradan bültenimize abone olun!

Ekip ile tanışın:
www.onemorechapter.com

Tartışılmaz bir kurgu mu yazıyorsunuz?

Yeni sesleri duymayı seviyoruz.
Romanınızı nasıl göndereceğinizi öğrenin:

www.onemorechapter.com/submissions Bizi takip edin**!**

Yayıncı Hakkında

Avustralya
HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000,
Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada
HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3,
Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan
HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

Bu dosya Z-Library projesinden indirilmiştir

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se singlelogin.re go-to-zlibrary.se single-login.ru

Resmi Telegram kanalı

Z-Erişim

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.